1131.

IMPERATORVM ROMANORVM OMNIVM ORIENTALIVM ET OCCIDENTALIVM VERISSIMAE IMAGINES EX ANTIQVIS NVMISMATIS QVAM FIDELISSIME DELINEATAE.

ADDITA CVIVSQVE VITAE

DESCRIPTIONE EX THESAVRO IACOBI STRADAE

ET PERBREVI ELOGIO VNIVSCVIVSQVE CARMINE, QVOD QVASI EPITOME EST HISTORIAE, AD IVVANDAM MEMORIAM.

TIGVRI EX OFFICINA ANDREAE GESNERI. ANNO 1559.

ANDREAS GESNERVS TYPOGRAPHVS AMICO LECTORIS.

SI NVLLAE AD HOC TEMPVS ROMANORVM IMPERATORVM Icones in publicum editæ essent, amice Lector nullam huius meæ editionis rationē tibi reddendam existimarem, quippe quam tum ipsa nouitas, si nihil aliud, satis commendaret. Verum quoniam ante nos multi cum in Italia, tum etiam in Germania & Gallia in eodem opere laborarunt, huius mei consilij rationem tibi exponendam esse iudicaui, cur post tot scriptores & pictores ego nunc demum has Icones Imperatorum in publicum edam. Editæ sunt à me superioribus annis aliquot Cæsarum imagines, separatim nulla historia addita, vt parietibus affigi poßint ad exornanda triclinia, has ita probarunt pleriq;, vt amici quidam mei viri boni & honesti, ac aliquot etiam Bibliopolæ, ab eo tempore me vrgere non cessauerint, vt coniunctas in vnum opus omnium Imperatorum imagines edam, addita breui aliqua perspicua, tamen et eleganti vitæ vniuscuiusq; historia. Restiti ego fateor diu horum suasioni, sed tandem persuasus illorum voluntati acquieui. Respondebam enim talem editionem magni laboris esse ac sumptus, quibus ego ferendis impar sim, præsertim si (quod verear) fructus labori non respondeat, cum tot iam editis Cæsarum Iconibus multi haud dubie huiusmodi picturas fastidiant. Verū illi vicißim referebant, scire se multas picturas seu imagines Cæsarum editas esse, sed omnes paruas & quæ magnitudinem nummorū ex quibus depictæ sint non excedant, quamobrem illarum editione his solummodo consultum esse, qui acutiore visu sunt præditi, & hoc me præstitisse studiose in edendo minutis characteribus Iacobi Stradæ Cæsarum epitome. hac autem editione illis esse consulendum, qui vel ob ætatem, vel ob visus debilitatem à minutioribus picturis & literarum typis abhorrent. Addebant etiam huiusmodi imagines magnas, quales nostræ sunt, quandam præ se ferre maiestatem quæ Imperatoriæ dignitati conueniat. Habere etiam aiebant nostram editionem non modo hunc vsum, vt in vnum volumen congestas omnium Imperatorum Icones studiosi contemplari poßint, & ex addita historia vitas singulorum cognoscere, sed posse etiam huiusmodi picturis cœnacula ac triclinia exornari, neq; obstare vitæ descriptionem parte auersa paginæ additam, si cui enim libeat ornandi causa picturis vti, huic sufficere addita singulis Imperatorum imaginibus Elogia. Quod si (dicebant illi) decem aut etiam quindecim Cæsarum editio, qui à te seperatim editi sunt, grata vt quæ maxime fuit picturæ studiosis, ne dubites multo acceptiorē illis fore hanc longe pleniorem editionem, quæ penè omnes Imperatores complectitur. Et quoniam tu magno labore ac sumptu multorum cum vtilitati tum etiam voluptati consulis, noli dubitare eos quoq; vicißim æquos tuarum mercium æstimatores fore. Hæc atque alia complura cum hi afferrent me ad hanc editionem perpulerunt, nefas enim esse iudicabam amicis honesta monentibus diutius reluctari. Edidi itaq; vno volumine omnes Romanos Imperatores, tribus tamen ordinibus & quasi claßibus distinctos: quarum prima complectitur omnes Imperatores à Iulio Cæsare ad Constantinum Magnum: hi fermè omnes vrbem Romam Imperij sedem habuerunt, & pauci illorum aliquos sibi imperij consortes adsciuerunt. In secundam classem eos coniecimus qui à Constantino Magno ad Carolum primum qui & ipse Magnus cognominatus est, Romæ aut Constantinopoli imperarunt. Mutata enim à Constantino Imperij sede imperium quoq; diuisum est, & Imperatorum alij in Occidente Romæ & Rauennæ, alij in Oriente Constantinopoli imperarunt, donec tandem Occidentis imperium frequentibus Barbarorū incursionibus penitus deletum est. Etsi autem post excidium Occidentalis Imperij Constantius Iulianus, Iouinianus & Theodosius aliquandiu soli in Oriente & Occidente imperarunt, tamen sub illis Palatia & Prætoria, & ciuilia atq; militaria vtriusq; imperij officia separata erant & mox post illorum obitum denuo vtrunq; Imperium suum proprium Imperatorem nactum est. Postrema claßis complectitur Imperatores Germanos à Carolo Magno ad Ferdinandum Austriacum. Hos separatim numeraui, & Imperatores Germanos inscripsi. Nam nouum hoc fuit imperium à Romanis Pontificibus ad Francos delatum. Franci autem etsi tum in Gallia sedes suas fixissent, Germani tamen natione & origine fuerunt. Constantinopolitanorum Imperatorum qui post Nicephorum ad captam vsq; vrbem imperarunt, imagines omisimus, cum enim tam multæ in illo imperio turbæ fuerint, & alij alios imperio expulerint, historiam absq; imaginibus sufficere iudicauimus, ipsæ quoq; quæ in antiquis nummis extant horū Imperatorum imagines, non satis iconice videntur delineatæ, si quis tamen ea desiderat ex Strada à nobis edito petere poterit. Nostras vero picturas (vt de illis iam loquamur) non vbiq; Stradæ iconibus similes esse nemini mirum videatur: editæ sunt Imperatorum Icones à Sadoleto, Huttichio, Strada, Rouillio, quos honoris causa nomino, qui cum omnes testentur ex antiquis numismatibus se Icones suas delineasse, tamē sæpe in vnius eiusdemq; Imperatoris Iconibus magna est apud hos dißimilitudo. Ipsi scilicet nūmi inter se variant, & vultus hominis nunc ætate, nunc morbo mutatur, itaq; aliter exprimitur vultus iuuenis, aliter senis, aliter hominis morbo confecti, & aliter bona valetudine præditi. Vidimus iam aliquot annis multas Icones Carol. V. Cæsaris Aug. multū inter se dißimiles, quæ tamen ad vultum eius omnes expressæ dicebantur, et forsan eo tempore quo pingebantur vultum eius qualis tum erat bene apteq; representabant. Nos in edendis his Iconibus plures authores sequuti sumus, multa etiam ex antiquis numismatis depingi curauimus, quod si non omnia ad vnguem expreßimus, neque id quod voluimus omni ex parte potuimus præstare, veniam peto, & rogo vt pauca vitiosa multis quæ bene & aptè elaborata sunt condonentur. De meo consilio hoc sancte testari possum, me amicorum rationibus quas ante exposui adductum, edidisse hoc opus quasi testimonium & indicium quoddam promptæ meæ voluntatis in bonarum literarum studia. Paratus enim sum omni labore, studio, industria, sumptu easdem promouere: quod si vicißim bonarum literarum amatores voluerint antiqua bonorum auctorum exemplaria suppeditando, meam in illis edendis operam experiri, enitar vt emendatione diligenti, & bonitate chartæ, & elegantia characterum (quæ tria maxime à Typographo requiruntur) illorum voluntati satisfaciam. Edidi iam antea ea industria Aeliani opera Græco Latina, & magnum opus Chirurgicum, vt sperem me multis rem gratam fecisse, plura etiam ederem huius generis veterum scripta si exemplaria antiqua nostræ bibliothecæ suppeditare possent, quorum cum multi magnam habeant copiam, si mea opera in illis euulgandis vti voluerint, me in imprimendo diligentem, & æstimandis eorum laboribus gratum sentient. Vale, Tiguri ex officina nostra chalcographica.

MONOSTICHA REGVM ET ALIORVM ILLVSTRIVM ROMANORVM.

Romulus aggreditur regnum qui condidit vrbem.
Prima Remus quoniam mœnia transit: obit.
Ast Numa diuinis impleuit cultibus vrbem.
Tullius inuentis fascibus arma ciet.
Ancus Auentinum montem superaddidit vrbi.
Prisce triumphali primus honore tumes.
Tullius inuenit censum Vulcania proles.
Tarquinius Sexti crimine pulsus abit.
Fit Collatinus violata coniuge consul.
Regibus exactis pignora Brute necas.
Tybridis armatus tranauit Horatius vndas.
Vssit in hostili Mutius igne manum.
Porsena te stupuit superasse Chloëlia Tybrim.
Tot Cremeræ Fabij succubuere duces.
Publicola immeritis posuit sua tecta ruinis.
Posthumius frænos detrahit Aulus equis.
Quintius obsessi fit consulis ipse redemptor.
Conciliat plebi Memnius ore patres.
Et Coriolanum lachrymosa Volumnia flexit.
Plebs meruit fasces ferre Stolonis ope.
Occidit natam Virginius, Appius author.
Vela Volumni anguis sola salubris adit.
Prostrauit Gallos Dictator in vrbe Camillus.
Hos Capitolinus Manlius arce fugat.
Iupiter à Cosso spolijs celebratur opimis.
Pro patria Decius victima sponte cadit.
More patris Decius deuouit manibus vmbram.
Torquati natum iussa dedere neci.
Coruino palmam tribuit cum nomine coruus.
Hostes sub cogit Pontius ire iugum.
Perdere vult Fabium pugnare Papirius ausum.
Esse Rutilianus censor item renuit.
Dum torret rapum Dentatus despicit aurum.
Appius à læso numine cæcus abit.
Explorat scapha Aphricanos Appius audax.
Fabritium, vt solem flectere Pyrrhe potes.
Dextra ratem tenuit Tyriam ferrata Duilli,
Sicilia Pœnos Dux Calatine fugas.
Regulus ad Pœnos rediens cruciatur in arca.
Punica stat meritis pompa Metelle tuis.
Aeger ad interitum duxit Luctatius Aphros.
Hannibalem fregit Maximus arte moræ.
Optimus hospitio recipit Nasica Cybelen.
Marcellus Romæ Claudius ensis erat.
Portius Hispanos bellis attriuit auarus.
Fert caput Hasdrubalis fratris in ora Nero.
Aphrica cui nomen dedit, Vrbi denegat ossa.
Gens Salinatori paruit Illyridos.
Flamminius vasta percussit clade Philippum.
Fuluius Aetolos nobilior domuit.
Curtius ob patriam terræ compleuit hiatum.
Conatus Gracci Lentulus ense premit.
Fert Asiæ Antiocho deuicto Scipio nomen.
In Gallogræcos Manlius arma mouet.
Tradidit Aemilio Macedonia victa triumphum.
Venales Sardos Graccus in vrbe dedit.
Aemeliane tibi deuicta Numantia cessit.
Mancini extinxit res male gesta decus.
Mumius expoliauit Achaicus ære Corinthum.
Nomina dat Macedum terra Metelle tibi.
Dant patri titulum Numidarum bella Metello.
Appellat natum cura paterna pium.
Aedita lex Tiberi submersit agraria Graccum.
Lex eadem Caio perniciosa fuit.
Pompa Iugurthini Mario fuit alta triumphi.
Filius ante diem consul in Vrbe fuit.
Drusus in Assyria despexit signa superbus.
Cinnaq; Ianiculum seditiosus habet.
Fimbria conceptis insignibus Ilion vrit.
Prælia Viriati territa Roma tulit.
Aemilius posuit pontem de nomine Scaurus.
Fert Saturninus noxia iura ferox.
Vulnera discissis tunicis ostendis Aquili.
Cepio pro elata prosperitate cadis.
Fœnora mactatur dum prætor Asellius arcet.
Crassus apud Smyrnam turpiter ictus obit.
Victor Aristonici caruit Perpenna triumpho.
Accessit laudi Cretice Creta tuæ.
Longinus Rhodanum Gallorum sanguine tinxit.
Dux se Caluino vi tuitus subigit.
Sylla necat Marios priuatus, & omnia vertit.
Lubrica Sertori iura Senatus habet.
Dardanios vincens Scribonius attigit Istrum.
Seruili in Tauro pes prior egit iter.
Liberat extincto Catilina Tullius vrbem.
Pontica Lucullo vindice regna cadunt.
Prælia Lucullus Macedonica suscipit alter.
Crassus apud Parthos more prioris obit.
Bis domat vndenos Pompei dextera reges.
Vtica tu rigidi fata Catonis habes.

FASTI

ROMANORVM IMPERATORVM A IVLIO CAESARE AD CAROLVM V. CAESAREM AVGVSTVM.

ANNI AB VRBE CONDITA		ANNI CHRISTI.
DCCVI.	C. IVLIVS C. F. CAESAR primus Pop. Rom. Imperator, præfuit reipublicæ Annos IIII. Menses II. Dies XV. Occisus est Idibus Martij.	
DCCX.	IMP. C. IVLIO CAESARE occiso in senatu, respublica Consulari imperio administrata est, A. I. M. VIII. D. XIII.	
DCCXI.	M. AEMILIVS M. F. LEPIDVS. C. IVLIVS C. F. CAESAR OCTAVIANVS. M. ANTONIVS M. F. III VIRI Reipublicæ curandæ ante diem V. Calendas Decembris magistratum inierunt.	
DCCXXIII.	C. IVLIVS DIVI. F. CAESAR OCTAVIANVS IMP. AVG. uicto ad Actium M. ANTONIO IIII. nonas Septembris, rempublicam solus tenuit. A. XLIII. M. XI. D. XVIII.	
DCCLXVI.	TIBERIVS IVLIVS DIVI AVGVSTI F. NERO CAESAR AVGVSTVS Imperauit. A. XXII. M. VI. D. XXVI. Imperij initium Ante Diem XIIII. Calendas Septembris.	XVI.
DCCLXXXIX.	C. IVLIVS GERMANICI F. CAESAR AVGVSTVS, GERMANICVS, CALIGVLA Imperauit A. III. M. X. D. IX. Imp. In. A. D. XVII. K. Aprilis.	XXXIX.
DCCXCIII.	TIBERIVS CLAVDIVS DRVSI F. CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS Imperauit A. XIII. M. VIII. D. XX. Imp. In. A. D. IX. Kalend. Februarij.	XLIII.
DCCCVI.	NERO CLAVDIVS DIVI CLAVDII F. CAESAR DOMITIANVS AVGVSTVS GERMANICVS Imperauit A. XIII. M. VII. D. XVII. Imp In. A. D. III. Id. Octobris.	LVI.
DCCCXX.	SERGIVS SVLPITIVS C. F. GALBA IMP. CAES. AVG. Imp. M. VII. D. VII. Imp. In. A. D. IIII. Idus Iunij.	LXX.
DCCCXXI.	M. SALVIVS L. F. OTHO IMP. CAES. AVG. Imp. M. III. D. V. Imp. In. A. D. XVII. Kal. Februar.	
	AVLVS VITELLIVS L. F. GERMANICVS IMP. CAES. AVG. Imperauit solus M. VIII. D. V. Imp. In. A. D. XII. Kal. Maij.	LXXI.
DCCCXXI.	T. FLAVIVS T. F. VESPASIANVS IMP. CAES. AVG. Imp. A. IX. M. VI. Imp. In. A. D. IX. Kal. Ianuarij.	LXXI.
DCCCXXXI.	TITVS VESPASIANVS DIVI VESPAS. F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. II. M. II. D. XX. Imp. In. A. D. VIII. Kal. Iulij.	LXXXI.
DCCCXXXIII	T. FLAVIVS DOMITIANVS DIVI VESPAS. F. CAES. AVG. Imp. A. XV. D. V. Imp. In. A. D. Id. Septembris.	LXXXIII.
DCCCXLVII.	M. COCCEIVS M F. NERVA IMP. CAES. AVG. Imp. A. I. M. IIII. D. IX. Imp. In. A. D. XIIII. K. Octob.	XCVII.
DCCCXLIX.	M. VLPIVS DIVI NERVAE F. TRAIANVS IMP. CAES. AVG. OPT. Germanic. Dacic. Parthic. Imp. A. XIX. M. VI. D. XV. Imp. In. A. D. VI. Kalendas Februar.	XCIX.
DCCCLXVIII	P. AELIVS DIVI TRAIANI F. HADRIANVS IMP. CAES. AVG. Imp. A. XX. M. X. D. XXIX. Imp. In. A. D. III. Id. Aug.	CXVIII.
DCCCLXXXIX.	T. AVRELIVS DIVI HADRIANI F. ANTONINVS IMP. CAES. AVG. PIVS Imp. A. XXII. M. VII. D. XXIIII. Imp. In. A. D. VI. Id. Iulij.	CXXXIX.
GMXII.	M. AVRELIVS DIVI [illegible] ANTONINVS IMP. CAES. AVG. PHILOSOPHVS Armeniac. Parthic. Germanic. Sarmatic. Imperauit A. XIX. D. XI. Cum fratre VIII. Imp. In. A. D. III. Non. Martij. L. AELIVS AVRELIVS VERVS ANTONINVS IMP. CAES. AVG. Armeniac. Medic. Parthic. Imp. A. VIII. AVIDIVS CASSIVS IMP. CAES. AVG. In Oriente rebellauit, sed à M. Antonino uictus occubuit.	CLXII.
CMXXXI.	L. AELIVS AVRELIVS COMMODVS DIVI MARCI F. ANTONINVS IMP. CAES. AVG. Germanic. Sarmatic. Britann. Imp. A. XII. M. VIII. D. XVI. Imp. In. A. D. XVII. Kal. Aprilis.	CLXXXI.
CMXLIIII.	P. HELVIVS P. F. PERTINAX IMP. CAES. AVG. Imp. M. II. D. XXV. Imp. In. A. D. Kalendas Ianuarij.	CXCIIII.
CMXLIIII.	M. DIDIVS SALVIVS M. F. IVLIANVS IMP. CAES. AVG. Imp. M. VI. D. V. Imp. In. A. D. VIII. Kal. Aprilis.	CXCIIII.
MCXLIIII.	C. PESCENNIVS NIGER IMP. CAES. AVG. Imperauit annum & aliquot menses. L. SEPTIMIVS M. F. SEVERVS IMP. CAES. AVG. PIVS. PERTINAX Arab. Adiabenic. Parthic. Britannic. Imp. A. XVII. M. VIII. D. III. Imp. In. A. D. V. Id. Augusti. D. CLODIVS CEIONIVS ALBINVS IMP. CAES AVG. Imperauit cum Seuero A. III.	
CMLXII.	M. AVRELIVS ANTONINVS DIVI SEVERI F. BASSIANVS CARACALLA IMP. CAES. AVG. Parthic. Britannic. Germanic. Arabic. Imp. A. VII. M. XI. D. XXVII. Imp. In. A. D. III. Idus Aprilis. P. SEPTIMIVS GETA ANTONINVS DIVI SEVERI F. Imp. CAES. AVG. Imperauit cum fratre M. X. D. XV. Imp. In. A. D. III. Id. Apr.	CCXII.
CMLXX.	M. OPILIVS SEVERVS MACRINVS IMP. CAES. P. F. AVG. cum filio ANTONINO DIADVMENO. Imp. A. I. M. II. D. III. Imp. In. A. D. III. Id. Aprilis.	CCXX.
CMLXXI.	M. AVRELIVS ANTONINVS D. ANTONINI F. BASSIANVS VARIVS HELIOGABALVS IMP. CAES. P. F. AVG. Imp. A. III. M. IX. D. IIII. Imp. In. A D. XVII. K. Iunij.	CCXXI.
CMLXXV.	M. AVRELIVS SEVERVS ALEXANDER D. ANTON. F. P. F. AVG. Imp. A. XIII. M. VII. D. XVII. Imp. In. A. D. XI. K. Mart.	CCXXV.
CMLXXXVIII	C. IVLIVS MAXIMINVS P. F. AVG. cum filio IVLIO MAXIMINO Imp. A. II. Imp. In. A. D. IIII. Non. Octob.	CCXXXVIII.
CMXC.	M. ANTONIVS M. F. GORDIANVS AFRICANVS P. F. AVG. cum filio M. ANTONIO GORDIANO. Imp. M. I. D. VI. Imp. In. A. D. V. Kal. Iunij.	CCXL.
CMXC.	D. COELIVS P. F. BALBINVS. P. F. AVG. Imp. A. I. Cum MAXIMO ET GORDIANO. M. CLODIVS PVPIENVS MAXIMVS P. F. AVG. Imp. A. I. cum BALBINO ET GORDIANO. M. ANTONINVS GORDIANVS GORDIANI SENIORIS NEPOS P. F. AVG. Imper. A. I. Cum BALBINO ET MAXIMO, solus A. VI.	CCXL.
CMXCVII.	IMP. CAES. MARCVS P. F. AVG. à S. P. Q. R. electus post mortem GORDIANI post aliquot dies subita morte decessit.	CCXLVII.
CMXCVII.	SEVERVS HOSTILIANVS P. F. AVG. MARCO successit qui & ipse breui morbo extinctus est.	CCXLVII.
CMXCVII.	M. IVLIVS PHILIPPVS P. F. AVG. cum filio M. IVLIO PHILIPPO SATVRNINO Imp. A. V.	CCXLVII.
MII.	C. MESSIVS QVINTVS TRAIANVS DECIVS P. F. AVG. cum filio CN. VALENTE HERENNIO HOSTILIO MESSIO ETRVSCO DECIO TRAIANO Imp. an. II.	CCLII.
	VALENS LICINIANVS P. F. AVG. ab exercitu cui præerat IMP. appellatus, & paulo post occisus est.	
	HOSTILIANVS PERPENNA P. F. AVG. ab exercitu Imp. appellatus & breui post occisus est.	
MIIII.	C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS P. F. AVG. cum filio C. VIBIO VOLVSIANO Imp. A. I. M. VI.	CCLIIII.
MV.	C. IVLIANVS AEMYLIANVS P. F. AVG. Imp. M. III.	CCLV.
MV.	P. AVRELIVS P. F. LICINIVS VALERIVS VALERIANVS P. F. AVG. cum filijs GALLIENO ET VALERIANO Imp A. VII.	CCLV.
MXII.	P. AVRELIVS LICINIVS VALERIANI F. GALLIENVS P. F. AVG. Imperauit post captum à Persis patrem A. VIII.	CCLXII.

SVB GALLIENO IMPERATORE XXX. PRINCIPES ROMANVM IMPERIVM DIVERSIS TEMPORIBVS INVASERVNT.

I. CYRIADES in Syria.
II. INGENVVS in Pannonijs A. I.
III. ODENATVS PALMYRENVS ET
IIII. HERODES ODENATI F. in Syria A. VII.
V. C. IVNIVS CASSIVS POSTHVMVS
VI. LABIENVS, ET POSTHVMI F. LABIENVS Iunior in Gallijs A. VII.
VII. AVREOLVS MEDIOLANI A. IX.
VIII. MACRIANVS ET
IX. MACRIANVS Iunior ET
X. QVIETVS MACRIANI filij in Illyrico A. I.
XI. VALENS in Macedonia.
XII. L. CALPHVRNIVS PISO FRVGI THESSALICVS, in Thessalia.
XIII. C. AEMYLIANVS ALEXANDER in Aegypto
XIIII. REGILLIANVS in Illyrico.
XV. BALISTA in Syria.
XVI. CLAVDIVS CENSORINVS in Oriente D. VII.

XVII CELSVS in Africa D.VII. XXIII TIMOLAVS ODENATI FILII in Syria A. VII. XXVII. VICTORIA Castrorum mater in Gallijs A.IIII.

XVIII SATVRNINVS in Aegypto. XXIIII LOLLIANVS in Gallijs. XXVIII. MARIVS in Galijs D.VII.

XIX TREBELLIANVS in Isauria. XXV. M. AVRELIVS VICTORINVS & XXVI. VICTORINVS Iunior in Gallijs A. II.

XX MOEONIVS in Syria. XXIX. TETRICVS & XXX. TETRICVS Iunior in Gallijs A.V.

XXI. ZENOBIA ODENATI uxor &

XXII. HERENNIANVS ET

ANNI AB V.C		ANNI CHRISTI.
	M. AVRELIVS FLAVIVS CLAVDIVS P. F. AVG. Gothic. Imp. A. I. M. X. D. XV. Imp. In. A. D. XII. K. Aprilis.	
MXX.	M. AVRELIVS QVINTILIVS P. F. AVG. Imp. D. XVII. Imp. In. A.D. Prid. Non. Ianuarij.	CCLXX.
MXXII.	L. DOMITIVS AVRELIVS VALERIVS AVRELIANVS P. F. AVG. GOTHIC. Sarmatic. Armeniac. Palmyren. Germanic. Parthic. Adiabenic. Imp. A. IIII. M. XI. D. VII. Imp. In. A. D. X. L. Maij.	CCLXXII.
MXXII.		CCLXXII.
MXXVIII.	M. CLAVDIVS TACITVS P. F. AVG. Imp. M. VI. D. XX. Imp. In. A. D. VII. K. Octobris.	CCLXXVIII.
MXXVIIII.	M. ANNIVS CLAVDIVS FLORIANVS P. F. AVG. Imp. M. II. D. XX.	CCLXXVIIII.
MXXVIIII.	M. AVRELIVS VALERIVS PROBVS P.F. AVG. Francic. Gothic. Sarmatic. Parthic. Germanic. Imp. A. VI. Imp. In. A. D. V. Nonas Iulij.	CCLXXIIII.
MXXXVI.	M. AVRELIVS CARVS MANLIVS AVRELIANVS P. F. AVG. cum filijs CARINO ET NVMERIANO Imp A. I. Imp. In. A.D. V. Non. Nouembris.	CCLXXXVI.
MXXXVII.	M. AVRELIVS CARINVS D. CARI F. P. F. AVG. Imp. cum fratre NVMERIANO A. I. & aliquot menses post fratris obitum. — M. AVRELIVS ROMVLVS NVMERIANVS D. CARI F. Imp. cum fratre annum ferè.	CCLXXXVI.
MXXXVIII.	C. AVRELIVS VALERIVS DIOCLETIANVS P. F. AVG. Imp. A. XX. Imp. In A.D. XI. Kal. Maij.	CCLXXXVII.
MXL.	M. AVRELIVS VALERIVS MAXIMIANVS HERCVLIVS à DIOCLETIANO AVGVSTVS appellatus est Imper. cum illo A. XVIII.	CCXC.
MLVIII.	C. GALERIVS VALERIVS MAXIMIANVS ARMENTARIVS primum à DIOCLETIANO CAESAR, & postquã is se imperio abdicauit AVGVSTVS appellatus, Imp. A. VII. M. IX. & ante cum DIOCLETIANO A. XIII. M. I. D. XX. — FLAVIVS VALERIVS CONSTANTIVS CHLORVS à MAXIMIANO HERCVLIO Cæsar appellatus & cum is se imperio abdicasset AVGVSTVS, Imp cum ARMENTARIO A. II. Cæsar fuit A. XIII. M. I. D. XX.	CCCVIII.
MLX.	C. GALERIVS MAXIMINVS uel MAXIMIANVS DAZA à GALERIO ARMENTARIO CAESAR appellatus Imp. A. VII. M. X. Imp. In. A.D. K. Martij. — M. AVRELIVS SEVERVS à GALERIO ARMENTARIO CAESAR appellatus Imp. A. I. M.	
MLXI.	M. AVRELIVS VALERIVS MAXENTIVS HERCVLEI filius Romæ à prætorianis militibus Imp. & AVG. appellatus est, Imp. A. VI. Imp. In. A.D. K. Septembris. — C. AVRELIVS VALERIVS FLAVIVS CONSTANTINVS D. CONSTANTII F. A. Imp. XXX. M. IX. D. XXVI. Imp. initium A.D. VI. K. Augusti. — C. AVRELIVS VALERIVS LICINIANVS LICINIVS à MAXIMIANO ARMENTARIO in locum SEVERI CAESAR factus est. Imp. A. XIIII.	CCCXI. CCCXL. CCCXVIII.
MLXVIII.	FLAVIVS VALERIVS CRISPVS & FLAVIVS VALERIVS CONSTANTINVS, CONSTANTINI filij, & C. VALERIVS LICINIANVS LICINIVS [illegible] CAESARES appellati sunt.	
MLXXVI.	FLAVIVS IVLIVS CONSTANTIVS à patre CONSTANTINO CAESAR appellatus est. FL. VALERIVS CONSTANS CAESAR appellatur.	CCCXXVI.
MLXXXVI.	FL. VALERIVS DALMATIVS CAESAR appellatus est.	
MLXXXIX.		

MORTVO CONSTANTINO POP. ROM. IMPERIVM DIVISVM EST ET ALII CONSTANTINOPOLI IN ORIENTE, ALII ROMAE IN OCCIDENTE IMPERARVNT.

	CONSTANTINOPOLI	ROMAE.	
MXCI.	FLAVIVS IVLIVS CONSTANTIVS D. CONSTANTINI F. P. F. AVGVST. Imper. A. XXX. M. V. D. V.	FL. VALER. CONSTANTINVS D. CONST. F. Iunior, imperauit in Gallia Hisp. & Britan. ac alpib. A. III. — FLAVIVS VALERIVS CONSTANS D. CONST. F. P. F. AVG. Imp. A. XII. M. IX. D. IX.	CCCXLI.
MCXIIII.		MAGNENTIVS occiso CONSTANTE imperauit cum fratre DECENTIO A. III. M. VI.	CCCLIIII.
	FL. CONSTANTIVS GALLVS à CONSTANTIO CAESAR appellatus est A.D. V. Idus Octobris Imp. A. III.	NEPOTIANVS Imp. Romæ D. XXVII. — BRITANNION in Illyrico Imperator appellatus coactus à Constantio Imp. se abdicauit.	CCCLV.
MCX.		FLAVIVS CLAVDIVS IVLIANVS à CONSTANTIO CAESAR appellatus & in Gallias est missus.	DCCLX.
	ROMAE	CONSTANT.	
MCXVI.	FLAVIVS CLAVDIVS IVLIANVS ab exercitu AVGVSTVS appellatus Imp. solus A. I. M. VII. D. XXIIII. Imp. In. A.D. III. Non. Octobris.		CCCLXVI.
MCXVII.	FLAVIVS IOVINIANVS VARRONIANI F. P. F. AVG. Imperauit solus M. VII. D. XXII. Imp. in A.D. V K. Iulij.		CCCLXVII.
MCXVIII.	FLAVIVS VALENTINIANVS GRATIANI F. Imp. A. XI M X. D. VIII. Imp. in A.D. V. K. Martij.	FLAVIVS VALENS GRATIANI F. P. F. AVG. à fratre ad imperium uocatus. Imp. A. XIIII D. IX.	CCCLXVIII.
MCXXI.	FL. GRATIANVS VALENTINIANI F. P. F. AVG. Imp. cum fratre A. VIII. M. II. D. XX IIII.		
MCXXIX.	FL. GRATIANVS P. F. AVG. Imperauit cum fratre A. VII. M. VIII. — FL. VALENTINIANVS Iunior Imp. A. XVII. Imp. In. A.D. X. K. Decembris.	FL. THEODOSIVS HONORII F. Imp. A. XVI. Imp. In. A. D. XVII. Februarij.	CCCLXXXVI.
MCXXXIII.		ARCADIVS A. patre hoc anno AVGVSTVS dictus est.	CCCLXXXVII
MCXXXVII.	MAXIMVS occiso GRATIANO Imp. A. IIII. cum filio VICTORE.		CCCXCVI. CCCXCVII.
MCXLVI.	EVGENIVS occiso VALENTINIANO Iuniore Imp. A. III. M.		CCCXCIX. CCCCXII.
MCXLVI.	FL. HONORIVS THEODOSII F. P. F. AVG. Imp. A. XXXI. ex his III. cum patre.		CCCCXIIII. CCCCXXIII.
MCXLIX.		FL. ARCADIVS THEODOSII F. P. F. AVG. Imperauit solus A. XIII.	CCCCXXIX.
MLXII.	ATTALVS ROMAE Imp. factus, sed mox regno priuatus, quod cum Gothorum auxilio denuo in Gallijs inuasisset, captus & in triumpho ab HONORIO ductus est.	FL. THEODOSIVS Iunior ARCADII F. Imp. A. XLII. M. II. D. XXVII.	
MCLXXIIII.	CONSTANTIVS P. F. AVG. in consortem Imperij ab HONORIO assumptus Imp. M. VII.		
	IOANNES scriba quidam Imp. A. II. M. II.		
MCLXXVIII.	FL. PLACIDIVS VALENTINIANVS Iunior P. F. AVG. Imp. A. XXX.		
MCLXXIX.		FL. MARTIANVS P. F. AVG. Imp. A. VI. M. VI. D. X. Imp. In. A.D. V. K. Augusti.	CCCCL III.
MCCIIII.	FL. ANICIVS MAXIMVS Imp. M. II. D. XV.		CCCCLIX.
MCCIX.	FL. AVITVS P. F. AVG. Imp. A. I. M. II. D. VIII.		

ANNI AB V.C.			ANNI CHRISTI.
MCCXI.	FL.IVLIVS VALERIVS MAIORIANVS P. F. AVG. Imp. A.III.M.VII.D.VII Imp. In.A.D.V K.Ianuarij.	F.L.LEO P.F. AVG.Imp.A.XVII.	CCCCLXI.
MCCXVI.	FL.VIBIVS SEVERVS P.F. AVG Imp. A III.M. VIII.D XXVIII.Imp.In.A.D.XIII.K.Decembris.		CCCCLXVI
MCCXXI.	FL.ANTHEMIVS P.F. AVG. Imp. A.V M.III. Imp.in A. D. pridie Idus Aprilis.		
	ROMAE	CONSTANTINOPOLI.	CCCCLXXI.
MCCXXVI.	FL. ANICIVS OLYBRIVS P. F. AVG. Imp. M. III. D. XXIII.Imp.In A.D.V.Idus Iulij.		CCCCLXXVI
MCCXXVII.		FL.LEO IVNIOR Imp. cum auo LEONE seniore A.I.& cum patre ZENONE A.I.	CCCCLXXVII
	FL.GLICERIVS P.F AVG. Imp.A.I.M.III.D.XXI Imp. In A.D.V Nonas Martij.		
MCCXXVIII.	FL. IVLIVS NEPOS Imp. A.I M.II.D.V. Imp. In.A D. VIII.K.Iulij.	FL ZENO ISAVRICVS P.F.AVG.Imper.A.XVI M.	CCCCLXXVIII.
MCCXXIX.	FL. MOMYLLVS AVGVSTVLVS P. F. AVG. ORESTIS patricij filius Imp. M IX.D.XXIIII.Imp. In.A.D. pridie K.Nouembris.	FL. BASILISCVS & FL. MARCVS ZENONE Imperio exacto, imperarunt A.I.M.V.	CCCCLXXIX.
	IMPERIVM POP. ROM. OCCIDENTALE DEFECIT		
MCCXLIIII.		FL.ANASTASIVS DICORVS P.F. AVG. Imp. A.XXVII. M.II.D.XXIX.	CCCCXCIIII
MCCLXXI.		FL. ANICIVS IVSTINVS CVROPALATES P. F. AVG. Imp.A.VII.	DXXI.
MCCLXXVIII		FL.ANICIVS IVSTINIANVS D.IVSTINI F. Maximus Aleman.Gothic.Francic.German.c Anticus Alanic. Vuandalic.Afric.Persic.Sarmatic P.F. Victor & triũphator & PP. AVG. Imp.A XXXVIII.M. VII D XIII. Imp.In.A.D.K Aprilis.	DXXVIII.
		FL.ANICIVS IVSTINVS iunior D. IVSTINIANI F. P. F. AVG.Imp. A. XII.	DLXVI.
		TIBERIVS ANICIVS CONSTANTINVS P. F.AVG.Imp. A.VII.	DLXXVII.
		TIBERIVS FLAVIVS MAVRICIVS P. F. AVGVSTVS Imp. A.XX.	DLXXXIIII.
		FL.PHOCAS P.F.AVG.Imp.A.VII.	DCIIII.
		FL. HERACLIVS HERACLII PATRICII F. P. F. AVG. Imp.A.XXX.M.II.	DCXI.
		HERACLIVS CONSTANTINVS HERACLII AVG F.P.F. AVG.Imp. M.IIII.	DCXLI.
		FL.HERACLEONAS HERACLII AVG. F. P. F.AVG. cum matre MARTINA Imp A I.M.II	
		HERACLIVS CONSTANS HERACLII AVG. nepos P.F. Imp.A.XXVI.M.VIII.D.X.	DCXLII.
		FL. HERACLIVS CONSTANTINVS HERACLII CONSTANTIS F POGONATVS P.F.AVG. Imp.A.XVII.	DCLXX.
		FL. HERACLIVS IVSTINIANVS II. CONSTANTINI BARBATI F.Imp A.X.M.V.	DCLXXXVII.
		IN ORIENTE.	
		FL.LEONTIVS P F AVG Imp.A III.	DCXCVII.
		FL.TIBERIVS ABSIMARVS P F.AVG.Imp A.VII.	DCC.
		FL.HERACLIVS IVSTINIANVS II Imperiũ auxilio Bulgarorum recepit Imp. A.VII.	DCCVII.
		FL. PHILIPPICVS BARDANIVS P.F.AVG Imp.A II.M. IX.D VII.Imp In AD.Id Augusti.	DCCXIII.
		FL. ANASTASIVS ARTHEMIVS P.F.AVG. Imp A.I.M. III.Imp in A D.XII K Iulij	DCCXV.
		FL.THEODOSIVS ADRAMYTTENVS P.F AVG. Imp.M. VII D VI Imp.in A.D XIIII.K.Septembris.	DCCXVI.
		FL.LEO CONON ISAVRVS P.F AVG.Imp A.XXIIII.M. II.D XXV.Imp in.A.D.VIII K.Aprilis.	DCCXVII.
		FL. CONSTANTINVS LEONIS F COPRONYMVS P. F. AVG. Imp. A.XXXIIII.M II. D.XXVII Imp.in.A.D. XIIII K.Iulij.	DCCXLI.
		FL LEO IIII CONSTANTINI F. P F. AVG. Imp.A.V. Imp.In.A D XIII.K.Octob.	DCCLXXV.
		FL. CONSTANTINVS LEONIS IIII F.P.F. AVG. Imp. cum matre EIRENE A.X M.II D.II.Imp.in A D.IIII. Idus Septembris	DCCLXXXI.
		FL.CONSTANTINVS P.F.AVG Imp solus A.VI M.IX. D VIII Imp.in A D.VI Idus Nouembris.	DCCXCI.
		FLAVIA HEIRENE P.F AVG.Imperauit sola A.V.M.II. D.XVI.	DCCXCVIII.
ANNI CHRISTI. DCCC.	CAROLVS MAGNVS FRANCORVM REX PRIMVS GERMANORVM IMPERATOR IN OCCIDENTE HOC ANNO A. ROM. PONT. CREATVS EST VIII. K. IANVARII. Imp.A.XIII.M.I.D.XIII.		
		FL. NICEPHORVS P F. AVG. Imp. A. VIII. M VIII. D. XXVI Imp In A D K Nouemb.	DCCCIII.
		FL.STAVRATIVS NICEPHORI F. P F AVG. Imperauit cum patre NICEPHORO A. VII M VII D. III. Solus Imp M II.D.VII Imp In A.D VII K Augusti.	DCCCXII.
		FL. MICHAEL CVROPALATES RANCABE Imp.A I M. IX D.XI Imp. In.A.D Non Octobris.	DCCCXII.
		FL. LEO V.P. F. AVG. Imp.A. VII. M.V.Imp In V.Idus Iulij.	DCCCXIIII.
	IN OCCIDENTE.	IN ORIENTE.	
DCCCXIIII.	LVDOVICVS PIVS CAROLI MAGNI F. IMP. CAES AVG. Imp.A XXVI M.IIII D.XXIIII.		
		FL.MICHAEL BALBVS P F.AVG Imp.A.VIII.M.IX.D VII Imp. In. A D VIII K Ianuarij.	DCCCXXI.
		FL.THEOPHILVS BALBI filius P. F.AVG Imp. A. XV.	DCCCXXX.

ANNI CHRISTI.	IN OCCIDENTE.	IN ORIENTE.	ANNI CHRISTI.
DCCCXLI.	LOTHARIVS LVDOVICI PII. F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. XV. MIII. D. X.	uel ut alij ſcribunt A. XII. M. III. D. XX. Imp. In. A. D. K. Octobris.	
		FL. MICHAEL THEOPHILI F. III. Imp cũ matre THEODORA A. XI uel ut alij A. XIIII. M. I. D. XXI. Imp. in. XIII. K. Februarij.	DCCCXLV.
DCCCLVI.	LVDOVICVS II. LOTHARII F. Imp. CAES. P. F. AVG. Imp. A. XIX uel ut alij uolunt XXI. Imp. In. A. D. III. K. Octobris		
		FL. MICHAEL A. III. ſolus Imp. A. XIII. ſecũdum alios XI. M. I. D. IX Imp In. A. D. III Idus Mai.	DCCCLVI.
		FL. BASILIVS MACEDO P. F. AVG Imp. A. XVII. ſecundum alios A. XIX. Imp. In. A. D. IX. K. Maij.	DCCCLXIX.
DCCCLXXVII	CAROLVS CALVVS LODOVICI PII. F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. II. Imp. in K. Octobris		
DCCCLXXXIX.	CAROLVS III. CRASSVS LVDOVICI II. F. IMP. CAES. AVG. Imp A. XII.	LVDOVICVS BALBVS CAROLI CALVI F à PP. Iohanne in Gallijs IMP. dictus, Imp. A. II. M. VI.	
		LEO VI. BASILII. F. P. F. AVG. Imp. A. XVII. ſecundum alios A. XXII. M. III.	DCCCLXXXVI.
DCCCXCI.	ARNVLPHVS CAROLOMANNI F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. XI. M. X. D. XVIII.		
		ALEXANDER BASILII F. P. F. AVG Imp. cũ CONSTANTINO LEONIS F. A. I. M. I.	CMIIII.
CMIII.	LVDOVICVS III ARNVLPHI F Imp. CAES. AVG. Imp. A. X.		
		FL. CONSTANTINVS PORPHYROGENITVS LEONIS VI F. P. F. AVG. Imp. A. XXXIX cum ROMANO qui matrem CONSTANTINI duxerat.	CMVI.
CMXIII.	CONRADVS CONRADI COMITIS FRANCONIAE F. IMP CAES. AVG Imp. A. VII. M. VI.		
CMXX.	HENRICVS I AVCEPS OTHONIS DVCIS SAXONIAE F. IMP. CAES AVG Imp. A. XVIII.		
		FL. CONSTANTINVS cum ROMANO filio Imp. A. XVI.	CMXLV.
CMXXXVIII.	OTHO MAGNVS HENRICI F. IMP. CAES. AVG. Imp A. XXXVII. M. X D. VI.		
		NICEPHORVS PHOCAS P. F. AVG. Imp. A. X. ſecundum alios A. VI M. VI.	CMLXI.
		IOHANNES ZIMISCES P. F. AVG Imp A. VI. M. VI.	CMLXXI.
CMLXXIIII.	OTHO II OTHONIS MAGNI F. RVBEVS IMP. CAES. AVG. Imp. A. X.		
		FL. BASILIVS II. & FL. CONSTANTINVS ROMANI IVNIORIS AVG. FILII. Imperarunt una annos L. ſecundum alios LII.	CMLXXVII.
CMLXXXIIII.	OTHO III. OTHONIS MIRABILIA MVNDI IMP. CAES. AVG. Imp. A. XIX M. I. D. XXI.		
MIII.	HENRICVS II. DVX BAVARIAE, CLAVDVS, Imp. CAES. AVG. Imp. A. XXII. M. V. D. XVI.		
MXXV.	CONRADVS II. HERMANNI DVCIS FRANCORVM F. SALIQVVS IMP. CAES. AVG. Imp. A. XV.		
		FL. CONSTANTINVS ROMANI F. P. F. AVG. Imp. ſolus A. II. M. XI.	MXXVII.
		ROMANVS IIII. ARGYROPOLVS P. F. AVG. Imp. A. V. M. VI	MXXX.
		MICHAEL IIII PAPHLAGO P. F. AVG Imp. A. VII. M. VIII. ſecundum alios A. VI. M. V.	MXXXV.
MXL.	HENRICVS III. CONRADI AVG. F. NIGER IMP. CAES. AVG. Imp. A. XVII.		
		MICHAEL V. CALAPHATES P. F. AVG. Imp. M III.	MXLIII.
		ZOE & THEODORA P. F. AVG. Imperauerunt poſt CALAPHATEM M. III	MXLIII.
		FL. CONSTANTINVS MONOMACHVS Imp A. XII. M. VIII ſecundum alios A. X. M. VIII.	MXLIII.
		THEODORA P. F. AVG. mortuo CONSTANTINO Imp. A. I. M. IX.	MLVI.
MLVII.	HENRICVS IIII HENRICI III. F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. L.	MICHAEL VI SENIOR P. F. AVG. Imp. A. I.	MLVIII.
		FL. ISAACIVS COMNENVS P. F AVG. Imp. A. IIII. ſecundum alios A. II. M. III.	MLIX.
		FL. CONSTANTINVS DVCAS P. F. AVG. Imp. A. VII. M. VI. ſecundum alios A. VIII M. VI.	MLXIII.
		EVDOXIA AVG. & MICHAEL CONSTANTINVS & ANDRONICVS DVCAE F. Imperarunt una M. VII. D. IX.	MLXX.
		FL. ROMANVS DIOGENES & EVDOXIA AVG. Imperarunt cum DVCAE filijs A. III M. VIII. D. XII.	MLXXI.
			ANNI CHRISTI.
		FL. MICHAEL PARAPINACEVS DVCAE F. P. F. AVG. Imp. A. V. ſecundum alios A. VI M. VI.	MLXXV.
		FL. NICEPHORVS BOTONIATES P. F. AVG. Imp A. III.	MLXXXI.
		FL. ALEXIVS ANGELVS COMNENVS ISAACII AVG. F ET FL. CONSTANTINVS DVCAS MICHAELIS AVG. F P. F. AVG. Imp. A. XXXIII. ſecundum alios A. XXXVII M. IIII.	MLXXXIII.
MCVII.	HENRICVS V. HENRICI IIII. F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. XX.		
		FL. CALOIOANNES PORPHYROGENITVS ALEXII. F. P. F. AVG. Imp. A. XXIIII M. VII D. XXII.	MCXVII.
MCXXVI.	LOTARIVS II. SAXONIAE DVX GEBHARDI COMITIS F. IMP CAES AVG. Imp. A. XIII.		

ANNI CHRISTI.	IN OCCIDENTE.	IN ORIENTE.	ANNI CHRISTI.
MCXXXVIII.	CONRADVS III. F. DVCIS Sueuiæ IMP. CAES. AVG. Imp.A.XV.		
		FL.MANVEL PORPHYROGENITVS COMNENVS CALOIANNIS F.P. F. AVG. Imp. A. XXXVII. M. V. D. XXVIII.	MCXLII.
MCLII.	FRIDERICVS I. FRIDERICI DVCIS SVEVORVM F. BARBAROSSA IMP. CAES AVG. Imp.A.XXXVIII.		
		ALEXIVS II. ANGELVS COMNENVS MANVELIS F.P.F. AVG. Imp.A II. M I. D.XXIX.	MCLXXX.
		ANDRONICVS COMNENVS P.F AVG. Imp. A.II.M.II. D.XV.	MCLXXXIII.
		ISAACIVS ANGELVS COMNENVS P. F. AVG Imp. A. XVI. secundum alios A.XVIII.M.I.D.XIII.	CLXXXVM.
MCXC.	HENRICVS VI. FRIDERICI AVG.F. IMP. CAES. AVG. Imp.A.VIII.		
MCXCVIII.	PHILIPPVS FRIDERICI F.IMP.CAES AVG.Imp.A.X.		
		OTHO SAXONIAE DVX contra PHILIPPVM electus & à PAPA confirmatus Imp. A.X.	
		ALEXIVS III. ANGELVS ISAACI frater P. F. AVG. & THEODORVS LASCARVS Imp.M.IX.D.XV.	
		ALEXIVS IIII. COMNENVS ISAACII AVG. F.P.F.AVG. Imp CONSTANTINOPOLI M. I D XX. — THEODORVS LASCARVS P. F. AVG. CONSTANT. electus Imp. ADRIANOPOLI A. XVII.	
		ALEXIVS V. MVRTZIPHILVS P.F. AVG. Imp. M.II.D. XX.	
		BALDVINVS FLANDRIAE comes imperauit CONSTANT.A.I.	
		HENRICVS BALDVINI frater P. F.Imp. A.XIII. secundum alios XI.	MCCII.
MCCVIII.	OTHO IIII IMP.CAES.AVG. imperauit solus post mortem PHILIPPI A.IIII.		
MCCXII.	FRIDERICVS II. HENRICI VI. F. BARBAROSSAE nep. IMP.CAES.AVG.Imp.A.XXXVIII.		
		PETRVS ANTISIODORENSIS comes P.F.AVG. Imp.A. V.	MCCXV.
		ROBERTVS ANTISIODORENSIS PETRI filius imper. A VII.	MCCXX.
		IOANNES DIPLOBATAZIVS P. F. AVG. Imp A.XXXIII. Vixit ZAZINTHI.	
		BALDVINVS II. ROBERTI filius P.F. AVGVST. Imp.A. XXXIII.	MCCXXVII.
MCCXLVII.	HENRICVS THVRINGIAE & HASSIAE princeps in odium FRIDERICI suggestu Pontificis IMP. electus est, & eodem anno quo electus est perijt.		
MCCXLVIII.	GVLIELMVS HOLLANDIAE comes contra FRIDERICVM electus est mortuo HENRICO Imp. A.IX.		
MCCL.	CONRADVS FRIDERICI filius IMP.CAES.AVG. Imp.A. IIII.		
MCCLVI.	ALPHONSVS HISPANIAE REX ab electoribus ad Imperium uocatus id recusauit		
	RICHARDVS ANGLVS CORNVBIAE DVX Imp.A.VI.		
		FL.MICHAEL PALEOLOGVS P.F. AVG. Imp. A. XXXV. secundum alios A.XXII.	MCCXL.
MCCLXXIIII.	RODVLPHVS COMES HABSBVRGENSIS Imp. CAES. AVG.Imp.A.XVIIII.		
		ANDRONICVS MICHAELIS F.PALEOLOGVS P.F.AVG. Imp.A.XLIII.	MCCLXXXII.
MCCXCII.	ADOLPHVS DE NASSAV Imp CAES.AVG.Imp.A.VI.		
MCCXCVIII.	ALBERTVS AVSTRIAE DVX RODVLPHI F.Imp CAES. AVG.Imp.A.X.		
MCCCVIII.	HENRICVS VII. LVCEMBVRGENSIS COMES Imp.CAES AVG.Imp.A.VI.		
MCCCXIIII.	LVDOVICVS IIII. BAVARVS Imp. CAES. AVG. Imp. A. XXXII.		
	FRIDERICVS PVLCHER AVSTRIAE DVX contra LVDOVICVM IMP. electus Imp. A.IX.		
		ANDRONICVS III IVN.PALEOLOGVS P.F. AVG Imp. A XIII. IOANNES CANTACVZENVS, ET CALOIANNES ET MANVEL ANDRONICI P.F.AVGG.Imp.una A.XIII.	MCCCXXV. MCCCXXXVIII.
MCCCXLVI.	CAROLVS IIII. BOHEMIAE REX Imp. CAES AVG Imp. A.XXXII.		
	GVNTHERVS COMES SCHVVARCENBVRGENSIS contra CAROLVM electus Francfordiæ primo anno Imperij ueneno sublatus est.		
		IMP. CAES. CALOIANNES PALEOLOGVS eiecto CANTACVZENO Imp.A.XXXIII.	MCCCLI.
MCCCLVIII.	VVENCESLAVS CAROLI P.F.Imp.CAES.AVG.Imp.A.XXII.		
		ANDRONICVS IIII. PALEOLOGVS P. F. AVG. Imp. A. III.	MCCCLXXXIIII.
		MANVEL PALEOLOGVS P.F.AVG.Imp.A.III.	
		MANVEL PALEOLOGVS P.F.AVG.Imp.A.XXX.	MCCCLXXXVII.

ANNI CHRISTI.	IN OCCIDENTE	IN ORIENTE.	ANNI CHRISTI.
	FRIDERICVS DVX BRVNSVICENSIS ABROGATO VVENCESLAO à quibusdam imperator designatus est, uerum antequam imperium iniret insidijs Moguntinensis episcopi occisus perijt.		
MCCCC.	RVPERTVS DVX BAVARIAE ET COMES PALATINVS RHENI P. F. AVG. Imp. A X.		
	IODOCVS BARBATVS MARCHIO BRANDENBVRGENSIS P. F. AVG Imp. M. VI.		
MCCCCXI.	SIGISMVNDVS BOHEMIAE ET VNGARIAE REX CAROLI IIII. F. IMP. CAES. Imp. A. XXVIII.		
		IOANNES PALEOLOGVS ANDRONICI F. P. F. AVG. Imp. A. III. M. VI.	MCCCCXVII.
		IOANNES PALEOLOGVS MANVELIS. F. P. F. AVG. Imp. A. XXIIII.	MCCCCXXI
MCCCCXXXVIII.	ALBERTVS II HVNGARIAE ET BOHEMIAE REX ARCHIDVX AVSTRIAE Imp CES AVG. Imp. A I. M. VIII.		
MCCCCXL.	FRIDERICVS III DVX AVSTRIAE imp. CAES AVG. Imp A. LIII. M. VII. D. XIX.		
		CONSTANTINVS PALEOLOGVS P. F. AVG. imp. A. VIII.	MCCFCXLV.
MCCCCXCIIII.	MAXIMILIANVS FRIDERICI F. DVX AVSTRIAE Imp. CAES AVG Imp A XXV M IIII. D. XXV.		
MDXIX.	IMP. CAES CAROLVS V. HISPANIARVM &C. REX PHILIPPI F. IMP. CAES. AVG. Imp. A. XXXIX.		

EFFIGIES CAI IVLII CAESARIS
PRIMI IMPERATORIS.

IMPERIVM BINIS FVERAT SOLENNE QVOD OLIM
CONSVLIBVS CAESAR IVLIVS OBTINVIT.
SED BREVE IVS REGNI SOLA TRIETERIDE GESTVM
PERCVLIT ARMATAE FACTIO SAEVA TOGAE.

VITA CAI IVLII
CAESARIS.

CAIVS IVLIVS CAESAR, CAIO MARIO, ET LVCIO VALERIO COSS. Romæ natus est. Literas Latinas Græcasq;, tum & pręcepta dicendi à Marco Antonio Gniphone, homine Gallo, magno ingenio, & singulari memoria uiro, edoctus est. Fuit nanq; Cæsar admirabili docilitate: & ad dicendi facultatem appositus, & elegantissima quædam ciuilis eloquentię uis à natura insita illi fuit, in qua splendidissimè adeo elaborauit, ut secundum absq; ulla contentione locum obtinuerit, & Cicero ipse dubitarit, cui Cæsar deberet cedere. Annum agens decimumsextum, cùm undiq; æstuarent Syllanæ tempestates, eò quòd affinitate Mario coniunctus erat, Vrbe eiectus est. Prima stipendia de more nobilium Romanorũ fecit, in M. Thermi Prætoris contubernio: in Asia primùm, deinde circa Mytilenas, in quarum expugnatione ciuica Corona à Thermo donatus est. Posteà in Cilicia sub Seruilio Isaurico breui tẽpore meruit. Comperta enim Syllæ morte, propere Romam redijt. Vnum & uicesimum agens annum, in foro eloquentiam exercuit. Tum Quæstor creatus ulteriorem Hispaniam sortitus est. Dehinc Aedilis, spectacula gladiatorum, uenationes & ludos, pompas atque conuiuia profusissimis sumptibus exhibuit. Defuncto Metello Pontifice Maximo, Pontifex creatus est. Postea Prætor effectus. Post Præturam Præses ulterioris Hispaniæ factus, sed non expectato suo successore priusquàm annus finiretur, Romam profectus, Consulatum cum M. Calphurnio Bibulo obtinuit. Post Consulatum, Imperium Galliarum cum Illyrico impetrauit per quinquennium: ubi maxima perfecit bella. Non totum belligerans decennium, omnem fermè Galliam, quæ inter Alpes & Rhodanum, Rhenum & Oceanum est, perdomuit. Octingenta cepit oppida, trecẽtos subiugauit populos. Aggressus deinde est Britannos, Romanis antea ignotos. Contra Heluetios Germanosq; exercitum duxit, bellaq; generosissima confecit. Magnum Pharsalico prælio fudit Pompeium. Confectis bellis quinquies triumphauit: Primum & excellentissimum triumphum egit Gallicum, sequentem Alexandrinum, deinde Ponticum, huic proximum Africanum, nouissimum Hispaniensem, diuerso quenq; apparatu & instrumento. Ordinationem dehinc annorum, & fastorum dierum instituit. Medicos & omnis facultatis professores ac eruditos, iure ciuitatis donauit, cùm ipse foret eruditissimus. Ius laboriosissimè & seuerissimè dixit. Repetundarum conuictos etiam ordine Senatorio mouit: uestium ac uictus sumptus superfluos abscidit. Senatum compleuit, ac Patricios elegit, omniaq; officia collapsa redintegrauit, & Magistratus in bonum ordinem redegit. Multa de ornanda instruendaq; urbe, ampliandoq; Imperio cogitauit: sed morte præuentus finire non potuit. Consul per decennium continuum designatus fuit, Dictator continuus. C. Octauium sororis Iuliæ nepotem, hæredem instituit, etiam in familiam, nomenq; adoptauit. Statuam suam inter Reges locauit, in Curia sede aurea usus, diuinos sibi honores nonnullos fieri passus est, nec adeuntes se honore dignatus est ullo. Ob id inuidiã sibi maximam mouit. Maturata est dudum in eum concepta conspiratio, per sexaginta Coniuratores. Quorum principes C. Cassius, M. Brutus, & Decius Brutus Cæsarem in Curia uigintitribus uulneribus interfecerunt, Anno ætatis suæ 56. Dictaturæ uerò initæ anno 3. fuerat animus coniuratis, corpus occisi in Tiberim trahere, bona publicare, acta rescindere: sed metu M. Antonij consulis, & Magistri Equitum Lepidi destiterunt. Maxima pompa funus in campo Martio celebratum, ac rogus iuxta Iuliæ tumulum extructus est, luctu publico, summisq; honoribus corpus combustum. Columna uiginti pedum lapidis Numidici erecta, cum inscriptione *PARENTI PATRIAE*, circa quam longo tempore sacrificauere quidam. Coniuratorum domus destructæ & incensæ, plures trucidati. Qui euaserunt, sibijpsis manus intulere, nullusq; percussorum ferè triennio superuixit. Fuisse traditur excelsa statura, colore candido, teretibus membris, ore paulò pleniore, nigris uegetisq; oculis, capite caluo, & ob id laurea semper ornatus, ualetudine prospera, in extrema ætate uertiginosus, & bis morbo comitiali correptus. In cibo & potu insignem parsimonia, uiniq; parcissimum, pronũ tamẽ in libidines (Nam & plures illustres fœminas, utpote Euriem Mauram Bogudis Regis Mauritanię uxorem, & Cleopatram Aegypti reginam corrupit) fuisse autores tradunt. Eloquentia militari excellentissimus, quod libri atq; Commentarij à se scripti, satis supérque testantur: laborum atque periculorum tolerantissimus, audax, rei militaris peritus, constans & seuerus, & inprimis clementia longè clarissimus.

EFFIGIES OCTAVII AVGVSTI CAESARIS
SECVNDI IMPERATORIS.

VLTOR SVCCESSORQVE DEHINC OCTAVIVS IDEM
CAESAR ET AVGVSTVS NOMINE NOBILIOR
LONGAEVA ET NVNQVAM DVBIIS VIOLATA POTESTAS
IN TERRIS POSITVM CREDIDIT ESSE DEVM.

VITA OCTAVII AVGVSTI CAESARIS.

O*CTAVIANVS CAESAR AVGVSTVS, SORORIS C. IVLII CAESA*ris nepos, patre Octauio, matre Actia, M. T. Cicerone & M. Antonio Coss. IX. Cal. Octobris, paulò ante Solis exortũ, Romæ in regione palatij ad capita Bubula, natus est, à Iulio ex testamento in familiam adoptatus. Quadrimus patrem amisit. Duodecimum agens annum, uirili assumpta toga, auunculum in Hispanias subsecutus est. Post receptas Hispanias à Cæsare Apolloniam præmissus, studijs uacauit. Morte deinde Cęsaris comperta, seq; hæredem constitutum, urbe repetita, hæreditatem adijt. Comparatis exercitibus, ut necem auunculi uindicaret, actaq; Cæsaris tueretur, quinq; bella ciuilia confecit. Aduersus M. Antonium bellum gessit, primum Mutinense circa Mutinam. Contra eundem Actiacum, circa promontorium Actium. Secundum Philippense in campis Philippicis contra Cassium & Brutum, Cęsaris percussores. Tertium Perusinũ contra L. Antonium M. Fratrem, circa Perusiam. Quartum Siculum & nauale aduersus Pompeium Magni Pompei filium Externa bella duo omnino per se gessit: Dalmaticum adolescens adhuc, & Antonio deuicto Cantabricum: reliqua per legatos administrauit. Strenuè omnibus gestis, terra mariq; pace parta, Ianum à condita urbe bis clausum, tertiò clausit. Vrbẽ pro maiestate Imperij ornauit & excoluit, tutãq; in posterũ effecit, plurima opera publica faciens, præsertim templa, ædesq; sacras, & fora iudiciaria. Lepido mortuo, Pontifex Maximus factus, annum confusum negligentia & incuria sacerdotum & Pontificum, denuò ad pristinam rationem redegit. Sacerdotia reformauit, abusus correxit multos in Repub. Leges quasdam retractauit, quasdam ex integro sanxit, Senatorum numerum definiuit, officia noua excogitauit, habitum uestitumq; pristinum reducere studuit, liberalitatem omnibus per occasionem exhibuit. In reprimendis populi uoluptatibus insuetis, seuerus fuit, spectacula omnis generis edidit. Imperium omne suum bifariam diuisit, partem sibi asciuit, quæ scilicet militum indigeret præsidio, regiones Barbarorum iugum detractantes, partem populo dedit regiones uidelicet, pacatas. Ob id populo Romano fuit perquàm charus, imò dilectissimus, honoribusq; magnis affectus, PATERQVE PATRIAE, & primus AVGVSTVS maximo cõsensu toti⁹ plebis, ac uniuersi Senatus, uocatus. Statuę, ac pro eius incolumitate publica uota facta sunt. Dictaturã ut assumeret, nullis precibus impelli potuit. A L. Muræna, Fannio Cepione, & Ruffo Egnatio multis petitus insidijs, Nolę tãdem profluuio uentris, ut quidã scribunt, laborans, in osculis Liuię cum ijs uerbis, LIVIA NOSTRI CONIVGII MEMOR, VIVE, VALE, eodẽ in cubiculo, quo pater Octauius, ex tu ualde facili, obijt, Anno ætatis suæ septuagesimoseptimo, Imperij LVI. cùm regnasset cum Antonio & Lepido annos XII. solus Annos XLIIII. Corpus eius maximis honoribus ad Vrbem delatum, & postquam crematum fuit, reliquiæ in Mauseolo sibi inter Tiberinum amnem, & uiam Flaminiam extructo, impositæ. Fuit Augustus statura breui, corpore toto pulcher, & forma eximia per omnes ætatis gradus. Lenocinij omnis negligens, uultu sereno tranquilloq;, oculos habuit glaucos, claros magis ac nitidos, dentes raros & exiguos, capillos leuiter inflexos & subflauos, supercilia coniuncta: nasum à summo eminentiorem, ab imo deductiorem. Crure sinistro non perinde ualebat, sæpius claudicans. Lithiasi etiam laborabat in uesica. Disciplinas omnes amabat. Eloquentiæ prima ætate fuit studiosissimus. Multa opera & pedestri & soluta scribens oratione, Græcarum literarum miro tenebatur amore. Eruditos sui seculi maximè fouebat, Vergilium præcipuè, & Horatium Flaccum Poëtas. Summa fuit in eo clementia, summa moderatio, ciuilitas, patientia, parsimonia in uictu, suppellectile & uestimentis, summa continentia: nisi quòd in adolescentia, aliqua, non tamen libidine, sed ratione cõmisit adulteria. In partibus tamen cæteris uitæ cõtinentissimum fuisse constat, ac sine suspicione ullius uitij.

EFFIGIES CLAVDII TIBERII NE-RONIS CAESARIS TERTII IMPERATORIS.

PRAENOMEN TIBERI NACTVS NERO PRIMA IVVENTAE
TEMPORA LAVDATO GESSIT IN IMPERIO.
FRVSTRA DEHINC SOLO CAPREARVM CLAVSVS IN AN(TRO)
QVAE PRODIT VITIIS CREDIT OPERTA LOCIS.

VITA CLAVDII TIBERII NERONIS CAESARIS.

TIBERIVS NERO CAESAR, EX PATRE TIBERIO NERONE, QVI sub Iulio Cesare bello Alexandrino Quæstor fuit,& matre Liuia Drusilla, decimo sexto calendas Decembris, M. Aemilio Lepido,& Munatio Planco Coss. natus est. Infantiam pueritiamq; habuit luxuriosam, deditus spectaculis gladiatorum & ludis, comes usquequaque parentum fugæ. Virili toga assumpta, se ad magistratus ac principatus honores accingit, quos ordine omnes adijt, Quæsturam, Præturam, Consulatum, Tribunitiamq; potestatem exercuit. Bello Cantabrico Tribunus militum, Tigranem Armeniæ regem regno restituit. Signa à Parthis Crasso ablata, recepit, Galliam anno ferè rexit. Dehinc Rheticum Vindelicumq; bellum, tum Pannonicum, Germanicum, Illyricumq; post Punica, bellorum omnium grauissimum, gessit, ob quæ triumphauit, & ouans urbem ingressus est. Defunctis Caio & Lucio, Liuiæ impulsu magis, quàm Augusti iudicio, quippe cuius mores & ingenium non probasset unquàm, ab Augusto adoptatus, & successor ascitus est. Post mortem Augusti Imperium adeptus, primùm se liberalem ac modestum gessit, in multis sese popularem aliquandiu exhibuit, adulationibus spretis, & contemptis, à nullo Imperator aut dici, aut appellari uoluit. Senatum Senatoresq; omnes usque ad submissionem ueneratus, humanitatis propè excedens modum, pristinamq; ferè libertatem exhibens. Vectigalia, Monopolia, ædificia, delectum exercitus, patrum more, decerni statuit, autoritate Consulum singula penè administrans. In omnibus se ciuilem admodùm etiam minoribus exhibuit, Præsidibus prouinciarum tributa suadẽtibus rescribens: BONI PASTORIS ESSE TONDERE PECVS, NON DEGLVBERE. Post adeptum Imperium biennio continuo extra Vrbem pedem non extulit: sed priuatus liberis, Campaniam, quasi nunquàm rediturus, tum Capreas secessit, in insulam Neapolitani sinus magnificentissimis ædificijs extructam. Reipublicæ curam abiecit. Hispaniam & Syriam per aliquot annos sine consularibus legatis habuit. Armeniam à Parthis occupari, Mœsiam à Dacis, Sarmatisq;, Gallias à Germanis uastari neglexit, non sine magno Imperij dedecore. Tandem uitia, male diu dissimulata, detexit. Portentosæ libidinis fuit, adeò, ut nudas puellas mensæ administrare iuberet, aliaq; factu turpissima, nec relatu digna perpetrauit, ut omnium luxuriosissimus sit habitus. Vini fuit auidissimus, ita ut Caldius, Biberius, Mero, ioculariter pro Claudius, Tiberius, Nero, sit dictus. Luxuriæ & ebrietati summam adiecit auaritiam, ut nunquam expeditionum militibus salaria exolueret, nihil exædificaret. Et, ut crudelitatem rapacitati annecteret, locupletiores omnibus facultatibus priuatos occidit. Multos excellentes ingenio uiros trucidauit: odium in propinquos, & necessarios exercuit: utpote in Drusum fratrem, & Iuliam uxorem in exilium relegatam. Liuiam matrem ad se uenire, nisi rarissimè, passus est, nec defunctæ aliquem honorem exhibuit. M. Agrippam iuuenem, & cohæredem suum, priùs, quàm mors Augusti diuulgaretur, interfici iussit. Germanicum Drusi filium, Augusti iussu sibi adoptatum, ueneno necauit. Agrippinam nurum relegauit. Non minorem crudelitatem in nepotes & amicos exercuit, Viginti numero principes, ueluti consiliarios suos conuocatos, uix tribus emissis, omnes perdidit, inhumaniter, sæueq; tyrannidem exercens. Postremò in Astura propè Campaniam in languorem incidit: tandem in uilla Luculliana decimo septimo Calen. Aprilis, Cn. Acerronio Proculo, & C. Portio Nigro Coss. obijt LXXVIII. ætatis Anno, Imperij XXIII. Morte eius ita lætatus est populus, ut clamaret eum in Tiberim proijciendum. Romam tamen portatum corpus, publico funere crematum est. Vir fuit corporis ampli ac robusti, staturæq; proceræ, manu sinistra agilior & ualidior, articulis ita firmis, ut recens & integrum mâlum digito terebraret, caput pueri, uel adolescentis talitro uulneraret, coloris candidi, naso oblongo, prægrandibus oculis, quibus etiam in tenebris uidebat, ualetudine prosperrima. Confectus senio accessit incurua proceritas, nudus capillo uertex, ulcerosa facies, ac plerunq; medicaminibus interstincta. Liberalibus artibus, apprimè eruditus. Latina & Græca lingua, eloquio insignis, ingenio pessimo, truci, auaro & insidioso.

EFFIGIES CAI CALIGVLAE CAESARIS QVARTI IMPERATORIS.

POST HVNC CASTRENSIS CALIGAE COGNOMINE CAE-
SVCCESSIT SAEVO SAEVIOR INGENIO. (SAR
CAEDIBVS INCESTISQVE DEHINC MACVLOSVS ET OM
CRIMINE POLLVTVM QVI SVPERAVIT AVVM. (NI

VITA CAI CALIGV·LAE CAESARIS

CAIVS CAESAR, EX GERMANICO ET AGRIPPINA PRIDIE CAlend. Septemb. Germanico patre, & Fonteio Capitone Coſs. natus eſt. Imperium magis in gratiam patris, populo ac militibus cõmendatus, quàm proprijs uirtutibus aſſecutus. Sunt qui dicunt Tiberium eum in dignitate ſubſtituiſſe, ut huius crudelitate ſuam obtegeret ſæuitiam. Imperium aſſecutus, Caligulę cognomen à militari calceamento eſt adeptus, quia apud milites educatus erat. Vnde non ingratus militibus, ab his legionum alumnus appellatus eſt. Ab initio principatus, quòd pietatem in cineres matris ac fratris, patris, patrui, ſororum, omniumq; propinquorum exercebat memoriam, ſummè popularis extitit, omnibus ſtuduit ſe obſequioſum præſtare, animi ſæuitiam crudelitatemq; diſsimulans. Rerum geſtarum ſtudioſos, quos Tiberius relegauit, reuocauit omnes. Iuriſdictionem liberam Magiſtratibus reliquit, cenſus, uectigalia reformauit, incendiorum damna redintegrauit, multa ſpectacula, etiam nunquam uiſa ordinauit. Quorum gratia nunc pius, nunc caſtrorum filius, nunc pater exercituum, nunc optimus Cæſar eſt dictus. Tandem in inanem atq; uanam ſuperbiam lapſus, ſe adorari, & uocari Latialem Iouem, paſſus eſt, propria ſibi ſacerdotia conſtituens, uictimasq; & hoſtias expetens, tum in propinquos, in auiam, proauiam, omnem ſæuitiam exercuit. Tres ſorores ſuas conſtuprauit, unam q; ex eis etiam mortuam adamauit. Conſobrinum Iubæ Ptolomæi Regis filium iugulauit, Senatores multos interfecit: equites ac matronas, excitato tumultu amplius uiginti eliſit. Concluſis multis horreis famem populo indixit: carceribus mancipatos, ſine criminis penſitatione interfecit omnes. Equitem Romanum obiectum feris, cùm ſe innocentem pronunciaſſet, reduxit, abſciſſaq; lingua rurſus induxit. Parentes, filiorum ſupplicio intereſſe coegit. Hanc ſæuitiam atrocitate, & uerborum inuerecundia auxit, ſæpe illud tragicum iactitans: ODERINT DVM METVANT. & illud, VTINAM POPVLVS ROMANVS VNICVM HABERET CERVICEM. optabatq; cædem, famem, peſtem, incendia, terræ etiam hiatum, ut ſua tempora redderentur illuſtriora. Statuas illuſtrium uirorum ad nihilum redegit. Homeri carmina comburere eſt conatus. Virgiliũ ignorantiæ, T. Liuiũ loquacitatis accuſauit: quos uná cũ Iuriſconſultorum ſcriptis extirpare decreuit. Vetuſtiſsimis familijs ſua inſignia eripuit. Libidinis erat inexplebilis, ac luxurię portentoſæ, ut neq; maſculis, neq; fœminis parceret ullis. Omnibus honeſtis inſidiabatur matronis, quas cùm maritis ad cœnam uocatis uitiaſſet, palàm in conuiuijs omnibus dixit, earum has laudans, has uituperans. Cùm uerò luxu & inutilibus ſumptibus magnam auri uim conſumpſiſſet, ad rapinam ſe conuertit, noua & inaudita exquirens uectigalia, teſtamenta diuitum irrita faciens, reoſq; una ſententia quadraginta condemnans, turpes ſic auctiones inſtituit. Vnicam fecit expeditionem in Germaniã, ſed nihil bonum ac ſtrenuum Imperatorem decens, fecit, molitus nefando conſilio trucidare legiones, uixq; à tam præcipiti cogitatione inhiberi potuit. In talem igitur ferã & crudelem beſtiam, non hominem, conſpirationes aliquæ factæ, detectæ ſunt. Tandem per Chæream Caſsium Tribunum, & Cornelium Sabinum triginta uulneribus eſt confectus, Anno ætatis uiceſimo nono, Imperij tertio cum decem menſibus. Cadauer tumultuario rogo ſemiambuſtum, in hortis Lamianis, leui ceſpite obrutum: à ſororibus tamen ab exilio redeuntibus concrematum. Vir fuit ſtatura eminenti, pallido colore, corpore enormi, gracilitate maxima ceruicis, & crurum, oculis & temporibus concauis, fronte lata & torua, capillo raro, ac circa uerticem nullo, hirſutus cætera, uultum natura horridum ac tetrum, etiam ex induſtria efferabat, componens ad ſpeculum in omnem terrorem, ac formidinem.

EFFIGIES TIBERII CLAVDII
DRVSI QVINTI IMPERATORIS.

CLAVDIVS IRRISAE PRIVATO IN TEMPORE VITAE
IN REGNO SPECIMEN PRODIDIT INGENII.
LIBERTINA TAMEN NVPTARVM.
NON FACIENDO NOCENS SED PATIENDO FVIT.

VITA TIBERII CLAVDII DRVSI QVINTI IMPERATORIS.

T*IBERIVS CLAVDIVS, DRVSVS, EX DRVSO NERONE FRATRE* Tiberij Imperatoris,& Antonia minore,Iulio Africano, & Fabio Africano Coſs.Lugduni natus eſt. Vniuerſam penè pueritiam, & adoleſcentiam conflictatam habuit, ita ut animo ſimul & corpore eſſet penè hebetiori. Vnde ab Antonia matre,ſæpe PORTENTVM HOMINIS DICEBATVR, QVASI A NATVRA INCHOATVS, SED NON ABSOLVTVS FORET. Liberalibus artibus ab ætate prima haud mediocrem operam dedit,Græcè doctus & Latinè quadraginta Hiſtoriarum libros conſcripſit. C.occiſo,cùm percuſſores inquirerentur,metuens ne ad ſupplicium raperetur,ſeſe occultauit,deformi latebra repertus,à militibus extractus,ductuſq; ad palatium urbis,Imperator creatus eſt,Anno ætatis L.promittens ſingulis quaterna dena ſeſtertia.Et ſic primus Cæſarum fidem militis præmio eſt pignoratus.Parentibus ac maioribus ſuis auię & fratri,cunctiſq; propinquis diuinos honores inſtituit,ſacrificiaq; in memoriam eorum, cum ludis & ſpectaculis celebrauit, honores ſibi illatos ſpreuit,ac contempſit.In cunctis tam ciuilem ſe geſsit,ut breui ſpacio omnium in ſe fauorem & amorem traheret. Priuatis tamen inſidijs infeſtabatur,ac bellum ciuile contra eum à Furio Camillo Scriboniano Dalmatiæ Legato eſt motum,quem etiam milites in Imperatorem elegerunt. uerùm intra quintum diem oppreſſus eſt,legionibus,quæ ſacramentum mùtauerant in pœnitentiam religione conuerſis.Cenſuram deinde intermiſſam reuocauit,eamq; geſsit,in qua populi laſciuiam ſeueris edictis increpuit.Ius laborioſe dixit.Expeditionem in Britanniam ſumpſit,quam cùm in deditionem recepiſſet,ſexto demum menſe reuerſus in Vrbem triumphum egit precioſiſsimum. Curam urbis maximam habuit. Annona exiſtente arctiore, ob aſsiduas ſterilitates,comeatus hyberno tempore inuehendos cogitauit. Senatum suppleuit, famoſos Senatu amouit,ob id PATER SENATVS dictus. Opera publica multa & magna extruxit. Aquam Claudiam Romam introduxit. Spectacula magnifica edidit. Ludos ſeculares fecit. Inſtitutiones quaſdam correxit,nouas ſanxit, plæriſq; indulgentiſsimus ac liberaliſsimus princeps. Tandem fraude Agrippinæ ueneno perijt,ætatis Anno LXIIII.Imperij XIIII.Funeratus eſt ſolenni pompa Principum,& in Deorum numerum relatus. Vir,cuius forma dignitatem, autoritatemq; præ ſe ferret, ſpecie & canicie pulchra,corpore prolixo, nec exili,riſu indecenti,ſpumante rictu,humentibus naribus, capite tremulo,ac ualetudine ſemper graui.Conuitijs plus nimio deditus,uini cibiq; appetentiſsimus,uſq; adeò, ut ſæpe uomitu ſtomachum exonerare cogeretur. Somni breuiſsimi,libidinis in fœminas profuſiſsimæ,aleæ perquàm ſtudioſus, natura ſæuus ſanguinariuſq;,alioqui timidus,& ad omnia pauidus.

FVIT AVTEM Aquæductus à Caligula inchoatus,ſed à Claudio magnificè ex duobus fontibus cœruleo altero, ob colorem,altero Curtio in Vrbem inductus & perfectus. Opus omnium reliquorum Aquæductuum longiſsimo interuallo ſplendidiſsimum.Omnes enim Romanos colles altitudine excedit. Veſtigia eius in Auentino propè S. Priſcam, & propè Næuiam portam,quæ nunc MAIORIS appellatur,in muro conſpiciuntur, canales ſcilicet, ſaxei tres,alter alteri impoſitus,magnæ amplitudinis.In frótiſpicio eiuſdem portæ titulus huiuſmodi legitur: TIBERIVS CLAVDIVS DRVSI F. CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS, PONTIF. MAXIM. TRIBVNITIA POTESTATE XII. COS. V. IMPERATOR XXVII. PATER PATRIAE, AQVAS. CLAVDIAM EX FONTIBVS, QVI VOCABANTVR CAERVLEVS ET CVRTIVS, A MILIARIO XXXXV. ITEM ANIENEM NOVAM A MILIARIO XII. IMPENSA SVA IN VRBEM PERDVCENDAS CVRAVIT.Alij item Tituli de huius aquæductus reſtitutione leguntur, quos ſuo loco annotabimus. Atque in opus Claudij erogata ſunt Talentûm ſexaginta milia, cuius rationem cum putaret Budæus,auri,ut uulgò loquimur, Millionem,ac CCCLXXXV.milia & D. Coronatos efficere monuit.

EFFIGIES CLAVDII DOMITII
NERONIS SEXTI IMPERATORIS▸

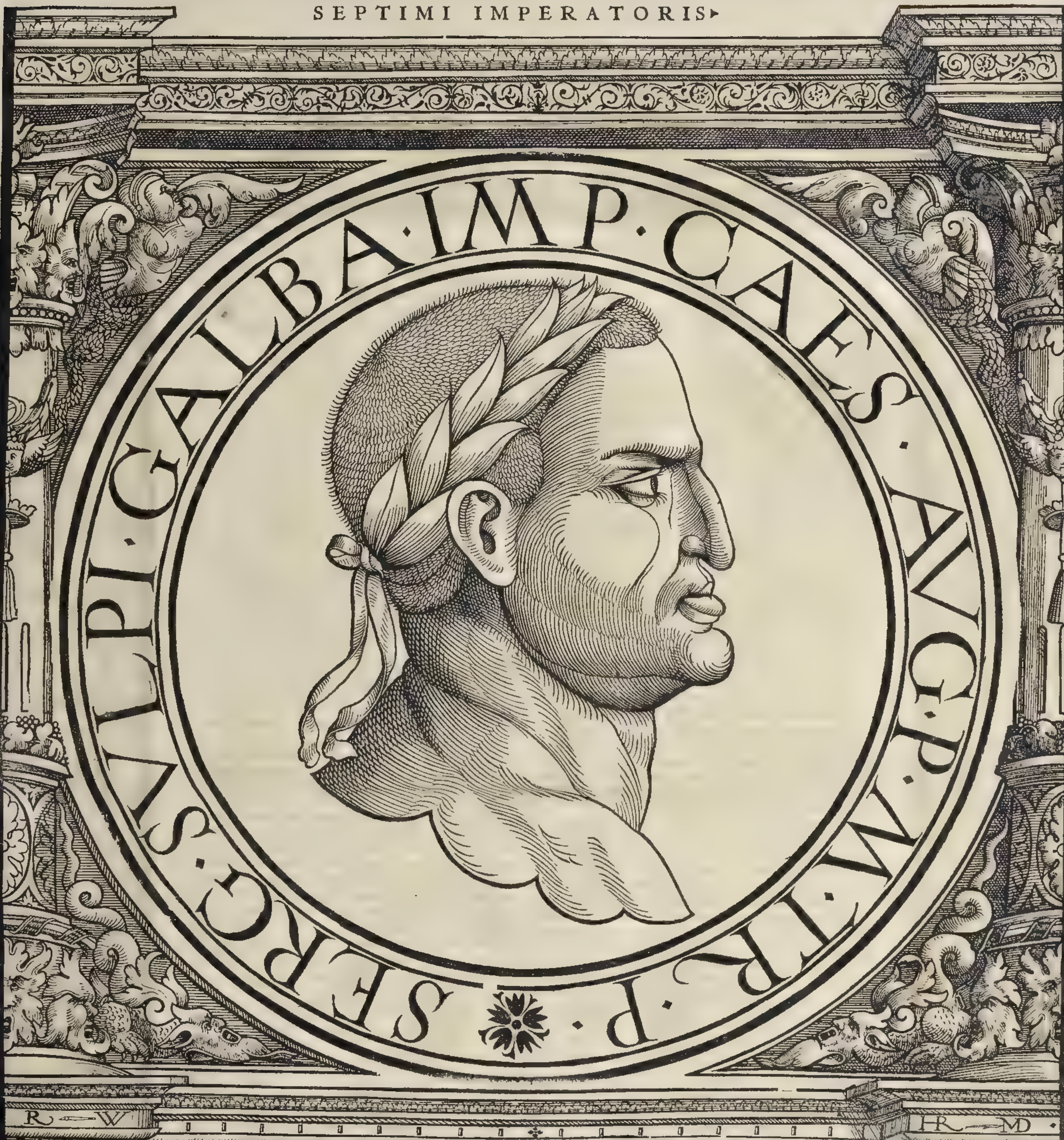

AENEADVM GENERIS QVI SEXTVS ET VLTIMVS HEROS
POLLVIT ET CLAVSI IVLIA SACRA NERO▸
NOMINA QVOT PIETAS TOT HABET QVOQVE CRIMINA VITAE▸
DISCE EX TRANQVILLO QVAE MEMINISSE PIGET▸

VITA CLAVDII DOMITII
NERONIS SEXTI IMPERATORIS.

D*OMITIVS NERO CAESAR, EX CN. DOMITIO NERONE ET AGRIP*
pina Germanici filia, xviii. Calend. Ianuarias exoriente Sole procreatus. Tam infelici geni
tura editus in lucem, ut gratulantibus amicis, pater Domitius, NIHIL QVICQVAM,
NISI DETESTABILE IN PERNICIEM REIPVB. EX SE, ATQVE A-
GRIPPINA POSSE NASCI, APERTE FATERETVR. Trimulus patrem
amiſit. Apud Lepidam amitam ſub duobus pædagôgis ſaltatore & tonſore eſt educatus.
Vndecimo ætatis anno à Claudio eſt adoptatus, Annæoq; Senecæ Senatori in diſciplinam
traditus. Mortuo Claudio decimo ſeptimo ætatis Anno, medio die ante Idus Octobris,
egreſſus in publicum, pro palatij gradibus Imperator ſalutatus eſt, lecticæ impoſitus à militibus per caſtra in curiã
delatus, ubi & à patribus Imperator uocatus, multisq; honoribus eſt auctus. Hinc C. Claudium apertiſsimo fune
re laudauit, eumq; in deorum numerum referri præcepit. Matri ſummam rerum commendauit. Primum quin
quennium ita geſsit, ut omnes Principes liberalitate, clementia, comitate, beneuolentia ſuperaret. Adeo ut Traia
nus dicere ſolitus ſit. PROCVL DISTARE CVNCTOS PRINCIPES PRIMO QVINQVEN
NIO PRINCIPATVS NERONIS, GRAVIORA VECTIGALIA AVT MINVIT AVT
ABOLEVIT. Et cum de ſupplicio cuiuſdam capitis damnati ageretur, & ut ſubſcriberet libello ſupplicij de
putati admoneretur, chartam inuitus accipiens exclamauit: QVAM VELLEM NESCIRE LITERAS.
Quæ uox Senecam commouit, ut librum de clementia Neronis ſcriberet. In omnes ordines tam clemens ac be-
nignus fuit, ut & ſalutantes ad ſe mitteret, & uiciſsim eos ſalutaret memoriter. Prauos mores emendauit, multas
leges bonas tulit: ſumptibus ſuperfluis modum adhibuit. Ianum bis clauſit. Conſulatus quatuor geſsit. Nouam
ædificiorum formam inuenit, utq; ante domus porticus eſſent, de quarum ſolarijs incendia arcerentur, ſumpti-
bus ſuis extruxit. Propagandi augendiq; imperij, neque uoluntate ulla, neque ſpe motus eſt unquàm. Pontum
in prouinciæ formam redegit. In Achaia Iſthmum perfodere aggreſſus, irritus fuit conatus. Etſi autem multa cum
honore ageret: mox tamen Imperatoriæ dignitatis oblitus, ſeſe Muſices ſtudio ita addixit, ut in ſcenam prodire
perſonatus concupierit, & in Theatro publicè cantauerit. Flagrauit aurigandi & citharizandi ſtudio, adeò ut
coronas ex Græciæ agonibus, ſibi oblatas, gratiſsimè reciperet. Reuerſus è Græcia, triumphum agens, Romam
introiuit, in curru triumphali Auguſti, coronatus & purpuratus. Paulatim petulantiam, libidinem, luxuri-
am, auaritiam, crudelitatem aperuit & detexit, adeò crepuſculo pileatus ut obuios quoſque uerberaret, ac
repugnantes uulneraret, cloacisq; immergeret, tabernas effringeret & expilaret, ita ut ſæpe illi periculum mor-
tis immineret. Comeſſationibus ita deditus, ut è medio die ad mediam noctem epulas protraheret. Inter
cœtus ganeorum, atque ſcortorum nudus ſaltauit. Pueris abuſus, & nuptis. Virgini Veſtali Rubriæ uim
intulit. Sporum puerum Eunucham, ornamentis muliebribus excultum, ad ſe deferri iuſsit, & pro uxore
habuit. Doriphorum libertum in coniugem accepit, & maritum ſuum, cum ſe mulierem effingeret, fecit.
Agrippinam matrem inceſtauit. Per cuncta autem flagitia uolutatus, nihil flagitij reliquit. Prodigaliſsimus &
profuſiſsimus tàm donando, quàm ædificando, ut iam egens & exhauſtus, ad rapinas animum intenderet, ſacrile
gijsq; templa Deorum ſpoliaret, ac tum animum ad crudelitatem conuertit Britannicum ſecum cœnantem præ-
parato ueneno, è medio ſuſtulit: matrem occidi iuſsit, eiuſq; cadauer intrepidus aſpexit, Lepidam amitam inter-
fici curauit, eiuſq; bona diripuit. Multos præterea affinitate coniunctos crudeliſsimè interfecit. Senecam & Bur-
rum præceptores interemit, libertos, ſenes multos ueneno ſuſtulit, nobiliſsimum quenq; exitio deſtinauit, co
natus Senatorium ordinem totum ſubuertere. Nec populo quidem ac mœnibus patriæ pepercit. Vrbem ipſam
incendit, cauſatus ædificiorum deformitatem, & uicorum flexuras, durauitq; incendium ſex diebus, & noctibus
ſeptem, quod è turri Mecœnatiana proſpiciens, Scenico habitu Troianum incendium decantauit. Cùm iam Gal
liæ defeciſſent, duce Iulio Vindice, ac mox Hiſpaniæ, Duce Galba, collapſus animo, cùm iam inter prandendum
audiſſet Galbam ſalutatum Imperatorem ab exercitu, menſam ſubuertit, ac ſemimortuus humi cecidit, utq; reſi-
puit, ueſte deciſſa, actum de ſe pronunciauit. Dehinc furibundus in theatrũ deſcendit, meditatus uniuerſum ſena
tum per conuiuia necare: deſperatione tamen deterritus, expeditionem contra Gallos parauit. Varijs interim an
guſtijs & cogitationibus moleſtabatur, crudeliſsimisq; ſomnijs uexabatur. Venenum deinde ex aurea pixide ſu-
mens, fugam moliebatur, & dum ſe ab omnibus derelictum uideret, amicorumq; fores concluſæ, nec quiſquam
repertus, qui eo rogante ſibi ceruicem amputaret, præceps procurrit, ſe Tiberi immerſurus: ſed à Phaonte quodã
liberto auocatus. At ubi audiuit ſe hoſtem à Senatu iudicatum, & ab Equitibus inquiri, ferrum iugulo ade-
git, adiuuante trepidam manum impuro Eunucho Sporo, Anno ætatis triceſimoſecundo, Impe-
rij decimo quarto, eoipſo die, quo uxorem Octauiam interemerat. Mors eius tantum
gaudij publicè præbuit, ut plebs pileata tota diſcurreret urbe. Statura fuit
penè iuſta, corpore maculoſo & fœdo, ſufflauo capillo, uultu
pulchro magis, quàm uenuſto, oculis cæſijs, & he-
betioribus, ceruice obeſa, uentre proie-
cto, gracilimis cruribus, uale-
tudine proſpera.

EFFIGIES SERGII GALBAE
SEPTIMI IMPERATORIS.

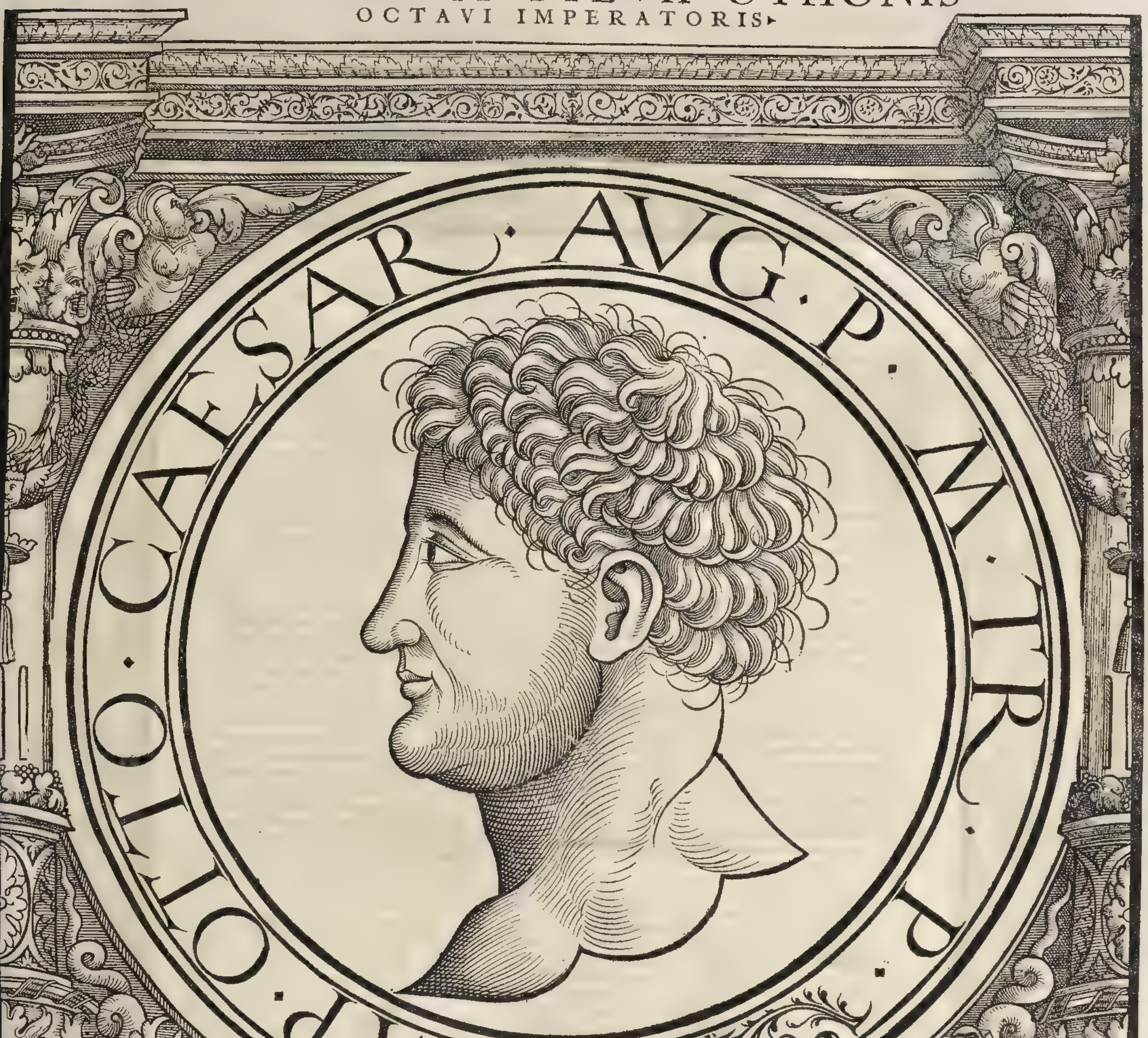
SPEM FRVSTRATE SENEX PRIVATVS SCEPTRA MERERI
VISVS ES IMPERIO PRODITVS INFERIOR.
FAMA TIBI MELIOR IVVENI, SED IVSTIOR ORDO EST
COMPLACVISSE DEHINC, DISPLICVISSE PRIVS.

VITA SERGII GALBAE
SEPTIMI IMPERATORIS.

SERGIVS GALBA EX PATRE SERGIO GALBA, ET MATRE NVmia Achaia ex nobiliſsima Sulpitiorum familia, Valerio Meſſala, & Cn. Lentulo Coſs. IX. Calen. Februarij natus: in adoloſcentia liberalibus diſciplinis, & Iuri operam dedit. Honoribus ante legitimum tempus perfunctus eſt. Prætor ludos Florales exhibuit: deinde prouinciæ Luſitaniæ præfuit. Mox per ſex annos conſulatum ordinarium geſsit. Durus & ſeuerus in re militari. Veteranum, & tyronem militem aſsiduis operibus exercens, ſeueriſsimè eos tractauit, adeò, ut communi prouerbio diceretur: DISCITE MILITES MILITARE, GALBA EST, NON GETVLVS. Deinde in Africam extra ſortem miſſus, biennio proconſulem egit: eam Prouinciam moderatè rexit, inteſtinam diſſenſionem & barbarorum tumultu inquietam, ſeueritate & iuſtitia coercuit. Ob res igitur ſtrenuè in Africa, & olim in Germania geſtas triumphalia ornamenta accepit. Sacerdotium triplex inter quindecim uiros ſodalesq;, Titios item Auguſtales cooptatus. Poſthæc oblata eſt ei Taraconenſis Hiſpania, quam octo annis uehementi acerbitate rexit. Poſteà parum ſubmiſsiùs ſe gerens, in deſidiam & ſocordiam paulatim eſt conuerſus, ne quid materiæ Neroni præberet. Cùm uerò Iulius Vindex, qui Gallijs præfuerat, & à Nerone primus defecerat, eum ſæpius literis adhortaretur, ut ſe humano generi aſſertorem, ducemq; accõmodaret, quoniam Augurijs, & fatidicis carminibus ſignificaretur, ex Hiſpania Imperatorem proditurum, non diu cunctatus, conditionem ſuſcepit. cùm neces damnatorum à Nerone pro Tribunali, cum deploratione ſtatus temporum, militibus pronuntiaſſet. A quibus cùm ſalutatus eſſet Imperator, Legatum ſe Senatus & populi Romani profeſſus eſt. Et ut oſtenderet Senatorias ſe partes ſequi, quoſdam elegit ex primoribus, qui apud illum eſſent Senatus loco, legionesq; & auxilia ſuper exercitum ueterem conſcripſit, ſingulos obteſtatus, ut communem cauſam iuuarent: licet propè ex inopinato cuncta turbata eſſent, quod quidam pœnitentia ducti, alienati ſunt, & nonnulli à Liberto Neronis ad fraudem præparati, penè occidiſſent Galbã. Acceſsit ad tanta diſcrimina mors Vindicis: qua maximè conſternatus, deſtitutoq; ſimilis, non multùm abfuit, quin uitæ renuntiaret. Interim ab Vrbe nuntij ueniunt Neronis mortem ſignificantes, quibus recreatus, Cæſaris appellationem aſſumpſit. Paludatus, militaribusq; ornamentis indutus, iter ingreſſus eſt. Oratores Senatus circa Narbonam urbem Gallicam, eum offendentes, hilariter ſalutauerunt, rogaueruntq;, ut ſe uolùntarium deſideranti populo oſtenderet. Cùm uero ſæuitiæ eius ac auaritiæ præceſsiſſet fama, quod ciuitates quaſdam Hiſpaniarum Galliarumq; grauioribus tributis oppreſsiſſet, non admodùm gratus fuit eius in urbem aduentus. Quanquàm autem multa documenta egregij principis daret, nequaquam tamen erant grata. Quia trium amicorum regebatur iudicio, quibus ſe abutendum tradidit, ut uix ſibijpſi conſtaret, modò acerbior parciorq;, modò remiſsior ac negligentior, quàm conueniret Principi electo, atque illius ætati. Quoſdam uiros illuſtres Senatorij, ac Equeſtris ordinis inauditos ſuſpicione minima cõdemnauit. Raròliberalitatẽ in ciues Romanos exhibuit. Beneficia à Cæſaribus data, iudicibus eripuit. Liberalitates Cæſarum priſtinas ſuſtulit, ac libertis ſuis addixit: quibus etiam, ut gratificaretur, uectigalia, immunitates, pœnas innocentium & impunitatem noxiorum condonauit. Hinc propè uniuerſis ordinibus offenſus, apud milites uerò præcipua flagrabat inuidia, quos nulla largitione donauit, ſed inani ſpe decipiebat. Et ob id rupere fidem, ſacramentum militare reijcientes, Imperatoremq; in Hiſpania factum palàm diſplicere conclamabant. Conſpiratione igitur facta ad lacum Curtium, in foro Romano trucidatus eſt. Caput eius à milite gregario amputatum, ad Othonem delatum eſt, qui cum ludibrio circumferendum lixis calonibusq; donauit. Truncum corpus ab Argio diſpenſatore eius in hortis Aureliæ uiæ ſepultum eſt. Sic perijt tertio & ſeptuageſimo ætatis anno, Imperij menſe ſeptimo.

Vir iuſtæ ſtaturæ, capitis calui, & cæruleis oculis, adunco naſo, qui in uniuerſo corpore morbo articulari conflictabatur: homo cibo & potu, & libidinis præpoſteræ luxurioſiſsimus, famæ nec iniurioſus, nec uendicator, pecuniæ alienæ non appetens, ſuæ parcus, publicæ auarus.

EFFIGIES M. SYLVII OTHONIS
OCTAVI IMPERATORIS.

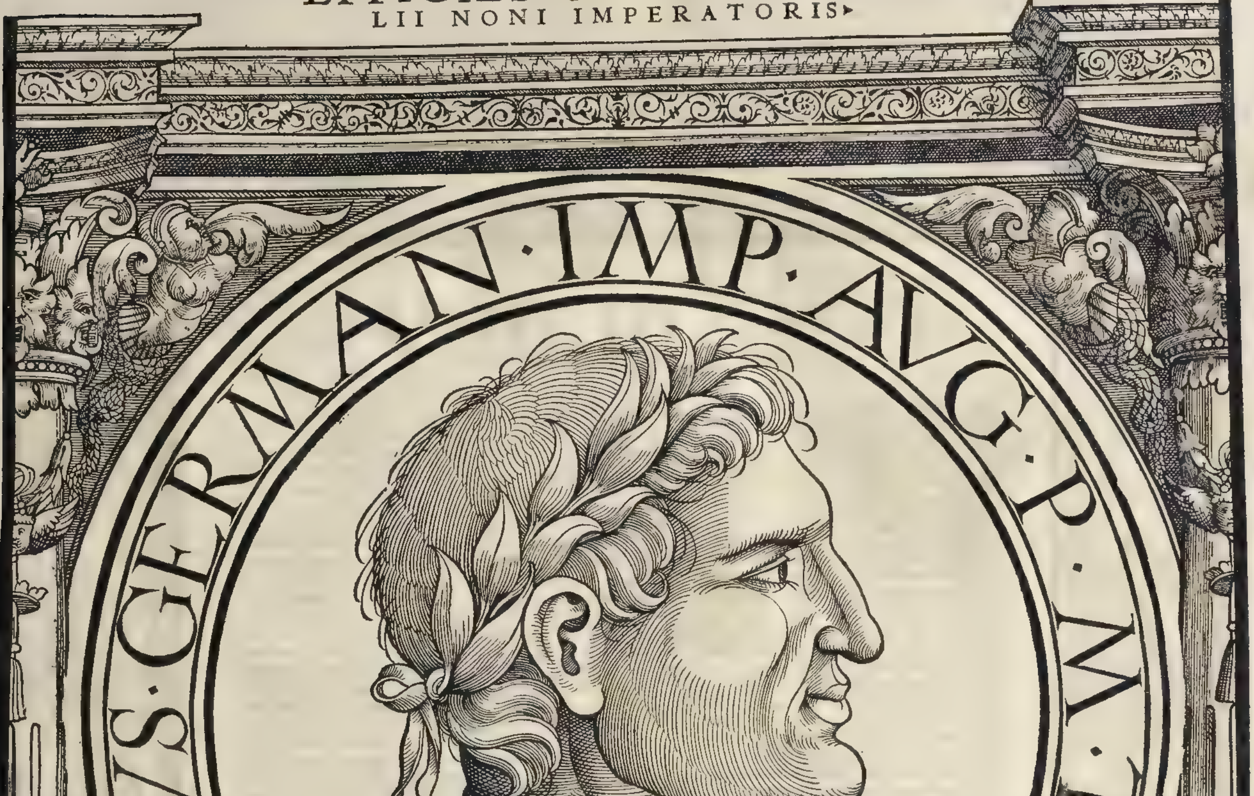

AEMVLA POLLVTO GESTVRVS SCEPTRA NERONI
OBRVITVR CELERI RAPTVS OTHO EXITIO.
FINE TAMEN LAVDANDVS ERIT, QVI MORTE DECORA
HOC SOLVM FECIT NOBILE, QVOD PERIIT.

VITA M. SYLVII OTHONIS OCTAVI IMPERATORIS.

MARC. SYLVIVS OTHO, L. SYLVIO OTHONE PATRE, ET ALBIA TERENTIA matre, quarto Calend. Maij, Camillo Aruntio, & Domitio Aenobarbo Coss. natus est. A prima ætate prodigus, ac procax, adeò, ut sæpe multis flagris à patre afficeretur, noctu uagans, obuios quosq; uerberabat. Mortuo iam patre, Libertinam aulicam anum ac penè decrepitam dilexit, ut per hanc insinuaretur Neroni, cui mox cognitus, pergratus erat, in tantum, ut omnium consiliorum, atq; secretorum particeps fuerit. A Nerone deinde legatus in Lusitaniam missus, prouinciam decem annis, summa moderatione, ac singulari abstinentia administrauit. Deficiente à Nerone Galba, Otho primus ex Ducibus ad Galbæ partes accelsit, & quantum auri argentíque habebat in poculis, argentario id omne dedit, ut inde numi fierent, quos ministris Galbæ uiritim diuidebat. Fecitq; cum Galba longo tempore iter, qui etiam iamdudum spem imperij conceperat. Animos militum omni obsequio deuinciebat, & beneficio conciliabat, ut palàm omnes prædicarent, hunc solum successione Imperij dignum. Sperabat etiam à Galba adoptionem, sed frustratus sua spe, ad uim conuersus, conspirationem inijt. Duobus itaq; commissa est hæc prouincia, Proculo Tesserario Speculatori, & Veturio Optioni, quos pretio & promissis onerauit, data pecunia ad perdendos plurium animos. Et hi duo manipulares Imperium Populi Romani suscepere transferendum, & transtulerunt. Nam Otho etsi in cœna Galbam in Palatio destinasset aggrediendum, distulit tamen in sextum Pisonis adoptionis diem, ac præsens Galbæ sacrificanti, cùm Auruspicis uerba audisset; se inuisere antiquas ædes simulans, quas architectus iam inspexerat, abijt. Et in castra delatus, Imperator est passim ab omnibus salutatus, quibus uicissim est pollicitus omnia, sese tantùm habiturũ id, quod sibi reliquissent. Exactoq; per scelera die, Senatũ est ingressus, quasi raptus de publico, & suscipere Imperium ui coactus, gesturusq; cõmuni omnium arbitrio, palatium petit, multis honoratus gratulantium adulantiumq; blanditijs. Decreta ei Tribunitia potestas, & nomen Augusti, & omnes principum honores. A plebe appellatus est Nero, quod nomen non recusauit. Interim exercitus Germanicus, facta coniuratione contra Othonem, Vitellium in castris Imperatorem eligunt. Quod ut comperit, autor Senatui fuit mittendæ legationis, quæ doceat electum iam principem, horteturq; ad quietem & concordiam. Otho etiam per internuncios, ac literas consortem Imperij, generumq; se Vitellio obtulit, sed aduersis dijs atq; auspicijs, expeditionem inchoauit, ac bellum ciuile molitus est. Tribus leuibus prælijs contra Vitellianos congressus, uictor extitit. Quarto apud Bebryacum fraude superatus est: cùm spe colloquij facta, quasi ad conditionem pacis militibus eductis, ex improuiso, atq; in ipsa consultatione circumuenitur. unde tædio ciuilis belli, non desperatione, quando integræ legiones ex Dalmatia expectabantur, & Pannonia & Mœsia, mortem meditatur: Fratrem, fratrisq; filium, & singulos amicorum cohortatus, ut sibi quisq; pro facultate consuleret, pecunijsq; suis domesticis diuisis, pugione, quem puluino subdiderat, se uno ictu infra leuem maxillam interfecit, Aetatis anno XXXVIII. Imperij die XCV. apud Veliternã funeratus. Adeo charus militibus ut multi haud procul à rogo sibijpsis manus inferrẽt, multi præ dolore armis inter se ad internitionem concurrerent. Vir modicæ staturæ, & malè pedatus, caluusq;, galericulo capiti propter raritatem capillorum adaptato, & annexo. Munditiarum penè muliebrium, & imberbis, cui minimè tam uirilis mors & Romana cõueniebat.

EFFIGIES AVLI VITELLII NONI IMPERATORIS.

VITAE SORS, MORS FOEDA TIBI, NEC DIGNE VITELLI,
QVI FVERIS CAESAR, SIC TIBI FATA PLACENT.
VMBRA TAMEN BREVIS IMPERII, QVI PRAEMIA REGNI
SAEPE INDIGNVS ADIT NON NISI DIGNVS HABET.

VITA AVLI VITELLII
NONI IMPERATORIS.

AVLVS VITELLIVS, EX L. VITELLIO CLARISSIMO VIRO, ET Sextilia probatiſsima,nec ignobili fœmina, VIII. Calend. Octobris,Druſo & Norbano Coſs. prognatus. Primam ætatem apud Tiberiana ſcorta Capreis egit,& ipſe perpetuo Spintriæ cognomine eſt notatus. Dehinc omnibus probris contaminatus,in aula præcipuum obtinuit locum,& Caio per aurigandi, Claudio per aleæ ſtudium,Neroni per citharœdos & Muſicæ certamina factus familiaris,quorum principum fauore,non ſolùm honoribus,uerùm etiam ſacerdotijs ampliſsimis auctus, Proconſulatum Africæ obtinuit,in qua ſingularem innocentiam præſtitit,biennio continuato,cùm fratri ſuccedenti legatus fuiſſet. Dehinc operum publicorum curam habuit. In quo dona & ornamenta templorum ſurripuiſſe,& commutaſſe quędam,proq; auro & argento,ſtannum & aurichalcum ſuppoſuiſſe ferebatur. Poſteà illi à Galba Germania prouincia,præter multorum opinionem eſt tradita. Ad quam cùm perueniſſet,ab exercitu perbenignè acceptus eſt,quippe cuius prodigalitas omnibus eſſet quàm notiſsima,& in dies nouis experimentis auxerat. Comem,blandum,benignum,& ſuprà modum facilem omnibus ſe exhibuit. Vnde uix menſe tranſacto nulla habita temporis ratione,ueſpere ſubitò à militibus è cubiculo raptus,ita ut erat in ueſte domeſtica, cùm cibi eſſet uiniq; meridiani plenus, primum à Fabio Valente, unius legionis Duce imperator eſt ſalutatus. Aſſenſit & uoluntati militum. Cognomen Germanici delatum ab uniuerſis, cupidè recepit: Auguſti diſtulit, Cæſaris recuſauit perpetuò. In colonia Agrippina à militibus per celeberrimos uicos circumlatus,Imperator ab utriuſque legionibus Germaniæ uocatus eſt. Paulò pòſt,cùm ei Galbæ cædes annuntiata eſſet,pacatis Germanicis rebus,copias eſt partitus,& aduerſus Othonem exercitum parauit. Cùm autem Othonis audiſſet mortem,Prætorianos exautoratos,iuſsit arma tradere Tribunis,quiq; ob cædem Galbæ munera poſcebant,iuſsit, ut interficerentur,ut ſummi ac probi principis ſpem præ ſe ferret. Priùs quàm in urbem ueniret,in ciuitatibus omnibus ac uillis, more triumphantis, circumlatus, in fluminibus, delicatiſsimis nauigijs uſus, profuſiſsimos undiq; apparatus fecit,nulla diſciplina militem petulantem coërcens,licet rapinas, uerbera,plagas indiſcriminatim in obuios quoſq;,ſine delectu exerceret. Adeò apud illum erant omnia indiſpoſita,temulenta,peruigilijs & bacchanalibus, quàm diſciplinæ & caſtris promptiora: uidens campos, quibus pugnatum, cædem deteſtabili uoce confirmauit: OPTIME OLERE OCCISVM HOSTEM. Die Allienſi infauſto Pontificatum maximum in ſe recepit. Magiſtratus,qui quotannis creari ſolent, in decem annos diſtulit. Tum in medio campi Martij Neroni inferias dedit,adhibitis ſacerdotibus. At cum arbitrio hiſtrionum & aurigarum gubernaretur,& horum conſilio Imperium adminiſtraret,pronus erat ad necem,uario genere fraudis nobiliores conſodales ſuos in ſocietatem Imperij uocatos occidit. Mathematicos omnes tota Italia ſubmouit,in plebeios paſſim deſæuit: luxuriæ, libidini, delitijs, & gulæ ita deditus, ut uentri omnem operam dare genitus uideretur. Epulas ferè quotidie quater ſumebat,cibis exquiſitiſsimis uſus,& eſculentis delicatioribus,quæ non niſi ſummis maximiſq; impenſis è remotioribus locis, atq; æquoribus comparari poterant. Intempeſtiuæ etiam ac tam ſordidæ gulæ fuit, ut ne in ſacrificio quidem ſibi temperarit, quin inter altaria farra penè rapta è foco manderet. Helluantem illum Imperatorem Mœſiarum & Pannoniæ exercitus, tum Iudaicus ac Syriacus deſtituerunt octauo Imperij menſe,& pars in abſentis,pars in præſentis Veſpaſiani uerba iurarunt. Hoc ubi intellexit,militum omnium beneuolentiã ſtuduit retinere,omnia largiens ſine modo & menſura blandimentiſq; uſus eſt erga milites Imperatoriæ dignitati indecẽtibus. Sed cùm urgeret hoſtis terra,mariq;,L. Vitellium fratrem cum exercitu miſit, qui apud Cremonam ſuperatus eſt. Reliqui Vitelliani duces in partes Veſpaſiani tranſierunt. Vitellius deſtitutus ab omnibus, ſerò concordiam petebat. Igitur ſibi metuens cum duobus comitibus piſtore & coquo, in latebras fugit: tandem cùm hoſtilis exercitus irrupiſſet in urbem, qui omnia rimaretur, è latebra extractus,cognitus,ligatis poſt tergum manibus, iniecto ceruicibus laqueo, lacerata ueſte, ſeminudus in forum trahitur,mucrone ſub mentum poſito,ut uiſendam præberet faciem,reducta coma à capite ceu noxij ſolent,licet magna cum inſtantia carcerem peteret,quod Veſpaſianus in Vrbem ueniret,multis comitantibus & increpantibus,deformi facie: quibuſdam cæno & ſtercoribus inceſſantibus, alijs incendiarium,helluonem,alijs ebrioſum uociferantibus: quibus libera uoce reſpondit, SE TAMEN IMPERATOREM ESSE. Ad Gemonias ſcalas raptus, infinitis uulneribus cæſus, perijt,& inde unco tractus,in Tyberim proiectus,Anno ætatis LVII. Imperij menſe octauo. Vir enormi proceritate, facie rubida, plerunque ex uinolentia, uentre obeſo.

EFFIGIES FLAVII VESPASIANI DECIMI IMPERATORIS.

QVAERENDI ATTENTVS MODERATO COMMODVS VSV,
AVGET, NEC REPRIMIT VESPASIANVS OPES.
OLIM QVI DVBIAM PRIVATO IN TEMPORE FAMAM
PAR ALIIS PRINCEPS TRANSTVLIT IN MELIVS.

VITA FLAVII VESPASIA-
NI DECIMI IMPERATORIS.

FLAVIVS VESPASIANVS EX ANTIQVA FLAVIORVM GENTE,
Sabini & Pollæ filius xv. Calend. Decembris, Q. Sulpitio Camerino, C. Poppæo Coss.
natus est in Samnijs ultra Reate: ab auia paterna educatus, quam mirum in modum
amauit. Sumpta uirili toga, cùm iam frater illius Senator esset, à matre uix contumelijs
compelli potuit, ut Senatoriam dignitatem peteret, quam ueluti molestiarum & diffi-
cultatum plenam recusauit. Tum Tribunus militum in Thracia, Quæstor in Creta &
Cyrenis, pòst Aedilis factus. Prætor sub C. Caligula pro eius uictoria Germanica ludos
edidit. Sub Claudio principe Legatus legionis in Germaniam est missus, & in Britan-
niam translatus, tricies & bis cum hoste conflixit. Viginti oppida, & insulam Vectem Britanniæ proximam,
Imperio Romano adiecit. Quare triumphalia ornamenta, duplex Sacerdotium, Consulatum & Proconsula
tum meruit. Dehinc ei Prouincia Iudaica oblata, in qua cum tribus legionibus, bellum Iudaicum administra-
bat. Cum enim Florus procurator Iudeæ, auaritia, & immanitate bellum inflammasset, impulissetq; Iudæos con
tra Romanos arma ut capesserent: utq; hic motus comprimeretur, cum ampliore exercitu missus est in Iudæ-
am Vespasianus, dux strenuus, & singularis industriæ, qui acceptis ad copias duabus legionibus, & alarijs mi-
litibus multis, cum filio maiore Tito, castigata castrorum disciplina, ciuitates Iudeæ in se conuertit, multisq;
prælijs Imperatorem strenuum se exhibuit. Othone & Vitellio de principatu certantibus, in spem Imperij
uenit, quandoquidem & somnia & oracula futuri Imperij acceperat. Quin & Iosephus Dux belli Iudæorum
captus à Romanis iam interficiendus, mortem Neronis prænuntiat Vespasiano, eumq; futurum Cæsarem
cum filio. Pluribus Augurijs Imperium Vespasiani denuntiantibus, nihil tamen attentauit, donec sui milites
& amici ipsum instantissimè extimularent ac perurgerent, quibus tamen se indignum esse respondens, ciuilia
detestatus bella, reluctantem illum, ut capessat Imperium cogunt. Quinto igitur Idus Iulij, exercitus Iudai-
cus iurauit, cum iam calend. Iul. Tiberius Alexander Præfectus Aegypti, legiones in Vespasiani uerba adegisset,
& cùm omnes legionum Præfecti & Legati, quem Imperatorem crearent, Vespasiano magis idoneum inueni-
rent nullum. Præmissis itaque in Italiam copijs, ipse Alexandriam traiecit, ut claustra Aegypti obtineret.
Hic quidem de firmitate Imperij capturus auspicium, ædem Serapidis, submotis omnibus, solus ingressus, quen
dam oculis orbatum inspuitione sua, ac dum calcaret alterum debili crure claudum, pristinæ sanitati restituit.
Paulò pòst aduenêre literæ, fusas apud Cremonam Vitellij copias, ipsum in urbe interemptum nuntiantes. In
urbem igitur reuersus Vespasianus, nihil clarius, aut melius esse duxit, quàm propè afflictam uacillantémque
Rempub. stabilire & ornare: militum licentiam ad nimiam audaciam progressam reprimere: Prouincias & Ci-
uitates, seditiosè agentes coërcere: disciplinam militarem nimis licentiosam corrigere: in prauos animaduer-
tere. Deinde cum Tito filio de Iudæa nobilissimum egit triumphum. Tum Achaiam, Rhodum, Lyciam,
Byzantium, Samum insulam libertate adempta, Thraciam, Ciliciam, & Comagenem ditionis regiæ, usque ad
id tempus, in prouinciarum formam redegit. Cappadociæ ob assiduas Barbarorum incursiones, legiones con-
sularémque rectorem imposuit: Vrbem ueteribus incendijs & ruinis deformem, nouis ædificijs reparauit:
Capitolium incènsum redintegrauit: condidit & amphitheatrum media urbe, instrumentum uetustissimum
Imperij, quo continebantur penè ab Vrbis exordio Senatusconsulta, pleb. scita, de societate & fœdere, ac pri
uilegia cuicunque concessit, confecit. Post triumphum & Imperij Romani firmissimum statum, templum Pa
cis extruxit: Ordines senatorium & equestrem, ciuilibus bellis exhaustos, suppleuit, ac refecit. Lites ob tumul
tuosa tempora pullulantes miro ingenio soluit. In alijs omnibus clemens & modestus, adeò, ut tribunitiam
potestatem, quæ pars maxima regalis erat speciei, & Patris patriæ serò appellationem receperit. Singula-
re etiam in illo erat inimicitias obliuisci. Nullius cæde unquàm lætatus est. quinimò & iustis supplicijs sæpe
ingemuit, sæpe illacrymauit. Sola cupiditate pecuniæ meritò culpatus. Vectigalia enim uetera sub Galba
omissa reuocauit, atque noua & grauiora addidit. Prouincijs tributa auxit, & duplicauit. Negotiationes eti
am priuatas exercuit. Reos & Procuratores locupletiores condemnauit. ob id quidam natura cupidum, qui-
dam necessitate ob inopiam ærarij, & cladis urbium, quas egregio cultu omnes renouauit, impulsum scribunt.
Rhetoribus atque Poetis primum è fisco annua salaria constituit. Nec minus in alios artifices liberalis, utpo
te qui Colossi refectorem, à quo Colossus CVII. pedum altitudinis erectus est, munere Imperatorio donauit.
Ludos, spectacula edidit, conuiuia celebrauit honorifica, & plurima. Dicaculus, & penè scurrilis, plu-
ribusq; facetijs satis tempestiuè & salsè usus, ut in periculo etiam mortis, iocis non abstinuerit. Pro-
fluuio autem uentris laborans, extinctus est. Aetatis anno sexagesimonono, imperij
decimo. Vir staturæ quadratæ, membrísque compactis, & firmis, & ualetu-
dinis prosperrimæ, quam abstinentia & fricatione fouebat. Et qui
militia acer, agmen anteire, locum castris capere, noctu diú
que consilio, ac si res posceret, manu obniti hosti-
bus solebat, cibo fortuito, ueste habituq;
uix à gregario milite discrepans.

EFFIGIES TITI VESPASIANI
VNDECIMI IMPERATORIS.

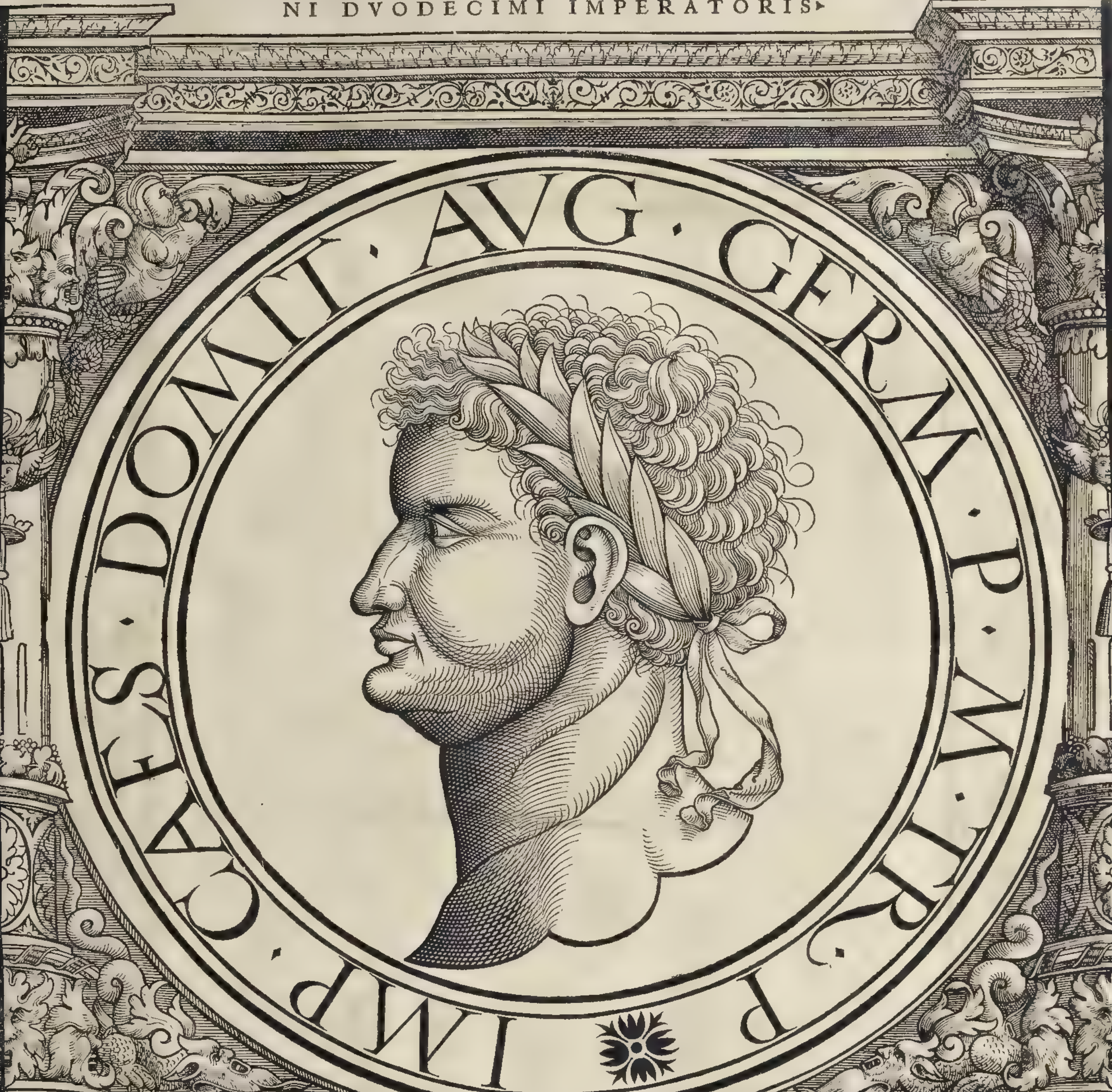

FELIX IMPERIO, FELIX BREVITATE REGENDI,
EXPERS CIVILIS SANGVINIS, ORBIS AMOR.
VNVM DIXISTI MORIENS TE CRIMEN HABERE,
SED NVLLI DE TE, NON TIBI CREDIDIMVS.

VITA TITI VESPASIANI
VNDECIMI IMPERATORIS.

T*ITVS VESPASIANVS, EX PATRE VESPASIANO, MATRE FLA*uia Domicilla natus eſt III Calend. Ianuarias, Anno, quo C. Caligula occiſus eſt. Educatus in aula cum Britannico ſimul, ac paribus magiſtris ac diſciplinis, adeo uſque à pueris ei familiaris, ut de potione uenenata, qua Britannicus perijt, bibens, graui morbo periclitaretur. Inerant puero plures animi dotes, quæ ſimul cum ætate creuerunt, forma ſcilicet egregia, robur decens in mediocri ſtatura, ſingularis memoria, docilitas ad omnes ferè tum belli, tum pacis artes. Latinæ & Græcæ linguæ, uel in orando uel poëmatis fingendis promptus & facilis. In Muſica admodum exercitatus, ut canere pſallerḗque iucundè ſciret. Scribere notis ita nouit, ut omnes uelocitate præcelleret, & quæcunque uidiſſet, chirographa imitaretur. Vbi adoleuit Tribunus militum in Germania, & Britannia militauit, tanta fama in utriſque prouincijs, ut imaginibus & ſtatuis donaretur. Poſt militaria ſtipendia in foro ſe exerc uit. Quæſtor factus meruit Præfecturam legionum in Iudæa. Tarichæam & Gamalam urbes ualidiſsimas in poteſtatem ſuam redegit, in qua oppugnatione multa egregia documenta ſtrenui ducis edidit. Veſpaſianus tanta filij uirtute lætatus, cum acciperet Galbam Imperium aſſecutum, filium Titum ad gratulandum, cauſa officij, in urbem præmiſit. Itaque quaquà iter faceret Titus, omnes in ſui admirationem conuertit. Vbi uerò turbari in Vrbe rurſus cuncta ſenſit, redijt ex itinere atque ad patrem in Iudæam profectus eſt. Sed ubi pater rerum potitus ad urbem contendit, Titus ad perdomandum Iudæam relictus, Hieroſolymam crudeli oppugnatione, fame, ferro, flammáque confecit, Annóque ſecundo principatus Veſpaſiani, VIII. die menſis Septembris, qua ſibi nata eſt filia, cepit, cùm quinquies antè à barbaris Regibus, & à Pompeio magno capta eſſet. Deinde Romam reuerſus, particeps & tutor Imperij factus, cum patre de Iudæis triumphum egit, Cenſurámque geſsit unà. Et tribunitiæ poteſtatis, ſeptémque conſulatuum collega, ſumma concordia, Imperium Romanum cum patre gubernauit. Quoniam imperante adhuc patre (quod rarò fieri ſolet) appellatus eſt Romæ Imperator, omniúmque officiorum curam in ſe recepit, patriſque nomine & epiſtolas & edicta conſcripſit. Fuit autem ſuſpecta in eo luxuria, quòd ad mediam noctem nonnunquam commeſſationes cum profuſiſsimo quoque familiarium protraheret, ſpadonum & exoletorum greges aleret, & Berenicen reginam amaret. Cupidus prætereà rapinarum uiſus, quòd ſub patre uenundediſſet in concionibus, & nundinaſſet, & à pleriſque Nero dictus, ſuſpectus omnibus grauiter, ſi ſummam rerum attigiſſet. Sed hæc in melius conuerſa, immortalem ei gloriam peperere. Nam ubi patriæ curam ſuſcepit, incredibile eſt, quantum, quos imitabatur antecelluerit clementia, liberalitate, honorificentia, pecuniæ contemptu, omniúmque uirtutum genere, ita, ut amor & delitiæ humani generis diceretur. Nam conuiuia inſtituit, iucunda magis, quàm profuſa, amicos elegit potiores melioréſque, quibus & principes ſucceſſores in Repub. poſt obitum eius utebantur. Berenicen, quam ardenter amabat, domitis affectibus, in patriam remiſit. Eneruatorum greges, ac delicatorum artifices, omnino à ſe remouit, adeò, ut onus Imperij mutatum oſtenderet in temperantiam. Nulli ciuium quicquam ademit: abſtinuit alieno. Cæteris uerò deſiderijs, ita animos hominum occupauit, ut ne quem dimitteret ſine ſpe, dicens: NON OPORTERE QVENQVAM A SERMONE PRINCIPIS TRISTEM DISCEDERE. Atque quodam die recordatus inter cœnandum, quòd nihil tota die cuiquam præſtitiſſet, memorabilem illam, meritóque laudatam uocem dedit: AMICI, DIEM PERDIDI. ſignificaturus optimum theſaurum principum eſſe, fideles amicos, quibus eſſet quotidie impertienda opera. Magnificæ erat libertatis. Populum in primis uniuerſum tanta per omnes occaſiones comitate tractauit, ut gladiatorium munus ad ſpectantium ederet arbitrium, Amphitheatrum extrueret, thermas ædificaret, nauale prælium in ueteri Naumachia exhiberet. Clementiæ uerò ac manſuetudinis tantæ, ut Pontificatum acciperet ob hoc ſolùm, ut puras à ſanguine ſeruaret manus, ne cuiuſquam necis aut autor, aut conſcius eſſet. Triſtia quædam, ſed fortuitò ſub eo acciderunt, ut conflagratio Veſuuij montis, in Campania, incendium Romæ per triduum, totidémque noctes, in quo Serapidis templum, etiam ſepta, Neptuni ædes, Thermæ Agrippæ, Pantheon, Diribitorium, Balbi theatrum, Pompei porticus, Octauiæ domus cum bibliotheca, templum Iouis Capitolini, cum ædibus, & ſacellis coniunctis conflagrarunt, peſtilentiæ crudeliſsimæ. In quibus tamen aduerſis parentis ſolicitudinem atque affectum oſtendit, & conſolando & opitulando. Cúmque ita omnibus eſſet charus, eúmque uulgò, PVBLICAS DELITIAS uocarent, febri correptus, in eodem, quo pater apud Sabinos agro, mortem obijt, Aetatis anno XLII. Imperij II. Philoſtratus ait Titum necatum à Domitio, ueneno leporis marini propinati. Vix credi poteſt, quantum luctus, Vrbi prouincijſque intulerit huius mors, cùm totus Senatus circa ueſperã, ipſius nuntiata morte, in Curiam irruit, quaſi perpetuo cuſtode orbatum terrarum orbem defleturus, tantaſque gratias egit laudéſque, quantas congeſsit ne uiuo quidem unquam, & præſenti.

EFFIGIES DOMITIANI VESPASIANI DVODECIMI IMPERATORIS.

HACTENVS EDIDERAS GEMINOS GENS FLAVIA IVSTOS,
CVR, DVO QVAE DEDERANT, TERTIVS ERIPVIT?
VIX TANTI EST HABVISSE ILLOS, QVIA DONA BONORVM
SVNT BREVIA, AETERNVM, QVAE NOCVERE, DOLENT.

VITA DOMITIANI VESPA-
SIANI DVODECIMI IMPERATORIS.

DOMITIANVS VESPASIANI CAESARIS, ET DOMICILLAE FILI-
us,frater Imperatoris Titi, IX. Calend. Nouembris,patre conſule eſt natus,per omnia pa
tri & fratri diſsimilis,ac Caligulæ & Neroni ſimilior:Peni ac luxui ita deditus,ut in iuuen
tute conſtupratus & corruptus diceretur. Pubertatis & primæ adoleſcentiæ tempus,
tanta inopia, tantaq; infamia geſsit,ut nullum uas argenteum in uſu habuerit.Bello Vi-
telliano irrumpentibus militibus, cum Sabino patruo in Capitolium confugit, apúd-
que ædituum abſconditus, latuit. Poſt Vitellium interfectum progreſſus,& Cæſar ſalu
tatus,honorem præturæ urbanæ, cum poteſtate conſulari accepit,ita ut Prætor diceretur,
cùm tamen iuriſdictionem Prætoriam tranſtuliſſet ad alterum Prætorem.Dominationem tam licenter exercu
it,ut iam tum qualis futurus eſſet, oſtenderet. Et ne fratre inferior uideretur dignitate & operibus, expediti
onem in Galliam & Germaniam tentauit,non neceſſariam,diſſuadentibus amicis.Sellam patris & fratris,quo-
ties prodirent, lectica ſequebatur. Triumpho Iudaico, equo albo comitatus eſt utrunque, modeſtiam præ
ſeferens. Pollicitationibus & donis uarijs ſolicitauit multos Reges,ut aduerſus Alanos mitteretur. Defuncto
patre, ſe fraudatum teſtamento publice iactans, fratri Tito inſidias ſtruere eſt conatus. Cùm iam mortuus
eſſet, obliquis & crebris orationibus eum carpens, efferri iuſsit, & unico conſecrationis honore tantum di-
gnatus. Ab initio moderatus,modeſtus,& grauis,clementiam ſimulans: ſecretum ſibi locum ſumens,muſcas
captare,ac ſtylo peracuto configere ſolebat,ut cuidam interroganti,eſſet ne quis cum Cæſare,non abſurdè re
ſponſum ſit, NE MVSCA QVIDEM. Circa adminiſtrationem Imperij ſe inconſtantem præſtitit, miſtu-
ra inæquali uitiorum atque uirtutum,donec uirtutes in uitia deflexit. Sumptuoſiſsima ſpectacula edidit,Se-
culares ludos fecit. Inſtituit quinquennale certamen Capitolino Ioui,Muſicum,Equeſtre & Gymnicum. Fu
ítque autor Capitolinorum agonum,per quos Annus magnus,& luſtrum diligentiùs ſeruabatur. Omnibus
certaminibus præſedit habitu deorum ueſtitus, Germanicam geſtans coronam, cum effigie Iouis, & Iunonis
Mineruæq;. Erant enim hæc ſpectacula Ioui Capitolino dicata:qui & more Caligulæ Dominum ſe,& Deum
adpellari iuſsit,arrogantiæ,& gloriæ nimis immenſæ,& penè inauditæ,utpote qui non modò ſibi aureas argen
teáſque ſtatuas, & arcus triumphales conſtitui iuſsit:ſed & aſſumpto nomine Germanici,Septembrem ac De
cembrem menſes à ſe denominauit. Congiarium populo, epulum Senatui, Equitíque dedit. Multa ædificia
publica fecit.Ioui cuſtodi ingens templum in Capitolio erexit, ſéque in ſinu Dei conſecrauit. Bibliothecas
incendio abſumptas, petitis undique ex Alexandria exemplis,reparauit. Expeditiones quatuor habuit, non
ſine magna Reipub.pernicie: Vnam aduerſus Sarmatas,in qua Legio eius cum Duce interfecta eſt: Alteram
aduerſus Cattos: Duas aduerſus Dacos, à quibus Oppius Sabinus uir conſularis, & Cornelius Fuſcus Præfe-
ctus cohortium prætorianarum, cum magnis copijs occiſi ſunt. De Dacis, Cattiſq; duplicem triumphum
egit. De Sarmatis ſolam Lauream uſurpauit,quam Ioui Capitolino retulit. Bellum ciuile aduerſus ſe motum,
mira felicitate confecit. In communi rerum uſu quædam nouauit,quædam ſuſtulit. Hiſtrionibus conuiuijs
interdixit. Caſtrari mares uetuit. Ius æquiſsimè dixit, tantaq; cura,& modeſtia in magiſtratibus coërcen-
dis eſt uſus,ut neque modeſtiores,neque iuſtiores extiterint unquam. Tantæ ab initio clementiæ,ut ab om-
ni cæde abhorreret. Cupiditatis & auaritiæ nullam quidem ſuſpicionem habuit. Abſtinentiæ & clementiæ
aliquot experimenta dedit. Mox ad crudelitatem conuerſus, nobiliſsimos ex Senatu plureis interfecit.Phi-
loſophos ac Mathematicos Vrbe Italiáque ſubmouit. In dies ferocior,imò magis ſanguinarius Nerone. Ad
rapinas dehinc animum adiecit,nihilq; penſi habuit,quin prædaretur omni modo bona uiuorum, ac mortuo
rum, qualicunque occaſione. Vſque adeò libidinoſus,ut inter uulgatiſsimas meretrices noctu diúque uer-
ſaretur. Cúmque ita terribilis cunctis & inuiſus eſſet,tandem oppreſſus & trucidatus eſt,amicorum liber-
torúmque conſpiratione, ætatis anno XLV. Imperij XV. Cadauer eius, loculo plebeiorum incluſum, à
Veſpillonibus elatum eſt, ac à Phille nutrice in ſuburbano ſuo Latina uia funeratum. Mortem eius gra
uiſsimè tulerunt milites. Sed Senatus adeò lætatus eſt, ut contumelioſiſsimis adclamationibus
mortuum laceraret,& imagines eius diruere iuberet,& eradendos titulos,abolendám-
que omnem memoriam decerneret.Statura fuit procera,uultu modeſto,ru-
boríſque pleno,grandibus oculis,uerùm acie hebetiore.Præterea
pulcher ac decens toto corpore,maximè in iuuenta:
poſteà caluitio,obeſitate uentris,& cru-
rum gracilitate deformis.

EFFIGIES NERVAE COCCEI DECIMITERTII IMPERATORIS.

PROXIMVS EXTINCTO MODERATVR SCEPTRA TYRANNO
NERVA SENEX, PRINCEPS NOMINE, MENTE PARENS.
NVLLA VIRO SOBOLES, IMITATVR ADOPTIO PROLEM,
QVAM LEGISSE IVVAT, QVAM GENVISSE VELIT.

VITA NERVAE COCCEI
DECIMITERTII IMPERATORIS.

NERVA COCCEIVS, FILIVS NERVAE, MATRIS NOMEN NVSQVAM legitur. Sed claris,ut Dion ſcribit,ortus natalibus, oppido Narnienſi genitus, ſextum & ſexageſimum agens annum, Imperij habenas inuitus accepit,memor periculi,quod aliquando euaſerat,qui ab Aſtrologis per maleuolentiam & mendacem infamationem delatus apud Domitianum,uix mortem effugit.ſed ab amico Mathematico,qui mortem eius eſſe proximam teſtatus,liberatus eſt. Poſtquam igitur Nerua princeps Romanus conſtitutus eſt,ortus eſt rumor,uenire Domitianum & adfore,quo rumore ita trepidare cœpit,ut colore mutato,ac amiſſa uoce, uix conſiſteret:ſed à Parthenio interfectore Cæſaris Domitiani confirmatus eſt,& recepta fiducia ad ſolenne delinimentum conuerſus, in Curia exoptatiſſima gratulatione ab omnibus exceptus eſt.In initio Imperij mox beneficentiæ, clementiæ,& liberalitatis ſigna exhibuit,Reos maieſtatis abſoluit,Exules in patriam reuocauit,omnes qui metu diffugerant,reduxit. Seruos & libertos,qui dominis inſidias ſtruxerant,occîdi iuſsit,edito decreto,ne deinceps ſerui dominos cuiuſquam criminis poſtularent. cauit & edicto,ne quis maieſtatis, aut Iudaicæ ſectæ quempiam accuſaret. Multi tamen falsò delati,inter quos Sura,Philoſophus,condemnati & puniti ſunt.Facto igitur tumultu, quaſi multi accuſarentur iniuſtè, Fronto Conſul exclamauit, MALVM ESSE EVM IMPERARE, SVB QVO NEMINI QVIPPIAM CONCESSVM SIT: SED LONGE PEIVS SVB EO VIVERE, SVB QVO OMNIA MAXIME LICEANT. Quo ſalubri dicto Nerua admonitus, ne talia deinceps fierent, ſummo ſtudio curauit, atque iureiurando affirmauit, ſe nunquam deinceps Senatorem,etiam deprehenſum aduerſum ſe in conſpiratione,necaturum, quod & præſtitit. Nam cum Craſſus Calphurnius cum quibuſdam coniuratis,aduerſus Neruam coniuraſſet,coniuratione detecta,dum ludi agerentur,eum cum cæteris coniuratis aſsidere iuxta ſe uoluit (qui neſciebant coniurationem patefactam) & gladios illis obtulit,inſpicerent,& pertentarent ſatis ne acuti forent,quaſi minimè curaret,ſi uel tun ceo in loco occideretur,ita erat animi planè erecti,miniméque cadentis. Beneficentiæ etiam & liberalitatis tantæ, ut à Domitiano ſpoliatis ea redderet,quæcunque in Aula & fiſco reperta ſunt,ſumma fide. Ciuibus egenis,ut uitam ſuſtentarent,decies & quinquagies centena milia Numûm erogauit. Iuſſu inſuper eius Senatores delecti, qui agros emerent, diuiderentque egenis. Puellas pueróſque pauperibus parentibus natos, ſumptu publico per Italiam alì iuſsit. Ciuitates afflictas releuauit, in complures ingentia beneficia contulit. His exhauſtus ſumptibus,ueſtes,uaſa aurea,atque argentea,ſupellectilem omnem, agros item cum domibus,& omnia,præter quædam neceſſaria,ut amicos iuuaret,uendidit. Vtqúe impendia leuaret,equeſtres curſus,ſpectaculorum & ludorum genera ſuſtulit , nec ſibi aureas ſtatuas argenteáſue erigere paſſus eſt . Nihil unquam de ſuo arbitrio ſtatuit,principes uiros ſuo conſilio adhibens,leges tulit multas.Dignos potiſsimùm ad honores euexit, nec beneficentia cuiquam bono defuit. M. Vlpium Traianum in filium adoptauit, móxque in curia Cæſarem deſignauit,ad quem Imperij iura atque inſignia in Germaniam uſque,cui tunc præerat,tranſmiſit. Hunc Traianum Hiſpanum peregrinum, nulla ſecum interueniente cognatione,etſi propinquos,& cognatos haberet multos,propter ſingulares eius uirtutes elegit,publicæ magis,quàm priuatæ ſaluti conſulens,& uirtutem hominis,non genus ſpectans.

Omnibus igitur in ordinem bonum reductis & conſtitutis,febre correptus moritur,Anno ætatis LXVIII.poſtquam regnauerat annum unum, menſes tres,dies nouem,uir probus, honeſtus,omniumq; laude dignus.

EFFIGIES TRAIANI VLPII DECIMIQVARTI IMPERATORIS.

AGGREDITVR REGIMEN VIRIDI TRAIANVS IN AEVO
BELLI LAVDE PRIOR, CAETERA PATRIS HABENS.
HIC QVOQVE PROLE CARENS SOCIAT SIBI SORTE LEGENDI
QVEM FATEARE BONVM, DIFFITEARE PAREM.

VITA TRAIANI VLPII
DECIMIQVARTI IMPERATORIS.

TRAIANVS VLPIVS, EX PATRE TRAIANO GENITVS, PRIMVS Cæſarum peregrinus, ex familia antiqua natus Italica in Hiſpania, Anno ætatis XLII. in Agrippina colonia à Nerua Imperatore inſignia Imperij accepit, uir ſane iuſtus & robore præſtans. Vt Romanæ Reipub. ſtatum oppreſſum & grauatum, imò conculcatum à Tyrannis tutaretur & defenderet, & in priſtinum ſuum ſtatum redigeret, diuinitus eſſe creditur. Vbi Imperium aſſumpſit, edicta quædam ad Senatum miſit, atq; illud in primis, nunquàm ſuo iuſſu bonum uirum occiſum iri, aut ignominia notari, quod per totum Imperij tempus inuiolatum ſeruauit. Deinde mox Aelianum & Prætorianas cohortes, quæ aduerſus Neruam ſeditionem mouerant, ueluti importunos à ſe dimiſit. Romam deinde ingreſſus, apud populum mitis, apud Senatum uenerandus, omnibus denique amabilis eſt habitus, grauis nulli, niſi hoſtibus. Multa in emendationem publicorum negotiorum conſtituit. In pauperum alimenta multa elargitus eſt. In amicos beneficus, & liberalis, tanquam uitæ conditione par, amicis utebatur. Venationibus maximè delectabatur, adeò ut ipſe multas feras, præcipuè Leonem confecerit: nullus in eo liuor, nulla malignitas, neminem omnino perdere ſtuduit. Studioſos & bonos uiros honoribus, fauore, & dignitate auxit. Iræ ita moderabatur, ut nunquam ab ea uinceretur, ac teſte Suida, nemini inuidit, neque quenquam dignitate ulla priuauit: ſed fouit bonos omnes, idcirco neminem uerebatur. Et cùm duo ſint, quæ ab egregijs principibus expetantur, ſanctitas domi, in armis fortitudo, utrobíque prudentia, tantus erat, ut in eo maximarum rerum modus, quaſi temperamento uirtutis emicuiſſe uideretur. Vini duntaxat appetens, & in adoleſcentulos pronus, belli auidus ac ſtudioſus. Militarem diſciplinam tum ſeuerè, tum remiſſè exercuit. Bellum grauiſsimum in Dacos ſumpſit, quos ingenti clade affecit. Decibalum regem Dacorum ſupplicem ad genua procidentem, pacem petere coëgit, unde Dacicus dictus. Et cùm uulneribus ligamenta ſuis militibus deeſſent, propriæ ueſti non pepercit, quam in lacinias conſciſſam, ſauciatis eſt partitus. Deuictis Dacis & Imperio ſubactis, regios theſauros, quos Decibalus in alueo fluuij ſubter uada defoderat, inuenit, extruxit Marcianopolim Mœſiæ, quàm à nomine ſororis Marciæ, appellauit: tùm quoque Nicopolim: in Iſtro lapideum pontem, opus ſanè mirandum, & maximè memorabile. Arabiæ partem, quæ ad petram uergit, occupauit totam, perdomuitq;. Dehinc reuerſus Romam, ſpectacula magnifica edidit, per centum uigintiquinque dies continuos. In quibus beſtiæ iugulatæ ſunt aliquando mille, nunc dena milia, partim feræ, partim cicuratæ. Nec quicquam tamen per ludos, & otium à bellis, ſegnior ad ciuilia commoda. Doctos magno proſecutus eſt honore, adeò ut Poëtas muneribus ornauerit. Celſo ſtatuam publicè poni iuſsit. Et quendam Philoſophum in curru triumphali, honoris cauſa, poſuit. Plutarcho Hiſtorico & Philoſopho uſus eſt præceptore, & magiſtro. Sæpe litigantes pro tribunali audiuit, Ius frequentiſsimè dixit. Fuit prætereà animi alti, & erecti, qui ſemper aliquid præclari ac magnifici moliretur. Circum collapſum ampliorem atque elegantiorem reſtituit, complura & ualde neceſſaria ædificari curauit, ut portus & ædes publicas, Pontinas paludes, ſaxis conſtratis uijs circùm ac pontibus magnificentiſsimi operis permeabiles fecit. Pecuniæ attritæ uſum ſuſtulit, & numos adulterinos conflauit. Bibliothecas ornauit: inter quas unam Vlpiam uocauit, & libris linteis ornauit: in quibus geſta principum, Elephantinisq; Senatus conſulta conſcribi iuſsit. Amicis ſtatuas poſuit. In foro ingentem columnam ſtatuit, ſiue ut illa pro ſepulchro eſſet, ſiue in oſtentationem eius operis, quod ille circa forum egit, ut perpetuæ memoriæ & ſepulchro ſeruiret. Pòſt in Armeniam expeditionem ſumpſit, & cùm fines Parthorum, & Armeniorum ingreſſus eſſet, reges ac regionis Satrapæ, cum muneribus ei occurrerunt, equúmque duxêre ita doctum, ut regem adoraret. Cúmque omnia uicina ferè ſine armis ſubegiſſet, & omni potitus Armenia, reges, qui ſponte deditionem fecerãt, aut in fidem uenerant, ut amicos benignè tractauit: qui uerò contumaces abiuiſſent, omnes paruo negotio ſubegit. Senatus in honorem eius multa decreuit, atque illud in primis, ut Optimus appellaretur. Dehinc Euphratem flumen ponte iunxit, uniuerſámque Adiabenorum gentem ſubegit, cùm pleriſque Aſſyriæ urbibus, & Babylonem uſque penetrauit. Scripſit præterea Senatui de uictis à ſe populis, ob quæ Senatus triumphalem illi arcum, in illius foro extruxit, multo ornatu. Mox Arabiam petit, Agarenóſque rebellantes adortus eſt fruſtra. Tum prodigia multa uiſa ſunt. Apparebant enim Irides, Tonitrua, Fulgura, Grandines immenſæ, cum grauibus tempeſtatibus: etiam terræmotus, tam atroces & funeſti, ut uix ſaluus euaſerit.

Cùm uerò aduerſus Agarenos conſilia illi non ſuccederent, inde, re infecta, digreſſus, ac paulò pòſt ualetudine aduerſa correptus, apoplecticus primùm, demum aqua intercute repletus, apud Selenuntem Ciliciæ urbem, quæ & Traianopolis pòſt dicta eſt, repentè extinctus eſt, cùm imperaſſet annos XIX. menſes VI. dies XV. ætatis Anno LXIIII. Cuius exuſti cineres urna aurea ad baſim columnæ ſuæ, Romæ conditi ſunt.

EFFIGIES PVBLII AELII ADRIANI
DECIMIQVINTI IMPERATORIS.

AELIVS HINC SVBIIT MEDIIS PRAESIGNIS IN ACTIS
PRINCIPIA ET FINEM FAMA NOTAT GRAVIOR.
ORBVS ET HIC, SOCIATQVE VIRVM DOCVMENTA DA-
ADSCITI QVANTVM PRAEMINEANT GENITIS. (TVRVM

VITA PVBLII AELII ADRIANI DECIMIQVINTI IMPERATORIS.

PVBLIVS AELIVS ADRIANVS EX AELIO ADRIANO COGNOmento Afer, & Domitia Paulina, Romæ IX. Cal. Feb. Veſpaſiano VII. & Tito V. Coſs. natus eſt. Decimo ætatis anno, patre orbatus, ſub tutoribus Vlpio Traiano, conſobrino, & Cælio Taciano uixit. Puer ſuapte natura diſciplinis deditus, & ſtudiorum amore in utraque lingua bene eruditus, ita, ut multa ſoluta oratione, & Poëmata quædam ſcriberet. Venationi ſuprà quàm dici poteſt, deditiſsimus, qui inter uenandum defracto humero, etiam crus penè contriuit. A Traiano loco filij eſt habitus, & à patria abductus, Decemuir litibus iudicandis conſtitutus eſt, Hinc Tribunus ſecundæ legionis. Deinde in Mœſiam profectus, à Mathematico de futuro Imperio certior eſt factus. Tum fauente Plotina, Quæſturam geſsit. Poſt Quæſturam, ut Traiano ſe familiariorem exhiberet, ad bellum Dacicum eſt profectus. Ibi primæ legionis Præfectus, à Traiano gemma adamante donatus, quam à Nerua Traianus acceperat, unde maiorem ſpem ſucceſsionis concepit. Poſteà legatus prætorius in Pannoniam inferiorem miſſus, Sarmatas compreſsit. Dehinc Antiochiam profectus, literas adoptionis accepit, ac morte Traiani intellecta, ſcripſit ad ſenatum, petens Imperium confirmari, abnuens omnem titulum & honorem, quem non Senatus iuſsiſſet. Dion ſcribit, Adrianum nunquam à uiuo Traiano adoptatũ fuiſſe, ſed factione Plotinæ, quæ illius amore flagrabat, ut ex ſubſcriptionẽ Plotinæ poſteà cognitũ eſt. Initio Imperij omnẽ operã dedit, ut pacẽ in toto orbe cõponeret. Vnde omnia trans Euphratẽ ac Tygrim reliquit, deficiẽtib. nationibus, quas Traianus ſubegerat: quoniã Mauri laceſſebãt, Sarmatę bellũ inferebãt, Britãni teneri non poterãt, Aegyptus ſeditionibus urgebatur, Licia & Paleſtina rebellabãt, qui ad ſingulas prouincias miſsis Preſidib. omnia pacauit. Traiano diuinos honores à Senatu impetrauit, eiuſq; imaginẽ curru triũphali uexit. Publica ſpectacula, quę Parthica dicta fuêre, celebrauit. Iuſſu deĩde Senatus, ſunt occiſi Palma, Celſus, Nigrinus, & Lucius uiri cóſulares, quòd inſidias Adriano ſacrificãti ſtruxiſſe ferebãtur: Romã reuerſus, ſe excuſauit, iurauitq; nũquàm ſe Senatorẽ, niſi ex Senatus ſentẽtia, puniturũ. Et quamuis maximã ob id inuidiã ſibi cõciliauerat facilè tamen leniebat. Populo enim, ut gratiam mereretur, congiarium donauit, & pecuniam remiſit, quæ fiſco debebatur: ab uniuerſis debitoribus damnatorum bona in publicum ærarium contulit: Senatores pauperes ſumptibus iuuit ad explendos honores. Alios dignitate honeſtauit, nec paſſus eſt quicquam à ſe peti, ſed pro neceſsitate cuiuſq; omnia faciebat, Gladiatorum munus ſex diebus continuis exhibuit, natali die feras multas edidit, optimos quoſq; ſemper de Senatu in contubernium aſciuit. Senatui legitimo ſemper interfuit, faſtigium Senatus quantum poterat, extollens. Conuiuijs amicorum ſępe interfuit. Aegros bis in die, & nonnullos equites & libertos uiſitauit, atq; ſolatijs refouit, inſtar priuati hominis, ſine regio ornatu Imperatoriaq; pompa Vrbem peragrauit. Tribunatum niſi cuius ætas prudentia & robore firmaretur, nulli dedit. Aetatem & in milite requiſiuit, eorum numerum & notitiam tenens. In Britannia murum per octingenta milia paſſuum primus duxit, qui Barbaros à Romanis diſcerneret. Dehinc in Hiſpanias uenit. Aedem Auguſti in Tarracone reſtituit, Germanis Regem dedit: Maurorum motus compreſsit. Bellum Parthorum ſedauit, per Aſiam in Achaiam nauigauit, Eleuſina ſacra ſuſcepit. Et hinc Romam, deinde in Aphricam tranſijt, multum prouincijs benefaciens, Reges omnes ad amicitiam ſuam inuitauit. Peragrata Arabia, Peluſium uenit, ibi Pompei ſepulchrum innouauit, eiq; parentauit. Arithmeticæ, Geometriæ, Picturæ peritiſsimus fuit. Literarum & Poëmatum ſtudioſiſsimus, ita ut multa amatoria carmina ſcriberet, & uerſus componeret. Profeſſores omnium diſciplinarum locupletauit, & ditauit, licet quæſtionibus eos agitaret. Famæ tam cupidus, ut libros à ſe ſcriptos de ſua uita libertis ſuis publicandos, ſuis nominibus daret. Armorum & rei militaris peritiſsimus erat, uocatoſq; ad militiam, equis, mulis, ueſtibus, ſumptibus, & omni ornatu donauit. Tantas etiam copias habuit, quantas Imperatorum ferè nullus. Peditum ducenta, equitum quadraginta milia. Ad hoc naues partim auro, proris, partim puppibus exornatas, quas Thalomigas appellant, ad belli pompam, quibus Imperatores uehi conſueuere, octoginta. Pecuniarum præterea in theſauris Aegyptiorum, talentorum quatuor & ſeptuaginta milia habuit. Peregrinationis ita cupidus, ut omnia quæ legerat de locis Orbis, præſens uellet addiſcere. Inſtaurauit Romæ Pantheon, Septa, Baſilicam Neptuni forum Auguſti, Lauacrum Agrippæ. Fecit ſibi ſepulchrum, & pontem ſui nominis, innocentes pauperes ditauit, ſacra Romana diligentiſsimè curauit, peregrina contempſit, officium Pontificis Maximi peregit Dicaculus & iocoſus fuit. Vno tempore ſcripſit, dictauit, audiuit, & cum amicis confabulatus eſt. Cùm autem penè totius Orbis peragraſſet ſitum, nudo capite, etiam in ſummis frigoribus, & imbribus, in morbum lethalem incidit, deq; ſucceſſore ſolicitus, Sciebat enim Seruianum, Fuſtum, Pletorium, Gentianum Imperij affectatores eſſe, quos deteſtatus eſt, moriq; coëgit, Cæionium, Commodum Verum, multis inuitis adoptauit, eumq; L. Aelium Verum Cæſarem appellauit. Tum ludos Circenſes, & donatiuum populo dedit, ac militibus. Commodus ualetudinarius, ingraueſcẽte morbo Cal. Ianuarijs perijt. Tum Adrianus Annium Antoninum, qui poſteà Pius eſt dictus, adoptauit ea lege, ut ſibi adoptaret Annium Verum, & M. Antonium, qui poſteà duo primi Auguſti gubernarunt. Adrianus poſteà graui dolore affectus, uenenum à medicis non ſemel poſtulauit, & ob animi impatientiam, ſemel atq; iterum à ſeruis & libertis gladio iugulari petiuit. Tandem Baias petijt, ubi nihil profecit, accerſito Antonino in conſpectu eius apud Baias moritur, Anno ætatis ſexageſimo ſecundo, cùm imperaſſet Annis uiginti & uno, menſibus undecim. Vir fuit procerus ſtatura, forma comptus, flexo ad pectinem capillo, promiſſa barba, ut uulnera, quæ in facie erant naturalia, tegeret. Primus enim Cæſarum Adrianus, Dione teſte, barbam nutriuit. Memorię, & omnis penè artificij opifex incredibilis, ingenij liuidi, laſciui, & ad oſtentationem ſui, inſolentis.

EFFIGIES ANTONINI PII DE-CIMISEXTI IMPERATORIS.

ANTONINVS ABHINC REGIMEN CAPIT ILLE VOCATV
CONSVLTVQVE PIVS NOMEN HABENS MERITI.
FILIVS HVIC FATO NVLLVS, SED LEGE SVORVM
A PATRIA SVMPSIT, QVI REGERET PATRIAM.

VITA ANTONINI PII
DECIMISEXTI IMPERATORIS

*ANTONINVS PIVS EX TITO AVRELIO FVLVIO, VIRO CONSVLA*ri,& Fatidilla XIIII. Calend. Octobris, sub Domitiano XII. & Cornelio Dolabella Coss. natus est. Sub auo paterno primùm, mox sub materno educatus est. Consobrinorum & affinium hæreditate, quos omnes religiosissimè coluit, ditatus est. Quæstor fuit liberalis, Prætor splendidus. Consulatum cum Catilio Seuero egit. Ab Adriano inter quatuor consulares, quibus Italia cõmittebatur, electus ad eam partem Italiæ regendam, in qua plurimum possidebat, ut Adrianus uiri talis & honori & quieti consuleret, quam cùm regeret, Imperij nomen accepit, & in consulatu Asiæ potissimum. Post Proconsulatum in consilijs Adriani Romæ frequens fuit, de omnibus de quibus Adrianus consulebat, mitiorem sententiam semper ostendens. Mortuo Aelio Vero, quem Adrianus sibi adoptauerat, est adoptatus, ea conditione, ut sibi M. Antoninum sororis suæ filium, & L. Verum adoptaret. Post adoptionem in Senatu gratias agens, factus est patri & in Imperio proconsulari, & in tribunitia potestate, collega, cui quo ad uixit, religiosissimè paruit. Mortuo autem apud Baias Adriano, reliquias eius Romam peruexit, eásque sanctè atque reuerenter, in hortis Domitiæ collocauit, cunctisque repugnantibus, inter diuos eum retulit, clypeúmque ei magnificentissimum posuit, & Sacerdotes instituit, propter quod nomen Pij meruit. Factus Imperator, nulli eorum, quos Adrianus euexerat, successorem dedit. Fuitque ea constantia, ut septenis & nouenis annis, bonos in prouincijs Præsides detineret. Per legatos suos plurima bella gessit, Britannos, Mauros, Dacos, Germanos, Iudæos rebellantes contudit, Alanos refrenauit, in Achaia etiam, atque in Aegypto rebelliones repressit, adeò ut autoritate sola rexerit Orbem, nullo penè bello, semper amauerit pacem, Illud Scipionis dicens: MALLE SE VNVM CIVEM SERVARE, QVAM MILLE HOSTES OCCIDERE. Procuratores suos modestè suscipere tributa iussit, quia lucro minimè lætabatur. Excedentes modum reprehendit, condemnatis indulgentiam impetrauit. Tanta prouidentia subiectum sibi populum rexit, ut omnes prouinciæ sub eo florerent. Ciuilis Imperator penitus, multum Senatui tribuens, ac quæcunque in Senatu ageret, semper amicorum consilijs est usus. Otiosis salaria subtraxit, dictitans: NIHIL ESSE CRVDELIVS, QVAM REM AB IIS CORRODI, QVI NIHIL IN EAM SVO LABORE CONFERRENT. In uictu eius, opulentia sine reprehensione, parsimonia sine sordibus. Congiarium populo, militibus donatiuum dedit. Opera publica multa sunt per eum restituta, uidelicet, Templum Adriani, Amphitheatrum, Sepulchrum Adriani, Templum Agrippæ, Pons Sublicius, Pharus, Caietæ & Tarraconensis Portus, Lauacrum Ostiense, Antiatium aquæductus, Templa Lanuuiana. Multas præterea urbes adiuuit pecunia. Reges pacauit plures. Amicis non aliter usus est in Imperio, quàm priuatus. PATRIS PATRIAE nomen delatum à Senatu, quod primo distulerat, cum ingenti gratiarum actione suscepit. Præfectos suos locupletauit, & ornamentis Consularibus donauit. Si quos repetundarum damnauit, eorum liberis bona paterna restituit, ea tamen lege, ut illi prouincialibus redderent, quod parentes acceperant. Spectacula plurima edidit. Elephantos, Crocutas, Tygrides, Rhinocerotes, Crocodilos, & Hippopotamos exhibuit. Piscationi & uenationi fuit deditissimus. Rhetoribus & Philosophis per omnes prouincias honores & salaria detulit. Seditiones ubicunque factas, non crudelitate, sed modestia compressit. Intra urbes sepeliri mortuos uetuit. Omnium, quæ gessit & in Senatu, & per edicta, rationem reddidit. Perijt anno ætatis LXX. Imperij XXIII. cùm Alpinum caseum in cœna edens auidiùs, nocte reiectaret, febre correptus, tertio die animam exhalauit. Moriturus Rempub. M Antonino commendauit. Sepultus in mole Adriani. Vir fuit ingenio clarus, moribus clemens, uultu placidus, forma conspicuus, & statura decorus, & longus. Cùm uerò in senectute incuruaretur, tiliatitijs tabulis in pectore positis, fasciabatur ut rectus incederet. Eloquentiæ erat singularis, nitidæ literaturæ, sobrius, mitis, largus, alieni abstinens, omniáque cum mensura ac sinę iactantia faciens, ita ut Numæ Pompilio, bonorum sententia compararetur.

EFFIGIES M. AVRELII ANTONINI
DECIMISEPTIMI IMPERATORIS.

POST MARCO TVTELA DATVR, QVI SCITA PLATONIS
FECIT AD IMPERIVM, PATRE PIO MELIOR.
SVCCESSORE SVO MORIENS, SED PRINCIPE PRAVO,
HOC SOLO PATRIAE, QVOD GENVIT, NOCVIT.

VITA AVRELII ANTONINI
PII DECIMISEPTIMI IMPERATORIS.

MARC. AVRELIVS ANTONINVS PHILOSOPHVS, EX PATRE Annio Vero,& Domitia Caluilla matre,Romæ in monte Cælio,VI.Calend.Maij,auo suo Annio Vero iterum & Augure & Cos. natus est.Patre defuncto ab auo est adoptatus,& educatus.Magnis præceptoribus traditus,ab illis Philosophiam & omne literarum studium assecutus est,habitúmque Philosophi gessit. Multos insignes Philosophos audiuit,quibus etiam honores maximos,quantum potuit,exhibuit,imagines eorum aureas faciens. Amauit uenationem,pugilum certamina, cursus,aucupatus,& pilæ studium. Operam pingendi studio dedit sub magistro Diogneto. Sed ab omnibus his studium Philosophiæ eum abduxit,seriúmque & grauem reddidit. Iuuenis admodum ab Adriano in Saliorum relatus est collegium,in quo sacerdotio & præsul & uates & magister fuit,oménque futuri Imperij accepit. Virilem togam xv.ætatis anno sumpsit,& statim ei L.Cæionij Commodi filia,ex uoluntate Adriani est desponsata.Nec multò pòst,Præfectus Feriarum Latinarum fuit. Cùm uerò Adrianus L. Verum adoptasset,eóque mortuo minus tantum habilis esset imperio Marcus,cũ decem & octo annos tantum ageret, Antoninum Pium ea conditione adoptauit,ut sibi Marcum Pius,Marcus sibi L.Commodum adoptaret.Hac adoptione magis est territus quàm laudatus,explicans quot mala in se contineret Imperium.Adoptatus igitur in aulicam domum x VIII.ætatis Anno omnibus parentibus suis tantam exhibuit reuerentiam,ac si priuatus uixisset. Post obitum Pij,à Senatu coactus regimen publicum capere,fratrem sibi in Imperio participem designauit,quem L.Aurelium Verum Commodum appellauit,Cæsarem atque Augustum dixit.Ipse nomen Antonini accepit, & quasi pater L. Commodi esset,filiam suam Lucillam fratri despondit.Atque ex eo cœperunt pariter duo Augusti Rempub. regere. Adepti Imperium ita ciuiliter ambo uixerunt,ut lenitatem Pij desideraret nemo.Vicena milia numûm singulis,ob participatum Imperium,militibus promiserunt.Adriani corpus magnifico exequiarum officio,sepulchro intulerunt.Tum mirabili cura & prouidentia temperauerunt ambo grauissima incõmoda Vrbis, quæ Tyberis inundatio fecit,qua multa Vrbis ædificia corruere,& plurima animalia periêre, faméſque grauissima subsecuta est. Bella etiam maxima confecerunt. Tum enim imminebat bellum Parthicum & Britannicum. Etiam Catti in Germaniam & Rhetiam irruperant,contra quos Aufidius Victorinus missus est,cùm aduersus Britannos Calphurnius Agricola proficisceretur,& contra Parthos L.Verus(consentiente Senatu)adlectus est. Res urbanæ Marci Imperatoris præsentiam postulabant. Verus in Syriam ueniens,in delitijs apud Antiochiam & Daphnem urbes uixit, armísque se gladiatorijs & uenationibus exercuit:per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator dictus est, cùm Marcus omnibus horis Reipub.incumberet,patientérque delitias fratris, & penè inuitus ac nolens ferret. In Armenia res prosperè gestæ, Armeniacum nomen utrique principum attulerunt:Sicut mox bello Parthico profligato, uterque Parthicus appellatus est. Quæ nomina Marcus per uerecundiam primò repudiauit. Romæ interim summa diligentia Rempub. Marcus moderabatur, nouásque leges,cum maximo Senatus consensu sanxit,usus Sceuola, præcipuo Iuris peritorum. Postea quàm autem à Syria uictor frater redijt,ambobus nomen PATRIS PATRIAE decretum est,ciuicáque corona donati sunt. Vnà triumphum egerunt. Cùm autem Marcomannicum bellum suborıretur,finito iam Parthico,ambo per Senatum sunt decreti Imperatores:licet Marcus solus summa cum felicitate & uirtute transegerit.Lucius uerò cum fratre in uehiculo sedens,dum iter facerent,apoplexia arreptus,perijt,quem Marcus Diuum appellauit. Solus deinde Rempub.tenens,prouincias summa ueneratione,ac modestia gubernauit. Cùm igitur in amore omnium imperasset,& à multis modò frater, modò pater,modò filius, ut cuiusque ætas sinebat, diceretur, XVIII. Imperij sui anno,& LXI.uitæ, diem ultimũ clausit. Audito nuncio mortis,uix dici potest,quantum Vrbs publico luctu confusa, mœrorem induerit, Senatus atra ueste ornatus, collacrymaris: & quod de Romulo creditum est, omnes pari animo & consensu affirmarunt,Marcum cœlo receptum esse. Ob cuius honorem templa, columnæ,multáque alia decreta sunt. Cuius & statua apud Basilicam Lateranensem, ubi natus & educatus creditur, pacificatoris Equestris hodie cernitur.

EFFIGIES L. AELII AVREL. COMMODI ANTONINI DECIMIOCTAVI IMPERATORIS.

COMMODVS INSEQVITVR PVGNIS MACVLOSVS ARENAE,
THRECIDICO PRINCEPS BELLO MOVENS GLADIO.
ELISO TANDEM PERSOLVENS GVTTVRE POENAS,
CRIMINIBVS FASSVS MATRIS ADVLTERIVM.

VITA L. AELII AVRELII COMMODI ANTONINI PII DECIMIOCTAVI

IMPERATORIS.

LVC. AELIVS AVRELIVS COMMODVS ANTONINVS, EX M. Antonino Philoſopho, & Fauſtina, pridie Calend. Septembris, patre patruóque Coſs. natus eſt. Poſtquam illius ætas doctrinæ capax fuit, à patre optimis præceptoribus erudiendus traditus eſt. Sed tantorum uirorum conatus nihil profecerunt. Nam à prima ſtatim pueritia turpis, crudelis, impius, improbus, libidinoſus fuit, aurigam, ſcurram, gladiatorem magis, quàm Imperatorem agens: duodecimum agens annum, ſtatim crudelitatis inditium dedit. Nam balneatorem, à quo paulo ante lotus fuerat, in fornacem conijci iuſsit: Quartodecimo ætatis anno, militibus commendatus, & Cæſar appellatus, atque cum patre in Syriàm & Aegyptum profectus eſt. Inde Romam rediens, ſimul triumphauit. Deinde cum patre conſul factus, Imperator conſalutatus eſt. Dehinc ad Germanicum bellum expeditionem faciens, honeſtiores uitæ ſuæ cuſtodes ſubmouit, peſsimosq; ſibi aſciuit, amicos patris, & ſeniores officio priuauit. Hoc bellum ignominioſè confecit, licet triumpharet. Romam reuerſus popinas & ganeas inſtituit, uſque ad lucem ſæpius potauit, ueſpera per tabernas ac lupanaria ſeſe uolutauit. Omnes cohabitantes ignominia affecit, atq; ab omnibus infamatus, irridentes ſe, feris obiecit. Senatum ipſum uelut abiectum mancipium contempſit, honores, prę fecturas, dignitates per ſeruos ac libidinum magiſtros adminiſtrauit: homines ad prouincias regendas criminoſos, uel à peſsimis commendatos miſit. Hinc in Senatus odium uenit, & crudeliter in Senatorium ordinem deſæuit, quorum plurimos neci tradidit, eo quòd in ſe conſpiraſſe præſentiret: matrem quoque Fauſtinam in exilium miſit, multóſque nobiles interfecit. Inter trecentas concubinas, quas ex matronarum meretricúmque delectu, ad formæ ſpeciem collegerat, in palatio per conuiuia & latebras debacchabatur, cum trecentíſque exoletis Lucillam ſororem occidit, cęteras conſtuprauit. Totam Imperij adminiſtrationem Peremni ſibi à conſilijs, commiſit, qui pro ſuo arbitrio cuncta gerebat. Tantæ fuit impudentiæ, ut muliebri ueſte in theatro publice ſædens ſepiſsimè biberit, & inter gladiatores pugnauerit, multa ferarum milia ſua manu confecerit: uirium ad conficiendas feras tantarum, ut elephantum conto transfigeret (licet aliâs debilis eſſet) ac propterea Hercules Romanus, appellatus eſt. Prouincias, adminiſtrationes, & ſuppliciorum diuerſitates, imminutiones malorum, & ſepulturas uendidit, ſeculum ſuum aureum & Commodianum uocans: licet per ſuam negligentiam annona deficeret, & ingens penuria fieret. Bella per legatos tantùm geſsit. Mauri, Daci uicti: Pannoniæ quoque compoſitæ. Prouinciales tamen in Britannia, Germania & Dacia Imperium eius recuſarunt. Quæ omnia per duces ſedata ſunt. Cæterum cùm urbem, tanquam ſuam coloniam incendi iuſsiſſet (quod tamen Lætus Præfectus prætorij prohibuit) & populum in tanto Amphitheatro interimi à claſsiarijs militibus præcepiſſet, cubicularios etiam ſuos ex nutu facile ſine omni cauſa occideret, factæ ſunt in eum conſpirationes, per Q. Aelium Lætum præfectum, & concubinam Martiam, quam inter omnes dilectiſsimam habuit. Qui ei propinantes uenenum inefficax per Athletam, quem Herodianus Narciſſum appellat, eum ſtrangularunt, Anno uitæ XXXII. Imperij XIII. Senatus decreuerat, ut cadauer eius unco tractum in Tyberim proijceretur, & populus poſtulauerat. At iuſſu Pertinacis in monumentum Adriani translatum eſt, cum huiuſmodi inſcriptione: IMP. CAES. DIVI M. ANTONINI PII GERMANICI SARMATICI F. DIVI PII NEPOTI DIVI ADRIANI PRONEPOTI DIVI ADNEPOTI. L. AELIO AVRELIO COMMODO AVG. SARMATICO GERMANICO MAXIMO BRITANNICO PONT. MAX. TRIB. POT. VIII. IMP. VIII. COS. VI. PP. Sic tandem poſt multiplices inſidias, omnibus incommodus Commodus expirauit, cui alioqui præter ætatis florem, congruens corporis modus ſuffragabatur, pulchra uirilíſque facies, tranquillæ faces oculis atq; micantes, flaua & criſpa cæſaries, ut in Sole ambulanti, uelut igne quodam rutilaret.

FFFIGIES AELII PERTINACIS XIX· IMPERATORIS·

AELI IVDICIO ET CONSVLTO LECTE SENATVS,
PRINCEPS DECRETIS PRODITE NON STVDIIS·
QVOD DOLVIT MALEFIDA COHORS ERRORE PROBATO,
CVRIA QVOD CASTRIS CESSERAT IMPERIO·

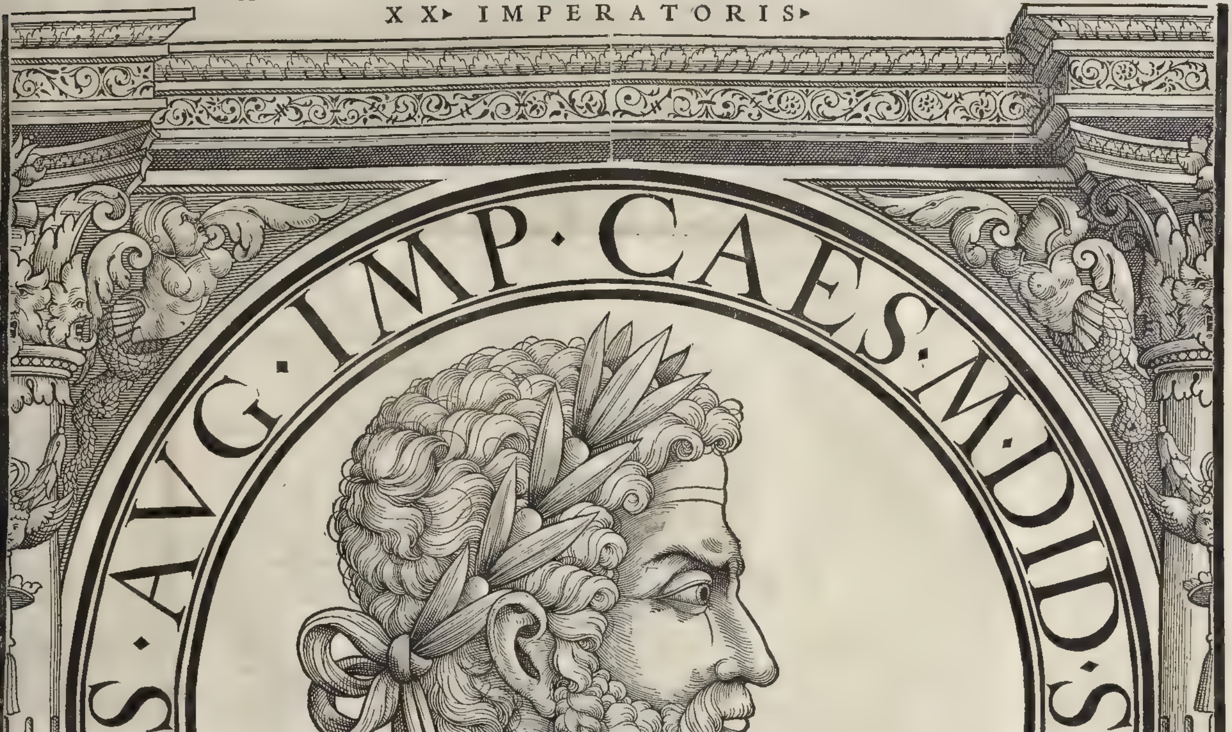
VITA AELII PERTINACIS
XIX. IMPERATORIS.

PVB. *AELIVS PERTINAX, EX PATRE HELVIO SVCCESSO* libertino, Vero & Bibulo Coss. in Apennino, in uilla Martis, natus est. Pertinax dictus ex continua lignariæ negotiatione: quod eam pertinaciter exerceret. Puer primis literis elementarijs, & calculo imbutus: deinde in Græcis & Latinis optimè institutus, Sulpitio grammatico Græco successit, & grammaticen publicè est professus. Postea præfectus cohortis, in Syriam est profectus. Bello Parthico industria sua promeritus, in Britanniam translatus ac retentus est. Post in Mœsia alam rexit, classemq; Germanicam. Tum à Marco in Senatum allectus, atque per Pompeianum M. generum Prætor factus est, in quo munere est approbatus: & primæ legioni impositus, statimq; Rhetias, & Noricum ab hostibus uindicauit. Ex quo imminente industria & studio Marci Imperatoris, consul est designatus, consulatumq; absens gessit. Ac postquàm Cassius occisus est, utriusq; Mœsiæ ac Daciæ regimen tenuit. Dehinc Curiam Romanam post quatuor prouincias consulares ingressus est, cùm eam Senator anteà non uidisset. Sed cùm ei iam diuiti ob Perhennium, qui apud Commodum autoritate pollebat, urbem ingredi non liceret, in Liguria in taberna patria per triennium mansit. Perhennio interfecto à Commodo in Britanniam missus, militum seditionem cópescuit, non sine uitæ periculo. Nam in seditione legionis penè occisus est, quam tamen acerrimè uindicauit. Post Proconsul Africæ factus, multas iterum seditiones pertulit. Tandem urbi Præfectus, benignissimus atque humanissimus post cæteros habitus est, Commodoq; quàm gratissimus fuit. Commodo occiso, Lætus Præfectus prætorio, & Electus cubicularius, nocte intempesta mortem annuntiarunt Pertinaci, eumq; in castra ductum, Imperatorem designarunt, & ita sexagenario maior Imperator est appellatus. Dehinc in Curiam ueniés, eleganti oratione Senatui gratias egit. Eadem die Augustus est dictus, & uxor eius Titiana Augusta est appellata. Paulò post Patris Patriæ nomen accepit, simul etiam Imperium proconsulare, nec non ius quartæ relationis. Nomen Imperij, tanquam rem inuidiosam, propter ingrauescétem ætatem, recusauit: precibus tamen deuictus, aulam Imperatoriam conscendit, moxq; ad conuiuium Magistratus, & proceres Senatus inuitauit. Sequéti die petenti signum Tribuno dedit, atq; transacti temporis iacturam & socordiam redarguit. Eam redargutionem milites ægrè ferentes, de nouo Imperatore creando cogitarunt, & Triarium Maternum Lasciuium Senatorem, nobilem, in castra ducere conantur, sed nudus aufugit, & ad Pertinacem in Palatium peruenit, subitoq; ex urbe recessit. Hac re Pertinax perculsus, omnia quæ Commodus militibus, & ueteranis dederat, confirmauit, eos qui deportati fuerant crimine maiestatis, reuocauit, restituta memoria eorum, qui occisi sub Cómodo fuerant. Census posteà retractari iussit, delatores uinctos grauiter puniri curauit, mitius tamen quàm priores Imperatores. Leges de testamentis tàm utiles, quàm honestas tulit. Quicquid inculti soli uacabat, occupantibus adiudicauit, decemq; annorum immunitatem, & perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoris possessionibus nomen suum inscribi prohibuit. Donatiua & congiaria, quæ Cómodus promiserat, exoluit. Aes alienum ab initio Imperij contractum, facta auctione supellectilis Commodi Imperatoris, dissoluit. Operibus publicis certum sumptum constituit, stipendia debita soluit, præmia militibus posuit, annonæ consultissimè prouidit, Senatui semper præfuit, atq; omnibus se semper beneuolum & ciuilem exhibuit. Auaritiæ tamen suspitione non caruit. Nam & sordidè in prouincijs se gessit, & cùm patrimonium esset perexiguum, subito factus est diues. Quinimò apud uada Sabatia mercaturas Imperator exercuit, non aliter, quàm priuatus. Ob hoc militibus omnibúsque aulicis inuisus, à Læto præfecto, qui eum Imperatorem fecerat, in Palatio est confossus, cum duobus cubicularijs, cùm uixisset annis LX. mensibus VII. diebus XXVI. Milites, qui eum interfecerant, caput conto fixum per Vrbem in castra pertulerunt. Cuius mortem populus indignissimè tulit, & idcirco per Senatum & populum inter Diuos est relatus. Sic perijt uenerabilis senex, cui fuit Imperatoria statura, cum habitudine pinguiore, eloquentia mediocris, magis blandus, quàm benignus, nec unquam creditus simplex.

HELIVS PERTINAX, filius Aelij Pertinacis Imperatoris. Hunc Cæsarem Senatus appellauit, sed eam appellationem, antè, quàm mereretur, filium recipere pater non est passus. Post patris obitum flamen est factus Martiani sodalis, qui diui Marci sacra curabant, Heluiani posteà, propter Heluium Pertinacem dicti. Herodianus memorat hunc adolescentem nunquam in aulam palatinam deductum à patre, sed intra priuatos parietes continuisse, & in ludum literarium, atque gymnasia de more itasse, ut nihil priuatis absimilis, erudiretur, & omnia perinde, ut quis è medio agitaret, neque ullam tyrannicam aut omnino Imperatoriam pompam ostentaret. Ab Antonio Caracalla deinde ob hoc solùm, quòd filius esset Imperatoris, interfectus est.

AELIVS SVCCESSVS Libertinus, Aelij Pertinacis Imperatoris pater.

FFFIGIES DIDII IVLIANI
XX. IMPERATORIS.

DII BENE QVOD CELERIS DIDIVS NON GAVDET OPIMIS
ET CITO PERIVRO PRAEMIA ADEMPTA SENI,
TVQVE SEVERE PATER TITVLVM NE HORRESCE NO=
VANTIS,
NON RAPIT IMPERIVM VIS TVA, SED RECIPIT.

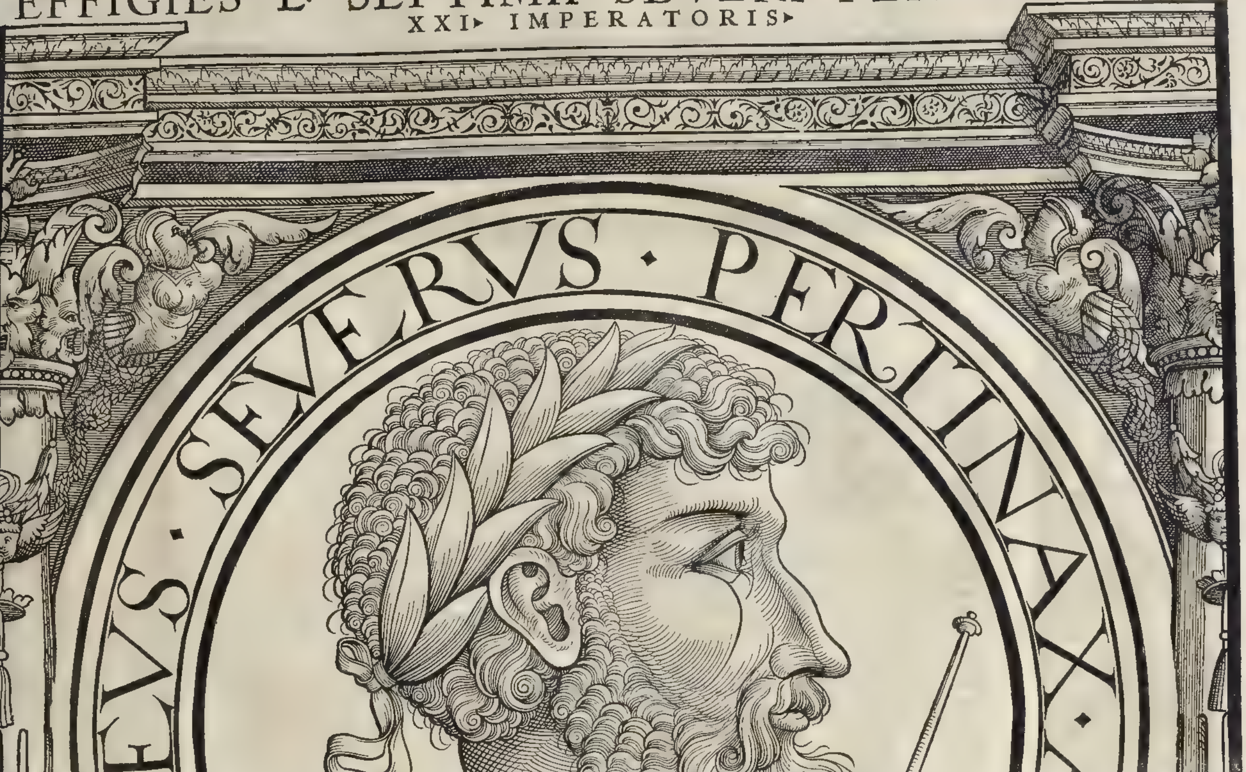
VITA DIDII IVLIANI
XX. IMPERATORIS.

DIDIVS IVLIANVS MEDIOLANENSIS FILIVS PETRONII DIdij Seueri,& Claræ Aemiliæ,pronepos Saluij Iuliani bis Consulis,Præfecti urbi,necnon Iureconsulti nobilis. Apud Lucillam matrem Marci Imperatoris educatus,bonis in literis institutus,maximè legibus deditus,Magicæ operam dedit. Quæstor ante legitimam ætatem, suffragio matris Marci, est designatus. Deinde Aedilis,Prætor,Præfectus legionis,Consul & Proconsul Africæ,Consul cum Pertinace.Audita morte Pertinacis, sedatoq; tumultu, militibus in castris uenale Imperium diuulgantibus, se tradituros ei, qui plus auri argentiq; afferret,tutoq; eum in aulam deducturos,promittentibus,Iulianus, qui ingentem auri uim posidebat, ab uxore & filia, necnon à parasitorum turba persuasus, in muro de pretio & numeranda pecunia,cum militibus conuenit,ingentia pollicens,etiam multò plus auri,quàm aut petere auderent,aut accepturos sperarent,idq; sine mora se facturum spopondit,atque ita est admissus, statimq; princeps est appellatus,similiter ei Commodi nomen impositum.Habita deinde concione militari,uespera in Senatum uenit,totumq; se Senatui obtulit. Facto Senatusconsulto Imperator est appellatus,uxor eius MALLIA Scantilla,& filia Didia Clara Augustæ appellatæ sunt.Sic Imperium mercatus, maiore militum comitatu,quàm cæteri consueuerant(nam impetum multitudinis uerebatur) optimè armis munitus,in aulam deducitur. Tum primùm corrupti sunt militum mores,fœdaq;,& insatiabilis pecuniæ cupiditas,& Cæsareæ maiestatis contemptus inoleuit, cùm nullus existeret, qui piorum Principum necem uindicaret, atque emptum nundinatumq; Imperium prohiberet. Adeptus Imperium, delicijs atque crapulæ totum se dedit, neglecto Senatu, circa Rempublicam minus curiosus,mollem ducens uitam, militibus sua spe frustratis: nam pollicitorum fidem non præstitit,nec publico ærario pepercit.Quam ob causam contemptui habitus,militibus infensus,à populo contemnebatur,maledictisq; insectabatur. Pescennius ad urbis Præsidium uocabatur. Populus quoque uehementisimè in milites inuehebatur,quòd pecuniæ studio Pertinacem occidissent. Quæ omnia Iulianus ideo placidè pertulit,ac disimulauit,ut populi fauorem paulatim sibi conciliaret. Nam Syriacum exercitum mirum in modū pertimuit,Nigrumq; misso primipilari,occîdi iusit,Britannicum,& Illyricum minimè extimescebat. Pescennius itaque Niger in Syria, Septennius Seuerus in Illyrico cum exercitibus suis à Iuliano desciuere. Hic in Pannonia,ille in Oriente declaratus est Imperator,quod Iulianus minimè sperabat. Iulianus ira concitus curauit,ut Senatus Seuerum hostem iudicaret, atque ut de successore prouideret. Missi sunt à Senatu legati consulares,qui militibus suaderent,ut Seuerum repudiarent, atque illum Imperatorem quem Senatus elegerat,susciperent.Sed omnia in irritum facta,Iulianum ad desperationem impulerunt. Qui pòst meliore consilio usus, à Senatu petit Senatusconsultum de participatione Imperij, quod statim factum est.Cùm itaque plures Iulianus ad Seuerum mitteret,cum literis,spe quidem pacis,re uera autem,ut Seuerum occiderent,re intellecta,Seuerus hos interemit, atque ad plures Romam scribit, Se malle Iuliani hostem esse, quam Imperij participem. Sed cum nihil undique efficere poterat,ad Magicam se conuertit,existimans se per Magos posse populi odium delinire, atque militum animos compescere,sed frustrà. Tum autoritate Senatus abrogatum est ei Imperium:atque Seuerus Imperator est appellatus, misiq; à Senatu,qui eum occiderent, à quodam gregario milite inter fœdisimas complorationes,ab omnibus destitutus amicis, obtruncatus atque trucidatus est.Corpus eius uxori à Seuero traditum est ad sepeliendum, & fuit in proaui monumento sepultum.Vixit autem annis LVI. mensibus IIII. Imperauit mensibus II. diebus V. Vir senex,gulosus,aleator,superbus,& armis gladiatorijs exercitus.

MALLIA SCANTILLA uxor Didij Iuliani Imperatoris. Ab hac persuasus Iulianus, Imperium suscepit,ac posteà à Senatu Augusta est appellata.

DIDIA CLARA Iuliani ex Mallia Scantilla filia,Cornelio repentino in coniugium tradita, Augustaq; nominata. Post patris interitum,nomen est abrogatum,sed concessum patrimonium.

EFFIGIES L. SEPTIMII SEVERI PERTINACIS XXI. IMPERATORIS.

IMPIGER EGELIDO MOVET ARMA SEVERVS AB HISTRO,
VT PARRICIDAE REGNA ADIMAT DIDIO,
PVNICA ORIGO ILLI, SED QVI VIRTVTE PROBARET,
NON OBSTARE LOCVM, CVM VALET INGENIVM.

VITA L. SEPTIMII PERTINACIS XXI. IMPERATORIS.

LVC. SEPTIMIVS PERTINAX, EX PATRE M. GETA, EQVITE ROmano, & Fuluia Pia, in Lepti ciuitate Africæ, Eratio Claro, bis, & Seuero Coſs. natus eſt. Literis tum Græcis, tum Latinis apprimè doctus, Romam miſſus ſtudiorum cauſa: decimo octauo ætatis anno publicè declamauit. Latum clauum à Diuo Marco petens accepit, fauente ſibi Septimio Seuero, affine ſuo. Quæſturam deinde diligenter exercuit, & poſt Quæſturam ſorte Beticam accepit, atque inde Africam petijt, ut rem domeſt: cam poſt patris mortem cōponeret. Pòſt Quæſtor in Sardinia, & hinc legatus & Proconſul Africæ. Sub Marco Tribunatum plebis ſatis ſeuerè egit. Dehinc quatuor legionibus ſtipatus, in Hiſpaniam mittetur. Pòſt præpoſitus Scythicæ circa Maſsiliam. Deinde Athenas petijt ſtudiorum ſacrorum cauſa, & operum ac uetuſtatum. Tum Lugdunenſem prouinciam legatus accepit, tantúmque à Gallis, ob ſeueritatem, & honorificentiam, & abſtinentiam dilectus eſt, quantum nemo. Proconſulari poteſtate Pannonias & Siciliam rexit. Pòſt proconſulatum, anno fermè otio indulſit. Dehinc Conſul Germano exercitui præponitur, in quo non mediocrem laudem aſſecutus eſt. Vbi auditum eſt Commodum occiſum eſſe, ac Iulianum odio multorū imperare, inſtigantibus multis, repugnans à militibus Imperator appellatus eſt. Qui ſeſtertia (quod nullus unquàm Principum) militibus dedit. Prouincijs uerò poſt tergum firmatis, cum Illyricano & Gallicano exercitu, qui in eius uerba iurarunt, Romam contendit, licet Iuliano authore, hoſtis per Senatum iudicatus eſſet, miſsíſque legatis exercitum dimittere iuſſus eſſet: quos tamen mox in ſuas partes traduxit. Quinimò miſsis ad Prætorianos literis, tantum effecit, ut Iulianus interficeretur. Quo occiſo, Romam armatus petijt. Cui Senatus Rom. cētum Senatores ad gratulandum rogandúmque obuiam miſit, qui ei occurrerunt, armatúmque, armatis circumſtantibus, ſalutarunt. Romam igitur ingreſſus eſt, cunctis trepidantibus, ne ciuile paterentur bellum, cùm Peſcennius Niger, & Clodius Albinus ad Imperium quoque aſpirarent. Quem Senatus, populúsque uniuerſus exceperunt fauſtis acclamationibus. Tum inito Iouis templo, facta re diuina, ad Imperatoriam domum eſt deductus. Commoratus in Vrbe per aliquot dies, amicos Iuliani accuſatos proſcriptioni & neci dedit, cauſas plurimas audiuit, accuſatos à prouincialibus Iudices grauiter puniuit, rei frumentariæ in Vrbis ſubſidium operam dedit. Poſt hæc ad Orientis ſtatum confirmandum iter arripuit, contráque Peſcennium Antiochiæ tunc degentem exercitum duxit, quem bis prælio uictum interfecit. Occiſo Peſcennio, aliud bellum contra Clodium Albinum ſuſcepit, quod haud minore felicitate confecit. Profligatis enim copijs Albini, ipſe ſemiuiuus captus eſt. Dehinc ordinatis Britanniæ Galliæqúe rebus, ſumptóque ſupplicio de Albini amicis, qui illic erant, Romam proficiſcitur. Iouis templum ingreſſus, ſacrificia peregit, populum ac milites multis muneribus donauit. Tum Albini amicos crudeliter puniuit, bona eorum publicauit, ærariúmque auxit. Fecit etiam ludos Seculares, maiorémque filium, Cæſarem declarauit, participato cum eo Imperio. Et cùm Parthos, Arabes, Adiabenosq́ deuiciſſet, Triumphum, quòd pedibus conſiſtere in curru ob articularem morbum nequiret, filio conceſsit. Tum iterum in Orientem profectus, Arabiam & Armeniam peruagatus, Parthos ſuperauit. Recognitis exercitibus, Vrbem ouans ingreſſus eſt, Sacrificia, ſpectacula & Ludos edidit, magnum dedit congiarium, tum ius dixit, ciuilibus, negotijs, liberíſque erudiendis intentus. Paulò pòſt orta diſſenſione in Britannia, ad eam ſedandam cum ambobus filijs, expeditionem eduxit licet iam decrepitus, & articulari morbo uexaretur, magna tamen animi uirtute eſt eos aggreſſus. Ac ſubactis Barbaris, ſenex morbo in Britannia conſumptus eſt, Anno ætatis LXXXIX. Imperij XVIII. Cuius cineres ex Eboraco in loculo aureo aduecti Romam, in ſepulchrum Antoninorum ſunt conditi. Vir fuit decorus, promiſſa barba, capite cano & criſpo, uultu uenerandus, canorus uoce, bellicoſus, liberalis, literatus, ac inſignis Mathematicus, & doctrinæ nimis cupidus.

EFFIGIES M. AVRELII ANTONINI
BASSIANI CARACALLAE XXII. IMPERATORIS.

DISSIMILIS VIRTVTE PATRI, ET MVLTO MAGIS ILLI,
CVIVS ADOPTIVO NOMINE TV PERHIBES.
FRATRIS MORTE NOCENS, PVNITVS FINE CRVENTO
IN RISV POPVLI TV CARACALLA MAGIS.

VITA M. AVRELII ANTONINI BASSIANI CARACALLAE XXII. IMPERATORIS.

M*ARC. AVRELIVS ANTONINVS BASSIANVS CARACALLA* EX patre Seuero Imperatore, ex Martia matre Lugduni procreatus, Baſsianus primò dictus. Sed quia pater edoctus ſucceſſurum ſibi Antoninum, eum Antonini nomine donauit, Caracallæ nomen à ueſtimento demiſſo ad talos uſque, quod populo dedit, accepit. Huius pueritia adeò blanda, ingenioſa, parentibus affabilis, amicis iucunda, populo accepta fuit, ut animi præſtantiam nemo non admiraretur. Egreſſus pueritiam, ita mores mutauit, grauior, ſeuerior & truculentior factus, ut eum quem puerum nouerant, multi eſſe non crederent, ſuperbus, arrogans, tam geſtis, quàm ore, de Alexandro Magno ſemper loquebatur. Tiberium & Syllam palàm laudabat plerunque in conuentu, ac mox in omnem inhumanitatem & ſæuitiam ſe conuertit. Patre iam mortuo, maximam auri copiam atque argenti inuenit, exercitu ſibi parato maximo, cui reſiſtere nulla uis poſſet, ſummam poteſtatem nactus eſt. In caſtris prætorijs apud milites conqueſtus fratrem ſibi uenenum paraſſe, atque matri rebellem eſſe, ſéque multis à fratre circunueniri inſidijs, eum in Palatio occîdi iuſsit, eiúſque corpus combuſsit. Publicè etiam gratias egit his, qui eum occiderant. Pars militum apud Albam, Getam occiſum ægrè tulit, aſſerentibus cunctis, duobus ſe fidem dediſſe liberis Seueri, clauſis portis diu ad Imperium non eſt admiſſus. Pacatis tandem ac delinitis animis largitionibus multis militum, Romam ſub ueſte Senatoria, loricam habens redijt, atque militibus ſtipatus, Curiam eſt ingreſſus, & longa oratione conqueſtus eſt de fratris inſidijs, ita inuolutè & inconditè, ut quæ feciſſet, uix intelligi poſſent. Continuò omnes fratris ſui domeſticos atque amicos occîdit, nec ætati infantium pepercit, ſiue ex plebe, ſiue Senatorij ordinis eſſent. Sæuitum eſt in quoſcunque ſine miſericordia, quacunque de cauſa, qui opibus excellerent, ut bona eorum raperet. Lætum quoque Pompeianum Marci nepotem ex filia natum extinxit. Dehinc Papinianus Quæſtor & Iureconſultus ſecuri percuſſus eſt. Filium quoque eius, qui ante triduum Quæſtor opulentum munus ediderat, interemit. Commodi ſororem iam anum & ab omnibus Imperatoribus in honore habitam, morte affecit: & quicquid ex cognatione Imperatoria, aut in Senatu ex patricia nobilitate ſupererat, quaſi à ſtirpe abſtulit. Veſtales uirgines uiuas terra obruit. In ludis Circenſibus & publicis ſpectaculis in populum deſæuit, ſæpe in ſenatum, ſæpe in populum ſuperbè eſt inuectus. Vnde peroſum ſe ſentiens, malorum facinorum conſcientia, Roma relicta, in Galliam ſeceſsit: & in primo ſuo aduentu proconſulem Narbonenſem occîdit. Vnde à totius Galliæ rectoribus magnum ſibi odium contraxit, nec minus à ciuibus, imò & tyrannicum nomen meruit. Deinde ad Orientalem profectionem ſe accingit obmiſſo itinere, in Daciam recedit, & circa Rhetiam non paucos Barbaros interemit. Milites ſuos quaſi Syllæ milites, & adhortatus eſt, & donauit. Per Thraciam iter cùm faceret, naufragium fecit, ita ut uix euaderet. In Macedonia ſimilem ſe Alexandro Magno fecit, multis undique locatis ſtatuis ac imaginibus, habitu Macedonico. Pòſt in Aſiam uenit, atque ad Achillis tumulum peruenit, ut Achillem æmularetur. Tum in Alexandriam, ut Alexandri monumentum luſtraret, conceſsit. Affectans nomen Parthici, ad Orientem feſtinauit, & per Oratores Artabani Regis Parthorum filiam in uxorem petijt. Vbi uerò Rex poſt primas preces abnegatas, tandem promiſit, eíque cum uniuerſa multitudine occurreret inermi, ac floribus redimita, excepturus nouum ſponſum & generum, dum ſacra faciunt, dato ſigno militibus, uniuerſi circunuenti occiduntur, atque trucidantur, ita ut uix Rex euaderet. Datis ad Senatum, quaſi poſt uictoriam literis, Parthicus eſt appellatus. Poſtea ſubſiſtit in Meſopotamia, ut illic hybernaret. Sed apud Carras urbem, dum Lunæ Deæ, uel Luni Dei templum inuiſeret, & ad requiſita naturæ diſcederet, inſidijs à Macrino Præfecto poſitis, Per Martialem Centurionem pugione per auerſum eſt traiectus, dum ſubligacula deduceret, uentríſque oneri leuando intenderet. Martialis fugere dum uellet, à cuſtodibus corporis interficitur. Macrinus per diſsimulationem mortem eius deplorans, corpus cremari iuſsit, reliquias in urna matri Iuliæ ad ſepulturam miſit, quas Antoninorum in ſepulchro condidit, Vixit Baſsianus Annis XLIII. Imperauit Annis VI. Opera Romæ reliquit, Thermas nominis ſui eximias. Idem uiam nouã muniuit, quæ eſt ſub eius Thermis, qua pulchrius inter Romanas plateas, non facilè quicquam inuenies.

EFFIGIES OPILII MACRINI
XXIIII. IMPERATORIS.

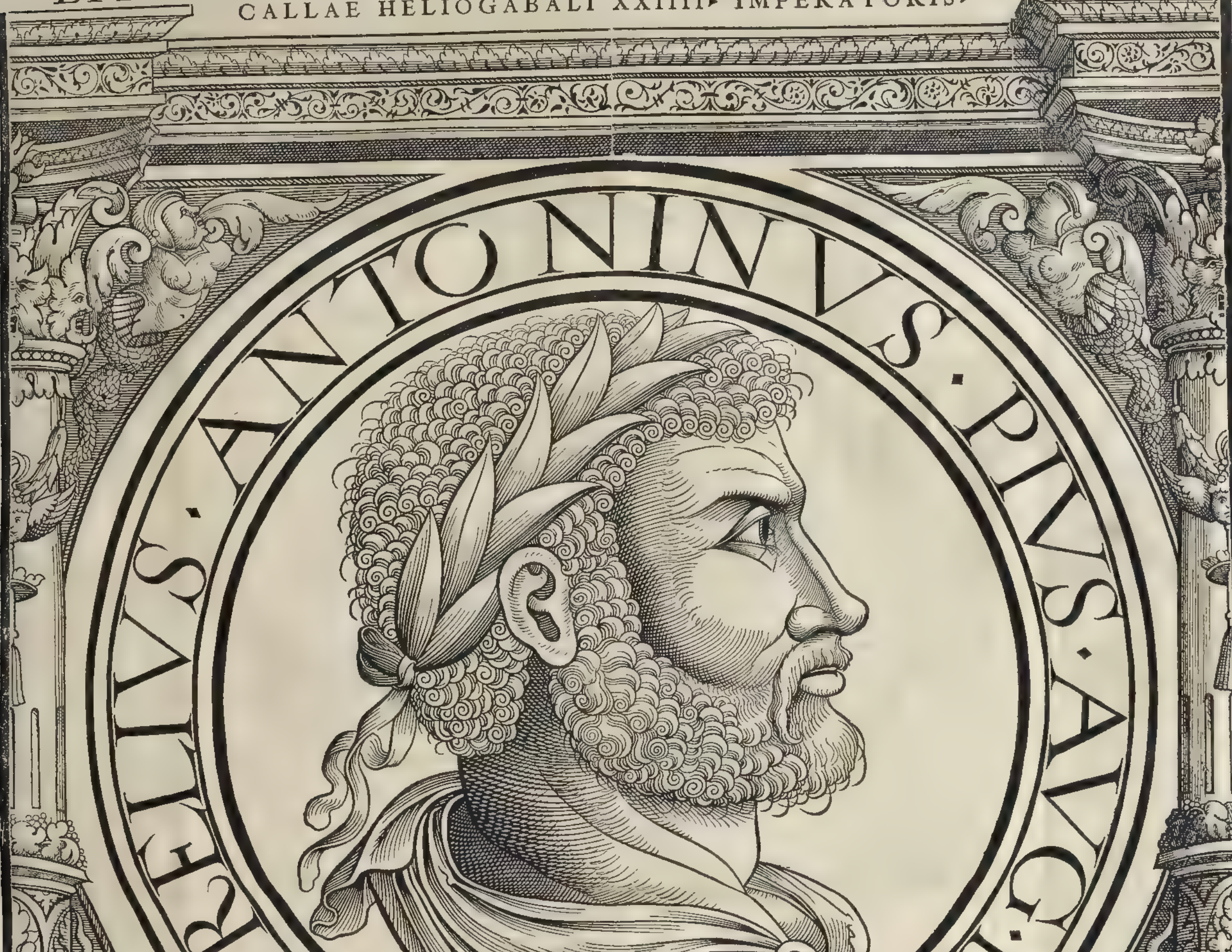
PRINCEPS HIC CVSTOS SVMPTVM PRO CAESARE FERRVM
VERTIT IN AVTHOREM CAEDE MACRINVS INERS.
MOX CVM PROLE RVIT. GRAVIBVS PVLSARE QVERELIS
CESSET. PERFIDIAM, QVAE PATITVR, MERVIT.

VITA OPILII MACRINI
XXIII. IMPERATORIS.

OPILIVS MACRINVS, QVI BASSIANO SVCCESSIT, OBSCVRO genere natus, atquæ infimæ ſortis libertinus, cuius parentes ignorantur propter obſcuritatem, animi atque oris impudentis, malis artibus educatus, licet à iuris ſcientia non alienus, ſub Commodo impudentiſsimè uixit, adeò ut proſtibulum diceretur, gladiator, uenator, atque tabellio. Ad præturam nephandis artibus peruenit. Ex quo officio Imperium etiam eſt aſſecutus. Nam extincto Caracalla incerti milites quid iam agerent, biduo ſine Imperatore fuerunt, quærentes, quem inter ſe principem potiſsimùm deligerent. Primùm itaque Audentium Præfectum eligunt: ſed ille ſenectutem cauſatus, Imperium recuſauit. Deinde Macrinum eligunt. Ferebatur autem Arthabanum Parthorum regem, ulturum iniurias, cum exercitu aduentare. Hic ergo Imperium arripuit, ſeqúe nunc Seuerum, nunc Antoninum, cùm in odio eſſet omnium hominum, & militum, nuncupauit: quamuis Senatus eum perbenignè, ac libenti animo eſt amplexus, ſperans Caracalla fore mitiorem, præſtantiorémque. Statim is ad Parthicum bellum profectus eſt. Ac poſt primum conflictum, fœdus inijt ac inducias petijt Arthabanus. Dehinc ex Meſopotamia Antiochiam eſt profectus, ubi in omnibus delitijs uixit, hiſtrionibus, ſaltatoribus, gladiatoribus, luxui, & crapulæ deditus. Filium deinde ſuum conſortem Imperij fecit, atque Antoninum (eó quòd nomen illud eo tempore omnibus amabile erat) appellauit. Cúmque concionem habuiſſet, filiúmque ſuum militibus commendaſſet, munera atque dona inſueta militibus dedit. Tunc ſigna Antoniniana in caſtris fecit, & ut à ſe interfecti Antonini ſuſpitionem militibus demeret, Baſsiani ſimulachra ex auro ordinauit, ipſumqúe inter diuos retulit. Munus quoque inſtituit, ut honorificentiſsimè ſepeliretur. Militibus ſtipendia uberius ſolito donauit, ut pecunia Imperium, cùm innocentia ſeruare non poſſet, ſeruaret. Homo uitioſiſsimus & ſordidiſsimus, cùm alij omnes Imperatores nobiles eſſent. Cùm ad Senatum ſcriberet de nece Antonini, plurima ementitus eſt: cui Senatus mox proconſulare Imperium, & Tribunitiam poteſtatem dedit, inter patritios delegit, Pontificémque Maximum appellauit, Pij nomine decreto. Suſcepto bello aduerſus Parthos, magno apparatu eſt aggreſſus, ſtudens ſordes generis, & prioris uitæ infamiam, uictoriæ magnitudine abolere: ſed Macrinus proditione militum, & defectu legionum ad Varium Heliogabalum, uictus eſt, & cum paucis fugiens, in uico Bythiniæ cum filio Diadumeno occiſus eſt: ſuis partim deditis, partim occiſis, partim fugatis, abſciſſumqúe utriuſque caput, ad Antoninum perlatum eſt, cùm anno & amplius imperaſſet. Sic perijt Macrinus, homo faſtuoſus, arrogans & ſanguinarius, qui homines uiuos parietibus incluſit, adulterij reos ſimul uiuos incendit, Milites ſæpe uarijs cruciatibus affecit, & ſupplicijs ſeruilibus puniuit. In domeſticos tam ferus & crudelis, ut ſerui ſui non Macrinum, ſed Macellinum illum dicerent, quod macelli ſpecie domus ſua cruentaretur.

DIADVMENVS ex Macrino, & Numia Celſa natus. Dictus Diadumenus, quod cum naſceretur, diadema Triuiæ in capite haberet. Hunc cum patre Opilio Macrino Imperatorem dixit exercitus, occiſo Baſsiano, factione Macriniana. Nihil habet uita memorabile, niſi quod Antoninus eſt dictus, & quòd ei ſtupenda omina ſunt facta Imperij non diuturni, ut euenit. Nam cùm primùm innotuit per legiones, occiſum eſſe Baſsianum, ingens mœror obſedit omnium pectora, quod Antoninum in Repub. non haberent, exiſtimantium, quòd cum eo Romanum Imperium eſſet periturum. Id ubi Macrino Imperatori iam nunciatum eſt, ueritus ne in aliquem Antoninianorum, qui multi ex affinibus Antonini Pij erant inter Duces, exercitus inclinaret, ſtatim concionem parari iuſsit, filiúmque ſuum hunc puerum Antoninum appellauit. Haud multò pòſt apud Antiochiam Moneta Antonini Diadumeni percuſſa eſt, Macrini uſque ad iuſſum Senatus dilata eſt. Miſſæ etiam ad Senatũ literæ, quibus nomen Antonini indicatum eſt. Quare etiam Senatus Imperium id libenter accepiſſe dicitur quamuis alij Antonini Caracallæ odio id factum eſſe putent. Puer fuit omnium ſpecioſiſsimus, ſtatura longiuſcula, crine flauo, nigris oculis, naſo diducto, ad omnem decorem mento compoſito, ore ad oſcula parato, fortis naturaliter, exercitio delicatiore. Cum patre ſimul captus & interfectus eſt. Voluerunt quidam Diadumenum ſeruare, cùm Macrinum occiderent, ſed quidam cubicularius protulit epiſtolas Diadumeni, quibus ſignificabatur, quanta futura in illo erat crudelitas. Ideo necatus eſt.

EFFIGIES M. ANTONINI BASSIANI CARA CALLAE HELIOGABALI XXIIII. IMPERATORIS.

TVN' ETIAM AVGVSTAE SEDIS PENETRALIA FOEDAS,
ANTONINORVM NOMINA FALSA GERENS:
ANTONINE SCELVS HOMINVM, SOLISQVE SACERDOS,
SED POTIVS MONSTRVM TE TVA GESTA PROBANT.

VITA M. ANTONINI BASSIANI CARACALLAE VARII HELIOGABALI XXIIII. IMPERATORIS.

MARC. *ANTONINVS BASSIANVS CARACALLA VARIVS HELIOGABALVS*, Caracallæ filius,& Symiamiræ ſcorti filius, dictus Varius à Varia auia ſua, uel quòd uario ſemine eſſet conceptus. Heliogabali nomen, quod uel Iouis, uel Solis eſſet Sacerdos, aſciuerat, Antonini, poſt adeptum Imperium accepit. A primis cunabulis in ſummo fuit enutritus luxu,& tantum Symiamiræ matri deditus, ut cum ipſa, meretricis more, omnia turpia exerceret. Aſtu mulieris Variæ auię ſuæ, ad Imperium peruenit. Hæc enim militibus Baſsiani Antonini filium eſſe perſuaſit, largitionéſque profuſas militibus dedit, ut legiones à Macrino abducerent. Nactus Imperium, Romam legatos miſit, ſimúlque figuram Numinis Heliogabali, in tabula deſcriptam, ſeqúe Antonini Baſsiani ſanguine eſſe genitum indicans, ſtatim princeps in Senatu eſt appellatus. Ingreſſus urbem, à Senatu honorificentiſsimè eſt exceptus, Heliogabalúmque Deum in Palatino monte conſecrauit, eiqúe templum fecit. Primus hic Imperatorum fuit, qui fecit mulierem, hoc eſt matrem ſuam Symiamiram, in Senatu conſulum occupare ſubſellia, ſine cuius arbitrio in Repub. etiam nihil fecit. Sed cum ipſe in omni uitiorum genere ſpurciſsimus, ingreſſus eſſet caſtra cum Varia auia, ut eius præſentia atque authoritate gratior militibus haberetur, cùm Curiam ingrederetur nefandiſsimus, & ueluti ſus in uolutabro ſeſe immergeret, ſtatim milites facti ſui pœnituit, quòd Opilium Macrinum & Diadumenum occidiſſent,& eum principem feciſſent, moxq; in Alexandrum Heliogabali conſobrinum, quem Senatus occiſo Macrino Cæſarem appellauerat, animum inclinarunt. Eam etiam potiſsimum ob cauſam, quòd honores, dignitates, magiſtratus ac poteſtates, per libidinum miniſtros adminiſtraret, atq; in Senatū quoslibet ſine diſcrimine eligeret, Sacra populi Rom. profanaret,& pollutus Palladium auferret, Veſtales uirgines inceſtaret, multos, quorum corpora placuerant, de ſcena,& circo,& arena, in aulam traduceret, apud meretrices undequaque collectas concionem quaſi militarem haberet, dicens eas commilitones, diſputaretque de generibus Schematum,& uoluptatum. Ac tàm obſcœna fuit omnis eius uita in luxu ac libidine, ut eas in literas mittere, ſit profectò ſubuerendum. Tiberij, Caligulæ,& Neronis pernicioſam uitam & libidinem non æquare tantùm, ſed in omni uitiorum genere ſuperare ſtuduit, utpote, qui cogeret nonnullos ſcriptores de nefanda eius libidine diſputare. Oreſtam etiam urbem condidit, ibiqúe hoſtias humanas ſacrificauit,& inauditam exercuit crudelitatem. Cùm iam ob impudiciſsimam, ac crudelem uitam, omnibus eſſet inuiſus, tum magis militum in eum exarſit odium, quòd Alexandrum, quem ſibi adoptauerat,& Cæſarem fecerat, à ſe amouiſſet, Cæſaris nomen illi abrogandum, titulos ſuos atque ſtatuas luto tegendas, eúmque trucidandum præcepiſſet. Cumqúe nullo pacto cum Alexandro in gratiam redire uellet, à militibus in latrina, ad quam confugerat, interfectus eſt. Cadauer eius tractum per Circi ſpatia, more canini cadaueris, in Tyberim tandem præcipitatum eſt. Nomen eius iubente Senatu eraſum, dictúſque eſt Tiberinus Tractitius & Impurus, quòd ſolus omnium principum tractus eſſet. Vixit Annis XVI. Imperauit Annis II.& VII. menſibus. Alij quatuor, alij ſex Imperium eum occupaſſe ſcribunt. Atque hic finis fuit Antoninorum nomini.

EFFIGIES ALEXANDRI SEVERI
XXV. IMPERATORIS.

RAPTVS ALEXANDER FERRO CVM MATRE SEVERVS
INDIGNAM PASSVS OB BENEFACTA NECEM.
EXEGIT CASTRIS VITIA, AC DOCVMENTA SEVERIS
LEGIBVS INSTITVIT: HAEC BONA, MORTE LVIT.

VITA ALEXANDRI SEVE RI XXV. IMPERATORIS.

*ALEXANDER SEVERVS EX VARIO ET IVLIA MAMMAEA SY*ra sorore Sœnidis in urbe Artena genitus est. Alexandri nomen accepit, quòd in templo dicato apud Artenam urbem Alexandro Magno, natus esset, cùm casu illuc die festo Alexandri pater cum uxore, patriæ solennitatis implendæ causa, uenisset. In prima pueritia fuit ingenio clarus, dexteritate conspicuus, tam ciuilibus, quàm militaribus artibus institutus, tantæq́ue asiduitatis, ut nullum transire diem sine exercitio aliquo sineret, Mãmæa matre instigante, quæ ei optimos quosq; præceptores adhibuit, quos etiam in summo honore habuit, & amauit. Fuit facundia Græca excellens, nec uersu inconditus. Ad Musicam pronus, & Mathematices peritus, lyra, tibia, organo, tuba cecinit. Mortuo Macrino Cæsar à senatu dictus est. Post adoptioné iterũ Cæsar declaratus est. Vbi Imperiũ agere cœpit, familiaré omnibus se præbuit, Dominũ se appellare uetans, atq; Epistolas ad se, tanquã ad priuatũ scribere iusit, reseruato tãtùm Imperatoris nomine, ita ut cunctis esset amabilis, ac nunc Pius, nunc Sanctus utilisq; Reip. uocaretur. Delatũ sibi nomen Pij à Senatu recusauit: licet crebris acclamationibus, Antoninum & Magnum appellarent, dicens hæc nomina onerosa esse. Vnde multò clarior uisus est alienis nominibus non receptis, quàm si recepisset, atq; ex eo constantiæ, ac plenæ grauitatis famam obtinuit. A militibus Seueri nomen, eò quòd illorum petulantiam, atque insolentiam refrænaret, inditum est. Deinde Senatum & Equestrem ordinem mira quadam animi moderatione purgauit. Infames ab Heliogabalo in officio admissos, ministerio aulico, atque munere priuauit. Purgauit & palatium, expulsis obscœnis, & impudicis. Annonam diligenter inspexit. In tractandis negotijs, solos doctos adhibuit. In re militari senes ac benemeritos, & præcipuè eos, qui historias principum nossent. Ad aurum colligendum attentus, ad seruandum cautus, ad inueniendum solicitus, citra ullius detrimentum. Leges in annos firmauit & seruauit: Præfectos, Prætores sibi ex Senatus autoritate constituit, Senatum præmonens, INVITOS, NON AMBIENTES IN REPVB. COLLOCANDOS. Ad instaurandas terræ motu afflictas ciuitates, ex uectigalibus pecuniam dedit. Peritis bonarum literarum, Medicis, Mathematicis, Mechanicis, Architectis, Rhetoribus, Grammaticis annua salaria constituit. Pauperum filios & filias publicè aluit. Nullum uitium furto magis detestatus est, reos scelerum ac Reipub. hostes eos appellans, In ambitiosos quoque grauiter animaduertit. Opera publica multa instituit, & instaurauit. Thermas nominis sui, quæ Neronianæ fuerant, inducta aqua, quæ nunc Alexandrina dicitur, fecit. Colosseum collapsum instaurauit. Alexandri habitu numos plurimos figurauit, & quidem electreos aliquot, plurimos aureos. Expeditionem aduersus regem Parthorum, qui totum sibi Orientem uendicabat, sumpsit, quem tanta disciplina, atque reuerentia egit, ut non milites, sed Senatores ire uiderentur. Milites alicui uim inferentes, atque in aliorum agros irruentes, acerrimè castigauit, ac coërcuit, Sententiam Christianam semper in ore habẽs: QVOD TIBI NON VIS FIERI ALTERI NE FECERIS. Tum collecto exercitu beneq; instructo, Persarum regem aggressus, uicit. Præda suos milites ditauit. Romam reuersus speciosum triumphum egit. Congiarium populo ter, & toties donatiuum militibus dedit. Multa præterea feliciter per Proconsules suos, in Mauritania, Illyrico, Armeniaq; gesit. Bello Germanico collecto exercitu in Gallias profectus est, ibique à militibus, quòd seuerior esset, & mater auarior, Maximino duce, trucidatus est, anno ætatis suæ XXIX. eodẽ die quo natus est, cùm Imperasset annis XIII. Mensibus III. diebus VII. Senatus populusq; omnis, accepta morte eius, ualde contristati sunt, atque in eius honorem cenotaphium in Gallia, Romæ sepulchrum amplissimum statuerunt.

EFFIGIES MAXIMINI THRACIS
XXVI. IMPERATORIS.

MAXIMINVS ATROX DVM REGNVM SANGVINE QVAERIT,
SANGVINE COMMACVLAT SACRA PIOSQVE HOMINES.
SED CVM DESAEVIT NIMIVM, DISCERPTVS AB ILLO EST
MILITE, QVI FRVSTRA CONTVLIT IMPERIVM.

VITA MAXIMINI THRACIS XXVI. IMPERATORIS.

M*AXIMINVS THRAX, EX PATRE MICAEA, ET MATRE ABABA* barbaris natus, in prima pueritia pastor & opilio in montibus Thraciæ fuit. Corporis uastitate ac robore conspicuus, manu quasi à fortuna ductus, ad Imperium uenit. Stipendia primum sub Seuero meruit, tantæ magnitudinis ac fortitudinis, ut XVI. lixas uno sudore prosterneret, ac septem ualentissimos milites prosterneret, & terræ allideret, ita ut ab alijs Achilles, ab alijs Hercules, ab alijs Antæus appellaretur, ac propterea inter stipatores corporis sui, à Seuero in aulam locatus, & muneribus donatus. Sub Antonino Caracalla ordines militares duxit, Centuriatus & cæteras dignitates militares sæpe tractauit. Sub Macrino militare desijt, & in Thraciam, ubi natus erat, se recepit, ibiq; in uico possesiones sibi comparauit, & cum Gothis ac Alanis familiarissimè uixit penè triennio, plurimùm ab illis dilectus. Sub Heliogabalo Romam redijt. Sed cum hominē impurissimū inuenisset, & eum tantū honore Tribunatus dignatus esset, à militia decessit. Interfecto Heliogabalo, cum Alexandrum principem intellexisset, iterum Romam contendit, quem miro cum gaudio, & gratulatione Alexander suscepit, legioniq; Tyronum præfecit. Quos ita exercuit, ut breui perdiscerent omnem laborem militarem. Hunc cùm Alexander in suam pernitiem omni exercitui præfecisset, gaudentibus cunctis Tribunis, Ducibus, & militibus, cum in Gallia seuerius coercuisset milites Alexāder, illo persuadente militibus, quòd negligentiùs tardiusq; rem bellicam administraret, parsimonia etiam erga milites uteretur nimia, Mammæam quoque matrem suam auaritiæ accusans, Alexander cum matre occisus est. Tum Maximinus primus è corpore militari, & nondum Senator, ab exercitu, sine Senatus decreto Augustus est dictus, filio sibimet in participatum Imperij dato. Admiranda usus asturtia, milites non uirtute, sed præmijs & lucris sibi conciliauit, ac uenationibus legiones exercens. Interim tamen in omnes tam crudelis, præsertim in nobiles, ut crudelius in terris animal esse non diceretur. Alios enim in crucem sustulit, alios animalibus inclusos necauit, alios feris obiecit, alios fustibus elisit, nullo respectu dignitatis habito. Vnde Cyclops, Busyris, Chiron, Phalaris, Typhon, & Giges ab omnibus est cognominatus. Omnes generis sui conscios, ignobilitatis causa tegendæ interfecit, etiam amicos qui sæpe ei misericordiæ ac pietatis causa aliquid donauerant. Sic uoluit Barbaricam humilitatem uiolentia & crudelitate tegere, & Imperium suum sæuitia tueri. Tantùm uiribus suis fidebat, ut se non uinci posse existimaret. Plures ob id in eum factæ sunt coniurationes, sed detectæ, crudelia supplicia ducibus attulerunt. Deinde in Germaniam cum omni exercitu, maximoq; apparatu transijt, ibiq; crudelitatem ferro, flammis, populatione exercuit. Germania deuicta, Sarmatis quoque bellum inferre parauit, cupiens usque ad Oceanum Septentrionales partes in Romanam ditionem redigere. Sed cùm comperisset se cum filio à Senatu hostes iudicatos esse, & Maximinum cum exercitu contra se missum, uehementius sæuiens, Italiam ingressus est, ac deinde Aquileiam contendit, eamq; obsidione cinxit. Sed cum exercitus eius fame laboraret, urgereturq; indies magis, Ducesq; aliquos trucidasset, in odium exercitus ueniens, unà cum filio in castris, quiescens in tentorio trucidatus est. Horum capita hastis suffixa, & Aquileiensibus ostensa, Romam missa sunt, quæ in Campo Martio insultante populo exusta sunt, cadauera missa in profluentem. Talem exitum sortitus est Maximinus crudelis, iam sexagenario maior, & cum triennio Imperasset cum filio suo. Fuit autem uirili forma decorus, moribus agrestis, proteruus, atque superbus, corpore procerus, ita ut corporis proceritate, candore atque oculorum magnitudine omnes excelleret. Tantæ etiam uoracitatis, ut uno die XL. libras carnis, uel ut Codrus dicit, LX. ederit, Amphoram autem Capitolinam uini biberit.

EFFIGIES GORDIANI SENIORIS
XXVII. IMPERATORIS.

GORDIVS INDE NEPOS POST PATRIS AVIQVE PERI-
IMPERII SEDEM, A MILITE RAPTVS, ADIT. (CLVM,
AT REGNO PVLSVS BALBINVS CVM PVPIENO
TERTIVS EX ILLIS IMPERIVM OBTINVIT.

VITA GORDIANI SENIORIS XXVII IMPERATORIS

GORDIANVS SENIOR EX PATRE METIO MARVLLO, ET MAtre Vlpia Gordiana natus, originem paternam ex Gracchorum genere, maternam ab Imperatore Triano trahens, adoleſcentiam ſuam literis & poematis exercuit. Cùm adoleuit, Quæſturam ſumma cum laude peregit. Conſul ditiſsimus & inter diuites potentiſsimus, in prouincijs tantum terrarum habens, quantum nemo priuatus. Singulis menſibus de ſua ſubſtantia, populo munera dedit. Primum conſulatum cum Caracalla inijt. Poſt conſulatum Proconſul Africæ factus eſt cunctis adnitentibus & fauentibus. Alexandri Imperium per Proconſulis dignitatem illuſtrauit. Ita ab Afris in honore & reuerentia habitus, ut alij Scpionem, alij Catonem, Mutium, Rutilum, aut Lælium dicerent. Cùm Maximinus in odiũ militum quotidie magis ueniret, ob ſæuiſsimam crudelitatem, qua nulli parcebat, facta defectione militum, in Africa Gordianus iam octogenarius Imperator à militibus factus eſt, unà cum filio apud oppidum Thyſtrum. Quod mirum in modum Senatum oblectauit, quos ambos Auguſtos declarauit. interim Capellianus quidam, qui Mauris præfuit, ut ſibi uſurparet Imperium, cum inſtructo exercitu in Africã contra duos Gordianos profectus eſt, omnesq; Carthaginienſium populos ad ſe inclinauit. Gordianus autem filium Gordianum contra Capellianum & Maximinum miſit. Cumq; in re militari Capellianus eſſet exercitatior, atq; audacior, econtrà Gordianus minus expertus, pugna commiſſa Gordianus uincitur, atque in eodem conflictu interficitur, tanta multitudine Gordiani exercitus cæſa, ut corpus Imperatoris diu quæſitum, inueniri non potuerit. Hæc ubi Gordianus ſenior didicerat, & modicas uires ſuas, Maximini uerò magnas perpenderet, inſtantemq; Capellianum, & raram Punicam fidem, acri dolore percitus, ut uincula hoſtium euitaret, laqueo uitam finiuit, uitamq; cum Imperio dimiſit. Hic exitus Gordianorum fuit, cùm imperaſſent duobus annis, & ſex menſibus, quos Senatus inter diuos retulit. Fuit Gordianus ſenior, ſtatura procera, canitie decora, pompali uultu, ruber magis, quàm candidus, facie benè lata, oculis, ore, fronte uerendus: corporis qualitate ſubcraſſus, moribus ita moderatus, ut nihil poſſis dicere, quod ille aut cupidè aut immodeſtè, aut nimiè fecerit.

EFFIGIES M· IVLII PHILIPPI ARABIS XXVIII· IMPERATORIS·

CAESAREOS INTER PROCERES FVIT ECCE PHILIPPVS
PRIMVS QVI CHRISTI SACRA FIDEMQVE COLIT·
NATALEM CELEBRAT LVDIS QVI SPLENDIDVS VRBIS,
ET MOX CVM NATO CAESVS AB HOSTE PERIT·

VITA M. IVLII PHILIPPI
ARABIS XXVIII IMPERATORIS

MARC. IVLIVS PHILIPPVS ARABS, VRBE ROSTRIS ARABIAE, EX ignobili genere ortus, patre nobiliſsimo latronum ductore, à teneris annis relicto patrio ſolo, militare cœpit. Virtute rei militaris clarus, & inſignis, Romam uenit, & ſub Cæſaribus militauit, & per gradus promotionis ordinis comes, deinde Dux, pòſt Præfectus prætorio eſt factus. Cum Gordiano contra Perſas eſt profectus, ac Miſitheum Præfectum prætorij, & ſocerum Gordiani fraude necauit. Poſt cuius mortem à Gordiano huius ſceleris ignaro, Præfectus prætorij creatus, & exercitui præfectus eſt: ab eo tanquam parens dilectus, quo ſua poſſet induſtria uti ac conſilio, ut olim Miſithei conſilijs. Tali ſucceſſu Philippus inſolentior factus, de Imperio cogitauit, multíſque artibus odium militum in Gordianum concitans, eum tandem interfecit, ſibíque Imperium rapuit. Senatui mox literas ſcribit, Gordiano morbo extincto, ſe ab exercitu Imperatorem creatum. Deceptus Senatus credidit, ipſumq́; Auguſtum appellauit. Facta pace, percuſſoq́; cum Perſis fœdere, Meſopotamia & Aſſyria hoſtibus relicta, paſſus uictricium armorum dedecus, in natali agro, urbem ſui nominis Philippopolim condidit, Philippumq́; filium in itinere conſortem Imperij fecit. Ad Vrbem profectus, haud gratus eius aduentus fuit, quòd prouincias amiſerat. Studens omnium animos ſedare, cum inducto Perſis decreto, illis bellum indixit, ſperans ignominiam abolere, res ſine ſanguine peracta eſt, Perſis prouincias reſtituere pollicentibus. Deinde anno Imperij II. XI. Calend. Maij, eò quod eſſet milleſimus annus urbis conditæ, ingenti pompa magnoq́; ſumptu, & apparatu Seculares ludos celebrauit. Scenicos quoque ludos in Pompei theatro, tribus diebus, totidemq́; noctibus peruigil populus ſpectauit, funalibus atque lychnis uincentibus. Circenſes etiam dedit, in quibus certamine currendi quadrageſimus equorum è carcere miſſus eſt numerus. Hæc omnia Philippus exhibuit, licet Chriſtianus eſſet, & primus Cæſarum, qui Chriſtũ profeſſus eſt. Interea Scythæ, qui Miſitheo fidem præſtiterant, audita eius morte, facta irruptione, limites tranſgreſsi, urbes & agros Rom. Imperij deuaſtare, prædas abducere, incendia ſuſcitare, cædes undique facere. Contra quos Philippus propere expeditionem parat: cui Marinus quidam Dux limitis Sarmatici præficitur, ſed eo militari ſeditione oppreſſo, Decius uir clarus, cum ſupplemento copiarum à Philippo mittitur. Qui concordi aſſenſu, ſtatim à militibus Illyricanis Imperator eſt electus. Dux experientia rerum cautus, ne à principe cauſari poſſet, néue locum calumnijs præberet, per fidiſsimum nuncium literas ad Philippum miſit, quibus ſe excuſat, promittens dignitatem ſe abdicaturum, ad quam inuitus tractus eſſet. Philippus his motus excuſationibus, expeditionem, ſcriptis etiam nouis legionibus, contra Decium parauit, eductisq́; copijs profectus, ingentibus minis palàm aſſerens, ſe Decium cum toto ſcelerato exercitu perditurum. Sed mente turbatus, ac uelut furore concitus, à militibus Veronæ cæſus eſt. Et Romæ filius eius à Prætorianis interfectus, Anno Imperij. V.

EFFIGIES M. Q. TRAIANI DECII XXIX. IMPERATORIS.

ILLYRICVS MILES DECIO DVM CREDIDIT VRBIS
IMPERIVM, ACCEPTVM DEINDE SENATVS HABET.
SED POSTQVAM GALLOS PACAVIT, FALSVS AB ILLO EST
GALLO, QVI REGNI POST SVA SCEPTRA TVLIT.

VITA M. Q. TRAIANI DECII
XXIX. IMPERATORIS.

*MARC. Q. TRAIANVS DECIVS IMPERATOR E BVBALI, INFE*rioris Pannoniæ urbe, clariſsimis parentibus natus, Vir artibus cunctis, uirtutibusꝗ inſtructus, à cunabulis ſemper ſpem bonam præbuit futuræ indolis. Ad ampliſsimas dignitates non ambitione, non emptis ſuffragijs, ſed uirtute & bonis moribus peruenit. A militibus Illyricanis primùm Imperator factus, dehinc à Senatu Auguſtus eſt dictus. Cum magnitudinem Imperij contemplaretur, P. Cornelium Licinium Valerianum, uirum militarem, egregijs uirtutibus ornatum, annum agentem iam L x. exercitui præfecit. Ob uitæ præſtantiam omnibus charus fuit. Ius quintæ relationis & Proconſulare Imperium, Ius Tribunitiæ poteſtatis arbitrio S. P. Q. R. permiſit, Patris patriæ cognomine contentus. In Gallia ciuiles motus ſedauit. In urbe commoratus, cogente ſenatu filium ſuum Decium Cæſarem fecit, qui Patribus Rempub. commendans, unà cum filio ad liberandas Thracias profectus eſt. Nam Scythæ & naualibus & terreſtribus copijs omnia infeſtabant. Victor in primis congreſsibus hoſtes in anguſtias locorum, quæ in Dardanijs ſunt, compulit & obſedit, expugnaſſetꝗ, ni proditus à ſuis fuiſſet. Nam hoſtium dux per legatos petijt, uti relicta omni præda ſineret cum ſuis abire trans Iſtrum. Romanus Imperator negauit, auidus illos perdendi, qui toties fractis fœderibus irruperant, & qui prouincias Romani Imperij ſæpius inuaſerant. Iamꝗ ad obſidendos aditus Trebonianum Gallum ducem limitis Mœſiæ cum bona parte copiarum miſit. Sed conſilio Imperatoris per Gallum barbaris patefacto, Imperator & filius inſidijs circumuenti occubuere. Senior equo ſedens, ne uiuus in manus hoſtium perueniret, inter denſas hoſtium elapſus turbas inſilijt in uoraginem paludis, nec cadauer eius diligenter quæſitum, repertum eſt. At filius in primo conflictu eſt extinctus. Vixit pater annis L. & regnauit cum filio biennio nondum finito. Quidam ſcribunt Decium cupientem Philippopoli opem ferre, fugatum eſſe, reparatiſꝗ in Mœſia uiribus, redijſſe ad hoſtes, qui Philippopolim ceperant, & Priſcum ſibi Ducem conciliauerant, in ipſo congreſſu ictum ſagitta Decium filium deceſsiſſe, & patrem, uel ut filij mortem uſciſceretur, uel ut morte ſua dolori finem inueniret, in confertiſsimos ſe immiſiſſe hoſtes, & nuſquam apparuiſſe. Sic perijt Decius pater bonitate Traiano adæquatus, qui etiam nomen optimi principis, iudicio Senatus meruit, atque inde appellatus, IMPERATOR CAESAR M. Q. TRAIANVS DECIVS AVGVSTVS, ab exercitu Illyricano mirè dilectus. Vir artibus cunctis, uirtutibusꝗ inſtructus, placidus & comis, armiſꝗ promptiſsimus. In omnibus laudandus, ſi à Chriſtianorum ſupplicijs abſtinuiſſet. In quos plurimùm deſæuit, crudeliſꝗ fuit, ac plures martyrij corona affecit.

EFFIGIES VIBII TREBONIANI GALLI
XXX. IMPERATORIS.

ASCENDVNT SOLIVM GALLVS CVM VOLVSIANO
FRAVDE: BREVI GAVDENT HI TAMEN IMPERIO
PARTA DOLO DVRARE QVEVNT HAVD TEMPORE LON-
OCCVBVERE IGITVR VIX VBI CONSTITERANT. (GO,

VITA VIBII TREBONIANI
GALLI XXX. IMPERATORIS.

VIBIUS TREBONIANUS GALLUS, PATRITIORUM FAMILIA ortus, Dux limitis Mœsiæ à Decio factus, in eo plus fortunæ, quàm fidei fuit. A legione, quæ integra in prælio Scytharum manserat, Imperator est electus. Qui de exercitu Romano superfuerant, ad hunc confugerunt, uelut seruatorem reliquiarum Romani exercitus. Quo rumore adductus Senatus, Augustum appellauit, licet & ipse scripserit, & cum Scythis fœdus inierit, non sine Romani nominis ignominia. Tunc primùm diuturno & libero potentatu Populus Romanus Barbaris tributa pependit Dragmarum aurearum cc. & tum primùm iugum Scythicæ seruitutis accepit, Sed hoc non contenti Barbari, incursiones etiam undique fecerunt, prædas abegerunt, Dardaniam, Thraciam, Thessaliam, Macedoniámque & Hellada infestarunt. Asia non satis fuit tuta, Italiæ quoque bellum intentarunt, Sed opera Aemiliani ducis limitis Mœsiæ rapacissimi hostes, non sine magna cæde, in suas solitudines redire coacti sunt. Re itaque ab Aemiliano contra Scythas feliciter gesta, ab exercitu Imperator salutatus est. Gallus interim Romæ agens, audiens Aemilianum Imperatorem creatum, filium suum C. Vibium Volusianum, consortem Imperij fecit, atque ad opprimendum Aemilianum cum filio profectus est. Sed in primo congressu deserentibus eum militibus suis, adhærentibúsque Aemiliano cum filio cæsus est, cùm regnassent annos II. & VIII. menses. Patris ætatis anno XLVII. Sic Imperium eius, quod dolo & proditione, non uirtute assecutus erat, breuissimum fuit.

AEMILIANUS LYBICUS in Mauritania ortus, à pueritia cœpit stipendia mereri: & cùm pro ætate honores promotionis non deessent, Dux limiti Sarmatico in Mœsia à Decio præpositus est. Scythas, qui prouincias Romani Imperij uastabant, adortus, non fugauit modò, sed etiam bona ex parte profligauit, illorúmque regiones abactis prædis pene exhausit. Post uictoriam præmijs militibus promissis, persolutis, adeò gratus uictori exercitui fuit, ut ab eo Imperator sit appellatus. Ad quem opprimendum Gallus cum filio profectus, in primis prælijs ambo cæsi sunt. Aemilianus statim ad Senatum scribens, docuit se Imperatorem lectum esse, promisitqúe se liberaturum Thracias, & Mesopotamiam, Armenias recuperaturum, & depulsurum undique hostes nominis Romani. Sed priusquàm opus aggrederetur, milites, qui in Alpibus erant, Valerianum Imperatorem eligunt. Quo nuntio accepto, qui Aemiliano erant, ne ciuili bello & cognatorum sanguine se inuicem inficerent, contemplantes præterea humilitatem generis Aemiliani, & nobilitatem Valeriani, simul & laudatissimos eius mores, Aemiliano apud Spoletum interfecto, Censorio uiro Valeriano se tradiderunt. Sícque res solo ducis capite peracta est. Imperauit Menses tres. Vixit annos XL.

EFFIGIES P· CORNELII LICINII VALE= RIANI XXXI· IMPERATORIS·

CAPTO PATRE, FVIT TAM DEGENER HIC GALIENVS,
VT LVXV IMPERIVM CONTAMINARET INERS·
HINC LACERANT REGNA HAEC DIVERSA TRIGINTA TY(RANNI,
ET PARTES VARIAS·MOX SIBI·QVISQVE RAPIT·

VITA P. CORNELII LICINII
VALERIANI XXXI. IMPERATORIS.

P*VB. CORNELIVS LICINIVS VALERIANVS NOBILI PROGENIE* ortus, ex patre Valerio Flacco,uita & moribus laudatis,ad omnes dignitatum gradus peruenit,cuius per annos L XX. uitæ probitas,in eam conſcendit gloriam,ut per omnes honores & magiſtratus laudabiliter geſtos,Imperator fieret,non ut ſolet tumultuario populi concurſu,non militum ſtrepitu, ſed iure meritorum. Imperator itaque factus,maximam de eo ſpem fortuna fefellit. Nam cùm in Perſidem profectus eſſet: & cum Perſis bellum gereret, à Sapore Perſarum rege uictus,captusq; eſt, cum ductu cuiuſdam ſui Ducis, cui ſummam rerum commendauerat, in ea loca eſſet deductus,ſiue fraude,ſiue iniqua hoc euenit fortuna,unde nullis uiribus,nullo conſilio,nulla induſtria elabi poterat. Captus ignobili,miseraq;,ac perpetua ſeruitute apud Parthos conſenuit. Quoad enim uixit,rex Sapor eo incuruato pedem ceruicibus eius imponens,equum aſcendere ſolitus erat,pro ſcabello eo uſus. Quanquam amici Reges Armeniorum,alijq; finitimi principes,Saporem regem ea uictoria nimis elatum,literis admonerent,ne ea uictoria abuteretur. Quinimò & Bactriani,& Hiſtri,& Albani, & Tauroſcythæ Romanis auxilia ſanè polliciti ſunt pro liberando Valeriano. Sed nihil motus Sapor Rex Valerianum crudeliſsima morte, eò quod eſſet crudeliſsimus,à ceruicibus cutem ad imos pedes detrahendo, necauit.

V*ALERIANVS* iunior, alia quàm Gallienus matre genitus, forma conſpicuus, uerecundia probabilis, eruditione pro ætate clarus, moribus periucundus, atque à fratris diſſolutione ſeiunctus, à patre abſente Cæſar eſt appellatus,à fratre Auguſtus. Nihil habet prædicabile in uita,niſi quòd fuit nobiliter natus,educatus optimè,& miſerabiliter cum fratre Gallieno interemptus, & circa Mediolanum ſepultus,addito titulo: CLAVDII IVSSV VALERIANVS IMPERATOR.

EFFIGIES LICINII GALLIENI
XXXII. IMPERATORIS.

PERDITVS ET LVXV, ET VITA
GALIENVS INERTI
FRAVDE APVD INSVBRES OC-
CIDIT AVREOLI.

VITA LICINII GALLIENI
XXXII. IMPERATORIS.

L*ICINIVS GALLIENVS VALERIANI IMPERATORIS FILIVS, VA*leriani iunioris frater, oratione, poemate, atque omnibus artibus clarus ab initio Cæsar, deinde Augustus à patre est appellatus, eiq; Imperium commissum. In initio Imperij nulla præclara gessit. Sed patre capto, cùm pleriq; captiuitatem eius mœrerent, ille supramodum lætatus est, eò quòd ceruicibus suis grauitas paterna esset adempta, ac se totum ludibrijs, uino, mulierculis, popinis, lenonibus, ac mimis dedidit, Caligulę & Vitellio similimus: cùm interim Imperium Romanum per XXX. Tyrannos inuaderetur, dehonestare, & mulieres imperare pateretur. Gallienum fortuna diutius, quàm oportebat, reseruauit. XV. enim Imperij anno, cùm aduersus Aureolum profectus esset, eumq; apud pontem, qui ex eius nomine Aureolus appellatur, obtentum detrusumq; Mediolanum, obsedisset, eiusdem Aureoli commento à suis cum fratre Valeriano est interfectus, ętatis anno L. cùm imperasset annos XV. cum patre VII. & solus VIII.

L*ICINIVS* Gallienus filium habuit Gallienum, Saloninum cognominatum, uel quòd apud Salonas natus esset, uel à matre Salonina, unde etiam inscriptio uetus adhuc legitur: GALLIENO MINORI SALONINO. quem in locum Cornelij Valeriani filij sui in iuuenta mortui, subrogauit. Puer adhuc decennalis à Gallis non sua, sed patris causa necatus est.

EFFIGIES FLAVII CLAVDII
XXXIII. IMPERATORIS.

ANNIS VIX BINIS TVM DALMATA CLAVDIVS ORBIS
SCEPTRA REGIT: GESTANS PRAELIA MVLTA BREVI.
SAVROMATAS QVADOSQVE TRVCES GOTHOSQVE FE=
(ROCES
CONTVDIT.HINC STATVAM AC AVREA SCVTA TVLIT.

VITA FLAVII CLAVDII XXXIII. IMPERATORIS.

F*LAVIVS CLAVDIVS, A QVO CONSTANTINORVM FAMILIA ORta* è Dalmatis,uel, ut quibuſdam placet, è Dardanijs originem duxit.Militaribus uirtutibus maximè clarus fuit. Sub Decio militans,inter fortiſsimos pugiles in Martiali iudicio,dum luctarentur milites,numeratus eſt,armillis,torquibusq; donatus. Sub Valeriano,Illyrici exercitus Tribunus ac quintæ legionis Præfectus multa præclara geſsit, adeò ut maximis muneribus ab eo ſit affectus, licet etiam Decius eum donis ſit proſecutus: Gallieno ita charus, ut eum parentem & amicum appellaret,eiuſq; morientis ſententia Imperator ſit deſignatus. Imperium adeptus,leges optimas condidit,in malos animaduertit, fures iudices palàm uindicauit. Denique in gubernanda Repub. ita ſe geſsit,ut eius ſtirpem ad Imperium Senatus Principesq; eligerent. Aureolum tyrannum; qui grauior Reipub. fuerat, primo conflictu à Reipub. gubernaculis depulit, atque occidit, receptis regionibus, quas occupauerat. Sarmatas, Getas, Scythas, Quados, qui Romanum inuaſerant Imperium, conſumpſit, Daciam recuperauit, Gothos & Sarmatarum uniuerſa genera,qui cupiditate prædæ,In Romanum ſolum irruperant, atque ibi pleraque deuaſtarant,uirtute ſua ſuperauit & contriuit,interfectis CCC. & XX. milibus , ita ut paucíſsimi ad patrium ſolum redirent. Nauali quoque pugna hos oppreſsit,ac ſubmerſit cum duobus milibus nauium. Barbaras gentes fuga elapſas in eremis ac ſolitudinibus,nec non in Hœmimontanis fame ac peſtilentia confecit. Scythas,qui Cretam,& Cyprum uaſtare ſunt conati,repulit. Poſt bellum Gothicum morbo correptus,eoq; in graueſcente interijt, cum II. tantùm regnaſſet annis, nulla de ſe relicta ſobole. Cui poſt mortem Senatus in Capitolio auream ſtatuam & clypeum aureum expreſſa uultus eius imagine,collocauit. Vir integerrimæ uitæ,morum grauitate inſignis,& in quo magnorum principum dotes emicuerunt, ſtaturæ proceræ, oculis ardentibus, lato uultu, digitis uſque adeò fortibus,ut ſæpe equis & mulis ictu pugni dentes excuſſerit.

A*VRELIVS QVINTILLVS* frater Claudij Imperatoris, Dux Italici preſidij,ob egregias uirtutes poſt mortem fratris Claudij à Senatu Cæſar Auguſtusq; eſt appellatus. Vbi uerò audiuit Aurelianum ab exercitu imperatorem creatum, ſeq; imparem illius conatibus eſſe uidit, maleq; expertus concione militum uoluntatem,qui omnes fauebant partibus Aureliani,uenas ſoluit,& uoluntarie duobus relictis liberis deceſsit,uel ut quidam uolunt,quòd ſe grauem,& ſerium contra milites oſtenderat,eo genere quo Galba,quo Pertinax,interemptus eſt XVII. Imperij die.

EFFIGIES VALERII AVRELIANI
XXXIIII. IMPERATORIS.

ORBEM PVRGAVIT DVX HOSTIBVS AVRELIANVS,
ET PERSAS VETERI LIMITE CONTINVIT.
VINDICAT ET GALLOS, MIRVM QVAM DEINDE TRIVM=
POST VRBIS MVROS ET SACRA TEMPLA LOCAT. PHAT,

VITA VALERII AVRELIANI
XXXIIII IMPERATORIS

VALERIVS AVRELIANVS SIRMII IN PANNONIA FAMILIA OBſcuriore ortus, cuius mater ſacerdos templi Solis fuit, uel, ut quidam ferunt, patre mediocri Aurelij clariſsimi Senatoris colono inter Daciam & Macedoniam creatus. A pueritia uiuaciſsimus, uiribusq; inſignis fuit, omnis inertiæ ac ocij ita impatiens, ut nullū unquàm diem, ne feſtum quidem, quo non ſe uarijs armorum generibus exerceret, prætermitteret. Adulta uerò ætate fuit procerus ſtatura, neruis ualidiſsimis, uini cibiq; paulò cupidior, libidinis raræ, gladij agitandi ſtudioſus, ſeueritatis immenſæ, diſciplinæ ſingularis. Erumpentes Sarmatas in Illyrico, cum trecentis præſidiarijs ſolus attriuit, & propria manu una die bello Sarmatico quadraginta octo, pluribus autem diebus plus quàm nongentos interfecit. Tribunus legionis ſextæ Gallicanæ apud Magunciacum Francos irruentes in Galliam repulit. Tanta ſeueritate militum delicta correxit, ut omnibus eſſet formidoloſus, ac uitia quæque ab exercitu amoueret. Ob id à pluribus Imperatoribus, ſortitus diuerſos Ducatus & Tribunatus, liberatorq; Illyrici & Galliarum reſtitutor eſt dictus. A Valeriano conſul deſignatus, Gothos fudit, eorumq; Ducem interemit. Mortuo Claudio Imperator factus, Sueuos, Sarmatas, Marcomannos, qui Romanis tantum incuſſerant terrorem, ut de vrbe deſperarent, ſuperauit. In vrbe ſubortas ſeditiones maximas, interfectis pleriſque nobilibus, & Senatoribus, compeſcuit. Actis Vrbis mœnijs, compoſitoq; totius Vrbis ſtatu, ad Orientem eſt profectus. In itinere in Thracia & Illyrico accurrentes Barbaros proſtrauit, Gothorum ducem trans Danubium interfecit, Bithyniam recuperauit, ciuitatem Thyanam & Palmyram expugnauit. Poſt obtentam dehinc Antiochiam, contra Zenobiam apud Emeſam, magno certamine pugnauit. Qua fugata & ſuperata, Emeſam uictor ingreſſus, Soli templum extruxit, quaſi communi officio uota ſoluturus. In Europam reuerſus, omnes uagantes hoſtes contudit. Firmum Seleucium quendam, qui Aegyptum ſibi uendicaſſet, atque ad defendendas partes, quæ ſupererant Zenobiæ, Imperium ſumpſiſſet, fugauit atque occîdit. Tetricum in Gallijs Imperatorem creatum, ſponte ſe cum exercitu prodentem, ſuſcepit. Inde Romam reuerſus, ſpecioſiſsimum egit triumphum, in eo Tetricum & Zenobiam ſecum ducens. Poſt triumphum dona populo diſtribuit, leges plurimas, & quidem ſalutares, ſanxit, ſacerdotia compoſuit, Templum Solis fundauit, & Pontifices roborauit, Miniſtris & Architectis emolumenta decreuit, Αμνησίαν publicorum delictorum conſtituit. Ad Gallias deinde profectus, Vindelicos obſidione Barbarica liberauit. Sed cùm per Illyricum contra Perſas pugnaturus, iter faceret, apud Zenophorium inter Heraclæam & Byzantium, malitia notarij ſui, quòd princeps eſſet ſeuerus, truculentus, & ſanguinarius, & Imperator magis neceſſarius, quàm bonus, interemptus eſt, Anno Imperij VI. A Senatu deinde inter diuos relatus.

Hunc triumphū Flauius Vopiſcus Syracuſanus ſic deſcribit: Currus regij tres fuerūt, in his unus Odenati argento & auro & gemmis operoſus, atq; diſtinctus. alter, quē rex Perſarū Aureliano dono dedit, ipſe quoq; pari opere fabricatus: Tertius, quē ſibi Zenobia compoſuerat, ſperans ſe urbem Romam cum eo uiſurā, quod illam non fefellit. Nam cum eo urbē ingreſſa eſt uincta, ac triumphata. Fuit alius currus, quatuor ceruis iunctus, qui fuiſſe dicitur regis Gothorū, quo, ut multi memoriæ tradunt, Aurelianus Capitoliū inuectus eſt: ut illic cæderet ceruos, quos cum eodem curru captos uouiſſe Ioui Opt. Max. ferebatur. Præceſſerunt Elephanti uiginti, feræ manſuetæ Libycæ, Paleſtinæ diuerſæ ducentæ, quas Aurelianus priuatis donauit, ne fiſcum annonis grauaret, Tygrides quatuor, Camelopardi, Alces, cætera talia per ordinem ducta, Gladiatorum paria trecenta, præter captiuos gentium barbararum, Blennos, Axomitas, Arabes. Erant quoque Bractani, Hiberi, Sarraceni, Perſæ, cum ſuis quique muneribus, Gothi, Alani, Roxolani, Sarmatæ, Franci, Sueui, Vandali, Germani religatis manibus, captiui præceſſerunt. Inter eos etiam Palmyreni, qui ſuperfuerant principes ciuitatis, & Aegyptij ob rebellionem ducti ſunt, & decem mulieres, quas uirili habitu pugnantes inter Getas ceperant, quas de Amazonibus ortas, titulus indicabat. Prælati ſunt tituli, gentium nomina continentes. Inter hæc fuit Tetricus, chlamyde coccinea, tunica Galbina, brachis gallicis ornatus, adiuncto ſibi filio, quem Imperatorem in Gallia nuncupauerat. Incedebat etiam Zenobia, ornata gemmis, ac catenis aureis, quas ſibi fecerat, uincta. Præferebantur coronæ ciuitatum aureæ titulis eminentibus proditæ. Iam populus ipſe Romanus, iam uexilla collegiorum atque caſtrorum, & cataphractarij milites, omnis exercitus, & Senatus (etſi aliquantulum triſtior, quòd Senatores triumphari uidebant) multum pompæ addiderunt. Deinde in Capitolium uix nona hora peruenit, ſerò autem ad palatium. Sequentibus diebus datæ ſunt populo uoluptates ludorum Scenicorum, ludorum Circenſium, uenationum, gladiatorum, naumachiæ.

EFFIGIES P. ANNII TACITI
XXXV. IMPERATORIS.

MENSIBVS HINC SENIS VACAT IMPERIVM, QVIA CAE-
E PATRVM TVRBA QVAERITVR EGREGIVS. (SAR
TVM TACITVS SENOS MENSES REGIT, ATQVE DVOBVS
GERMANVS, ANNVM HAVD CAESAR VTERQVE TENET.

VITA P. ANNII TACITI
XXXV. IMPERATORIS.

AVRELIANO INTEREMPTO, SEX TOTIS MENSIBVS INTERREgnum fuit, dum bonus quæritur Imperator. Quod rarum & difficile fuit Senatui populoq; Romano. Tanta aũt interim militum concordia, tanta populi quies, ut ſub iudicio Senatus militum & populi totus orbis temperaretur. Prærogatiuam electionis ad Senatum exercitus retulit. Senatus uerò quòd ſciret lectos à ſe principes militibus non placere, rem ad milites reiecit. Tandem cùm diu eſſet certatum, permittentibus militibus, Senatus P. ANNIVM TACITVM, uirum præſtantem & Reipublicæ neceſſarium Imperatorem elegit, atque Auguſtum conſalutauit, inuitúmque, ſenectutem & ualetudinem cauſantem, Imperium aſſumere coegit. Aſſumpto Imperio, omnia ſeſe ex Senatus ſententia, quæ commoda Reipublicæ uiderentur, agere pollicitus eſt. Stipendium & donatiuum ex more pollicitus eſt. Aureliano ſtatuas ex auro & argento decreuit, omnibus, qui eum occiderant, interemptis. Pecuniam, quam domi collegerat, in ſtipendium militum conuertit. Cornelium Tacitum ſcriptorem hiſtoriarum, parentis loco habuit, eiúſque libros in omnibus Bibliothecis collocari iuſsit, & ne lectorum incuria perirent, decies ſingulis annis ſcribi publicè curauit. Domum ſuam eſt demolitus, atque in eo loco Thermas publicas priuato ſumptu extruxit. Vitæ fuit parciſsimæ. Tunicis & togis iiſdem in Imperio uſus, quibus priuatus. Balneis raro eſt uſus. Validior multò in ſenectute, adeò ut etiam ſenex minutulas literas adſtuporem legeret. Fabricarum peritiſsimus, marmorum cupidus, uenationum ſtudioſus, homo doctiſsimus, qui nullum intermiſit diem, in qua non aliquid ſcriberet, aut legeret. Ob temporis breuitatem, nihil præclari geſsit. Inſidijs enim militaribus VI. Imperij menſe eſt necatus, uel, ut alij tradunt, febre correptus, apud Tharſum interijt.

MARC. ANNIVS FLORIANVS, Annij Imperatoris frater germanus, uir imperandi cupidus, tum mox, non Senatus autoritate, ſed ſuo motu, quaſi hæreditarium arripuit Imperium: licet fratrem in Senatu adiuratum ſciret, optimum aliquem ſibi principem, nullum hæredem ſuccedere debere, illúdque duobus menſibus tenuit. Nam cùm Probum intelligeret regnare, quem omnis exercitus, tanquam uirum militarem & ſtrenuum, atque Imperio dignum elegerat, ſolutis uenis occubuit: uel ſecundum aliorum opinionem, à militibus Tharſi occiſus. Sic duo principes ex una domo, breui tempore, quaſi quidam Interreges inter Aurelianum & Probum: Alter VI. menſibus, alter uix II. imperarunt. Quibus duæ ſtatuæ marmoreæ Interamne in patrio ſolo locatæ fuerunt, ſed fulmine deiectæ, perierunt.

EFFIGIES AVRELII VALERII PROBI
XXXVI. IMPERATORIS.

HINC PROBVS ET VERE PROBVS ORBIS SCEPTRA GV-
(BERNAT,
QVEM PROBAT ET MILES, ET SACRA TVRBA PATRVM.
BARBARICOS MOTVS COMPESCVIT VNDIQVE, PACEM
ROMANO PVLCHRAM FECIT IN IMPERIO.

VITA AVRELII VALERII
PROBI XXXVI. IMPERATORIS.

AVRELIVS VALERIVS PROBVS E SYRMIO PANNONIAE VRBE oriundus, ex patre Maximo Tribuno, matre nobiliore, mediocri patrimonio, moribus ac uirtutibus clariorem se fecit. Valeriani iudicio, impubes ac imberbis adhuc, tribunatum adeptus est. Bello Sarmatico transmisso Danubio multa præclara aduersus hostes egit. Parentem Valeriani Valerium Flaccum è Quadorum manu liberauit, unde à Valeriano corona ciuica donatus, & pro concione laudatus. Nec tantùm sub Valeriano & Decio, sed etiam sub Aureliano multa fortia gessit: adeò ut Decumanos exercitus, tanquam fortissimos illi traderet Aurelianus, ac si scienti sibi contrarium quid eueniret, Probum principem faceret. Militibus etiam ita acceptus & gratus fuit, ut ab omnibus unicè amaretur. Contra Marmaridas in Africa fortissimè pugnauit, non sine uictoria Carthaginem à rebellione uindicauit. In Aegypto multa præclara opera, quæ pluribus seculis durarunt, extruxit. In ciuitatibus Pontes, Templa, Porticus, Basilicas, & id genus alia fecit. Contra Palmyrenos Aureliano fuit auxilio, ubi penè captus occubuisset. Resumptis uiribus Aegyptum, & maximam Orientis partem, in Aureliani potestatem reduxit. Tacito cæso, inuitus ab omni Orientali exercitu Imperator est electus. Ac deinde speciosissimis titulis ornatus, à Senatu nomen Cæsaris, & Augusti, & Patris Patriæ, Proconsulare Imperium, cum Pontificatu Maximo recepit. Aureliani & Taciti percussores uindicauit. Gallias cum LX. ciuitatibus à Germanis occupatas recuperauit. Reges nouem ex diuersis gentibus ad pedes eius iacuerunt prostrati, obsidumq; loco XVI. milia tyronum dederunt. Deinde in Thraciam ueniens, Gothos ita terruit ut illos, aut in deditionem, aut in amicitiam reciperet. Ad Orientem conuersus, omnia compescuit. Saturninum diuersis prælijs, solitáque uirtute superauit. In Gallijs Proculum & Bonosum apud Agrippinam Imperatores oppressit. Vineas Gallijs & Pannonijs habere permisit. Siciliam & Isauriam latrocinijs purgauit. Romam reuersus, triumphum, multaq; spectacula edidit. Ad bellum Persicum iter parans, à militibus, quos nimium agitaret, nec ociosos pateretur, dicens: Annonam gratuitam militem comedere non debere, iactansq; milites non fore amplius necessarios, cùm iam penè totum mundum Romanis subiecisset, apud Syrmium in turrim ferratam fugiens, est occisus, Anno Imperij VI. Cui ingens sepulcrum à militibus postea extructum est, cum tali inscriptione: HIC PROBVS IMPERATOR, ET VERE PROBVS SITVS EST VICTOR OMNIVM GENTIVM BARBARARVM, VICTOR ETIAM TYRANNORVM.

De hoc triumpho hæc sunt uerba Flauij Vopisci: Triumphauit de Germanis & Blemijs omnium gentium ferocissimis, ac quingentos homines ante triumphum duxit. Venationem amplissimam in Circo dedit: ita ut populus cuncta diriperet. Genus autem spectaculi fuit tale: Arbores ualidæ, per milites radicitus auulsæ, latè longéque trabibus affixæ sunt, terra deinde superiecta, totúsque Circus ad Syluæ speciem consitus, gratiam uiroris præbuit. Immissi deinde per omnes aditus Struthiones mille, Cerui mille, Apri mille, Damæ & cætera animalia, quanta ali adinuenirìq; potuerunt. Immissi deinde populares, rapuit quisq; quod uoluit.

EFFIGIES M· AVRELII CARI
XXXVII· IMPERATORIS·

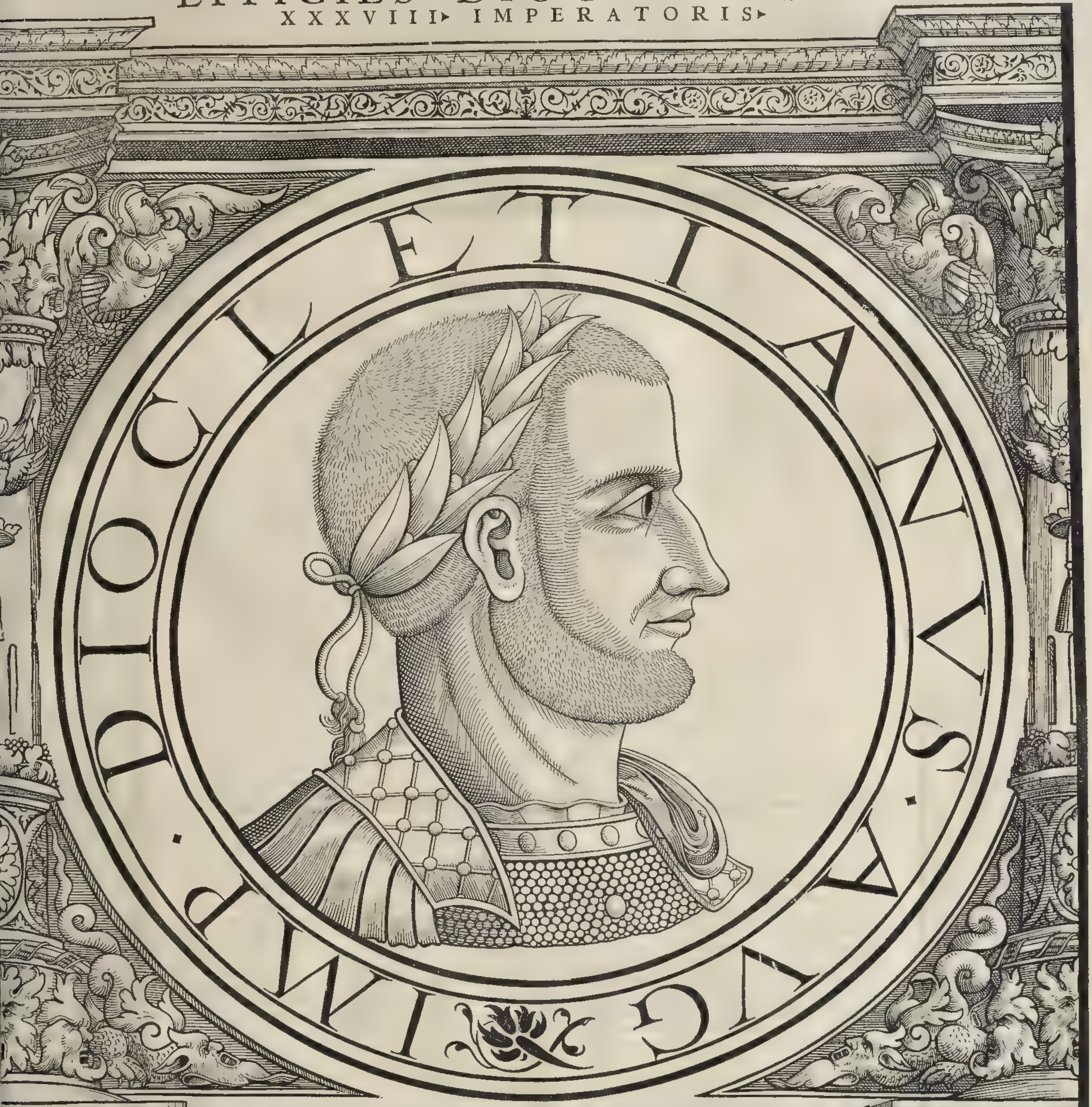
POST CARVS PATER ET NATI DVO SORTE GVBERNANT
AEQVA ORBEM·AT CECIDIT CAESAR VTERQVE BREVI·
PANNONIAM CARVS DVM LIBERAT HOSTIBVS· ET RES
PERSARVM ATTRIVIT· FVLMINE CONCIDERAT·

VITA M. AVRELII CARI
XXXVII IMPERATORIS

MARC. AVRELIVS CARVS, NARBONAE GENITVS, SECVNDVM quoſdam, Romæ, ibiq; bonis literis educatus, per militares gradus ita creuit, ut Præfectus prætorio à Probo crearetur, à quo plurimum amatus fuit, equeſtriq; ſtatua, domo marmorea, alijsq; plurimis muneribus donatus, & ad ſummos honores euectus. Interfecto Probo, militum amore Imperator creatus eſt. Imperij molem ubi ſubijt, ſeueriſſimè in Probi percuſſores animaduertit, eoſque acerrimè puniuit. Bellum Perſicum, quod Probus parauerat, omni belli apparatu eſt aggreſſus, liberis ſuis Carino, & Numeriano prius Cæſaribus nuncupatis. E quibus Carinum ad Gallias tuendas miſit, recepto ſecum Numeriano. Confecto priùs bello Sarmatico in Pannonia, quam Sarmatæ uaſtabant, minantes ſe in Italiam irrupturos, occiſis ſedecim milibus, captis diuerſi ſexus uiginti milibus inter eundum ad Perſas, cum totis Probi uiribus, recepta Meſopotamia, Cteſiphontem peruenit. Ibi cùm domeſtica laborarent ſeditione Perſæ, Imperatoris Perſici emeruit nomen: cumq; auidus gloriæ, longius eſſet progreſſus, morbo, uel fulminis ictu, cœlo turbido & coruſcante, interijt.

NVMERIANVS Cari Imperatoris filius, optimis præditus moribus, & uerè dignus Imperio, eloquentia tantus, ut ei ſtatua à Senatu, non tanquàm Cæſari, ſed ut Rhetori ponenda decerneretur in bibliotheca Vlpia, cum tali inſcriptione: NVMERIANO CAESARI, ORATORI TEMPORIBVS SVIS POTENTISSIMO. Verſibus inſignis fuit, ut omnes ſui temporis Poëtas, facilè antecelleret, geſtáque parentis Iambis deſcriberet. Hic comes patris in bello Perſico fuit, & nimio fletu ob paternam necem, ſibi oculos corrupit. Cumq; ei aër multùm obeſſet, lectica occluſa ferebatur, ac factione Apri ſoceri ſui, qui Imperium conabatur inuadere, eſt occiſus. Et cum per plurimos dies, à multis de Imperatoris ſalute quæreretur, atque Aper illum non uideri poſſe aſſereret, quod ob oculos ægros à uento, & Sole ſe ſubtraheret, fœtore tamen cadaueris prodita mors eſt, nec manſit inulta. Nam Aper in concione à Diocletiano, cùm Imperator eſſet factus, confoſſus eſt. Sic modeſtus & frugi iuuenis Numerianus, cui Mars in armis familiare numen præbuit, Minerua peculiariùs adfuit, & cytharam præbuit Apollo, miſere ab impio Apro præfecto Prætorij interfectus eſt.

EFFIGIES DIOCLETIANI
XXXVIII IMPERATORIS

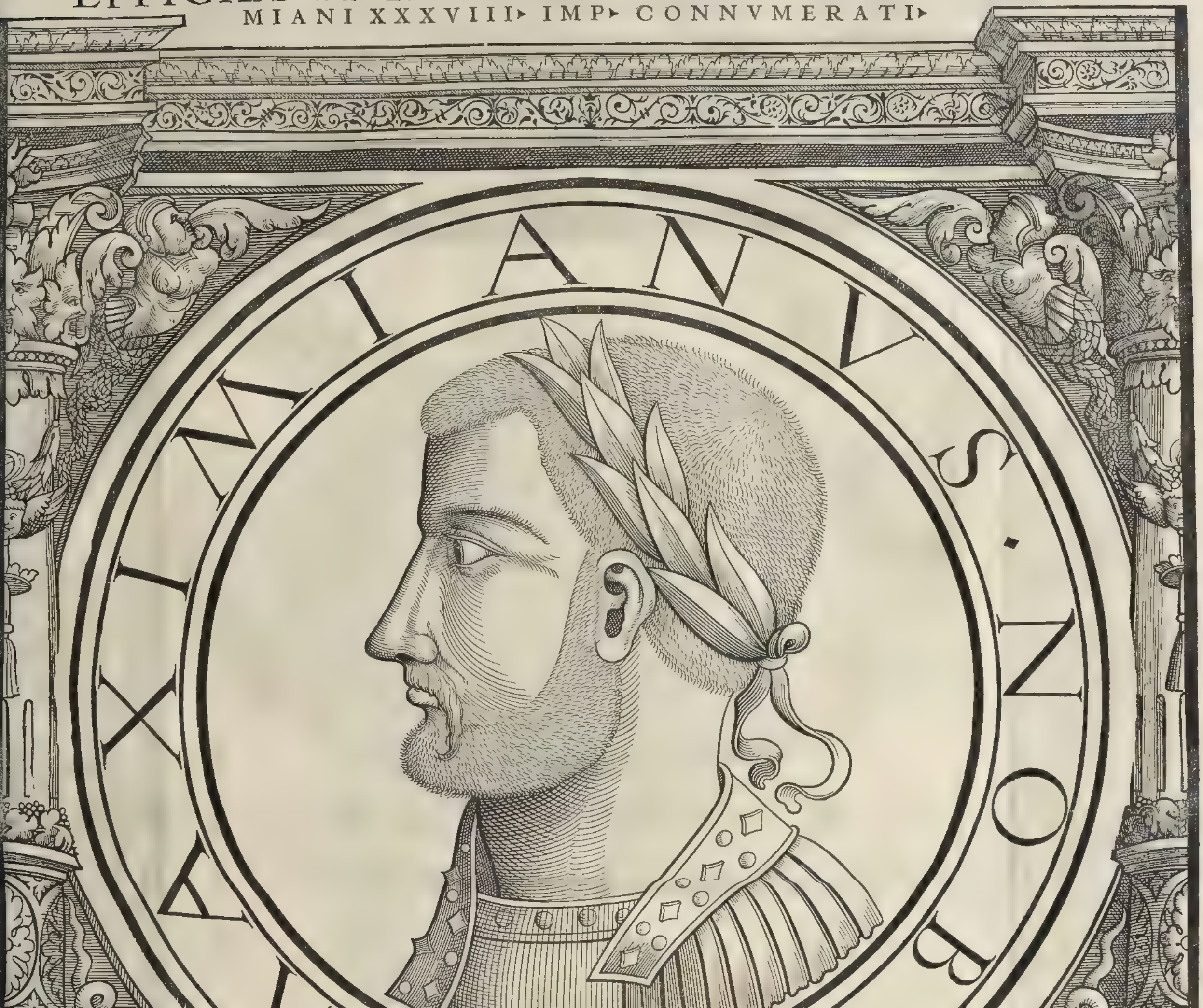
QVATVOR HINC SVRGVNT, PRIMVSQVE DIOCLETIANVS,
ALTER ET HERCVLEVS MAXIMIANVS ERAT.
QVOS SEQVITVR CONSTANTIVS, INDE GALERIVS, AEQVA
ORBEM PACANDVM CONDITIONE TENENT.

VITA DIOCLETIANI
XXXVIII IMPERATORIS

DIOCLETIANVS EX DALMATIA, VTROQVE PARENTE OB-
ſcuro & ignobili, patre ſcriba & liberto Amillini Senatoris, matre Dioclea natus, à pu
eritia militare cœpit, ac gregarius miles in Gallia augurium futuri Imperij accepit. De
hinc ſucceſſu dignitatum Interfecto Apro, ab exercitu Imperator eſt creatus, profliga
to ac prælijs uicto Carino Auguſtus eſt appellatus, & à Senatu magno honore exce-
ptus. Cùm autem in diuerſis mundi partibus inſignes excitarentur tumultus, plu-
reſq; undique inſurgerent Tyranni in Gallijs, Britannia, Aegypto, atque Italia, Diocle-
tianus, ceu uir prudens, animaduertens conſorte Imperij opus eſſe, Maximianum le
git, mox Galerium Maximinum, & Conſtantium Cæſares fecit. Tantaq; fuit in gubernanda Repub. inter eos
concordia, ut alter alteri, nunquam repugnauerit, Diocletianuſq; ſe Iouium, Maximianus Herculeum uocari
paſsi ſint. Deinde Diocletianus in Aegypto contra Achilleum, qui ſe Imperatorem fecerat, ſtrenuè pugnans,
eum ſuperauit, ac interfecit, totamq; Aegyptum pacauit. Deinde in Oriente plurimas nactus uictorias, maxi-
mus eſt ei à Senatu triumphus decretus, cum inclytis cognominibus populorum à ſe deuictorum. Quibus
non contentus, diuinos ſibi uſurpauit honores, ueluti cœleſtis in eo eſſet maieſtas, uoluitq; adorari, more re-
gum Perſarum. Pedeſq; exoſculandos omnibus ſine generis diſcrimine exhibuit, idq; edicto ſanxit. Aureo
quoq; & gemmato curru triumphauit, ſplendidiùs multò, quàm ueterum quiſquam. Senio confectus, de-
creuit ſe Imperio abdicare, & priuatus uiuere, quod & fecit Nicomediæ, quo die & Maximianus Mediolani
depoſuit Imperiales faſces, ac imperauit xx. annis. Poſt depoſitum Imperium, manſit priuatus Salonis, rei
ruſticæ indulgens, annis x. Sed cùm à Conſtantino & Licinio uocaretur ad feſta nuptiarum Conſtantiæ, excu
ſans per ſenectutem minimè licere, atque Imperatores minacibus literis, ſe excuſationem non admittere, re
ſcripſiſſent, ſuſpectans necem dedecoroſam, quòd fauiſſet Maxentio ac Maximino, uenenum ſumpſiſſe fer
tur, atque ita occubuiſſe, Anno ætatis LXXVIII. ac deinde à Senatu inter diuos relatus. Vir ſagacis inge
nij, acriſq; iudicij, in Chriſtianos crudeliſsimus, & ualde impius, & crudelis, quorum multa milia interfici iuſsit.

Triumphus autem talis fuit: Præferebantur in uehiculis tabulæ, ſigna, coloſsi, hoſtium galeæ, thoraces, o-
creæ, peltæ, ſcuta, uexilla, pharetræ, tela, arcus, enſes, fræna & equorum picturata ſtrata, opes, tapetes, & quæ pre
tioſa & digna ſpectaculis, deuictis hoſtibus, allata erant: & modò ex Oriente, utputa Aſſyrijs ac Perſis, tento
ria, & ex Babylonico opere multa. Pòſt ingens hominum grex, qui in uaſis ferebant aurum argentumq;: & pu
rum & ſignatum. Singula uaſa ualidi iuuenes humeris ferebant. Poſt argentei crateres, pelues, phialæ, cali
ces, ueſtes, & tota regia ſuppellex, & uaſa ex ſolidis gemmis. Hinc ferculorum multitudo, & hos ſequebantur
tubicines bellicum clangorem intonantes, deinde boues auratis cornibus, quorum medios uittæ cingebant,
necnon & frontibus uittatos ad ſacrificium ſuccincti Popæ, hoc eſt miniſtri agebant. Sequebantur & alij
miniſtri cum argenteis patinis: regia dehinc proles, uxores, & nati, & ſorores cum pincernis ſeruiſq; ac nu-
tricibus, & pleraque Perſarum nobilitate patrio more ueſtiti omnes, ſed palliati. Spectantium oculos etſi
hic impleuit numerus, tamen lætiores reddidere tabulæ duæ: Altera ipſam Perſidam oſtendens ſuppliciter tol
lentem manus, & exorantem à P. R. gentium uictore, ueniam: Altera Narſen regem fugientem conſpicien
dum præbebat. Pòſt ingens captiuorum turba ſatis mœſta, in qua fuerunt Scytharum & uariarum gentium
duces, qui lacrymas effundebant. Præferebantur aureæ coronæ, & munera uictori dono data. Propius
currum præcedebant homines ſtipitibus ſudibuſq; accenſis, qui turbam ſubmouerent. Pòſt triumphan
tium currus, ex auro, & lapillis precioſis, quem trahebant quatuor equi, candore certan-
tes cum niue. In quo ſellæ curules duæ ornatæ gemmis, in quibus ſedebant princi-
pes terrarum. Triumphantium capitibus imminebant uictoriæ alatæ. Dio-
cletianus fuit una corona ex Lauro contentus, ſimili & collega:
Reges uerò Perſarum Tiaram, qua utebantur, trib. co-
ronis exornabant. Currum ſequebantur ca-
ptiuitate liberati, raſo capite & pileati,
deinde equites laureati.

EFFIGIES M· AVRELII VALERIANI MAXI MIANI XXXVIII· IMP· CONNVMERATI·

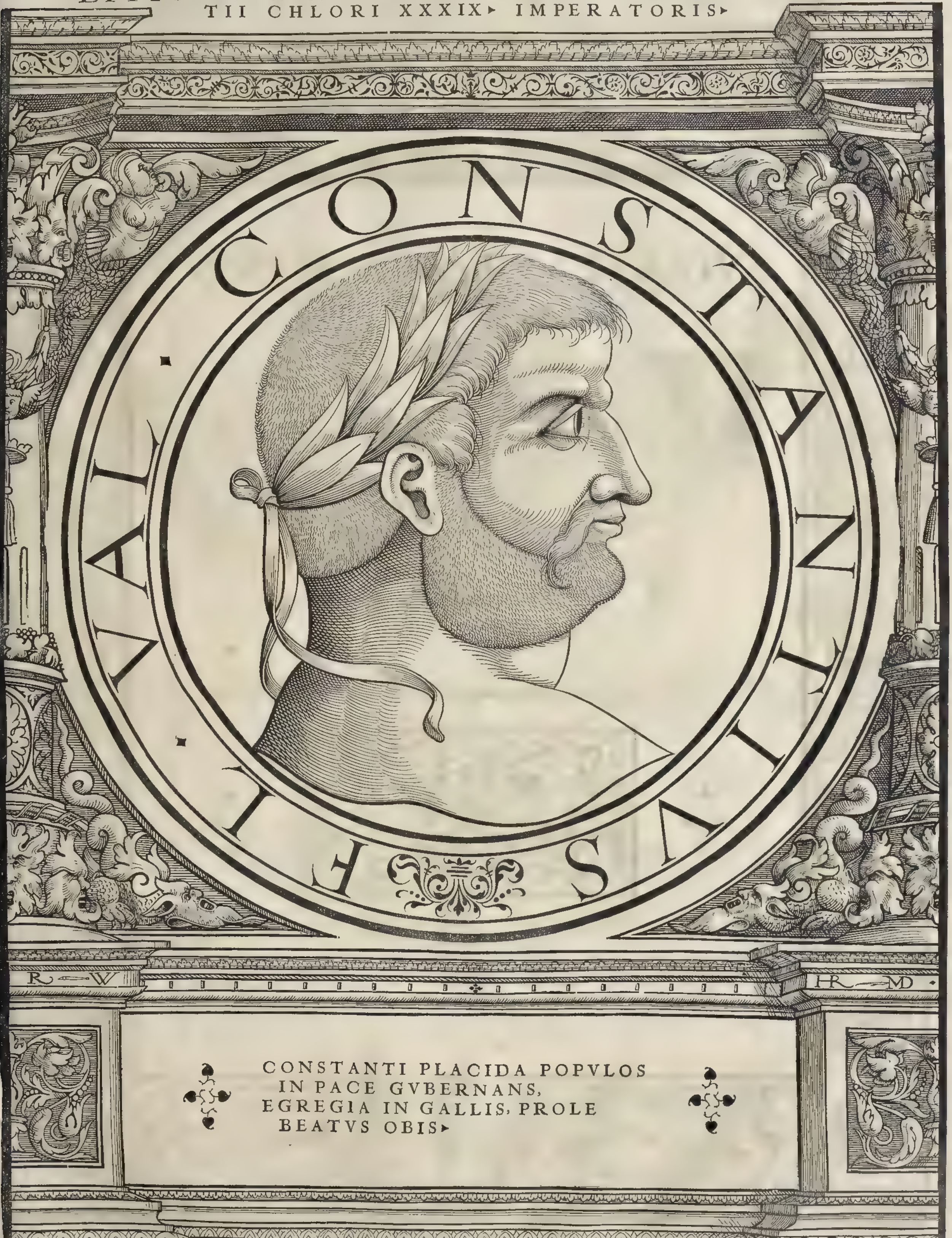
DVM STRVIS INSIDIAS GENERO
SOCER, ILLICO CAPTVS
DEDERIS A GENERO MA
XIMIANE NECI·

VITA M. AVRELII VALERIANI MAXIMIANI XXXVIII. IMP. CONNVMERATI.

MARC. AVRELIVS VALERIANVS MAXIMIANVS COGNOMENTO Herculeus, uir natura ferus & immitis, ardens libidine, utpote, qui cum duabus fororibus rem habuiſſe fertur, conſilijs ſtolidus, ciuilitatis expers, ortu agreſti, ferox natura, Cæſar Auguſtus à Diocletiano dictus, probè ſe ei ſubmiſit, atque in omnibus obtemperauit. Tumultus in Gallijs, quem Amandus & Aelianus excitauerant, ſub ſpecie tyrannidis cum tota factione Baigadarum mira celeritate compreſsit, ſtatimq́ deleuit. In Africa Gentianos deuicit, qui uix impetrauere pacem. Pullulantibus per uaria loca bellis, Conſtantium hic, Galerium Maximinum Diocletianus ſibi adoptauerunt, ac affinitate ſibi iunxerunt. Rebus undique compoſitis, cum Diocletiano Mediolani Imperium abdicauit: ſed paulò pòſt plurimùm pœnituit. Nam audiens filium ſuum Maxentium à Prætorianis militibus electum, è Lucania, in qua ſedem priuatus elegerat, circa amœniſsimos agros, ſpe reſumendi Imperium motus, ad Vrbem ſe contulit, ſimulans filio fore auxilio. Vnde milites indignati, tumultum excitarunt, quòd talia tentare eſſet auſus. Sed ille ſe excuſauit, dicens ſe huiuſmodi ſimulaſſe, tentaturum num à militibus filius diligeretur. Inde in Gallias profectus ad generum Conſtantinum inſidias ei parauit, ut eum Imperio deturbaret. Sed per Fauſtam uxorem, quæ patri maritum prætulit, detectæ ſunt. Quem Conſtantinus apud Maſsiliam obſeſſum uiuum cepit, eiuſq́ iuſſu fractis laqueo ceruicibus, occubuit. Talem exitum meruit ſanguinarius, & cruentiſsimus Imperator in Chriſtianos, cum annos x x. regnaſſet, ætate ſexagenarius: qui alioqui plures titulos uictoriarum habuit, ut in fractis marmoribus Romæ conſpicitur, in hanc ſcilicet formam:

M. AVR. VAL. MAXIMIANO INVICTO AVG.
PONT. MAX. SARMATIC. MAX. GOT.
MAX. IMPER. VIII. COS. III.
PP. PROCOS.

EFFIGIES FLAVII VALERII CONSTAN TII CHLORI XXXIX. IMPERATORIS.

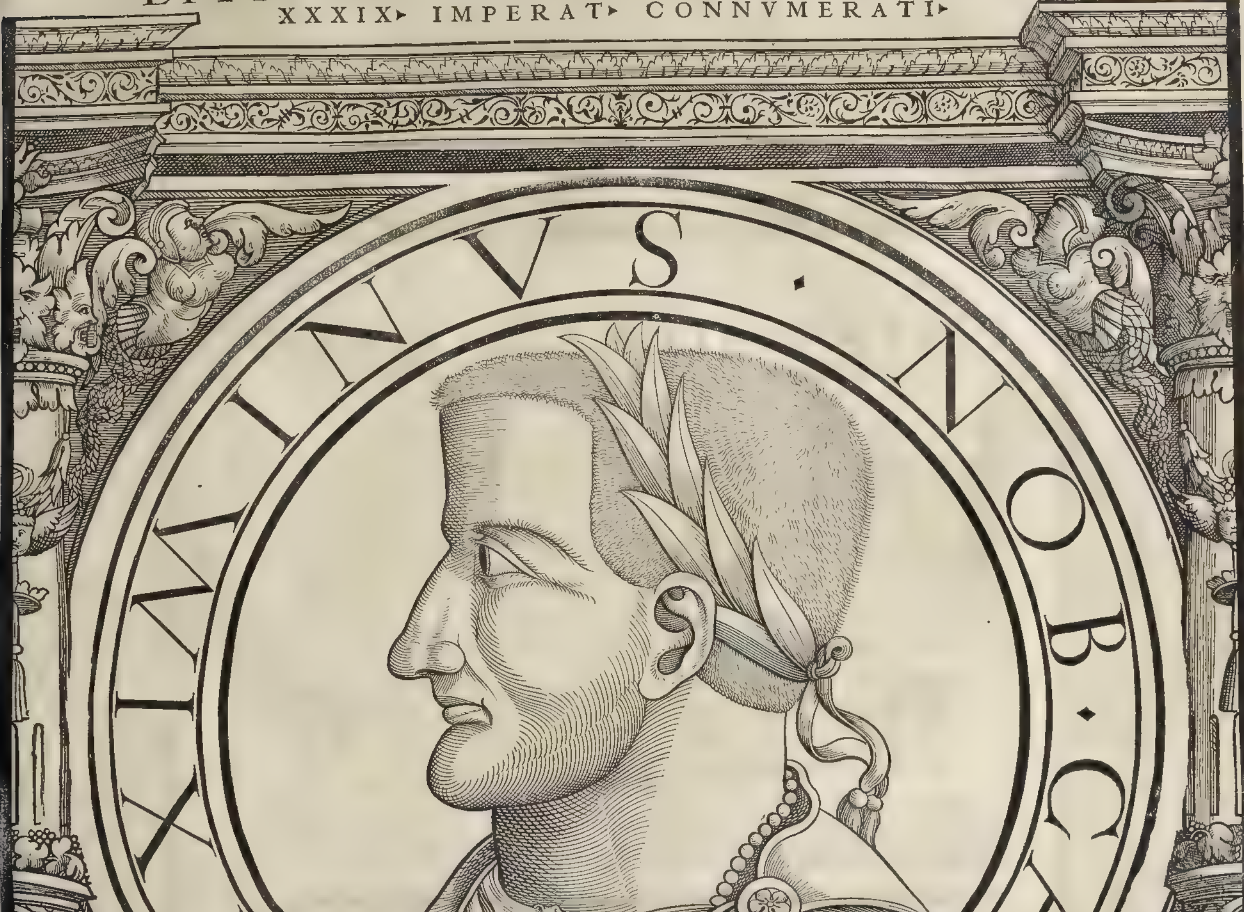

CONSTANTI PLACIDA POPVLOS
IN PACE GVBERNANS,
EGREGIA IN GALLIS, PROLE
BEATVS OBIS.

VITA FLAVII AVRELII CON STANTII CHLORI XXXIX IMPERATORIS.

F*LAVIVS VALERIVS CONSTANTIVS CHLORVS, EX PATRE EV*tropio, Romanæ gentis nobilissimo, & matre Claudia, Claudij Augusti filia, genitus, à Maximiano & Diocletiano cum Maximino in Imperio adoptatus est. Cùm seniores Augusti Imperium abdicassent, Romanusq; orbis inter hos esset, ac Constantino Gallię, Hispaniæ, Italia cum tota Africa cederent, Africæ & Italiæ administrationem recusans, quod existimabat ab uno tantum pondus minimè sustineri posse, Gallijs contentus, illis diligentissimè præfuit. Eóque regnante in Hispanijs, in Gallijs & Alpibus nulli motus fuêre, atque hostes populi Romani ab armis cessauere. Anno uerò Imperij XIII. Eboraci morte consumptus, occubuit, relictis liberis ex Helena Constantino magno, ex Theodora uerò Maximiani priuigna Amiaballiano, Constantio patre Iuliani, ac Constantia Licinij Imperatoris uxore. Virpius & Christi cultor maximus, Christianis Consulibus in rebus agendis semper usus, & cui præ cæteris religio Christiana cordi fuit, & idola odio & abominationi. Natura etiam mitissimus, diuitiarum spretor, modici cultus, ita ut à fictilibus non abhorreret: tantæ etiam modestiæ, ut facilem & amabilem cunctis se præberet, unde plurimum diligebatur. Chlorus cognomento quasi uiridis, à colore dictus est.

EFFIGIES GALERII MAXIMINI
XXXIX. IMPERAT. CONNVMERATI.

ADSCITIS REGNI SOCIIS TRV
CVLENTE GALERI
VIM TIBI POST VITAE TAE
DIA LONGA FACIS.

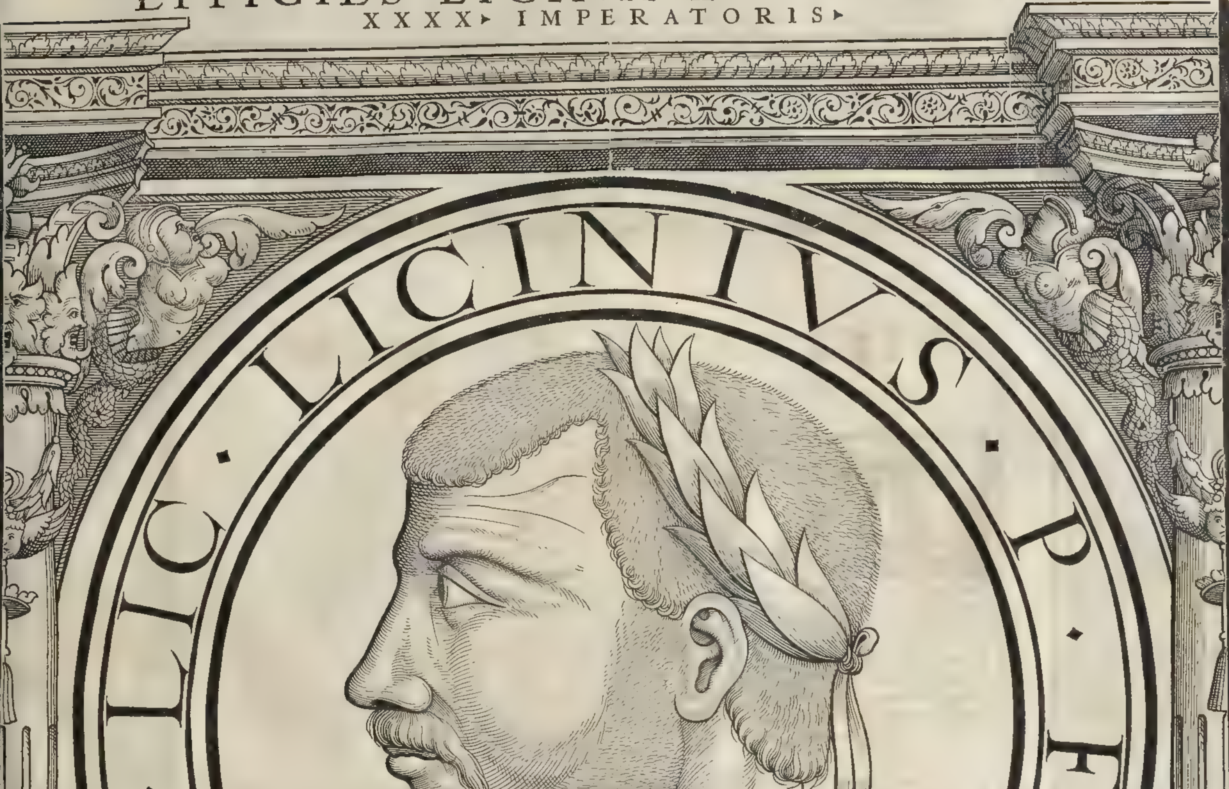
VITA GALERII MAXIMINI
XXXIX. IMP. CONNVMERATI.

GALERIVS MAXIMINVS, ORTVS PARENTIBVS AGRARIIS IN Dacia ripensi, pastor ouium, unde & illi cognomen Armentarius, militia præstans, à Diocletiano adoptatus, & Cæsar factus, tradita ei filia Valeria, ad Orientem pacandum, contra Narseum missus est. Vbi primum infeliciter, deinde fortissimè & prosperè pugnauit. Augustus factus, duos sibi adoptauit Cæsares Seuerum & Maximinum. Mortuo Seuero consortem Imperij Licinium fecit, ac contra Maxentium Romam profectus est. Sed militum defectione cognita in Illyriam rediјt, ac ob sæuam in cunctos libidinem, & in Christianos horrendam crudelitatem, in morbum incidit, & ulcere inguinibus innato, uermibus undique erumpentibus, frustra medicis medicamina adhibentibus, fœdissimo, sed tamen digno exitu, periјt, cum solus regnasset annos II. cum Cæsaribus, & imperij consorte annos XVI. Homo sanguinarius & crudelissimus, simulacrorumq; cultui usque ad superstitionem deditus fuit, nihil sine augurijs & diuinationibus agens, delitijs & luxu ad insaniam usque diffluens, matronis castissimisque uirginibus insidias undique locans, nec urbem aliquam sine adulterijs, & uirginum stupris incontaminatam relinquens.

SEVERVS, postquàm Constantinus Italiam & Africam reliquit, à Galerio Maximino addito collega Maximiano, Cæsar & Augustus dictus est, atq; Italiæ & Africæ Præfectus. Sed cùm Maxentius in Vrbe à prætorianis Imperator creatus, ac contra eum Seuerus cum exercitu profectus esset, uiribus impar, fugere coactus, Rauennæ captus, & cæsus est, Anno Imperij II.

MAXIMIANVS uerò nomine DAZA dictus, ex sorore Galerij Armentarij progenitus, ab eodem cum Seuero adoptatus, & Orienti Præfectus, Cæsar quadriennio, dehinc per Orientem Augustus triennio fuit: ortu quidem atque instituto pastorali, cæterum sapientissimi cuiusque cultor, amator literarum, ingenio quieto: sed fuit uini auidior, unde nonnunquam ebrius, quædam iubebat asperius, deinceps in sobrium tempus ac natiuum omnia distulit, ignorans se quæ antea iusserat, præcepisse. In Oriente contra Christianos maximè desæuit, licet priùs, quàm se Augustum, ui & arrogantia inflatus aduersus Constantinum & Licinium extolleret, simulata humanitate Christianis parceret. Sed cùm aduersus Licinium res nouas in Oriente moliretur, rupto fœdere, cum filijs, quos iam socios Imperij assumpserat, oppressus est. Nam & exercitus eius ferro concidit, & qui superfuerunt eo relicto, alijs se dediderunt. Ipse abiectis Imperij insignibus, fugitiuus se turbis colonorum immiscens, in agris latuit, & ne uiuus caperetur, se strangulauit Tarsi, cùm imperasset Annos VII.

EFFIGIES LICINII LICINIANI
XXXX. IMPERATORIS.

DACVS ET ASPER ERALS ICINI,
SOCEROQVE REBELLIS
OCCIDIS HINC MERITO CON-
IVGIS ARTE TVAE.

VITA LICINII LICINIANI
XXXX. IMPERATORIS.

LICINIVS LICINIANVS IN DACIA PARENTIBVS AGRICOLIS natus, ab ijs puer enutritus, extrema pueritia militauit, promotuſq; tribunus militum, bello contra Narſem optimè ſe geſsit, ob id Galerio Maximino gratus, & Seuero mortuo Imperij conſors factus Auguſtuſq; appellatus eſt. Et primò Illyrijs præfuit, poſteà in Orientem miſſus Maximianum fudit ac fugauit. Qua uictoria elatus ſuperbire cœpit, & Conſtantinum contemnere, Chriſtianorum Deum irridere, in Chriſtianos omnes deſæuire, pleriſque clariſsimis ac ſanctiſsimis uiris in uincula coniectis ac atrociſsimè necatis, pleriſque in exilium relegatis, quorum uxores ſatellitibus in matrimonium conceſsit. Iure igitur contra eum Conſtantinus Gallicanas & Italicas uires, non prohibente affinitate, expertus eſt, ac primò in Pannoniæ campis eum fudit: mox reparantem uires incredibili celeritate ex Europa in Aſiam expulit, maleq; reconciliata iterum gratia, per Conſtantiam uxorem Licinij ſororem Conſtantini cùm rebelles animos homo uecors retineret, Theſſalonicæ à militibus eſt interfectus, Anno ætatis LX. Imperij XIIII. Homo admodum aſper, & uitio auaritiæ & libidinis haud mediocriter deditus, literis ob inſcitiam adeò infenſus, VT VENENVM ET PESTEM REIPVB. NOMINARET. Oratores & Philoſophos ſummo odio mirificè inſectatus: Chriſtianis infeſtiſsimus, unde illi diſcordiarum ſemina aduerſus Conſtantium acriora nata ſunt. Vxorem habuit Conſtantiam ſororem Conſtantini Imperatoris, filiam Conſtantij ex Theodora, ex qua genuit Licinium iuniorem, & Anabalianum patrem Dalmatij Cæſaris.

LICINIVS IVNIOR, Licinij Imperatoris, & Conſtantiæ ſororis Conſtantini Magni filius, quem Conſtantinus menſium ferè XX. Cæſarem fecit, egregius iuuenis, & optimæ indolis, inſidijs Fauſtæ, ne peritia ni militando filijs obeſſet, occubuit.

EFFIGIES CONSTANTINI MAGNI
XXXX. IMPER. ET I. CONSTANTINOP.

QVATVOR HINC ITERVM DISCORDI MENTE GVBER-NANT

TRES QVORVM LACERANT VNDIQVE CHRISTICOLAS.
HOS CONSTANTINVS REPARAT VISA CRVCE COELO,
ET LIBERTATEM REDDIDIT ECCLESIAE.

VITA CONSTANTINI MAGNI XXXX IMPERATORIS ET PRIMI CONSTANTINOPOLITANI.

CONSTANTINVS MAGNVS IN BRITANNIIS PATRE CONSTANtio Pio, matre Helena genitus, puer optimis imbutus literis, extrema pueritia in re militari in Oriente sub Gallieno Maximiano egit: à quo adolescens contra Sarmatas, ingenti cum exercitu missus, ultra ætatem, & plus, quàm permitterent anni, hostes non solùm profligauit, sed etiam ducem Sarmatarum catenatum Galerio adduxit. Propter eas uirtutes Galerio suspectus, insidias fugiens, ad patrem peruenit. Eoq; mortuo regnum Galliarum, Hispaniarumq; & Cottiarum Alpium sibi testamento relictum, accepit Cæsar, quod triennio summa cum laude rexit, deditissimos & obsequiosissimos habens milites. Italiam ab ijs, qui Tyrannidem Maxentij ferre non poterant, accersitus, cum parte copiarum petijt, & Maxentium auspicio fulgidæ crucis superauit, totamq; biennio Italiam, urbemq; Romanam pristinæ maiestati asseruit. Vnde primus Romanorum principum cognomen MAGNI meruit, eíque arcus marmoreus, triumphis insignis, à Senatu positus, cum huiusmodi inscriptione: S. P. Q. R. IMPER. CAES. II. CONSTANTINO AVGVST. QVI INSTINCTV DIVINITATIS, ET ANIMI MAGNITVDINE, VNO TEMPORE, TAM DE TYRANNO QVAM DE OMNI EIVS FACTIONE IVSTIS REMPVB. VLTVS EST ARMIS. Inde abnegato idolorum cultu, Christianam puritatem amplexus est. Christum ab omnibus colendum præcepit, templaq; illi erexit, Christianos Vrbis gubernationibus præfecit, nec alia magis causa acriùs in Licinium Imperatorem & affinem exarsit, quàm quòd ille aduersaretur Christianis, eósque crudelissimis supplicijs afficeret. Quem persecutus in Græcia apprehendit, & interfecit. Bella contra Barbaros multa fortissimè confecit, semper prospera usus fortuna. Obtento itaque totius Romani Imperij regimine, ablegatis curis, animo securus, à bellis ad pacis studia conuersus, optimum principem egit. Leges sanctissimas tulit, literis & ipse semper impensè studuit, easq; fouit. Nicænam Synodum ccc. & xxii. patrum multis dissidentibus indixit, Bizantium instaurauit, & suo nomine Constantinopolim denominauit, eóque Imperium transtulit. Lauacrum baptismatis in extremum usque tempus distulit, fortè quòd iturus contra Persas, uolebat in Iordane baptizari, Christum imitaturus. Senex, Persis Mesopotamiam diripientibus bellum indixit, ac copijs coactis ipse Sotiropolim urbem petijt, ut aquis calidis senile corpus foueret. Et priùs quàm se ablueret, à medicis pharmacum datum, quòd à ministris ueneno corruptum erat, intrepidus ebibit, ac paulò pòst in morbum incidit, quo & tandem extinctus est. Corpus eius Constantinopolim regali pompa, comitante filio Constantino deductum, & ibidem in templo xii. apostolorum cum matre sepultum, Anno ætatis LXVI. Imperij xxxii. minus mensibus duobus, relictis filijs tribus, Constantino, Constante, & Constantio.

AD LECTOREM.

Cum post mortem Constantini Imperium diuisum sit, duo deinceps ordines Imperatorum erunt, Occidentales, & Orientales, quorum sedes Imperij fuit Constantinopoli, quos ideo Constantinopolitanos nominauimus: addito etiam numero quotusquisq; à Constantino primo Imperatore Constantinopolitano fuerit.

EFFIGIES CONSTANTII XXXXI.
IMPERATORIS ET II. CONSTANTINOP.

FRATRIBVS INDE TRIBVS CESSIT ROMANA POTESTAS
ACCESSIT GENITVS DALMATIVS PATRVO.
OMNIBVS OCCISIS, TENVIT CONSTANTIVS ORBEM
VICTOR, SED VITAM RELLIGIONE NECAT.

VITA CONSTANTII
XXXXI. IMPERATORIS ET
SECVNDI CONSTANTINOPOLITANI.

C*ONSTANTIVS TERTIVS FRATER, IN DIVISIONE IMPERII, CVM*
ei attributus esset Oriens, morte Constantis intellecta, ulturus eius cædem, Gallum patru
elem Cæsarem fecit, & Orienti præfecit. Ingenti exercitu aduersus Magnentium com-
parato, memorabili illum prælio ad Murtiam fudit, quo Romani uires Imperij penè con
cidere, L I I I . milibus utrinque desideratis. Mox cùm Magnentius bellum re
parasset, ad Lugdunum iterum eum uicit. Gallum à se anteà Cæsarem dictum, ferocien
tem & insolentem supra Cæsaris nomen, interfecit, ac solus rerum omnium potitus est.
Tyrannos undique oppresit, ac contra Persas sæpius infeliciter conflixit, stultitia suo-
rum militum. Quibus ad sua abeuntibus, cùm Romam cum Ormisda regis Persarum filio inuisit, Iulianum
Galli fratrem, tres & uiginti ætatis annos agentem, Cesarem fecit, sorore sua Helena ei in matrimonium tradita.
Eumq; in Gallias aduersus Alemannos eas tunc uastantes, cum paucis equitibus misit. Qui re feliciter ge
sta, cùm Imperator ab exercitu esset appellatus, de eo certior factus Constantius, aduersus Iulianum exerci-
tum misit. Sed febre correptus, usque ad radices montis Tauri lectica uectus, peruenit, ibiq; apud Mopsocre-
nem febre intrinsecus exurente, quam indignatio nimia uigilijs augebat, decesit anno Imperij X X I I I I.
ætatis L X I. Princeps felix bellis ciuilibus, externis lacrymabilis, mirus artifex in sagittis iaculandis, à cibo
uinoq;, & somno multùm intemperans, patiens laboris, facundiæ cupidus: quam cùm assequi, tarditate ingenij
non posset, alijs inuidebat.

G*A L L V S* patre Constantio, fratre Constantini Magni, matre Galla sorore Ruffini & Cerealis
uirorum Consularium apud Tuscos, in Massa Veternensi progenitus, & satis liberaliter educatus,
ferinos tamen mores educatio tollere non potuit. Erat natura ferox, & ad tyrannidem pronior,
si suo iure Imperare licuisset. Huic cùm Constantius Imperator sororem suam Constantiam iun-
xisset, & in Antiochia ad tuendum Orientem eum reliquisset, ille noctu cum satellitibus incognitus per Lupa
naria, & tabernas cursitabat, sciscitabundus sub uoce Græca & alterata, quid de Cæsare sentirent, malè de ip
so locutos trucidabat. Domitianum præfectum prætorio, & Montium Afrum, senem Quæstorem ab
Imperatore, qui de sceleribus eius iam senserat ad corrigendum eum missos, per forum tra
ctos, & malè uerberatos, suadente uxore, iugulauit. Quod intelligens Impe-
rator ad eum adducendum milites misit. Sed is Constantiam uxo
rem ad fratrem placandum misit. Qua in itinere mortua,
Constantius eum dignitate priuatum exilio da-
mnauit, & postremò interficere iussit, cùm
uixisset annos undetriginta, Im-
perij sui anno I I I I.

EFFIGIES IVLIANI BIZANTII XXXXII IMPERAT. ET III. CONSTANTINOP.

DESERTOR FIDEI SVCCESSIT APOSTATA NOSTRAE
IVLIVS, INSANIS DEDITVS AVSPICIIS.
DVM SVBEGIT GALLOS AVGVSTI NOMEN ADEPTVS,
CONGRESSVS PERSIS, VVLNERE RAPTVS OBIT.

VITA IVLIANI BIZANTII XXXXII IMPERATORIS ET TERTII CONSTANTINOPOLITANI.

IVLIANVS *APOSTATA, PATRE CONSTANTIO, CONSTANTINI* Magni fratre, matre Basilina nobilissima fœmina genitus. Puer ingenio sublimi, callido & literarum ardentissimo, adeò ut amore literarum insomnes noctes multas duceret, & uigilias Musis impenderet, institutus in primis in Christiana doctrina ab Eusebio episcopo Nicomedię, palàm Christum confessus est. Deinde Libanio Rhetori instituēdus traditus, pręter missa ueritatis cognitione, puerilem animum ad antiquorum crudelitatem flexit, & fidem Christianam deseruit. A Constantio adoptatus, & Cæsar factus, Gallijsq; primùm præpositus, in campis Argentoratensibus, cum paucis militibus, infinitas hostium copias deleuit, Regemq; eorum Chonodomarium cepit. Re bene gesta, in Gallia hostibus sæpe profligatis, ultraq; Rhenum coactis, concordi assensu, à militibus Parisijs Imperator salutatus est & Augustus. Quo Imperium tenente, populi Romani hostes intra suos terminos se continuere, & Iustitiam cœlo delapsam, rursus ad mortales redijsse dicebatur. Constantio mortuo, aduersus quem bellum ciuile parabat, adeptoq; toto Imperio, Persis, qui per L X. annos sæuissima cædium monumenta in Oriente fecerant, Romanis exercitibus sæpe repulsis atq; deletis, bellum indixit, ac cum ingenti apparatu Constantinopolim, & hinc transmisso Bosphoro, à Chalcedone Nicomediam uenit. Inde Antiochiam & Hieropolim profectus, in Mesopotamiam signa mouit, atque hinc traiecto fluuio, ponte deiecto, ut militibus redeundi uia intercluderetur, ad hostes peruenit. Ac commissa cum illis pugna, acceptoq; uulnere lethali, & manu cruore repleta, ut Christo blasphemaret, in aërem sanguinem proijciens, dixit: VICISTI TANDEM GALILAEE, VICISTI (sic enim Christum uocare solebat) ac uacuatus paulatim sanguine, circa noctis ferè medium, epota aqua frigida, uita solutus est, cùm imperasset solus annum I. menses VII. Cæsar uerò annos VII. Homo statura exigua & gracili, maiestate conspicuus, laudis immodicè cupidus, cultu Numinum superstitiosus, Christianos impio quodam odio insectatus, quanquam à sanguine eorum abstineret, militiam tamen & studia eis interdixit, ne doctores artium liberalium essent, unde materia deesset, & paulatim ingenium fidei defendendæ. Plerosque præmijs & illecebris, quasi machinis à uera pietate auertit. Quinetiam librum aduersus Christianos edidit, quē tamen argutissimè Cyrillus Episcopus Alexandrinus refutauit.

EFFIGIES IOVINIANI XXXXIII. IMPERATORIS ET IIII. CONSTANTINOPOLITANI.

MILITIBVS LECTVS IVVIANVS AD AMPLA SVPERBI
CVLMINIS ASCENDIT REGNA, PATRIS MONITV.
CVM FVGERET PERSAS, ICIT LACHRYMABILE FOEDVS
IMPERII, METAS PRAETERIENS VETERES.

VITA IOVINIANI XXXXIII. IMPERATORIS ET QVARTI CONSTANTINOPOLITANI.

IOVINIANVS IN PANNONIA, PATRE VARroniano, Comite ordinum agri Singidonensis natus, prima ætate præceptoribus erudiendus traditus, haud parum liberalibus artibus profecit. Ingenio ualdè amœno, nec à literis abhorrente. Cùm Iulianus in Oriente interijsset, ab exercitu Imperator inuitus electus est. Licet paulò ante cùm Iulianus lege ab exercitu exegisset Christianos, cingulum militiæ deserere, quàm Imperatori obtemperare uoluisset. Electus autem statim uoluit omnes milites Christianum nomen profiteri, quod & fecerunt. Ac deinde exercitum Romanum traiecit ultra Tygridem fluuium, ibíque ictum est fœdus pacis ad annos XXX. non sine calamitate Romani Imperij, restitutis quinque prouincijs Transtygritanis, quas Galerius Maximinus acceperat. Restituit etiam Sacerdotes & Episcopos, præsertim Athanasium Magnum, qui priùs sub Constantio & Galieno pulsi erant. Cúmque uenisset ad oppidum Dadastana, quod est inter Bithyniam & Galatas, cruditate stomachi, siue, ut alij uolunt, in cubiculo recenti tectorio obducto, prunis etiam ardentibus dormiens, repentè interijt, Imperij mense VII. ætatis XXXIII. Vir uultu lætissimo, oculis cæsijs, uasta & ardua proceritate, Christianæ legis studiosissimus, literarum haud expers, sed mediocriter eruditus, beneuolus, & in suos propensus, quos ad dignitatis gradus euexerat.

CHARITO filiam Lucilliani uxorem habuit Iouinianus, ex qua filium genuit Varronianum. Hæc audiens aduentare maritum, cum filio Varroniano obuiam apparatu regio processit, sed fatis nolentibus non potuit conspicere maritum.

VARRONIANVS Iouiniani ex Charito filius, quem pater secum Consulem licet infantem, creauerat, qui cum admodum paruulus in curuli sella cum patre ueheretur, uagitu reluctabatur, infelicem patris exitum uoce portendens.

EFFIGIES VALENTINIANI XXXXIIII. IMPERATORIS ET V. CONSTANTINOPOLITA.

INDE VALENTINIANVS ADIT CVM FRATRE VALENTE
IMPERIVM, ASCITVS MILITE, PATRIS OPE:
IMPERAT OCCIDVO PRIMVS FOELICITER ORBE,
ALTER IN EOO LIMITE SVCCVBVIT.

VITA VALENTINIANI
XXXXIIII. IMPERATORIS ET QVINTI CONSTANTINOPOLITANI.

VALENTINIANVS GRATIANI FVNARII HOMINIS IGNOBILIS filius,ipſe magnanimus,& rei militaris peritus,ſub Iuliano Tribunum agens,quia dijs ſacrificare nollet,lege ab exercitu exactus eſt. Quo mortuo nulla diſcordante ſententia ab exercitu Nicææ in Bithynia Imperator eſt electus. Multis undique per uniuerſum orbem bellis inſurgentibus, Valentem fratrem Imperij conſortem, & Auguſtum creauit. Gothos & Barbaras nationes Thracia expulit,Septentrionem omnem cum Saxonibus ad officium redegit. Parthos à Syria per legatos eiecit. Inquietam Germaniam Theodoſij maioris auſpicijs pacauit. Gratianum ſuum filium Auguſtum appellauit. Paulò pòſt cum Quadorum legationem latrocinia excuſantem audiret,ſubita ira accenſus,in morbum incidit,quo marceſſentibus uenis, cùm nihil emitti poſſet ſanguinis, uoce amiſſa,ſenſu integer expirauit,Anno ætatis L V. Imperij X I. Vir egregio uultu,animo graui, ingenio ſolertiſsimo,ſermone cultiſsimo, uitijſq; infectus, potiſsimùm auaritia. Erga Deum ualde pius,corpore robuſtus,& à iuſtitia nunquam alienus,& quibuſdam ſeuerus dictus & uehemens.

EFFIGIES VALENTIS XXXXIIII. IMPERATORIS ET V. CONSTANTINOPOLITA.

SAVCIVS, AC GOTHICO SVPERA
TVS MARTE CREMATVR
IMMISSO TVGVRI CRATIBVS
IGNE VALENS.

VITA VALENTIS XXXXIIII IMPERATORIS ET QVINTI CONSTANTINOPOLITANI.

*VALENS FRATER VALENTINIANI, AB EO COLLEGA IMPE*rij, & Augustus declaratus, Constantinopolim concedens, bella gessit in Oriente, Procopium temerè Imperium inuadentem deuicit, & occidit. In initio Imperij Christianæ religionis legibus fuit deditissimus, ac prius, quàm cum Gothis Thraciam populantibus, congrederetur, uoluit lauacro Baptismatis inundari, ut uirtute illius & gratia, hostes uinceret. Sed pòst coniugis seductus captionibus, Arriana secta irretitus, iuramento asseruit, se eam constanter tueri & defendere, omnesq; ad eam doctrinam adhortatus est, carpentes uerò partim exilio damnauit, partim necauit. Religiosos uiros per Tribunos & milites fustibus cedi iussit, ac lege lata Monachos militare præcepit. A Valentiniano fratre sæpe literis admonitus & reprehensus, ut à secta Arrianorum sese subtraheret, non modò non destitit, sed magis in Christianorum perniciem inflammatus est. Contra Scythas & Gothos, qui omnia cædibus & incendijs complebant, pugnans ferocius, quàm cautius in fuga uulneratus ex equo decidit, acceptusq; in uile tugurium circa Hadrianopolim, iuxta quod strues palearum erat cumulata, iniectoq; igne, à Gothis superuenientibus, flamma absumptus est, Anno ætatis L, Imperij cum fratre XIII. cùm solus regnasset annos III.

PROCOPIVS genere Siculus, in Sicilia educatus, Iulianum principem primo gradu contingebat propinquitatis. Primum occultus notarius, dehinc militaris Tribunus, & post Constantij obitum inter optimates uersatus, quietis publicæ turbator est appellatus: à Iuliano præses in Mesopotamia cum ualido exercitu relictus, cum mandato, si res Romanæ postularent, ipse de Imperatore eligendo uideret. Mortuo iam Iuliano, intelligens Iouinianum Imperatorem electũ, è conspectu se sustulit, atque Constantinopolim aufugit, & ope cuiusdam amici senatoris, cùm diu delituisset, & quorundam ignobilium militum fauore Imperatorem se fecit, eo tempore quo Bythiniam Gothi irruperant, eiq; auxilia miserant. Sed à Valente in Phrygia multis militibus ad eum deficientibus, superatus est, amissoq; exercitu, cùm per nemora paucis comitantibus per noctem uagaretur, à suis captus, Valenti Imperatori est traditus, qui abscissa ceruice eius, discordiam ciuilem sedauit.

FIRMVS in Africa Imperium sibi rapuerat, atque noua moliebatur. Sed à Valente prælio uictus est, & captus, pòst occisus: cùm Africam composuisset apud Carthaginem, sed prius baptismate ablutus, ut liberior iugulum percussori præberet.

EFFIGIES GRATIANI XXXXV. IMPERATORIS ET VI. CONSTANTINOPOLITA.

HINC CAESAR, CVI NOMEN AVVS, CVI GRATIA DONAT
ET QVEM GENS TVLERAT FLAVIA PANNONIIS.
MILLIA MVLTA ALEMANNORVM QVI PERDIDIT, ILLVM
ABSTVLIT HORRENDO MAXIMVS INDE DOLO.

VITA GRATIANI
XXXXV IMPERATORIS ET SEXTI CONSTANTINOPOLITANI.

GRATIANVS EX PATRE VALENTINIANO, ET SEVERA MATRE Syrmi natus, literis ab ineunte ætate haud mediocriter institutus. Poëta & Orator haud uulgaris, princeps plane religiosus ab adolescentia, qui mente pura & immaculabili conscientia, Deum summum ueneratus est, pudicus & uerecundus, in amicorum officijs sedulus, liberalis & comis. Patruo Valente defuncto, Asiæ Lybiæq; regna suscepit. Treueris agens Valentinianum fratrem iuniorem, Cæsarem & participem Imperij declarauit. Antistites & præsules à Valente expulsos immeritò, reuocauit. Ab Ecclesia Eunomianos, Phornianos, & Manichæos hæreticos amouit. Admodum iuuenis immensam multitudinem Alemanorum in Gallias irrumpentium, licet impari militum numero, circa Argentoratum fudit. Theodosium magistrum militum contra Gothos in Thraciam misit, & re feliciter gesta, consortem eum Imperij fecit, tradito Oriente cum Thraciæ Imperio. Verùm dum ociosus ageret, exercitum suum negligens, Alanos, quos ingenti auro ad se transtulerat, ueteri & Romano militi anteferret, adeoq; barbarorum comitatu atque amicitia caperetur, ut nonnunquam eodem habitu iter faceret, Maximi insidijs, qui ab exercitu Imperator electus fuerat, circumuentus, perijt, cum Imperasset annos XV. cum patre VIII. cum patruo III. cum Theodosio IIII. Aetatis anno X XIX.

MAXIMVS Dux Rom. exercitus, uir strenuus & probus, ab exercitu in Britannia Imperator electus, Gallias ex improuiso adortus est. Gratianum otio indulgentem, insidijs oppresit. Sed & ipse circa Aquileiam à militibus suis uinctus Theodosio traditus est, à quo occidi iussus est.

VICTOR Maximi Tyranni filius, adhuc puer, Cæsar à matre factus, & Gallijs præpositus, cum patre à Theodosio trucidatus.

EFFIGIES VALENTINIANI XXXXV· IMPE= RATORIS ET VI· CONSTANTINOPOLITA·

REGNANTEM OCCIDVO FRATREM
MALEFIDVS IN ORBE
STRANGVLAT, OBSTRICTO
GVTTVRE FVNE COMES·

VITA VALENTINIANI
XXXXV. IMPERATORIS ET
SEXTI CONSTANTINOPOLITANI.

VALENTINIANVS VALENTINIANI IMPERAtoris, & Iustinæ filius, à Gratiano fratre post patris obitum in Imperij consortem adscitus, & in Italiam missus: sed eo dolis Maximi interfecto in Illyricum confugit, & tandem in Orientem ad Theodosium properauit, à quo liberaliter exceptus, admonitúsque, ne matri assentiret in defendenda Arriana perfidia, sed pietatem paternam sectaretur, qui Ecclesiam orthodoxam semper fuisset tutatus. Ab Italia in Gallias profectus, dum Viennæ negligentiùs moraretur, fraude Arbogasti, Alanorum præfecti, noctu in cubiculo strangulatus, creditur subita, aut uoluntaria morte obijsse.

EFFIGIES THEODOSII XXXXV. IMPERATORIS ET. VI. CONSTANTINOPOLITA.

THEODOSIVS SEQVITVR; VALIDIS ACCITVS HIBERIS
CORPORIS OB VIRES CVI DATVR IMPERIVM
ILLE GOTHOSQVE SCYTHASQVE OMNIS, SAEVOSQVE
(TYRANNOS
OPPRESSIT, PVGNANS AVXILIO SVPERVM.

VITA THEODOSII XXXXV. IMPERATORIS ET SEXTI CONSTANTINOPOLITANI.

*THEODOSIVS PATRE HONORIO, MATRE THERMANTIA GENI*tus, Hiſpanus genere, originem à Traiano principe trahens, haud dubiè inter optimos annumerãdus princeps, quippe qui Rempublicam Gothicis armis penè oppreſſam, accitus ex Hiſpania à Gratiano, reſtituerit. & ob id Imperator apud Syrmium effectus, Maximum Tyrannum, qui ſibi Gallias uendicabat, apud Aquileiam extinxit. Victorem quoque eius filium intra infantiæ annos à Maximo patre Auguſtum factum necauit, Valentiniano Imperium aſſeruit, Eugenium Tyrannum & Arbogaſtum in Valentiniani ultionem ſuſtulit, non ſine Numinis manifeſto iudicio. Cum multò minoribus enim copijs congreſſus militante illi æthere, & pugnantibus pro eo uentis, inſignem adeptus eſt uictoriam. Cum ſumma gloria potitus ampliſsimo triumpho liberati orbis, ſubactisq; undique tyrannis, administratio ni Reipub. animum adiecit, filiosq; conſortes Imperij faciens, Archadium Orienti, Honorium Occidenti præfecit. Ipſe Mediolani conſenuit, ubi in morbum incidens, defunctus eſt anno ætatis LX. Imperij XVII. Corpus eius Conſtantinopolim translatum, ibi ſepultum eſt. Princeps uultu, moribus, & ſucceſſu Traiano fuit ſimilis. Eminens ſtatura, cæſaries magna, ingentes oculi, ſumma in eo clementia, incredibilis in ſuos pietas, rei militaris diſciplina ſagax fuit, nec à literis alienus, ſimplicium ingeniorum admirator, pietatis Chriſtianæ adeo obſeruator, ut ſumma ciuilitate ab Ambroſio Antiſtite caſtigatum ſe, adytisq; prohibitum tulerit.

EVGENIVS Grammaticus & literarum Latinarum præceptor, relictis ſcholis in palatio Imperatoris militabat Autographus, ob eloquentiam honoratus, Valentinianum dormientem accepto in conſilium & ſocium Arbogaſto Gotho, militaris ordinis Duce, corruptis cubicularijs, ſuffocauit, Tyrannidemq; arripuit. A Theodoſio uictus prælio, captusq;, dum ad pedes eius proſtratus ueniam peteret, à militibus adſtantibus, capite truncatus eſt,

EFFIGIES ARCHADII XXXXVI. IMPERATORIS ET VII. CONSTANTINOPOLITA.

ARCADIVS DEINCEPS FRATER ET HONORIVS ORBEM
SED IVVENES REGNANT, POST PATRIS INTERITVM.
QVOS CONTRA INSVRGVNT DIVERSA PARTE TYRANNI,
QVI TAMEN EXITIO SVCCVBVERE PARI.

VITA ARCHADII
XXXXVI IMPERATORIS ET
SEPTIMI CONSTANTINOPOLITANI.

ARCHADIVM ET HONORIVM FILIOS THEOdosius uiuens consortes Imperij fecit,& moriens,quoniam ætas eorum nondum matura Imperio erat, tres Imperij tutores testamento sanxit, Archadio, Orientis Imperatori, Ruffinum: Stiliconem Vandalum Honorio, qui occidentem tenebat: Gildonem uerò Africæ præesse uoluit. Ruffinus uerò spe potiundi Imperij,ius legationis uiolans, clàm missis muneribus, Alaricum Gothorum regem, contra Archadium solicitauit. Verùm comperta proditione, medio conatu à militibus Italicis Ruffinus, perniciosus tutor,est occisus. Caput cum dextra præcisum, ante ipsas Constantinopolis portas suspensum, spectantibus omnibus risui atque ludibrio fuit. Pari pœna Caianus comes,& imitator Ruffini,qui contra Archadium bellum ciuile mouerat, Constantinopolimq; urbem ferro & flamma uastauerat, affectus est. Archadius autem, cùm Bizantij regnasset annos ferè XIII. obijt ætatis XXXI. relicto ex Eudoxia arrogante & superba fœmina Theodosio octo annorum filio,& tribus filiabus Flaccilla,Martina & Pulcheria.

EVDOXIA, arrogans, audax & auara fœmina, Archadij uxor. Hæc cum Archadius esset ignauus, & mollis sensus, plus quàm Imperatorem decet, cuncta suo arbitrio gessit. Ob id, cùm à Chrysostomo Patriarcha uiro religioso castigaretur, effecit,ut in exilium pelleretur. Qui ad deserta Armeniæ delatus,haud diu uixit. Sed & Eudoxia statim post huius obitum,uiolenta morte, & diuina ultione,concidit,superstitibus Theodosio filio, & tribus filiabus.

EFFIGIES HONORII XXXXVI. IMPERATORIS ET VII. CONSTANTINOPOLITA.

ARCADIVS CAESO RVFFINO REGNAT EOIS
AVGVSTVM ET NATVM FECIT, ET OCCVBVIT.
IPSE TRICENALES QVOS VOVIT HONORIVS EGIT,
CIVICA SEDAVIT BELLA, SED ORBVS OBIT.

VITA HONORII
XXXXVI. IMPERATORIS ET SEPTIMI CONSTANTINOPOLITANI.

HONORIVS ROMAE AGENS MAGNA RERVM mole exceptus eſt. Gildo regnũ Africæ adeptus, ætatem Imperatoris aſpernatus, ad Imperium animum adiecit, quem tamen fratris Maſcezelis ductu, ſuperauit, eumq́; ex fuga retractum, interfecit Honorius. Eundem quoque Maſcezelem rebellantem auſpicijs Bonifacij uicit. Stilico Vandalus autoritate, opibúſque præpotens, militaris diſciplinæ ſcientiſsimus, Honorij etiam ſocer, filio ſuo regnum parare cupiens, Sueuos, Vandalos & Alemannos magna ſpe prædæ ſolicitauit, & in Honorium mouit, quos Vldinus & Sarus cum exercitu Hunnorum & Gothorum repulerunt, & intercluſis commeatibus, inedia confecerunt, regemq́; Radagaſtum ceperunt, & poſtea in carcere ſtrangularunt. Alaricus deinde Radagaſto ſuffectus, & Imperio potitus, conceſſa ſuis ab Honorio Gallia ad habitandum, à Stilicone fraude petitus & irritatus, urbem Romam, ac ferè totam Italiam diripuit, Placidiam Honorij ſororem abduxit, & Ataulpho propinquo ſuo in uxorem dedit. Honorius uerò in conſortem Imperij accepit Conſtantium ingentis animi uirum, & in rebus gerendis clariſsimum, eiq́; ſororem ſuam Placidiam remiſſam deſponſauit qui magna indole tyrannos, Gratianum in Britannia, Conſtantinum cum filio Conſtante in Gallijs ſuſtulit, atque Barbarorum impetus domuit, qui Galliam, Britanniam, & Hiſpaniam infeſtabant. Sublatus eſt tamen immatura morte ſeptimo menſe, poſtquam Cæſar appellatus eſt. Non longo tempore pòſt Honorius quoq́; cùm regnaſſet annos XXXI. cum patre II. cum fratre XIII. cum fratris filio XVI. morbo aquæ intercutis deceſsit, nulla ſuperſtite prole.

EFFIGIES THEODOSII IVNIORIS XXXXVII. IMPERAT. ET VIII. CONSTANTINOP.

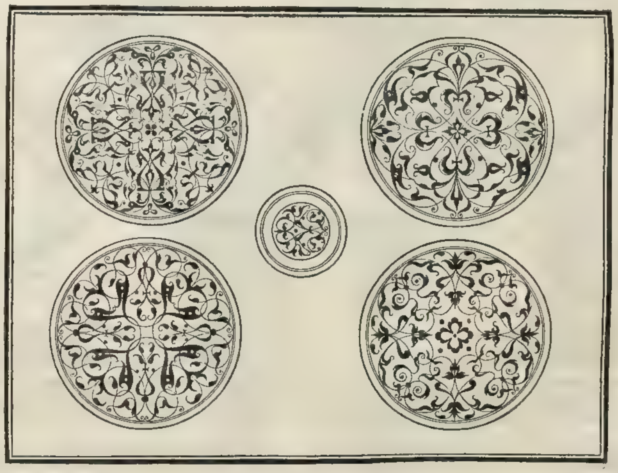

THEODOSIVS IVNIOR, PARVVSQVE VALENTINIANVS
IMPERIVM RETINENT CARDINE VTROQVE DIV.
ARMIS SED TRVCIBVS TOTVM MARS CONCVTIT OR=
HVNNORVMQVE FEROX ATTILA CAESVS OBIT.BEM,

VITA THEODOSII IVNIORIS XXXXVII IMPERATORIS ET OCTAVI CONSTANTINOPOLITANI.

*THEODOSIVS IVNIOR, ARCHADII ET EV*doxiæ filius, admodum puer à patre uiuente in Imperium accitus, & à moriente ſub tutela Iſdigertis Perſarum regis relictus, qui etiam tutelam ſumma fide geſsit, & pacem cum Romanis habuit, quoad uixit. Puer optimis moribus & diſciplinis à Pulcheria ſorore inſtitutus. Vix dum VIII. annos natus, Anthemio præfecto uiro prudentiſsimo duce, Imperium adminiſtrauit. Honorio defuncto Valentinianum conſobrinum ſuum ex Conſtantino & Placidia natum Cæſarem fecit, & data Eudoxia in uxorem, Romam miſit. Perſis fracto fœdere, duce Ardaburio, bellum indixit. Parthorum ducem ſuperauit, uaſtata regione Azemea, depopulataq; Meſopotamia, Niſibim longa obſidione preſsit. Pace conſtituta cùm Imperium Orientale omnium fauore regeret, febre ſolutus eſt, anno Imperij XLVIII. totidemque ætatis, relinquens uxorem Eudoxiam Leonis Athenienſis Philoſophi filiam, quæ præter egregiam formam, ſingularemq; pudicitiam, etiam literis excelluit. Princeps fuit uitæ integerrimæ, in primis Chriſtianæ religioni addictus, lectionibus diuinis intentus, ſemper cum Epiſcopis & ſacerdotibus conuerſans, Codices ſacros undique diſquirens, & in ſplendidiſsima bibliotheca conſeruans, philoſophiæ haud ignarus. Sic patientia & clementia cunctos homines uincens, ut ratione uiuere à cunctis apertiſsimè prædicaretur, nulla uindicta animum exatians, etiam laceſsitus. Atque ſub hoc principe Venetiæ feliciſsimis auſpicijs in aqua ædificari cœptæ ſunt.

EVDOXIA Theodoſij Iunioris filia, Valentiniani uxor, poſt interfectum maritum, Maximum illius coniugium petentem repudiauit, ac in ultionem cædis uiri Genſericum Vandalorum regem ex Africa accerſiuit matrimonio. Qui magno cum exercitu adnauigans, Vrbem ingreſſus, in eaq; quatuordecim dies graſſatus, Eudoxiam cum duabus filiabus, Placidia & Eudoxia abduxit, matremq; ſibi copulauit.

EFFIGIES VALENTINIANI XXXXVII. IMPERAT. ET VIII. CONSTANTINOP.

IVNIOR EGREGIE RETINENS ORIENTIS HABENAS
INFERTVR TVMVLO MORTVVS INDE PATRIS.
NON ATILAE VICTOREM IMPVNE VALENTINIANVS
SVSTVLIT, OCTYLAE MILITIS ENSE PERIT.

VITA VALENTINIANI
XXXXVII. IMPERATORIS
ET OCTAVI CONSTANTINOPOLITANI.

VALENTINIANVS FILIVS CONSTANTII Cæſaris & Placidiæ ſororis Honorij & Archadij. Ab Honorio cum matre & ſorore ob ſuſpitionem pulſus ab urbe, ad Theodoſium iuniorem Conſtantinopolim peruenit. Mortuo uerò Honorio, à Theodoſio Cæſar & Auguſtus appellatus eſt, Romámque peropportunè miſſus. Vbi Ioannem Imperatorem factum, ſtatim oppreſsit. Cùm Genſerice Vandalorum rege pacem ſanxit, alia parte Africæ contento: aduerſus Atilam Hunnorum regem Imperio orbis inhiantem, copias duxit, ac in campis Catalaunicis acerrime utrinque pugnatum eſt, CXLV. milibus, uictoria tamen penes Romanos ſtante ductu Etij, qui deinde Maximi, uiri potentiſsimi, figmentis, uel iuſſu Valentiniani Principis, qui illius ſucceſſus metuebat, occiſus eſt, in affectatæ tyrannidis ſuſpitionem adductus. Sed & Imperator poſtea Romæ ab eius commilitonibus confoſſus perijt, Anno Imperij xxx. Fuit hic Valentinianus, ultimus Imperator Occidentis, donec poſteris temporibus Carolus Magnus Imperator factus eſt. Et ſub hoc collapſum eſt Occidentis Imperium penitus. Franci enim Gallias, Scoti & Angli Britanniam occupauerunt, Hunni Europam, Vandali Africam, & Romam uaſtauerunt. Ac Romæ pòſt Valentinianum multi conſtituti ſunt Imperatores, aliquando quidem ab Imperatoribus Conſtantinopolitanis, aliquando à Senatoribus Romanis, & à aliquando à milite, quem Imperator Conſtantinopolitanus in Italia habuit. Quidam etiam ſua autoritate rapuerunt Imperium. Quorum primus Maioranus Senatorij ordinis, Seuerianus, Anthemius, Olybius, Blicerius, Oreſtes, qui filium ſuum Auguſtulum Cæſarem fecit in Italia. Poſt hunc ad Iuſtinianum uſq; Gothi tenuerunt Occidentale Imperium. Acciderunt autem hæc anno ab Vrbe condita M.CCXXIX. circiter annum Chriſti CCCCLVI. Atque ita regnum Occidentale uacauit annos CCCXVII. uſque ad Carolum Magnum.

AETIVS patricius Valentiniani Imperatoris Dux Imperij Occidentalis, non minùs ciuilium artium, quàm bellorum peritiſsimus. Cùm Atilam Hunnorum regem ingenti ſuperaſſet prælio, multaſque præclaras res geſsiſſet, & proſpera felicitate indies creſceret, Maximi figmentis, uel iuſſu Valentiniani principis, qui illius ſucceſſus metuebat, occiſus eſt, ac cum eo pariter Occidentis Imperij ſalus occubuit.

EFFIGIES FLAVII VALERII MARTIANI
XXXXVIII· IMPERAT· ET IX· CONSTANT·

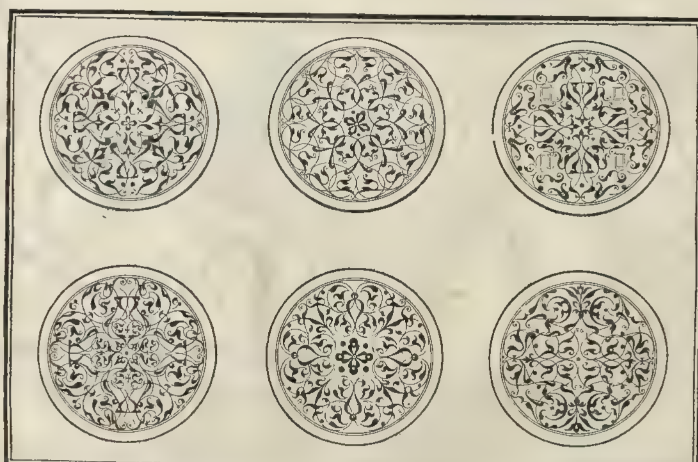

MARTIVS INDE SENEX FLAVIA DE GENTE, POTITVR
PVLCHERIAE SVASV CONIVGIS IMPERIO·
VANDALICOS SISTIT MOTVS· TVM FOEDERE PARTHOS
IVNXIT· ET EOVM ROBORAT IMPERIVM·

VITA FL. VAL. MARTIANI
XXXXVIII. IMPERATORIS
ET NONI CONSTANTINOPOLITANI.

FLAVIVS VALERIVS MARTIANVS HVMILI genere natus, militia tamen clarus, ſingulari prudentia, & integritate uitæ, omnibus notus, Pulcheriæ, Theodoſij Imperatoris ſororis ſtudio, admodum ſenex dignus uiſus eſt principatu. Moderatus ſanè princeps, & rebus agendis idoneus, ſi per ſenectam diutius uiuere licuiſſet. Nam imminutum Orientis Imperium per L X. ferè annos dilapſum, prudentia ac conſilio ſic reparauit, ut breui ingens cunctis exultatio, & ſpes oriretur dilatandi Imperij. Cum Parthis & Vandalis fœdus percuſsit, ac pacem conſtituit, Atilæ minas compeſcuit, Nomades & Blommias Aethiopia dilapſos, per Florum Alexandrinæ urbis procuratorem, ſedauit, & à finibus Romanorum pepulit. Arma nunquam niſi prouocatus mouit, pacem, quoad fieri potuit, coluit, illud ſæpe uſurpans: DVM IN PACE ESSE POSSVMVS, ARMA NON INDVAMVS. Tatianum & Iulium fratres, qui olim aquile ſuperuolantis eius caput auſpicium retexerant, uiaticoq; ducentorum aureorum inopem & ægrotantem adiuuerãt, ſtatim ut Imperator eſt appellatus, Iulium Conſtantinopoli, Tatianum Illyricis præfecit, Anno autem VI. Imperij, & menſe VI. naturæ conceſsit, conſpiratione Aſparis, qui ei uenenum dediſſe perhibetur. Qua de cauſa poſt orationem noui Principis, cùm filius Aſparis Ardaburius Cæſar eſſet à Leone pronuntiatus, populus patrem interfecit cum filio.

AVITVS Patricius Romanus à Senatu populoq; Roman. Imperator creatus, cum quo Martianus priùs, quàm moreretur, fœdus, & ſocietatem iunxit, ut in tantis Barbarorum motibus utrunq; Imperium mutuo eſſet ſibi inuicem auxilio, mutuóque fauore ſtarent. Sed nec diu imperauit, utpote qui apud Placentiam captus à Ricimero, & coactus purpuram exuere, paulò pòſt rebus exceſsit humanis.

EFFIGIES FLAVII VALERII LEONIS

XXXXIX. IMPERAT. ET X. CONSTANT.

SVRROGAT HIC FESTA GAVDENS
LEO PACE NEPOTEM
PRIMVS ET E GRAECO SAN-
GVINE CAESAR OBIT.

VITA FLA. VAL. LEONIS XXXXIX. IMPERATORIS ET DECIMI CONSTANTINOP.

LEO GRAECANICI SANGVINIS SVFFRAGIis & factione Asparis ex tribuno militum, Imperator factus & Augustus appellatus est. Cuius etiam filium Cæsarem cùm inuitus creasset, posteà cum Ardaburio, ut insidiarum in se autorem interfecit, Leonemq; nepotem ex filia Ariadna & Zenone successorem sibi esse uoluit. Aduersus Gensericum regem Vandalorum, Basiliscum Ducem misit, qui siue ignauia, siue proditione, nauali uictus prælio à Vandalis, aufugit. Sub huius Imperio Bizantium magna ex parte conflagrauit, & Italia in perpetuo motu fuit. Cùm autem Imperium Orientale XVI. annis rexisset, occubuit, relicta uxore Berina, ex qua Ariadnen, & Leontiam filias sustulit. Vir, in quo multæ clarissimæ effulserunt uirtutes: sed omnium maximè erga homines calamitosos miseratio, illud semper in ore habens, QVEMADMODVM SOL CVNCTIS, QVAE ILLVSTRAT, NONNIHIL IMPERTIT CALORIS, SIC PRINCIPEM DEBERE EOS, SVA DIGNARI MISERICORDIA, QVOS CONTVETVR.

LEO IVNIOR ab auo puer relictus, uix anno Imperio præfuit, quod tamen licet iuuenis, accurate administrauit, morum, non belli studiosus. Sed cùm esset ualetudinarius, Zenoni patri nouo exemplo pietatis, manibus suis Diadema imposuit, patrémque pro se deinceps regnare iussit.

BERINA uxor Leonis Imperatoris, Ariadnen, & Leontiam filias genuit, ac Leontia patricio Martiano filio Anthemij Imperatoris in matrimonium collocata.

MAIORANVS apud Rauennam Occidentale Imperium arripuit: sed contra Alanos, qui Gallias infestabant, mouens exercitum Denonæ iuxta fluuium, Hyram cognomento, occisus est, cum annos penè IIII. regnasset.

EFFIGIES SEVERI L. IMPERATORIS ET XI. CONSTANTINOP.

OCCIDIT IMPERIVM OCCASVS REGNANTE LEONE,
TEMPORE QVOD PLVRES OBTINVERE BREVI.
ROMANO GOTHI POST HOS DOMINANTVR IN ORBE
CVM TENET EOI SCEPTRA DECORA LEO.

VITA SEVERI L. IMPERATORIS ET VNDECIMI CONSTANTINOPOLITANI.

SEVERVS qui & Seuerianus, natione Lucanus, apud Rauennam Imperator factus, & Augustus salutatus est. Biorgum Alanorum regem superauit, & propterea lauream meruit. III. Imperij sui anno, uel, ut alij uolunt, IIII. Romæ propria morte, aut ueneno defunctus est.

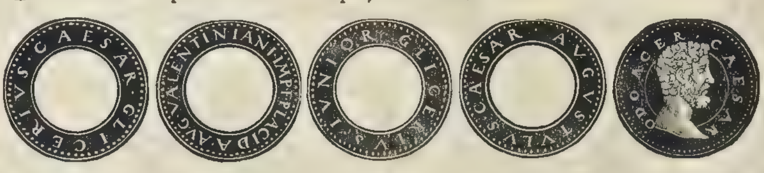

ASPAR non Imperator fuit, sed tanta ualuit potentia, ut Leonem ex Tribuno militum, Cæsarem crearet, ea conditione, ut Ardaburium filium suum adoptaret, quod & Leo fecit. Id cùm innotuit, à populo Aspar, cum Ardaburio Cæsare iam creato interfectus est.

ANTHEMIVS gener Martiani Imperatoris, opibus & genere magnus, à Martiano ad Occidentis Imperium suscipiendum missus, ut Vandalorum bello auxilio foret, IIII. regnauit annos. Cum generoso Ricimero in discordiam ueniens, diu mutuò certarunt, ac tandem ad Aelium pontem à Ricimero uictus, & gladio transfossus est.

RICIMER genere Gothus, uir militaris & egregius, in principatum Romæ ascitus, & gener Anthemij Imperatoris, Alanorum ingentem multitudinem cum eorum rege non longè à Bergamo, ciuitate Venetiarum prælio superauit. Soceri sui Anthemij auxiliares copias fudit, eumque confodit. Ciuium Romanorum bona direptioni dedit. Sed paulò post Cœliacus eum extinxit.

OLYBERIVS gener Valentiniani. Nam eius filiam Placidiam uxorem habuit, sine controuersia Ricimero in imperio succesit. VII. Imperij mense decessit Romæ.

GLYCERIVS Senatorij ordinis Romanis inuitis ab exercitu post Olyberium Imperator salutatus est. Sed emenso uix annuo spatio, à Iulio Nepote (sic erat illi nomen) Marcellini quondam patricij sororis filio, regno expulsus, & præsul apud Solanas Dalmatiarum urbem, ordinatus est.

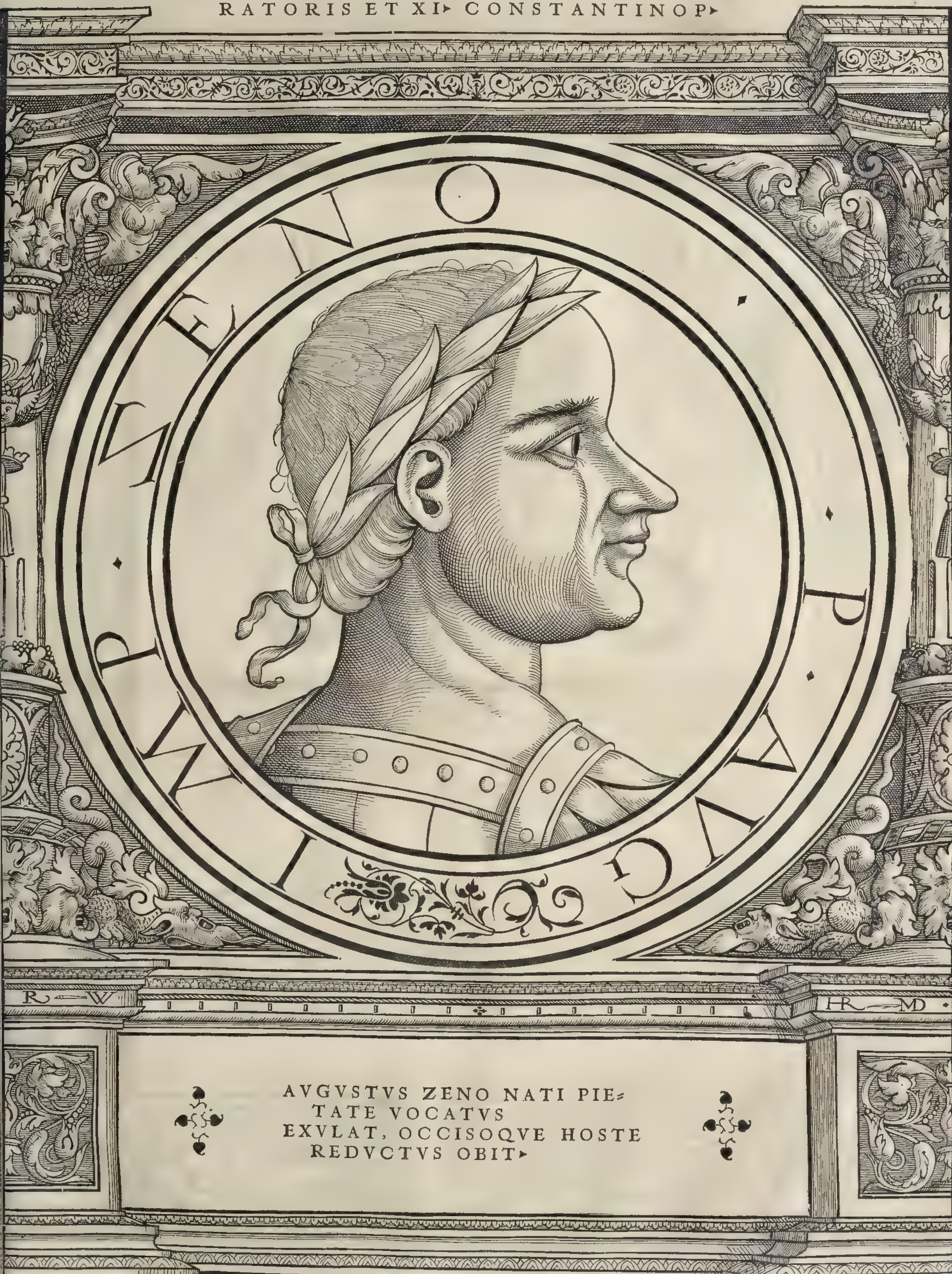
PLACIDIA VALENTINIANI ex Eudoxia filia, matre, à Censorino abducta, Olybrio, qui pòst Imperator fuit, in uxorem tradita est.

NEPOS Glycerium regno priuauit, sibique Imperium rapuit. Sed Augustulo Imperatore electo, Dalmatiam fugit priuatus regno, ac Salonis cæsus est.

AVGVSTVLVS puer admodum à patre Oreste, Rauennatium studio, ac militari fretus fama Imperator est factus. Cum Vandalis in Africa imperantibus fœdus sanciuit. Sed Orestes pater ab Odoacre Gothorum rege superatus, ac Placentiæ interfectus est. Filius uerò Augustulus, metu purpuram abijciens, cùm uix XI. mensibus Rempub. tenuisset, exilio damnatus est.

ODOACER olim Orestis armiger, Gothorũ rex, occupata tota Italia post Augustulũ XIIII. annos regnauit. Initio regni, ut terrorem suum Romanis indicaret, Bracilam Comitem apud Rauennam occîdit. De urbe transferenda cogitauit, deque suo nomine Odoacriam appellare uoluit. & perfecisset forte, nisi à Theodorico Veronensi rege Gothorum, apud Rauennam superatus & extinctus esset.

EFFIGIES ZENONIS L. IMPERATORIS ET XI. CONSTANTINOP.

AVGVSTVS ZENO NATI PIETATE VOCATVS
EXVLAT, OCCISOQVE HOSTE
REDVCTVS OBIT.

VITA ZENONIS L. IMPERATORIS ET VNDECIMI CONSTANTINOPOLITANI.

ZENO OBSCVRISSIMI GENERIS EX ISAVris Ciliciæ humili & incognita uilla, tam facie, quàm moribus deformis, à Leone filio Imperialem aſſequutus eſt dignitatem. Homo facie turpiſsima, ingenio multo deteriore, qui non ut Auguſtus, ſed ut tyrannus imperauit, fratrem habens nomine Conona, ſeipſo longè ſceleſtiorem, qui ſanguine & cæde hominum mirificè oblectabatur. Theodoricum Oſtrogothorum regem, Conſulem priùs à ſe factum, contra Odoacrem in Italiam miſit. Pulſus à Baſiliſco in Iſauriam cum uxore Ariadne ſeceſsit, priuatam instituens uitam, ſatius ratus id facere, quàm Rempub. domeſticis ac ciuilibus certaminibus lacerare. Reuocatus ex Iſauria, magno ciuium fauore, & ſtudio, propter tyrannidem Baſiliſci, regnum ſuum repetijt, ac Baſiliſcum poſt acceptam cladem, in templum fugientem cepit, & cum filio in Cappadociam relegauit. Illum & Leontinum, qui Orientem inuaſerant, in Papyrio caſtello munitiſsimo captos, interfecit. Et cùm XVII. annis Imperio præfuiſſet, miſerabili morte obijt, relicta uxore Ariadne, quæ filia fuit, Leonis Imperatoris. Hoc principe incendium adeo graue fuit, ut præter urbis Conſtantinopolis maximam partem conflagratam, centum & uiginti milia librorum combuſta ſint.

ARIADNA Leonis Imperatoris ex Berina filia, Zenonis uxor. Hæc maritum ſuum, cùm ebrietati adeò deditus eſſet, temulentusq; adeò, ut nihil à mortuo differret, multo oneratum uino, moribundum quaſi iacentem, ueluti mortuum ſepulchro, quo Reges reponebantur, inferri iuſsit, addito ingenti lapide, qui eum tegeret. Qui poſtquàm reſipuit, & ebrietas ſoluta eſt, magnos dedit eiulatus & clamores, at nullo opem ferente, in eo ſepulchro mori coactus eſt.

BASILISCVS Zenone Chalcedoni degente à Berina ſorore ſua Auguſta, in regali ſolio locatus eſt, & rex declaratus. Qui uxorem ſuam Zenoridam Auguſtam corona decorauit, & Marcum filium Cæſarem fecit, ſed propter uitæ fœditatem & auaritiam inexhauſtam, ac quod Neſtorianam impietatem eſſet amplexus, inuiſus populo, à Zenone captus, in Cappadociâ relegatus, cum filio fame & frigore conſumptus eſt.

EFFIGIES FL· VAL· ANASTASII LI· IMPERATORIS ET XII· CONSTANTINOP·

IMPIA ANASTASIVS DECERNIT
DOGMATA, QVARE
PERDIDIT HVNC VLTRIX FVL=
MINE DEXTRA IOVIS·

VITA FL. VAL. ANASTASII LI. IMPERATORIS ET DVODECIMI CONSTANTINOPOLIT.

ANASTASIVS EX HVMILI SORTE NATVS, Dicorus dictus, à discoloribus oculorum pupillis, quarum dextra nigricans, sinistra cœrulea fuit, studio Ariadnes Augustæ, extincto marito, Imperator est dictus. Ariadnen Augustam in uxorem duxit, ac ipso nuptiarum die tributum Chrysargyron omnibus remisit. Isauros commisso prælio apud Centæianum Phrygiæ oppidum palantes superauit, urbibus eorum dirutis & solo æquatis. In Illyrico cum Sabiniano & Mondone ad Margum cum Pompeio Adrianopolim, cum Aristo ad Zartam, cum Parthis in Syria decertauit. Contra Vitalianum ad Aquilonem bellum gessit. Cum Agarenis Orientis loca populantibus, pacem firmauit, multos qui imperium sibi usurpauerant, supplicio affecit. Sub eo multi motus fuerunt. Bulgari, gens prius ignota, in Illyricum & Thraciam excursiones fecerunt. Getę Macedoniam, Thessaliam, Epirum diripuerunt. Christianæ religionis primò fuit studiosissimus. Sed postea malo genio actus, Eutychianæ hæresi adhæsit, quaternitatem, non Trinitatem esse adorandam præcipiens, ac Orthodoxis multam iniuriam inferens. Ob id diuinam commeruit ultionem. Nam fulmine ictus, perijt, Imperij anno XXVII. Aetatis LXXXVIII.

EFFIGIES FL. VAL. IVSTINI LII. IMPERATORIS ET XIII. CONSTANTINOP.

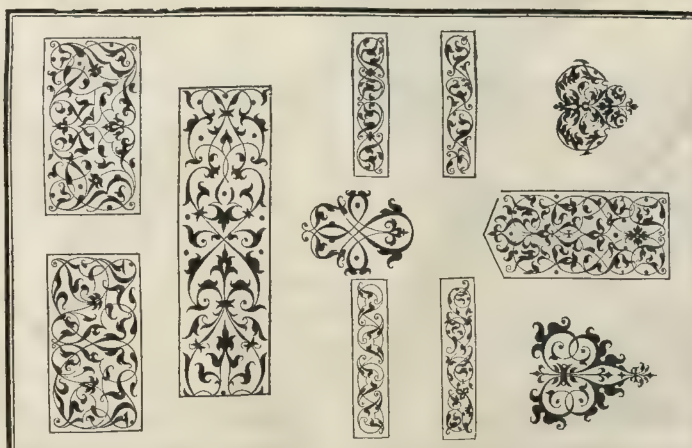
ARRIPIT IMPERIVM THRAX
ARMENTARIVS ANTE
IVSTINVS, FRVGI CAESAR
OBITQVE PIVS.

VITA FL. VAL. IVSTINI LII.

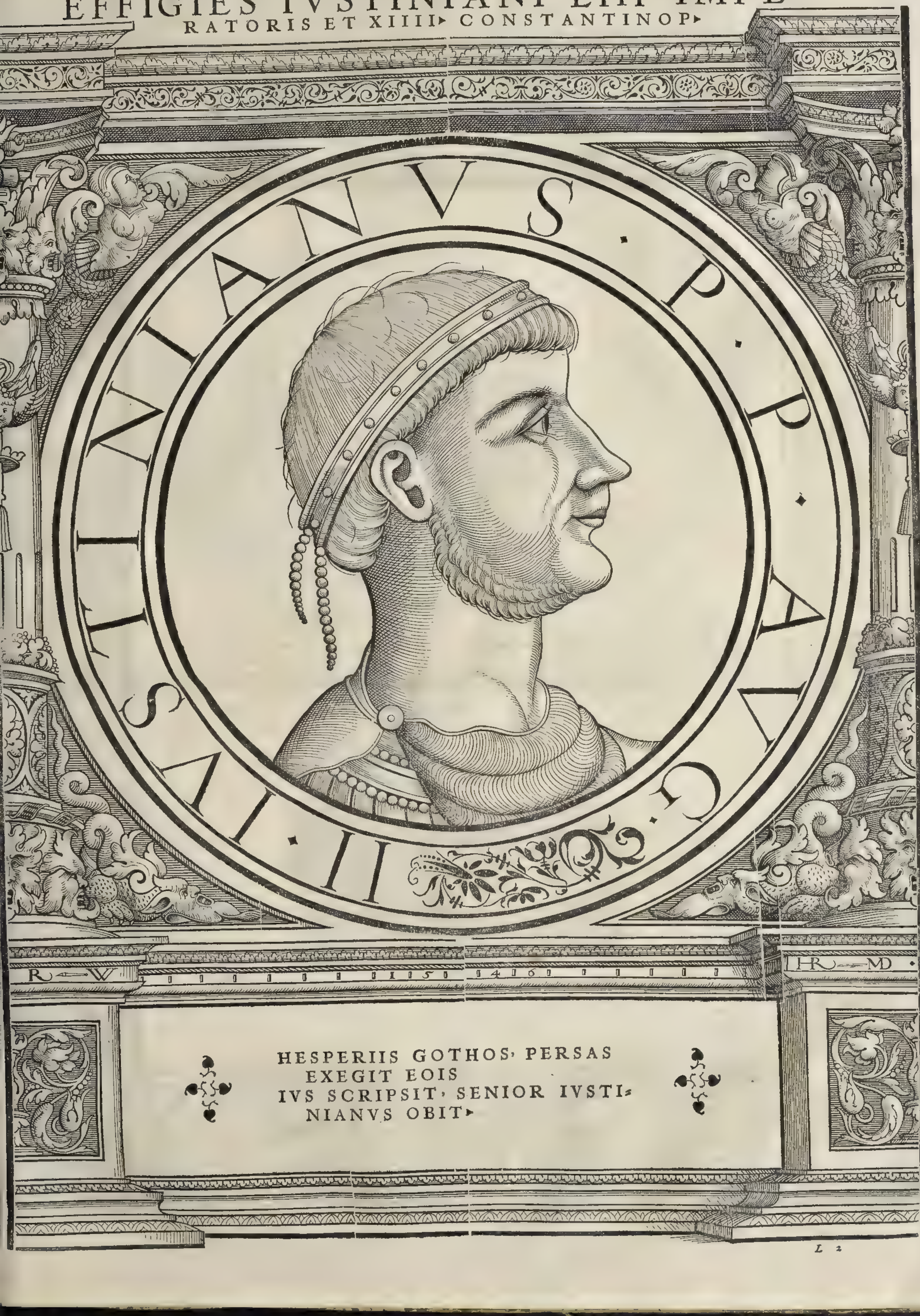
IMPERATORIS ET DECIMITERTII CONSTANTINOPOL.

F*LAVIVS VALERIVS IVSTINVS EX THRA*cia utroq; parente ignobili,ortus,primùm à teneris annis suum boumq; custos,deinde miles, ex milite factus princeps ordinis in exercitu,tandemq; mirabili astutia(quippe qui accepta ab Amantio Eunucho pecunia,ut militi,pro Theocritiano præficiendo distribueret, in se suffragia uerterit) à Senatu Imperator electus, ut lapsantem Rempub. restitueret. Theocritianum,Amantium,& Andream insidias sibi molientes è medio sustulit. Vir orthodoxus & pietatis ueræ studiosissimus, qui publico edicto promulgauit Calcedonense Concilium uenerari,autorumq; nomina(qui sexcenti triginta patres fuerant)perpetuæ memoriæ commendauit.Ex Oriente Arrianæ hæreseos infectos expulit,inter quos Seuerus Antiochiæ Episcopus fuit,qui magnas mouit turbas de corruptibili & incorruptibili. Orthodoxos Episcopos ab Anastasio eiectos recepit.Germanum Capuanum præsulem legatum ab Ormisda Pontifice Maximo missum,ut Christianam & catholicam Ecclesiam reformaret,clementissimè audiuit. Cumq; IX. annis magna uirtute Imperium administrasset,uolens senectuti suæ consulere,Iustinianum ex sorore nepotem adoptauit, & imperij successorem instituit,ac non multò pòst obijt.

L V B I C I A Iustini uxor,quæ postquàm coronata diademate, & Augusta est dicta, additum est illi nomen Euphemiæ.

EFFIGIES IVSTINIANI LIII. IMPERATORIS ET XIIII. CONSTANTINOP.

HESPERIIS GOTHOS, PERSAS
EXEGIT EOIS
IVS SCRIPSIT, SENIOR IVSTI-
NIANVS OBIT.

VITA IVSTINIANI LIII. IMPERATORIS ET DECIMIQVARTI CONSTANTINOPOLIT.

IVSTINIANVS IVSTINI SORORIS FILIVS, ex Bedirina Illyrica ciuitate genitus, annum agens XLIIII. à Iustino Imperium suscepit, adiecitq; animum, ut illud repararet. Et primum Orientem pacauit: Persas, qui transgreßis limitibus, Mœsiam Syriámque prædati fuerant, opera Bellisarij uiri clarißimi ac strenui, intra suos fines continuit. Romam à Gothorum seruitute asseruit, Africam Imperio, pulsis Vandalis, restituit. Regem eorum Gelimerum cepit, & uinctum catenis Constantinopolim misit, de eóque triumphum splendidißimum egit. Narsete Duce Totilam Gothorum regem ultra decem annos in Italia regnantem, qui & urbem Romam spoliauerat, incenderat, & cultoribus uacuam reliquerat, interfecit, & Gothorum tandem nomen in Italia deleuit. Cùm iam Italiam recuperasset, Africam omnem, cum Persia subegisset, domi forisq; gloriosus esset, confusas leges in Epitomen redegit, superuacua & inutilia resecans, cùm prius incondita & sparsa ciuilis illa iuris corpulentia obrueret magis, quàm iuuaret. In quinquaginta Digestorum libros singula contraxit, & quatuor Institutionum libros compreßit. Codicem inuulgauit, indoctus quamuis ille, ita ut facilè ab illis, quorum opera usus fuit, decipi potuerit. Templum magnificentißimum admirando ædificio extruxit, quod Græca uoce ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ, id est, sanctam sapientiam appellauit. Vir iustus & integer, & certè maximus princeps, nisi delirij Eutychiani reus fuisset. In perscrutandis rebus ingeniosus, atque hæresum maximus hostis. Ad uindictam sumendam præceps. In pecunia effundenda immodicus, & ad congerendam intemperatißimus. Vnde & parum honestis modis pecuniam sibi corradebat, nullusq; suæ auaritiæ erat modus. Tandem morbo ex senio affectus, insanus mente deceßit, Iustino priùs Imperij consorte electo. Imperij anno XXXIX. ætatis LXXXIII.

THEODORA Iustiniani Imperatoris uxor, fœmina illustris & prudens. Cùm Iustinianus extremis temporibus parum esset mentis compos, multò maximam administrationis partem ad se traxit. Vigilium Pontificem in carcerem coniecit, & panem illi & aquam solùm aliquot diebus dedit. Nobilißimum templum apostolorum excitauit, multò magnificentius, & ornatius illo, quod à Constantino extructum fuerat. Ex humanis autem exceßit, cum annos XXI. menses III. in Imperio peregisset.

EFFIGIES IVSTINIANI IVNIORIS LIIII. IMPERATORIS ET XV. CONSTANTIN.

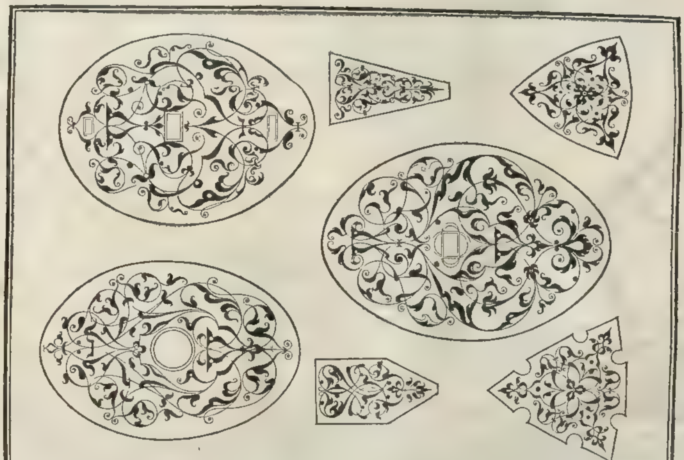

ADSERIT HIC PELAGI SECTAM
IVSTINVS, AVARVS,
VT PEDIBVS, CAPTVS MENTE
QVOQVE OCCVBVIT.

VITA IVSTINIANI IVNIORIS LIIII. IMP. ET DECIMIQVINTI CONSTANTINOPOLIT.

IVSTINVS MINOR, NEPOS IVSTINIANI EX filia, à teneris annis non ut nepos, ſed ut filius in regia ſemper habitus, & à Iuſtiniano Imperator coronatus. Natura ad omnia dexter, magnanimus, prius in Iuſtiniani domum & familiam, & ab initio principatus, ductu Sophiæ coniugis, liberalis fuit, unde ſibi animos militum & ciuium deuinctos reddidit. Sed poſtea tantæ deditus auaritiæ, ut Senatores ſpoliaret, & in omnes paſsim diuites rabie quadam deſæuiret. Fidei etiam Chriſtianæ contemptor maximus, in Pelagianam decidit hæreſin. Fœdus Perſicum, quo Romani quotannis Perſis pendebant libras auri quingentas, diſſoluit, illisq; bellum indixit. Cumq; Perſæ ad deuaſtandas terras Romanas cum magnis copijs irruiſſent, & cum ingenti præda inoffenſe abijſſent, tantam ex accepta clade accepit triſtitiam & mœrorem, ut ratione amiſſa, amens fieret, ac decimo tertio Imperij anno diem extremum pedum dolore, clauderet, ſuperſtite uxore Sophia, & declarato Tyberio Imperatore.

VXorem habuit SOPHIAM Iuſtinus, quam tam ardenter amauit, ut portum à ſe exædificatum Sophium, ac regias ædes ſuburbanas cum adiacentibus agris, Sophiada nuncuparet, quam etiam moriens Tyberio excubitorum Comiti commendauit, ut eam ueluti dominam, & Reginam obſeruaret.

EFFIGIES TYBERII CONSTAN. LV. IMPERATORIS ET XVI. CONSTANTIN.

DEBELLAS TYBERI PERSAS, MISERARIS EGENOS,
AVGVSTVM ET GENERVM DICIS, OBISQVE DIEM.

VITA TYBERII CONSTAN·
LV▸ IMPERATO▸ ET DECIMI-
SEXTI. CONSTANTINOPOLIT.

TYBERIVS CONSTANTINVS A IVSTINO IN Imperium adſcitus,eoq; adhuc uiuo ſuſcepit. Vir iuſtus, ſapiens & ſtrenuus & utilis Reipub.qui ſua liberalitate omnium meruit fauorem. Quicquid longa auaritia Iuſtinus contraxerat, Tyberius egentibus largitus eſt, pauperibus largiſsimas erogans eleemoſynas, refragante Sophia Auguſta, ſed fruſtra. Quanto autem plus donauit,tantò plus inuenit. Nam Iuſtini theſaurum ingentem, & Narſetis theſaurum in Italia, ſene quodam monſtrante, comperit. Magnam contra Perſas aſſecutus eſt uictoriam: Captiuos omnes abductos Conſtantinopolim magnificentiſsimè ueſtiuit, ac in patriam miſit. Quos præter ſpem redijſſe populares admirantes, magnis laudibus principem Romanum commendabant. Cum Longobardis,qui Romam obſidione longa cinxerant, & expugnaſſent,niſi multitudine imbrium eſſent repulſi,pacem fecit. Per quorum duces triginta poſtea tota Italia adminiſtrabatur. Poſt multa grauia bella in morbum incidens,Mauricium genereum filium adoptauit,eiq; Imperium adminiſtrandum tradidit,æquitatem & iuſtitiam commendans,præſentibus Ioanne Patriarcha(qui coronam impoſuit)& Senatu. Ac paulò pòſt ui morbi oppreſſus, deceſsit,Imperij anno VII. relictis ex Anaſtaſia uxore filiabus Charitate, Mauritio,& Conſtantia Germano nupta. Princeps ſanè iuſtus,largus,& cunctis amabilis.

ANASTASIA Tyberij Conſtantini uxor, duas ei peperit filias, Charitiam, quæ Germano deſponſata,& Conſtantiam minorem,quæ Mauritio Imperatori locata fuit.

EFFIGIES MAVRITII CAPPAD. LVI. IMPERATORIS ET XVII. CONSTANTIN.

VICTVS AVARITIA, TOTVM
QVI VICERAT ORBEM
MAVRITIVS, PHOCAE MILI-
TIS ENSE CADIT.

VITA MAVRITII CAPPADOCIS LVI. IMP. ET DECIMISEPTIMI CONSTANTINOPOLIT.

MAVRITIVS EX CAPPADOCIA ORIVNDVS Notarius humilis primùm, deinde ob rei militaris peritiam, præfectus excubitorum, Gener etiam Tyberij, succeſsit Imperio & Auguſtus factus eſt. Initio Imperij Perſas per legatos fudit: ſed pace cum Perſis firmata, exercitum in Thraciam ex orientalibus locis traduxit, Scythas Mœſia repulit, ſimul & Longobardos. Hunnos quoque cum ſuo Duce Chagano auſpicijs ſui filij Theodoſij & Germani ſoceri Pannonijs eiecit. Multiſq; cùm eſſet uictorijs illuſtris, præſertim contra Perſas, cunctis tandem poſteà inuiſus factus eſt militibus, ob immenſam auaritiam, qua nihil eſt deteſtabilius in principe. Qui ſua auaritia rapinas, cædes, & homicidia diſsimulabat. Prætereà nulla ſtipendia militibus erogabat, præſertim his, qui Sarmatico limite contra Scytharum impetum loco ſterili poſiti præerant, difficilia quæque tolerantes, ne ob auaritiam captiuos à Perſarum rege minimo redimeret. Ob id in eius caput conſpiratio facta à militibus, & Phocas Imperator deſignatus eſt, à quo etiam Mauritius cum tota ſua proſapia, Conſtantia uxore, Theodoſio, Tyberio, & Conſtantino filijs, totidemq; filiabus, Chalcedone interemptus eſt, cùm Imperaſſet annis XX. uixiſſet. LXIII. Vir utilis Reipub. & uictorioſus, niſi auaritia labefactaſſet ſe, & totam domum. Magnæ etiam patientiæ & fortitudinis exemplum. Cùm enim in conſpectu ſuo, uxor, tres filię & filij interficerentur, forti animo perferens tantam calamitatem, exclamauit: IVSTVS ES DOMINE, ET RECTA IVDICIA TVA.

CONSTANTINA Tyberij & Anaſtaſiæ filia, Mauritij Imperatoris uxor, ex quo peperit tres filios, Theodoſium, Tyberium, & Conſtantinum, totidemq; filias, qui omnes ſimul cum patre à Phoca occiſi ſunt.

EFFIGIES PHOCAE LVII. IMPERAT. ET XVIII. CONSTANTINOPOLITANI.

PERDIDIT IMPERIVM PHOCAS
PROPE: SEGNIS ADVLTER
QVEM NECAT OB SORDES
PRISCVS AVARITIAE.

VITA PHOCAE LVII. IMPERATORIS ET DECIMIOCTAVI CONSTANTINOPOLITANI.

PHOCAS PRAEFECTVS SCITHIAE, PER MAVritij cædem, à ſcelerato exercitu, cui præerat, Imperator electus & Auguſtus ſalutatus eſt. Tanta initio Imperij in nouo principe fuit indoles, talemq; ſe gentibus oſtendit, ut multi cum eo pacem ſancirent. Sed nec ille auaritia Mauritij admonitus, ab hoc uitio temperauit. Quia longè ſtudioſiùs colligendæ undique pecuniæ incubuit, omniaq; ex Perſicæ ſeruitutis inſtituto egit, cum ſuis aulicis ſecreta tractans, Magiſtratus & iudicia uendens, charioresq; eos habens, qui inexplebili rapacitate populos uexabant. Vnum hoc ſanxit, quod poſteri laudarunt, quod rogante Bonifacio Papa, Romanum Pontificem principem omnium Eccleſiarum declarauit. Cætera adeò ſocors & ignauus, & frequentibus adulterijs infamis, ut Romanum Imperium undique Barbari uaſtarent, & umbra ſolùm eius nominis ſtaret. Perſæ enim Meſopotamiam, & Syriam occupauerunt, Hieroſolymam depopulati ſunt, & ſanctam Crucem Saluatoris noſtri ſecum abduxerunt, omniaq; ſacra loca cædibus & incendijs prophanauerunt. Iberos, Armenias, Arabes, Dardanos, & Mediterranea Macedoniæ, & Thraciæ abſtulerunt. In Cappadociam & Galatiam incurſiones fecerunt, & ad Chalcedonem ſunt depopulati. Nec minùs in Occidente Germaniæ, Hiſpaniæ, Galliæ, & bona Italiæ pars à Romano defecerunt Imperio. Aegyptum Sarraceni uaſtauerunt, & caſtris deletis Romanorum ubique hominum ſtrages magna, ſimulq; annonæ inopia, & pecorum calamitas, propter principis luxum. Vnde neceſſe fuit, ut aut nomen Imperij deleretur, aut Phocas occumberet: quod & factum eſt. Nam conſpiratum in eum eſt ab Heraclona & Heraclio, & Priſco, qui captum manibus, pedibusq; truncatis, & genitalibus ob inſignem eius libidinem, & capite amputatis, eum priùs interfecerunt, quàm ſuppetias ferre eius milites potuerint. Sicq; ſceleſtiſsimus & impuriſsimus princeps, omnibus ſuis fratribus ac neceſſarijs ſublatis, dignum perfidia ſua in Mauritium exitum habuit, cùm annos VIII. imperaſſet.

LEONTIAM uxorem habuit Phocas, quam poſt ſortitum Imperium Auguſtam dixit, ex qua filiam Domantiam ſuſcepit, quam Priſco copiarum Præfecto uxorem dedit.

EFFIGIES HERACLII LVIII. IMPERAT. ET XIX. CONSTANTINOPOLITANI.

AT SPOLIA A PERSIS HERACLIVS
AMPLA REPORTAT,
ABDITVS HVNC VENIS ENECAT
HVMOR AQVAE.

VITA HERACLII LVIII. IMPERATORIS ET DECIMINONI CONSTANTINOPOLITANI.

HERACLIVS FILIVS HERACLONAE, propraetor Africæ, post interfectum Phocam, suffragantibus militibus, Imperator pronuntiatus est. Et qua die Diadema imposuit regium, etiam Fabiam Eudociam in uxorem duxit. Patre eius, Heraclona ex Africa cum magno exercitu in Aegyptum & Asiam proficiscente, medioq; conatu in itinere moriente, Persæ metu liberati Africam inuadunt, eamq; totam sibi subijciunt. Contra quos Heraclius fœdere cum Chagano facto, missis pluribus muneribus bellum parat, ac legatis priùs pro impetrandis inducijs, missis, contemptui ab his habitus, adeò excanduit, ut differre bellum ampliùs non potuerit. Responderunt enim impij hostes, non prius se Romanis pacem daturos, quàm Christianam abnegassent religionem. Quare ingentibus copijs in Cosroën ductis, qui interim Palæstinam, & totam Iudæam diripiens, passim multos Christianos interfecit, quorum numerus fuisse dicitur nonaginta milia: & uictis eius ducibus, & cum omnibus copijs cæsus, mox profligato Cosroe, Persideq; omni in ultionem ferro igniq; uastata, Crucem Dominicam ablatam recepit. Pacem etiam cum Persis firmauit, limitemq; Persici & Romani Imperij, Tigridem fluuium esse uoluit. Et cùm à Mathematicis prædictum sibi fuerat, magnum à circunciso populo imminere periculum, quod ille intelligens de Iudæis, Iudæos, etiam inuitos Christiano nomini adiunxit, non aduertens quòd & Sarraceni circunciduntur, qui deficientes ab eo occupauerunt Syriam, Damascum & Arabiam, ac ubique Machometi legem sparserunt. In senectute uerò Heraclius cœpit fidem adhibere aruspicijs & præstigijs Dæmonum: Credidit quoque in Christo unam esse uoluntatem, & hæresi adiunxit incestum fratris sui, filia Martina in uxorem ducta, ex qua Heraclonam sustulit. Ob id nouo cladis genere occubuit, testium scilicet folliculo sursum uerso, simul cum uirili membro semper tento, adeò, ut quoties meieret, nisi obiecta tabula umbilico id prohiberet, uultum lotio spargeret, Imperij Anno XXX.

FABIA EVDOCIA prima uxor Heraclij, ex qua Epiphaniam filiam & Heraclium paruum, qui & nouus Constantinus, seu paruus Heraclius appellatus est, quem ab ineunte ætate sacro Diademate adornauit pater, pauloq; post Eudocia uita functa est.

ALiam uxorem habuit Heraclius MARTINAM fratris filiam, quam Augustam dixit. Ex qua genuit Heraclonam, qui & Fabius est nominatus, & alium filium Dauid dictum.

HERACLIVS, qui & Constantinus iunior, uel nouus dictus, rectæ & ueræ pietatis cultor, Imperium à patre acceptum, uix annum administrauit, dolis nouercæ Marinæ, quæ filio Heraclonæ imperium astruebat, sublatus, relictis Gregoria Nicetæ Patricij filia. & Constante filio.

EFFIGIES CONSTANTINI LIX· IMPERAT·
ET XX· CONSTANTINOPOLITANI·

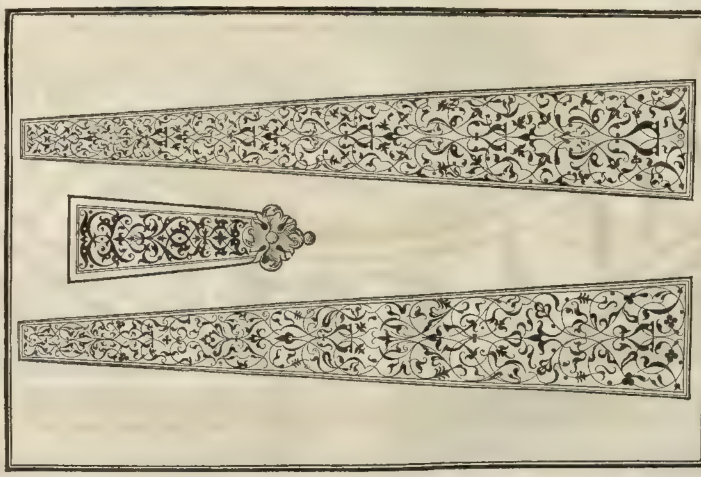

ORNAMENTA VRBIS RAPIT IMPIVS
OMNIA CONSTANS
TRINACRIAE IN THERMIS QVEM
NECVERE SVI·

VITA CONSTANTINI LIX.
IMPERATORIS ET XX.
CONSTANTINOPOLITANI.

C*ONSTANS, QVI ET CONSTANTINVS TERTI*us, filius Constantini noui, seu iunioris ex Gregoria, sine militum suffragio, admittente Senatu, qui Martinæ scelus execrabatur, Imperator electus, & creatus est. Hic auitæ impietatis sectator, Martinum Episcopum Romanum sibi aduersantem captũ in Chersonnesum relegatum fame mori coegit, multosq; alios rectæ fidei homines, qui opinioni suæ de unica in Christo uoluntate, assentire nollent, interemit. Cum Sarracenis, qui receptis uiribus, omnia loca Asiæ minoris uastabant, insulamq; Rhodum recipiebant, celeberrimum ibi Colossum destruentes, classe congressus, uictus aufugit, tanta Romanorum strage edita, ut ex eorum sanguine mare colorem rubeum traxerit. Qua uictoria Sarraceni elati simul de Imperio cogitare cœperunt, & dissensione orta inter eos de Duce belli, per biennium inducias Constans impetrauit Italiam cum maximo equitum & militum numero ingressus, ut eam à Longobardico iugo liberaret, magnam in ea sæuitiam exercuit. Victus à Longobardis acie, Romam aufugit, ac in ea quinque dies lustrando consumens, quicquid antiqui operis, signorum ex auro, argento, ære, aut marmore fuit, quod delectare oculos potuit, id omne ui auulsum, inde sustulit, & ad naues ferri iussit, plusq; ornamentorum paucissimis diebus detraxit, quàm Barbari per CCLVIII. annos. Vrbe sic spoliata, in Siciliam traijciens, cùm sextum ibi annum ageret, & auarè & crudeliter tributum exigeret, & molliter ac libidinosè ibi uersaretur, à ministris suis in balneis interfectus est, cum regnasset annos XXVII.

CONSTANS uxorem habuit, cuius nomen non inuenitur, ex qua tres filios Constantium, Heraclium & Tyberium sustulit.

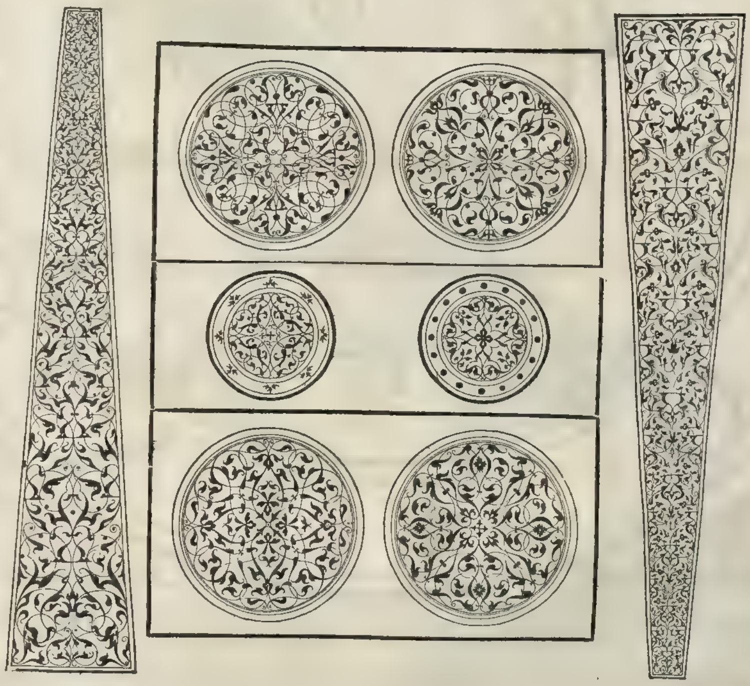
EFFIGIES CONSTANTINI IVNIORIS LX. IMPERAT. ET XXI. CONSTANTINOPOLIT.

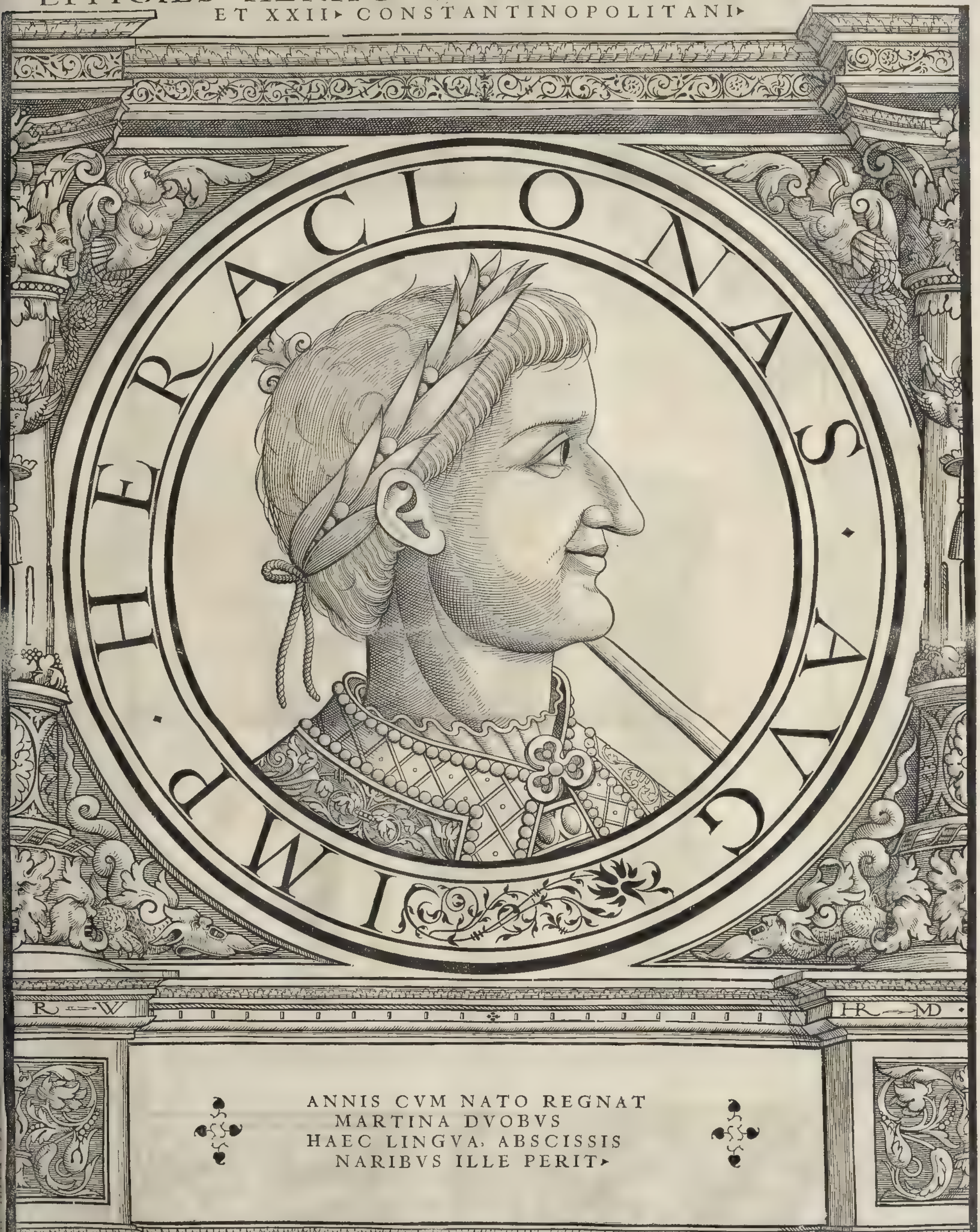
DVM PARAT IMPERIVM NATO MARTINA REPENTE
TOXICA PRIVIGNO DIRA NOVERCA DEDIT.

VITA CONSTANTINI IVNIORIS LX. IMPERATORIS ET XXI. CONSTANTINOPOLITANI.

HERACLIVS, qui & Constantinus iunior, uel nouus dictus, rectæ, & ueræ pietatis cultor, Imperium à patre acceptum, uix annum administrauit, dolis nouercæ Martinæ, quæ filio Heraclonæ imperium astruebat, sublatus, relictis Gregoria Nicetæ Patricij filia, & Constante filio.

EFFIGIES HERACLONAE LXI· IMPERAT· ET XXII· CONSTANTINOPOLITANI·

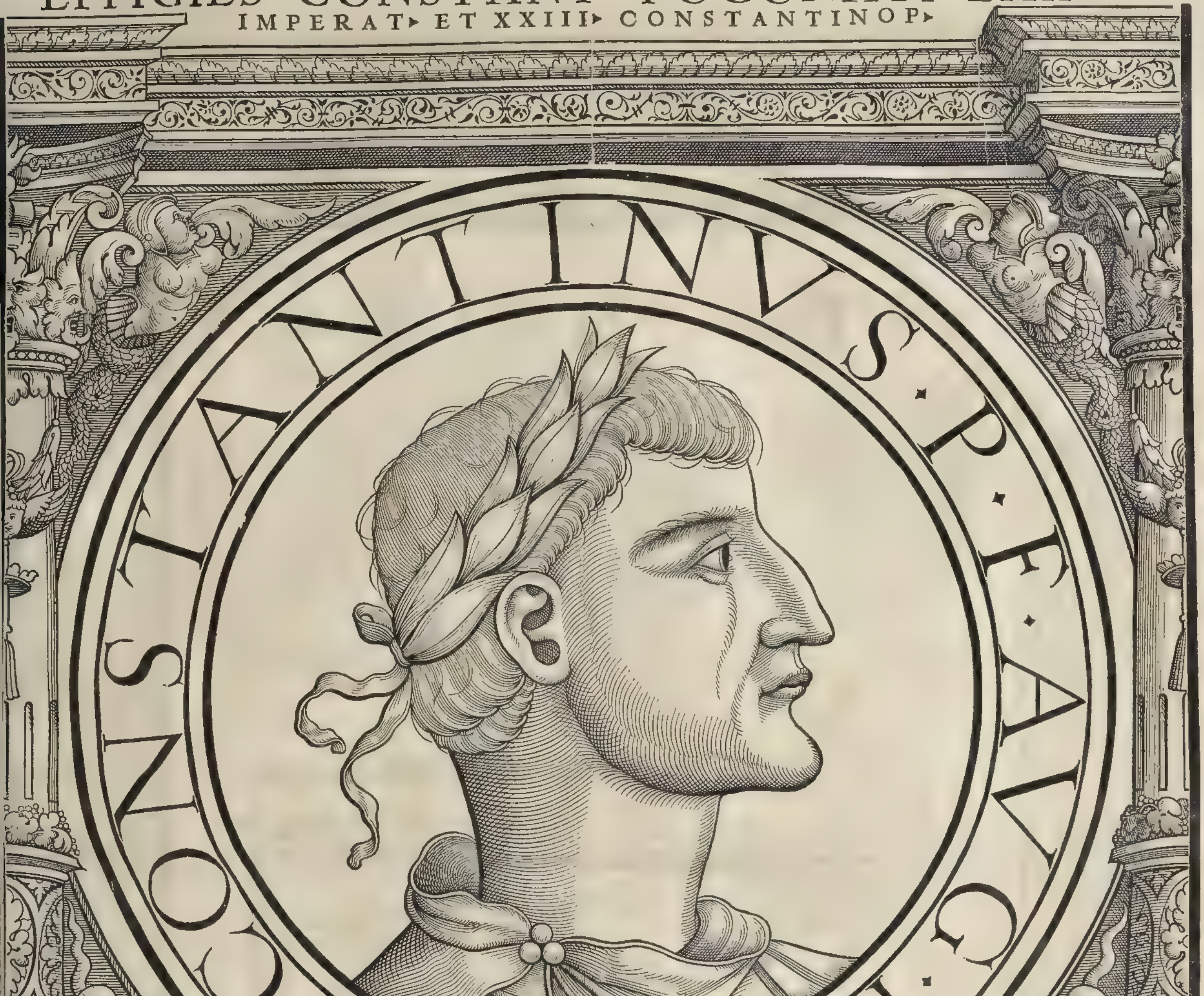
ANNIS CVM NATO REGNAT
MARTINA DVOBVS
HAEC LINGVA, ABSCISSIS
NARIBVS ILLE PERIT·

VITA HERACLONAE
LXI. IMPERAT. ET XXII. CONSTANTINOPOLITANI.

HERACLONAS Conſtantino iuniore ſublato, cum matre Martina Imperium arripuit: Sed ambo conſpiratione Senatus, ante biennium capti, & in exilium Cappadociam miſsi ſunt, præciſa matri lingua, ne oratione, qua plurimùm ualebat, populos commoueret, & puero abſciſſo naſo, ne decor aut gratia commiſerationem faceret.

EFFIGIES CONSTANT· POGONATI LXII·
IMPERAT· ET XXIIII· CONSTANTINOP·

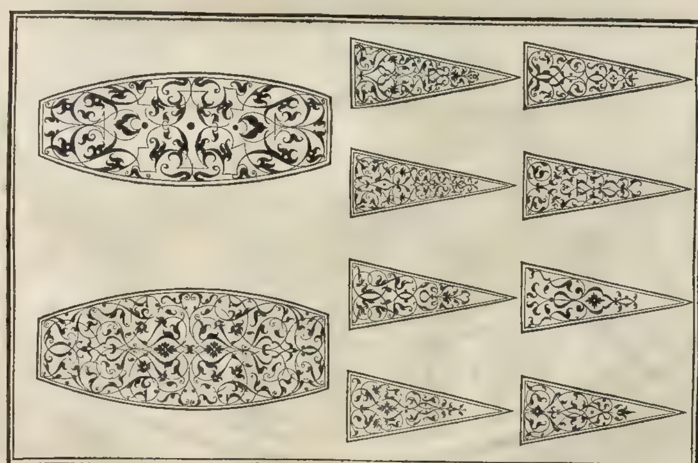

PERFIDA POENORVM FVGAT AGMI-
NA CONSTANTINVS
FRATRIBVS ET NARES AMPVTAT,
AC MORITVR·

VITA CONSTANTINI POGONATI LXII. IMPERAT. ET XXIII. CONSTANTINOPOLIT.

CONSTANTINVS, CONSTANTIS FILIVS, NATU maximus, CONSTANTINVS BARBATVS uulgò dictus, succeſsit patri in Imperio. Cuius morte audita, in Siciliam uenit, ultusq; Mizizium tyrannum, & cædis paternæ conſcios, bellum cum Sarracenis in Siciliam, Græciam & Thraciam irruentibus VII. annos terra mariq; feliciter geſsit, tributum eis annuum imponens. Contra Bulgaros & Scythas finibus egreſſos, & tumultuoſiùs Thraciam adortos, omniaq; terroribus complentes, infeliciter pugnauit. Verùm inopinata illi pace oblata, fœdus cum illis percuſsit, conceſſa illis utraque Myſia, & annuo tributo promiſſo. Conſtantinus autē morbo correptus, cùm annis XVII. imperaſſet, obijt, tradito per manus Imperio filio Iuſtiniano Iuniori, fratribus ſuis Heraclio & Tyberio dudum occiſis, ne ad Imperium quandoque aſpirarent. Sexta hoc principe ueræ pietatis celebrata eſt Synodus Conſtantinopoli, Agathone Pont.fice ſuadente, ducentorum & amplius Antiſtitum, condemnatusq; error Monothelitarum, qui aſſeuerabant in Chriſto unam eſſe uoluntatem: permiſſumq; eſt Græcis ſacerdotibus habere uxores.

MIZIZIVS in Sicilia Tyrannidem ſub Conſtante inuaſerat, ſed à Conſtantino Pogonato in Siciliam ueniente regno exutus, & interemptus eſt.

EFFIGIES IVSTINIANI LXIII. IMPERATORIS ET XXIIII. CONSTANTINOP.

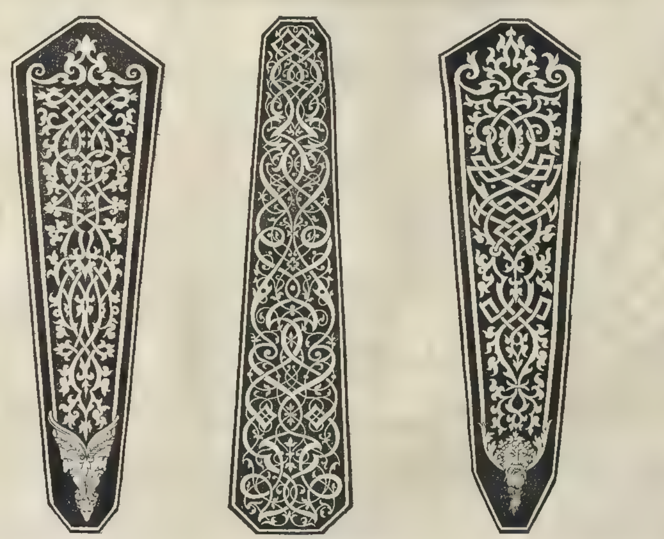

IVSTINIANE LEO TE PELLIT, OPE
INDE REDVCTVS
BARBARICA, ET MISCENS PRAE=
LIA DVRA CADIS.

VITA IVSTINIANI LXIII.
IMPERATORIS ET XXIIII.
CONSTANTINOPOLITANI.

IVSTINIANVS MINOR, QVEM NONNVLLI, IVSTINVM TERTIVM nominant, filius Constantini quarti, & Anastasiæ, ultimus stirpis Heraclianæ, Adolescens XVI. annorum, Imperium adeptus est, & ob id proprijs consilijs usus, maxima incommoda Romano nomini attulit. Contra Sarracenos & Arabes infeliciter pugnauit. Pacem cum Bulgaris à patre constitutam, nulla necessitate rupit, ac utramque Mysiam ferro flammaq; uastauit. Sed Bulgaris obstruentibus saltus locorumq; angustias, eum ad quiduis, quod uoluerunt, coegerunt. Reuersus deinde Bizantium, maximis incommodis affecit ciues. Synodum aduersus sextam à patre celebratam, indixit, bonis omnibus aduersantibus, & in primis Rom. Pontifice, quem comprehendi mandauit. Quare & crudelitate etiam in suos inuisior factus, conspiratione in eum facta, Leontij patricij, & Galinici patriarchæ dolo, ex aula deturbatus est, amputatisq; naribus, Chersonam est relegatus. Vnde mox fugiens, ad Trebellium Bulgarorum regem uenit, à quo acceptus, armisq; protectus, Imperio restitutus est, Leontio & Tyberio Imperatoribus interfectis, & Galinico Patriarcha luminibus priuato. Ipse uerò dolori suo nimiùm indulgens, quoties truncas emungebat nares, toties unum ex ijs, qui Leontio fauerant, ad supplicium rapi iubebat. Cumq; flagitiosior indies fieret, & plurimos passim interficeret, à Philippico pulsus, uitam & Imperium pariter amisit, VI. anno post exilium, cùm X. antea imperasset.

THEODORA Chagani filia, Iustiniani uxor, quam missis legatis in Casarium, cùm Imperium recuperasset, ad se uocauit, Augustamq; appellauit. Ex ea filium Tyberium genuit.

EFFIGIES LEONTII LXIIII. IMPE- RATORIS ET XXV. CONSTANTINOP.

OCCVPAT IMPERIVM PVLSO
LEO IVSTINIANO
QVEM TENVIT TRVNCIS NA-
RIBVS ABSYMARVS.

VITA LEONTII LXIIII. IMPERATORIS ET XXV. CONSTANTINOPOLITANI.

L*EONTIVS, VEL LEO II. PATRICIVS CON*ſtantinopolitanus, Dux aduerſus Madaitas, à Iuſtiniano miſſus Iberiam, Alaniam,& nonnullas terras recepit. Ac ob ſuſpicionem affectati Imperij,à Iuſtiniano II. annis incluſus fuit. Emiſſus uerò & Græciæ Dux conſtitutus,fracto carcere, magnoq; captorum numero liberato, ab illis fauſtis acclamationibus Imperator denuntiatus eſt,ſuſceptoq; Imperio Iuſtinianum Imperio deturbauit, & amputatis naribus in Cherſonam relegauit,auxiliante etiã Galinico Patriarcha. Claſſe aduerſus Arabes Africã occupantes ingẽti parata, cùm infecta re rediret,à Tyberio regno pulſus,truncatis naribus in carcerem coniectus eſt, ac poſteà à Iuſtiniano è uinculis eductus, cum Tyberio per forum & Theatrum ab equis raptus,atq; ad eius pedes detractus cùm ceruicibus preſsis calcaſſet, in Cynegeppio, ſpectante populo,interfectus eſt , cùm triennio imperaſſet.

EFFIGIES TYBERII ABSYMARI LXV.
IMPERAT. ET XXVI. CONSTANTINOP.

ABSYMARVMQVE REDVX PROBRIS,
CAPTVMQVE LEONEM
AFFECTOS MERITIS, IVSTINIANE
NECAS.

VITA TYBERII ABSYMARI LXV. IMPERAT. ET XXVI. CONSTANTINOPOLITANI.

TYBERIVS, DICTVS ALIO NOMINE ABSYMARVS, ab exercitu in Africa tumultuosè Imperator electus, qui subitò prius, quàm Leontius exercitum pararet, Constantinopolim profectus est, cum delectissimis militibus. Byzantio potitus, Leontium in potestatem redactum, truncis naribus in uincula coniecit. Qui dignitate & honoribus sub Leontio floruerunt, eos omnibus bonis priuauit, & in exilium misit. Fratrem Heraclium equestrium & pedestrium copiarum Ducem constituit, eumq; aduersus Agarenos in orientis loca misit, Philippicum nobilitatis præcipuæ, Chersonam relegauit, quod Aquila caput obumbrasse uidebatur dormienti. Cæterùm VII. pòst anno cum Leontio captus, à Iustiniano interfectus est.

EFFIGIES PHILIPPICI LXVI. IMPERAT. ET XXVII. CONSTANTINOP.

PELLIT ANASTASIVS TE DIRE PHILIPPICE REGNO,
LVMINE QVEM MERITO PRIVAT VTROQVE PIVS.
PONIT ANASTASIVS VI SCEPTRA PREMENTE SVORVM,
PRIVATVSQVE SACRIS DEDITVS OCCVBVIT.

VITA PHILIPPICI LXVI. IMPERATORIS, ET XXVII. CONSTANTINOPOLITANI.

PHILIPPICVS, BARDANIVS COGNOMENTO, filius patricij Nicephori, de nobili familia, cuius auxilio Tyberius Absymarus ad Imperium peruenit, & posteà ab illo in Chersonam deportatus, eò quòd per somnum uisum fuerat caput eius superiectu Aquilæ inumbrari, ut eum procul ab omni spe potiundi Imperij repelleret. Vbi cùm Chersonensibus longa consuetudine esset charus, contra Iustinianum bellum ultimum mouentem ab illis Dux electus est, ac Ducibus Iustiniani statim uictis, ipse cum classe & uniuersis copijs Constantinopolim petit, Iustinianum cum filio subegit, eosq; occidit. Ac Imperio potitus, Sextæ Synodi decreta altera Synodo infirmare contendit, gratificaturus monacho, qui de principatu obtinendo illi præsagium fecerat, hoc prædictionis præmium petenti. Quare cùm eloquentiæ multùm huic inesset, sapientiæ parum, opesq; Imperij iam pridem congestas dissiparet, passus etiam Bulgaros Thraciam populari, edictoq; sanxerat, ut sanctorum statuæ & imagines ex omnibus templis raderentur, ab Arthemio oculis priuatus, regnoq; expulsus est, cùm regnasset annum I. & dimidium.

VITA ANASTASII LXVII. IMPERAT. ET XXVIII CONSTANTINOP.

ANASTASIVS II. cognomento ARTHEMIVS, cùm Philippicum in ordinem redegisset, ei successit in Imperio, uir tam in sermone cunctis affabilis, quàm in operibus iustus, & apertus, magnæ experientiæ & bonitatis. Conciliorum Roman approbator, & acerrimus orthodoxæ fidei propugnator. Hic cùm exercitũ misisset contra Sarracenos, Christiani nominis hostes, in Aegyptum, Classiarijs quibusdam contumacius agentibus, qui illum oderant, domum reuersi, Theodosium ignobilem aliòqui uirum Imperio præficiunt, captaq; Constantinopoli, ne de Imperio cogitare posset amplius, in monasterium inclusus est, cùm annum I. menses III. imperasset. Sed cùm ambitionis stimulo correptus, denuo auxilio Bulgarorum Imperium rursum recipere contenderet, à Leone III. occisus est.

EFFIGIES THEODOSII LXVIII. IMPERAT. ET XXIX. CONSTANTINOP.

DIVORVM EFFIGIES THEODOSIVS
ISTE REPONIT,
QVI MOX E PLACIDO CAESARE
FIT MONACHVS.

VITA THEODOSII LXVIII. IMPERATORIS, ET XXIX. CONSTANTINOPOLITANI.

T*HEODOSIVS III. COGNOMENTO ADRAMYTTE*NVS, Constantinopolitanus, obscuro licet loco natus: uir tamen facilis, pius ac benignus, cui mira alioquin comitas, & ad promerendam gratiam, ingenium fuit. Pluribus animi dotibus breui effecit, ut omnibus esset æquè charus, orthodoxæ fidei obseruantissimus. Diuorum imagines à Philippico sublatas templis restituit, illam uenerandam potissimum, in qua sanctæ synodi erant depictæ. Nec pœnitendum egisset Imperatorem, si diutius illi per Leonem Imperatorem, licuisset. Nam à Leone regia sella deiectus, monasticam uitam est amplexus, ac felix in ea uixit, cum annos II. imperasset.

EFFIGIES LEONIS ISAVRI LXIX.
IMPERAT. ET XXX. CONSTANTINOP.

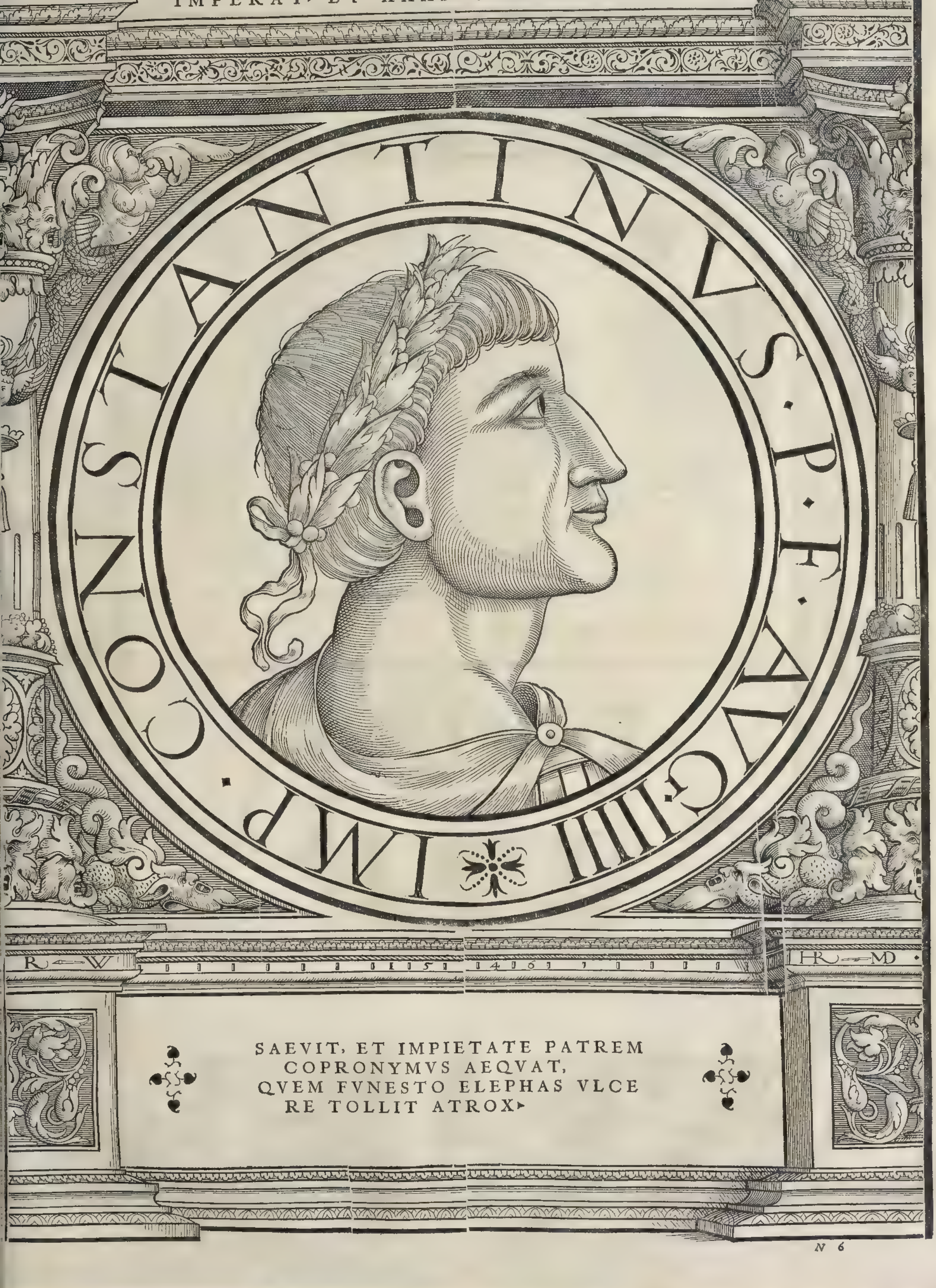
OCCVPAT HINC SOLIVM PRAVVS LEO,
ET IMPIVS VRIT
EFFIGIES, DIRIS EXAGITATVS
OBIT.

VITA LEONIS ISAVRI LXIX. IMPERATORIS. ET XXX. CONSTANTINOPOLITANI.

LEO III ISAVRVS ADEO OBSCVRI NOMInis, ut ſedentariam exercuerit. A Iuſtiniano contra Alanos & Aſmagos miſſus, aliquandiu ibi ſtetit, & reuerſus Dux orientis creatus eſt. Sed poſtea Theodoſium Imperio priuans, adeptus eſt ipſe Imperium. Vir cùm alijs ſceleribus pollutus, tum uerò impietate in Deum, cuius imagines & ſimulacra templi eiecit. Vnde illi cognomen fuit ΕΙΚΩΝΟΜΑΧΟΥ, & ΘΕΟΜΑΧΟΥ, quarum perdendi tantus eum inuaſerat ardor, ut duobus Iudæis, qui illum imperaturum antè prædixerant gratificaretur, & Conſtantinopolitanum pontificem, Germanum nomine, aduerſantem ſede extruſerit, & Roman. Antiſtitem Gregorium obſiſtentem comprehendi iuſſerit. Qui eum anathemate notauit, animumq; ſuum ab eo alienauit, & tributa ſolita non ei, ſed Francis, quibus adhęſit, tribuit. Hoc principe multis cladibus Italia, & cætera Imperij loca ſunt grauiter affecta. Sarraceni Conſtantinopolim triennali obſidione, Ducibus Maſgalda & Solimano terra mariq; fatigarunt. Verùm peſte fameq; confecti, à Bulgaris etiam ſæpe uicti, claſſe magna ex parte igne ſub aquis ardenti conſumpta, paucisſimis ex tanto naufragio ſeruatis, manifeſtam in ſe numinis iram ſenſere. Nec minori clade in urbe ſæuitũ, trecentis & amplius milibus ciuium peſte fameq; confectis: Bithynia Thraciaq; graui terræ motu conſciſſa. Muri Byzantij magna ex parte collapſi. Quibus tamen rebus flecti animus impij principis non potuit: ſed in omni ſæuitia imperans anno XXIIII. Imperij, dyſenterio fluxu miſerè animam efflauit, relicto Conſtantino filio, quem dudum conſortem regni effecerat.

MARIAM uxorem habuit Leo, quam in magna Eccleſia, adſtanti omni populo coronauit, Auguſtamq; dixit, ex qua Conſtantinum filium genuit.

EFFIGIES CONST· COPRONYMI LXX·
IMPERAT· ET XXXI· CONSTANTINOP·

SAEVIT, ET IMPIETATE PATREM
COPRONYMVS AEQVAT,
QVEM FVNESTO ELEPHAS VLCE
RE TOLLIT ATROX·

VITA CONSTANTINI CO- PRONYMI LXX. IMP. ET XXXI. CONSTANTINOPOLITANI.

CONSTANTINVS FILIVS LEONIS IMPERAtoris,cognomento COPRONYMVS,quòd infans baptiſmi lauacro admotus,media ceremonia, aquam ſacram uentris ſolutione maculauerit, paternos mores imitatus eſt, impio patri ſceleſtiſsima ſuccedens proles. Hic non ſolùm patris impietatem in abolendis Diuorum imaginibus, æquauit, uerùm etiam grauiore ſcelere reliquias eorum aut contempſit,aut combuſsit,maleficus,Magicisq́ uanitatibus ad inſaniam uſque deditus,nullo ſcelere abſtinens,non Chriſtianus,non Græcus,non Hebræus, ſed omnis impietatis mancipium. Nobiliſsimos quoſque è medio tollendos curauit. Antiſtites Conſtantinopolitanos priùs ignominiosè habitos, grauiterq́ excruciatos capite puniuit. Bulgaricum uariante fortuna bellum terra mariq́ geſsit. Atrabaſdum primæ nobilitatis hominem, Imperatorem ab Orthodoxis creatum, captum, oculis & liberis priuauit. Sub eo Italia afflicta eſt ab Aeſtulpho Longobardorum Rege, & peſtis Byzantij graſſata eſt more inaudito. Terræ motus præterea adeò afflixit Palæſtinam & Syriam, ut magna multitudo oppreſſa periret. Tam aſpera etiam hyems fuit, ut non modò flumina, ſed Pontus & Boſphorus ipſe Thracius perglaciauerit. Deſijt quoque Græcorum Exarchatus eſſe in Italia, & Rom. Pontificis eſſe cœpit. Nam Pipinus hæc loca omnia Pontificis fidei promiſit, & poſtea Carolus magnus, eius filius, eccleſiæ donauit. Conſtantinus uerò poſt infinita flagitia, Elephantico morbo correptus, exquiſitiſsimoq́ cruciatu conſumptus obijt, Imperij anno XXXV.

EFFIGIES LEONIS LXXI. IMPERA. ET XXXII. CONSTANTINOPOLITANI.

HIC SVA DETRACTO SVPERIS
DIADEMATE CINGIT
TEMPORA, SACRILEGVS MOX PE-
RIT INDE LEO.

VITA LEONIS LXXI. IMPERATORIS ET XXXII. CONSTANTINOPOLITANI.

LEO IIII. Cóſtantini Copronymi ex Cazara filius, paternæ impietatis non minus quàm Imperij hæres ac ſucceſſor, omnia paterna imitatus uitia, aduerſante matre Bulgarici ſanguinis pientiſsima, licet ab initio ſimularit religionem, Monachos in honore habens, Pontifices ex illis creans, & dignitates quaſdam illis conferens, impietati adiunxit ſacrilegium. Nam coronam auro & gemmis contextam, à Mauritio principe DEO OPT. MAX. dicatam detraxit, & nefario capiti impoſuit. Vnam omnino expeditionem fecit in Syriam. Vnde leui certamine repulſus, domum redijt, pauloq́ poſt apoſtemate carbunculi in capite innato, & ardentiſsima febri ſecuta, interijt, cum uix annum regnaſſet.

IRENE Athenienſis, uxor Leonis IIII. ex qua filium Conſtantinum genuit. Imperium aliquandiu pro Conſtantino filio adhuc puero adminiſtrauit. Mulier profectò in rebus Imperij adminiſtrandis uiro & ſocero Conſtantino multò prudentior. Adhæc tam forma corporis, quàm morum ſanctitate inſignis,

ARTABASDVS obſcuri generis homo, ſed ob uirtutes, & rectam fidem, tam Senatui quàm militibus gratus, in odium Conſtantini ab orthodoxis Imperator creatus eſt. Hic ſanctorum imagines reſtituit, atque Conſtantinopolim contra abiectum Imperatorem muniuit. Sed à Conſtantino ex Chalcedone traijciente obſidione cinctus, locatis caſtris prope mœnia, urbeq́ oppugnata captus, filijs oculisq́ priuatus eſt.

EFFIGIES CONSTANTINI LXXII.

IMPERAT. ET XXXIII. CONSTANTINOP.

PELLIT IN EXILIVM GENITRICEM,
VNDE ILLA REVERSA
ORBATVM IN VINCLIS LVMINE
VTROQVE NECAT.

VITA CONSTANTINI
LXXII. IMPERAT. ET XXXIII. CONSTANTINOPOLITANI.

CONSTANTINVS LEONIS IIII. FILIVS, IN Imperio patri succeſsit. Sed cùm adhuc puer eſſet x. annorum, mater Irene Auguſta pro eo Imperium ſuſcepit adminiſtrandum, fœmina Attici ſanguinis, forma eleganti, ſed probitatis opinione inſignior. Huius opera, ueteri religioni ſuus nitor, & uetus eſt reddita pietas, & imagines in templo repoſitæ ſunt. Septima etiam Synodus conuentu C C C. & L. patrum Niceæ celebrata eſt. Quandiu autem Conſtantinus matris Imperio obtemperauit, ritè omnia domi foriſq; ſe habuere. At ubi pubertatis annos ingreſſus eſt, matrem haud ulterius paſſus, adminiſtratione deiecit, & atrociter Imperium adminiſtrauit. Ob id ſuffragia multi Nicephoro ferebant, eumq; Imperare cupiebant. De quo Conſtantinus certior factus, Nicephorum patruum ſuum, lingua & oculis priuatum, in uincula coniecit. Mater uerò filij impietatem exoſa, ſimul dominandi libidine mota, Duces donis onerauit, ut filium iugularent. Qui paratis inſidijs, eum capiunt oculoſq; effodiunt, eodem die, quo ille ante v. annos Nicephorum excæcauerat, ac in uincula conijciunt. Ille luctu & mœrore confectus, paucis pòſt diebus expirauit. Et mater à filio expulſa, in priſtinum ſtatum à ciuibus eſt reſtituta, Anniſq; III. ſola Imperio præfuit. Cum Carolo Magno amicitiam & fœdus inijt, deq; Imperij finibus egit, connubium etiam ei deferens. Quare inſidiæ contra eam ſunt motæ: regnoq; expulſa, in exilio reliquum tempus egit. Huius tempore lamina ænea in arca lapidea inuenta eſt his uerbis: Χριςὸς μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ Παρθένου: καὶ πιςεύω εἰς αὐτόν. Ἐπὶ δὲ Κωνςαντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν βασιλέων, πάλιν ἥλιε ὄψει με. Hoc eſt.

Chriſtus naſcetur de uirgine: in eum credo: & Conſtantino & Irene Imperatoribus, ò Sol iterum me uidebis.

M A R I A Conſtantini Imperatoris uxor, optima fœmina, ob nullam cauſam à marito in monaſterium eſt detruſa.

EFFIGIES NICEPHORI LXXIII.
IMPERAT. ET XXXIIII. CONSTANTINOP.

NICEPHORVM QVO NON FVERAT
CRVDELIOR ALTER,
PERDIDIT HOSTILIS NOCTE
SILENTE MANVS.

VITA NICEPHORI LXXIII. IMPERATORIS ET XXXIIII. CONSTANTINOPOLITANI.

NICEPHORVS DOLO IMPERIVM ORIENTALE occupauit, pacemq; cum Carolo Imperatore fecit, ut ſcilicet in has conditiones iretur, Ambo Auguſti, fratresq; dicerentur, Orientis alter, alter Occidentis. Item in Italia hinc à Neapoli, illinc à Siponto quicquid ulterioris Italiæ in mare procurrit, cum ſuis è regione inſulis à Græco, reliquum à Franco Imperatore iura peteret. Inter duo Imperia medius finalisq; cardo Venetiæ, Imperij maieſtatem piè conſeruarent, neutri ſe addicerent, proprijs uterentur legibus, utriuſque eſſent Imperij amici, & pace & bello neutrius cenſerentur. Cæterùm aduerſus Perſas bellum ſuſcipiens, ualde infeliciter, & cum graui ſuo damno pugnauit, coactus dare ad ſingulos annos XXXIII. milia numorum aureorum. Quam ſummã pecuniæ uolens à Bulgarorum rege emungere, illum bello petiuit, ſed tandem ab hoſte obtruncatus eſt, cum multis alijs inſignibus uiris.

STAVRATIVM filium in uita ſua conſortem imperij fecit Nicephorus, hominem turpis formæ, & ſimplicis ingenij. Vnde & Paulò poſt mortem patris Imperio deturbatus, tonſis capillis, monaſterio eſt incluſus, poſtquàm cum patre imperaſſet annos IX.

MARIA Nicephori Imperatoris uxor.

THEOPHANIAM Athenæam Irenes reginæ affinem, quæ iam alteri uiro deſponſata fuerat, Nicephorus ui eripuit, filioq; Stauratio contra ius & fas copulauit. Quæ poſt mortem Staurati j cum ſibi comam totonderat, nigramq; ueſtem induerat, à Michaele Imperatore magna donata eſt pecunia.

MICHAEL CVROPALATOS cognomento BANCABE, gener Nicephori, regali diademate à Patriarcha Nicephoro inſignitus eſt. Vir ingenij liberalis, & ſinceræ fidei, pacis ſtudioſus, pius in Chriſtianam religionem, ſed in rebus bellicis ſocors & infelix. Cum Carolo Francorum Rege ita fœdus inijt, ut Veneti ſuis legibus ac iure uiuerent, immunitate his ſeruata, quam ad eam diem in Italia retinuerant. Contra Bulgaros Thraciam uaſtantes, expeditionem mouit. Sed ſeditione in exercitu mota, autore Leone Orientis Duce, qui ad Imperium aſpirabat, copiæ eius fugatæ, magnaq; ex parte cæſæ ſunt, atq; Leo Imperator deſignatus. Quo accepto nuntio, ita concidit animo, ut monaſterio ſe abdiderit, habenas regni facile concedens, poſt annum IIII. Imperij.

PROCOPIAM Nicephori filiam, poſtquàm Imperator pronunciatus eſt, duxit in uxorem, eámque Auguſtam coronauit, & filium ſuum regio diademate inſigniuit.

EFFIGIES CAROLI MAGNI I. GERMANI IMPERATORIS.

CAROLVS ECCLESIAM TVTATVS, ET HOSTIBVS ARMA
INFLIGENS, OMNI DVM FVGAT ITALIA,
CAESAREAM MERVIT SACRATVS FERRE CORONAM,
GERMANIS PATRIAE GLORIA PRIMA SVAE.

VITA CAROLI MAGNI I. GERMANORVM IMPERATORIS.

CAROLVS MAGNVS, PIPINI REGIS FRANCORVM ET BERthę filię Heraclij Constantinopolitani Cæsaris filius, in uilla Ingelheym, duobus millibus passuum à Moguntiaco distante, editus. Defuncto patre, concordi consensu in demortui locum subrogatus est, quod paternam auitamq; æmularetur uirtutem. Sub initia regni bellum gessit Aquitanum, alterum Longobardicum ab Adriano Pontifice in Italiam uocatos, in quo Longobardorum regnum capto eorum rege Desiderio, Francico nomini subegit: Saxonas sæpe rebellantes triennali tandem bello uicit, eosq; ad Christianam religionem assumendum coëgit. Sarracenos Hispaniam fere omnem uastantes, domuit. In Franciam rediens, Vasconum insidias passus, non paucos ex suis, & in his fortissimum quemque amisit. Sclauos, Danos, Bauaros, Bohemos tumultuantes in suā ditionem redegit. Iterū Italiā ingressus, Beneuentanorū ducem Aragisum Longobardorum reliquias fouentem, ad officium coegit. Hunnicum bellum VIII. pòst anno felicissimè confecit, expugnata eorum regia, & Thesauris opulentissimæ omnium gentis asportatis. Inde Leonis III. Pontificis uindicaturus iniuriam, tertiò ingressus est Italiam, ac Romam ueniens, in die Natalis Saluatoris, in Templo à Pontifice coronatus, Imperator & Augustus ab uniuerso populo Romano pronuntiatus est, unctusq;, abolito patritij nomine, quo prius utebatur, Imperator appellatus est. Anno regni sui XXXIII. Salutis nostræ DCCCI. Compositis Italiæ rebus, & partito cum Irene Imperio, in Gallias redijt, filioq; Ludouico consorte Imperij declarato, dum Aquisgrani hybernaret, pleuritide correptus, quam febris concomitabatur, mortuus est V. Calend. Febr. anno Redemptionis DCCCXIIII. ætatis suæ LXXI. Imperij. XIIII. Regni uerò XLVI. Princeps pacis belliq; æquè studiosus, eminente statura, oculis prægrandibus, & uegetis, canicie pulchra ac hilari facie, habitudine corporis tota uirili, insigni pietate, beneficentia singulari, humanitate quanta in superiorum principum nullo, bonarum artium studiosissimus, Latinæ & Græcæ linguæ doctissimus, Parisiense Gymnasium, & Papiense uiris undecunque eruditissimis accersitis, extruxit, ueræ religioni ab infantia deditissimus. Summa pietate Antistites, Sacerdotes, clerumq; uniuersum coluit, Templa & monasteria fundauit ac muneribus magnis locupletauit, liberalis, misericors, & in egenos munificus. Vxores habuit plures legitimas, Gallienam Galastriæ regis Tholetani in Hispania filiam, Alteram Hirmingardim, Desiderij Longobardorum Regis filiam, quam repudiauit. Tertiam Hildegardim Hildebrandi Ducis Sueuiæ filiam, ex qua tres filios, Carolum, Pipinum, & Ludouicum, totidemq; filias sustulit. Quartam Fastradam de nobili Francorum prosapia Katolij Comitis filiam, ex qua tulit filias Theodoram & Hiltrudim. Vltimam Luitgardam de Sueuorum genere, de qua liberos non habuit.

EFFIGIES LVDOVICI PII II. GERMANORVM IMPERATORIS.

HIC PIETATE PATREM LVDOVICVS VINCERE MAGNVM
DVM PARAT, ECCLESIAE COMMODA MVLTA TVLIT.
PONTIFICVM SCELERA ARGVIT, EMENDATQVE FVRORES,
ET FACIT VT MEMORES CAESARIS ACTA PROBENT.

VITA LVDOVICI PII II.
GERMANORVM IMPERATORIS.

L*VDOVICVS CAROLI MAGNI ET HILDEGARDIS FILIVS*, Pius cognomento dictus, quod religioni Christianæ, cuius fuit studiosissimus, multum detulit, mitissimi ingenij, & morum mansuetudine, cunctis amabilis. Puer penè Aquitaniæ principatum, iussu patris obtinuit, præclaros labores aduersus Hispanorum Tyrannos suscepit. Post patris obitum, à regni proceribus Aquisgrani Imperator salutatus est. Vbi diuersarum nationum primo legatos audiuit, partimq́ cum eis pacem sanxit, partim cum alijs ueterem instaurauit. Inde Dacicum bellum ex sententia confecit, nec multò pòst Bernardum ex Pipino filio nepotem, in Italia res nouas molientem, capitali pœna affecit: in Antistites rerum nouarum mitiùs egit, inclusos cœnobijs, uita donauit. Et cùm Britones reliquosq́ pacis perturbatores compressisset, à filijs, quod in longiorem ætatem uita eius protraheretur, & quòd Iuditham alteram uxorem, mulierem procacem, duxisset, captus in Monasterium diui Medardi Suessione unà cum filio iuniore Cardo detrusus est. Sed tumultuante optimo quoque, inuitis filijs Imperator custodia eductus, pristinæq́ dignitati restitutus est. Qui Iuditham uxorem ex Italia exilio redeuntem, recepit, atque filio eius Carolo Aquitaniæ regnum tradidit, Lothario uerò Imperium commisit. Ac non multò pòst decessit Maguntiæ, Anno Christi D C C C X L. cùm imperasset annis X X V I I. uixisset L X I I I I. Sepultus Metis in monumento Hildegardis matris.

M*ICHAEL BALBVS* ex humili ac sordido genere natus, T R A V L V S cognominatus, quia balbutienti lingua erat. Vir summæ impietatis, & à pueritia corruptis moribus institutus, totus impius, Christi religionem, quantum potuit, subuertere studuit. Post interfectum Leonem, à quo ad tantam fortunam euectus erat, Thomam uirum quendam obscurum, qui tamen se Constantinum appellari iusserat, tyrannidemq́ inuaserat, uario primùm rerum euentu oppressit, defectionisq́ socios, cum ipso Thoma sustulit. A Sarracenis ex Africa profectis, Cretamq́ insulam occupantibus, duplici prælio uictus est. Ac cum annos octo, & menses nouem crudelissimè imperasset, Imperio Theophilo per manus tradito, profluuio uentris decessit.

T*HEOPHILVS* filius Michaelis Trauli Imperium post patrē assecutus est, Vir maiori quàm pater iustitia, quippe qui facilimum se statis diebus adeuntibus exhiberet, & ad seueritatem interdum propensior, acriùs delicta puniret: sed pari cum patre impietate, ut qui diuorum imagines ex paterna æmulatione auersatus, non paucos, qui eas colerent, ad mortem cædi iusserit. Sarracenis Asiæ prouincias uastantibus bis congressus, bis uictus est, castrisq́ exutus. Vnde in tantam animi uenit angustiam, ut iam multos dies ab omni cibo abstineret, solo frigidissimo aquæ potu usus, ac in dysenteriam incidens, tandem efflauit animam, cùm annos X I I. imperasset.

EFFIGIES LOTHARII III.
GERMANORVM IMPERATORIS.

INSIDIIS FRATRVM PER MVLTA LOTHARIVS ACTVS
COGITVR IN PARTES SCINDERE REGNA NOVAS.
TVRBAS VT FVGIAT, NATO COMMITTIT HABENAS
IMPERII, ET PRVMIAE TRISTIA CLAVSTRA SVBIT.

VITA LOTHARII III·
GERMANOR· IMPERAT·

LOTHARIVS LVDOVICI PII MAXIMVS NATV EX HERMINgarda filius, uiuo patre, præter Italiæ regnum Galliam Narbonensem, & Imperium assecutus est, Carolo Gallia omnis, cum Mosa, Ludouico Germania cessit. Sed defuncto patre, ea fratrum concordia non diu permansit. Nam Lotharius & Ludouicus maximo aduersus Carolum comparato exercitu, eò quòd Carolus nobilioris paternæ possessionis hæres à patre institutus esset, in ipso resurrectionis Domini die, infestis signis ad Fontanicum Altissiodorensis agri uicum concurrêre, in qua Carolus superior euasit, ac tot milia utrinque cecidêre, ut conuulsæ sint propè Imperij uires, ac tota nobilitas Francica ferè periret. Et cùm bellum repararent, iterum uicti pacem petierunt. Quæ his conditionibus data, ut Carolus rex Franciæ, Ludouicus Germanæ Rex diceretur, omnemq; Germaniam usque ad Rheni fluenta possideret, cum nonnullis adiacentibus ciuitatibus & pagis trans Rhenum ob uini copiam admodum acceptis: Lotharius uerò Galliam Belgicam, regnum Prouinciæ, & eam portionem terræ, quæ ab eo Lotharingia est dicta, acciperet, cùm Iam Italiam possideret. Pipinus, Nepos eorum, ex Pipino fratre in monasterium detrusus est. Lotharius uerò Imperator partitus filijs regna, Ludouico in Imperij consortem adscito, concessa Lothario Austrasia, & Lotharingia, Carolo uerò Prouinciæ regno, tædio rerum aduersarum, monasticam uitam in Monasterio Prumia secutus est, postquàm imperasset XV. annos.

HERMINGARDIS matrona nobilis & pudica Lotharij uxor, cui tres filios peperit, Ludouicum, Lotharium & Carolum, qui triennio antè patrem diem obijt.

LOTHARIVS filius Lotharij Imperatoris, defuncto patre & fratre Carolo Austrasiam, Lotharingiam & Transiurensem Burgundiam obtinuit. Vxorem deinde duxit Thietbergam sororem Hugberti Abbatis, cuius consuetudine pertæsus, ob amorem Valdradæ concubinæ, diuortium autoribus Episcopo Coloniensi, Gunthario, & Thietgando Treuerensi Episcopo, consecutus est, concubina in torum coniugalem illata. Quod ægre ferentes Thietbergæ Reginæ fratres, Nicolao summo Pontifici conquesti sunt, qui utrunque Episcopum dignitate priuauit, & Anathemate notauit. Lotharius quoque communione piorum priuatus, cùm Romam post obitum Nicolai Pontificis ad Adrianum uenisset, ut se ab Anathemate liberaret, simulata pœnitentia, corpus Eucharistiæ ex manibus summi Pontificis, cum sua nobilitate accipiens, in reditu ex urbe oppressus morbo, Placentiæ diem suum clausit ultimum.

MICHAEL Theophili filius, Imperium cum matre Theodora suscepit. Per hanc Imperatricem imagines Diuorum restitutæ sunt: & omnes ab exilio reuocati, qui sub Theophilo pertinaciter imaginum cultum defendere ausi sunt. Cum Bulgaris pacem nouam firmauit, sorore Regis Bulgarorum reddita: per quàm Rex cum omnibus subditis, ad pietatem Christianam est conuersus. Michael autem adoloscentiam ingressus, matre Imperio cedente, uitamq; Monasticam eligente, regni negotia solus tractauit, ac immensas diuitias à matre ex ærario depromptas, argenti scilicet, tria milia pondo, auri mille & nongenta centenaria, cum mimis, adulatoribus, aurigisq; statim abliguriuit. Irruentibus subinde bellis, & Agarenorum incursionibus, nulla re à cursu equorum, in quem omne studium collocauerat, auocari potuit. Cùm uerò magis ac magis insaniret, uinoq; & ebrietati studeret, ebrius in lecto à Basilio Macedone, quem consortem Imperij asciuerat, confossus est, cùm imperasset annos XIIII. cum matre, & XI. solus.

EFFIGIES LVDOVICI SECVNDI IIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

OMINE FOELICI LVDOVICVS SCEPTRA SECVNDVS
A PATRE SVSCEPIT, SED PATRE PROSPERIOR.
NAM PATRVI RIXAS DISSOLVIT, DEHINC SARACENOS
CVM DVCE FALLACES, EXPVLIT ITALIA.

VITA LVDOVICI SECVNDI IIII. GERMANOR. IMPERAT.

LVDOVICVS II. LOTHARII IMPERATORIS EX HERMINGARde primogenitus filius, à patre conſors ad Imperium adſcitus, trium filiorum maximus natu, & à Sergio Pontifice Romæ coronatus eſt. Princeps perhumanus, pius ac iuſtus, candida ſimplicitate, pupillorum & orphanorum tutor ſingularis. In literis tam diuinis, quàm ſecularibus ſatis inſtructus, conſilo promptus. Contra Sarracenos ex Africa uenientes, Beneuentum aggredientes, ac uniuerſam penè regionem illam cædibus, incendijs, ac rapinis depopulantes, fratre Lothario in auxilium uocato, pugnauit fortiter & feliciter. Lucaniam, Samnium, & Capuam, quæ defecerant, in deditionem recepit. Adalgiſi Ducis petitus inſidijs, ijsq; detectis, nunquam ſe Beneuentum rediturum, nec iniuriam hanc ulturum promittere iuramento adactus eſt. Sed à Romano Pontifice Ioanne iuramento ſolutus, Adalgiſo fuga elapſo, de cæteris ſupplicium ſumpſit. Compoſitis uerò undique rebus, cùm annos XIX. præfuiſſet Imperio, Mediolani mortuus eſt.

LVDOVICI uxoris nomen neque familia inuenitur. filiam tamen Hermingardim habuiſſe conſtat, quam Carolus Caluus Imperator ſuccedens, conſobrino ſuo Boſoni deſpondit, eiq; in dotem Prouinciæ regnum dedit.

BASILIVS, HOMO OBSCVRVS GENERE, ET CAPTIVVS INTER uenales Conſtantinopolim olim adductus, in pueritia ſpem futuri regis dedit. In regiam primùm receptus, Protoſtrator factus, ac paulò pòſt Cubicularius regis Michaëlis, ab eo ipſo Rex creatus eſt, tradita ei in matrimonium Eudocia filia Inceris. Cùm uerò Michaelem unà cum coniuratis occidiſſet, in regiam ſe conferens, ab omnibus Imperator eſt approbatus. Primùm igitur adepto Imperio, profuſiſsimas Michaelis largitiones reuocauit, ſtatuitq; ut quicunque inde pecunias abſque legitima occaſione accepiſſet, reſtitueret, aut dimidium eorum, quæ accepiſſet, ærario inferret. Et quatuor filios, Conſtantinum, Leonem, Alexandrum, & Stephanum Imperij hæredes inſtituit, totidemq; filias monaſterio incluſit. Inde in Sarracenos, qui Cretam occuparant, profectus, ab his nauali prælio ſuperatus eſt, quos tamen alieno ductu pòſt uicit. Sarracenos ex Africa ſoluentes, cùm Italiam magna ex parte uaſtaſſent, Dalmatiam quoque populantes, Rhaguſio capto, Nicephori Phocæ ductu, inde eiecit, Bario in deditionem ſuam redacto, Venetis una atque altera expeditione rem Chriſtianam iuuantibus, multos Iudæos ad fidem Chriſti conuertit, ſicut & Scythas in cognitionem Chriſti perduxit. Cæterùm cùm annos XX. imperaſſet à ceruo cornu ictus, inteſtinis læſis, uitam cum morte mutauit. Vir frugi, nullis comeſſationibus deditus, & quem principem non contemnas.

EVDOCIAM concubinam filiam Inceris Michaël Baſilio matrimonio iunxit, ex qua Leonem (qui potius Michaëlis credebatur, quippe cum Baſilio Eudoxia nuberet, iam in utero gerebat) Conſtantinum, Alexandrum & Stephanum, totidemq; filias ſuſtulit, quas omnes Monaſterio Euphemia incluſit.

EFFIGIES CAROLI CALVI V. GERMANORVM IMPERATORIS.

CAROLVS VT FRATREM FALLAT, FESTINVS AD VRBEM
ACCELERAT DONIS, VT DIADEMA FERAT.
PONTIFICI AVXILIVM DVM FERS, SVBLATE VENENO
CALVE OBIS, HEBRAEO CONCIDIS A MEDICO.

VITA CAROLI CALVI

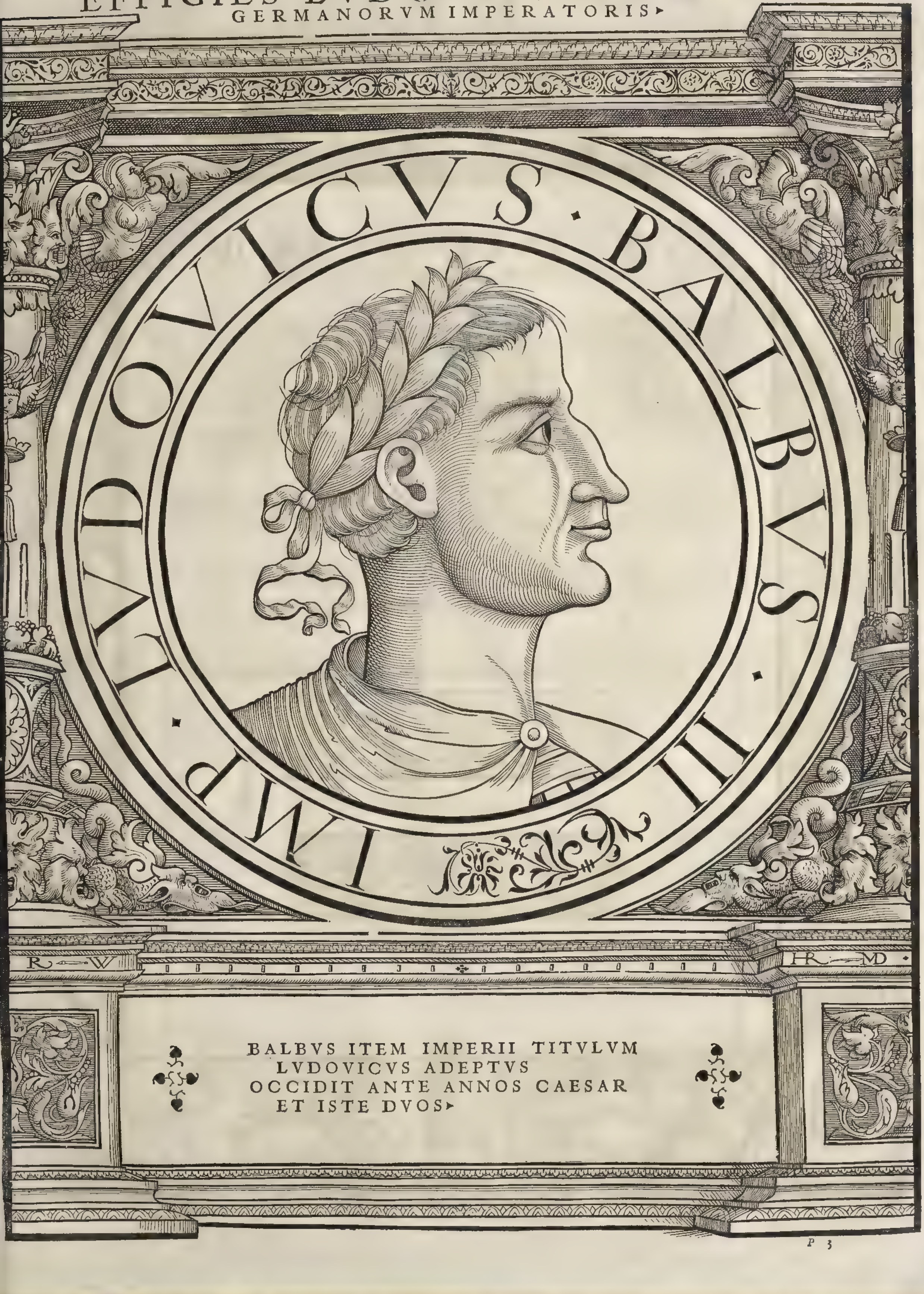
V. GERMANOR. IMPERAT.

CAROLVS CALVVS LVDOVICI PII IMPERATORIS, EX IVDITHA altera uxore filius, ac Ludouici II. Imperatoris patruus, cùm iam annis XXXVI. regnum occidentalis Franciæ tenuisset, ac cum Britonibus & Normannis uario Marte dimicasset, de morte Ludouici Imperatoris certior factus, omni mora abiecta, summa cum festinatione, Alpibus superatis, in Longobardiam contendit, ut hinc rectà Romam proficisceretur, pro corona Imperij in Franciam Cæsarum nomen allaturus. Postquam uerò Romam peruenit, à Ioanne Pontifice Corona Imperij donatus est, anno salutis DCCCLXXVI. Et mox in Sarracenos mouens, facilè conatus eorum repressit. Inde in Galliam reuersus, in itinere Bosonem, uxoris fratrem, regem Prouinciæ proclamauit. Repetens uerò Italiam, regna, quæ Lotharij iunioris erant, magno comparato exercitu, in ditionem Francici Imperij redigere cupiebat. Aduersus quem Ludouici germani filij profecti ad Veronam pulchro certamine eum oppresserunt, & in fugam uerterunt. Qui fuga fœda elapsus, Mantuæ curis confectus, non sine ueneni dati suspitione, à Sedechia Iudæo Medico, quem familiariùs diligebat, decessit, cum regnasset annos XXXVI. imperasset biennium. Corpus eius exenteratum, & multis aromatibus conditum, cum sui in Franciam adferre cupiunt, cadaueris putredinem ferre non ualentes, Vercellis in D. Eusebij Martyris æde humatum est. Vnde post annos VII. in D. Dionysij templum delatum est.

RICHILDIS, soror Bisonis, Burgundiæ & Prouinciæ regis, uxor Caroli Calui, ex qua duos sustulit liberos, qui annum non uixerunt.

HERMENDRVDIS altera Caroli Calui Vxor, cuius familia non inuenitur. Ex ea quatuor filios sustulit, Ludouicum cognomento Balbum, Lotharium, Carolum, Aquitaniæ regem, & Carolomanum, ducem Prouinciæ.

EFFIGIES LVDOVICI BALBI VI. GERMANORVM IMPERATORIS.

BALBVS ITEM IMPERII TITVLVM
LVDOVICVS ADEPTVS
OCCIDIT ANTE ANNOS CAESAR
ET ISTE DVOS.

VITA LVDOVICI BALBI
VI. GERMANOR. IMPERAT.

LVDOVICVS III. CAROLI CALVI EX HERMENTRVDE FILIVS, quòd impeditioris & tardioris linguæ esset, BALBVS est cognominatus. Vir simplex ac mitis, Iustitiæ, pacis ac pietatis amator. Hunc defuncto patre Imperij titulo Ioannes VIII. Pontifex, præter multorum principum uoluntatem, ornauit. Nam urbis primores pleriq; ad Carolum tertium, cui plurimum fauebant, rem trahebant: ferturq; propterea Pontifex in uincula coniectus, amicis tamen procurantibus, ac falsis custodibus, custodia elapsus, uenisse in Franciam, à quibus officiosissimè exceptus, Balbum Augustum creauit, ac Diademate coronauit, anno salutis DCCCLXXXVIII. Imperio autem ualetudinarius princeps uix biennio præfuit. Treucis enim decumbens paucis interiectis diebus, morte absumptus est, relictis liberis ex Ausgarda, Ludouico, & Carolomāno, & Carolo simplici, ex altera.

AVSGARDAM nobilem quandam puellam in flore iuuentutis, coniugij fœdere inscio patre sibi copulauit Ludouicus, quam unice dilexit, & ex ea duos liberos præstantes forma, atque animo iuuenes suscepit, Ludouicum scilicet & Carolomannum. Coactus autem est à patre repudiare eam, quòd sine uoluntate eius duxerat: & interposito iuramento solenni, ne unquàm eam reciperet.

REpudiata Ausgarda, ADELHEIDEM pater in matrimonium Ludouico dedit, quam grauidam Ludouicus, cùm obiret, reliquit. Sed quæ expleto partu genuit posthumum, cui nomen aui imposuit, & dictus est Carolus simplex, Rex Franciæ.

EFFIGIES CAROLI CRASSI VII. GERMANORVM IMPERATORIS.

CAROLVS HIC CRASSVS CONSENSV LECTVS AB VNO,
PRINCIPIO IMPERIVM REGNAQVE LAETVS ADIT.
CONTEMPTVS TANDEM, REGNIS SPOLIATVR ET OMNI
EXVTVS CVLTV, DECIDIT IMPERIO.

VITA CAROLI CRASSI

VII. GERMAN. IMPERAT.

C*AROLVS IVNIOR, COGNOMENTO CRASSVS A CORPORIS HABI*tudine, princeps Christianissimus, totusque religioni deditus, Deo omnes suas actiones, atque eius arbitrio cuncta deuouens, omnia Francorum regna, quæ maiores sui, non sine magna sanguinis effusione, obtinuerant, breui sine conflictu assecutus est. Italiam à Sarracenis grauiter uexatam liberauit. Ob id à Ioanne VIII. Pontifice Imperij coronam obtinuit. Ex Normannis hostibus Gallias assiduè uastantibus amicos & affines sibi fecit, data, scilicet Gothofrido regi in matrimonium Gisla filia Lotharij, patruelis sui, & Frisia in dotem, addito baptismatis lauacro. Sed cùm nec sic diu pacem seruarent, Imperator coactus est tradere ei locum ad habitandum, qui posteà à nouis incolis Normannia est dictus, tametsi illud Carolo simplici Regi Franciæ quidam attribuant. Qui Rolloni post acceptum baptismatis lauacrum, Roperto dicto, Neustriam concessit. Verùm cùm inutilis esset Imperio, nec satis præsidij in eo uideretur ad Normannos Gallia exturbandos, Imperio est depositus, & Arnulphus ei suffectus, Cæsarque est creatus. Carolus uerò pòst abdicatum Imperium, in summa egestate adeò uixit, ut sæpius quotidiani uictus sentiret penuriam, ab omnibus derelictus, priuatam uitam miser egit, adiutus ab Arnulpho certis ex Alemania redítibus pro uictu quotannis, quem supplex rogauerat, ne fame periret. Mortuus itaque pauper, sine honore in Augeo maiori monasterio propè Constantiam humili monumẽto sepultus, anno salutis DCCCLXXXVIII. Imperij. x.

R*ICHARDIS*, Regis Scotiæ filia, Caroli Crassi uxor, fœmina sanctimonia uitæ & castitate insignis. Cui cùm maritus adulterij crimen obijceret, quòd familiariùs ageret cum Luituualdo Vercellensi Episcopo unico suo Consiliario, cui rerum omnium administrationem concesserat, ac in concione iurasset hactenus integram à se relictam, illa quæ mariti impotentiam tot annis celauerat, accersitis obstetricibus & mulieribus honestis, suam integritatem & castitatem declarauit, factoque dissidio, & acceptis bonis suis, in Alsatia Monasterium sacrarum Virginum construxit, Deoque se dicauit.

L*EO V. FILIVS BASILII MACEDONIS IMPERATORIS, PHILOSO*phus cognominatus, uiuente patre Cæsar creatus est, postquàm Constantinus maior natu ante patrem decessit. In moderanda Repub. solicitus, & in custodienda urbe solers, adeò ut singulis diebus, mutato habitu, prodiret exploraturus uigilias. Bulgaros desciscentes, Turcarum auxilio primò uicit, uerùm ab his per inanes inducias delusus, magna clade affectus est. Inde in Sarracenos classe comparata, Nicetæ ductu, egregiam uictoriam peperit. Hic cùm festo die Pentecostes sacris interesset, quidam (ut fit in multitudine ob pressuram) in caput suum baculum impegit, quo nisi candelabrum obstitisset, actũ de eius fuisset uita: sanguinẽ enim eructans, menteque alienatus, semimortuus iacuit. Post annos aũt Imperij XXV. menses III. alui doloribus fatigatus, Imperio fratri Alexandro per manus tradito, cui filium commendauit Constantinum, decessit. Princeps literarum omnium & Astrologiæ in primis eruditus, ut qui filium suum Constantinum imperaturum diuinãret. Moribundus, cùm fratrem Alexandrum Leo aspiceret, dixisse fertur: MALA OCCASIO POST DECEM ET TRES MENSES. Et uaticinium hoc posteà impletum est: Nam post XIII. menses Imperij perijt.

THEOPHANIA filia Martinacij patricij, à plerisque Stephania dicta, uxor Leonis, cui Leo templum extruxit.

ZOÉN filiam Zantzistiliani, uiuente adhuc Theophania, perditè amauit Leo, magisque in amorem eius exarsit, quòd in agris dormiens, & in insidias penè præcipitatus, excitatus ab ea fuisset, mortuaque Theophania, legitimam ex concubina Augustam fecit: sed post annum I. menses VIII. mortua est.

EVDOCIAM ex Opsicio, pulchritudine omnes alias excellentem, tertiam ùxorem duxit Leo, quæ breui tempore cum rege uixit in partu cum fœtu mortua.

CARBONOPSINA ZOE quarta Leonis uxor. Eam non statim regali insigniuit dignitate. Verùm tam diu ea usus, donec filium enixa est, quem Constantinum nuncupauit. Ac tunc primùm eam uxorem approbauit, Augustamque dixit.

A*LEXANDER* filius Basilij Macedonis, frater Leonis, moribus autem utrique dissimilis, uir luxu & ignauia perditus, uenationibus, potationibus & petulantiæ indulgens, nihil regium egit, regni curam in adulatores, præstigiatores, scelerumque suorum comites reijciens, ignobilissimum & turpissimum quenque rebus præficiens. Frequentibus igitur conuiuijs & helluationibus deditus, languescere tandem cœpit, ac cùm nunquàm, nisi pòst balneum, prandium sumeret, quondam immoderatissimè ientaculatus, cùm se exercere uoluit, corpus extẽdendo, uenã rupit, qua sanguis tota die naribus & pudendis effluens, extinctus est, cùm regnasset annum I. & mensem.

EFFIGIES ARNVLPHI VIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

ARNVLPHVS ROMAM ARMATVS CAPIT, ENSE CORVSCO
VLTVS PONTIFICEM, CORPORA MVLTA FERIT.
SED REDIT ORNATVS DIADEMATE, VERMIBVS ESVS
QVI NOTVM A SENIS NOMEN HABENT PEDIBVS.

VITA ARNVLPHI
VIII. GERMAN. IMPERAT.

ARNVLPHVS NATVRALIS FILIVS CAROLOmanni Regis Bauariæ, & Ducis Corinthiæ, nepos Ludouici ſenioris Regis Germaniæ, Orientalis Franciæ ſtrenuus Dux. Ab optimatibus, qui Carolum Craſſum uiribus animi & corporis deficientem uidebant, Imperator delectus eſt. Contra Maharenſes rebellantes profectus, regnaq; eorum ingreſſus, omnia ſolo æquauit: atque in finibus Bauariæ Sclauorum temeritatem repreſsit. Aduerſus Normannos in ripa Moſæ res egregias geſsit, eosq; ad fidem Chriſtianam amplectendam coëgit. Mox prædæ dulcedine captus, in rapinas templorumq; ſpoliationes conuerſus eſt. Ac cùm Italiam tumultuantem pacare contenderet, pharmaco quodam dementatus, ac morbo pediculari confectus, Ratisbonam delatus, tandem mortuus eſt, anno ſalutis DCCCXCIX. Imperij ſui. XII.

BERENGARIVS FILIVS, I. EBERHARDI DVCIS, ROMA ORIVNdus, è ſtirpe Longobardorum regum, uir magnanimus, & militaris diſciplinæ non ignarus. A Carolo Caluo princeps Italiæ, & Dux Foroiulienſium creatus, cum Guidone Spoletinorum Duce. Hi duo autem dum in gratia & autoritate Caroli Calui eſſent, magnis collectis opibus, Carolo Craſſo animo & corpore deficiēte, inter ſe cóſpirarunt, rerumq; potiundarum inter ſe conſilium inierunt, placuitq;, ut Berengarius in Italia, Guido in Francia nomen Imperij inuaderent. GVIDO uerò mox fracto iuramento, & repulſa confœderatione, Italiæ regnum affectare cœpit, collectoq; magno exercitu, Italiam ingreſſus Berengarium commiſſo prælio uicit atque fugauit. Quem rurſus Berengarius Arnulpho in auxilium uocato, fugientem perſecutus eſt. Ac rurſus uariante fortuna Guido Arnulphum inſecutus, iuxta fluuium Tarum mortuus eſt. Berengarius itaque ſolus tota Italia potitus, multa præclara geſsit. Ac poſteà à compatre Flamberto nocte templum ingreſſus, inſidijs trucidatus eſt.

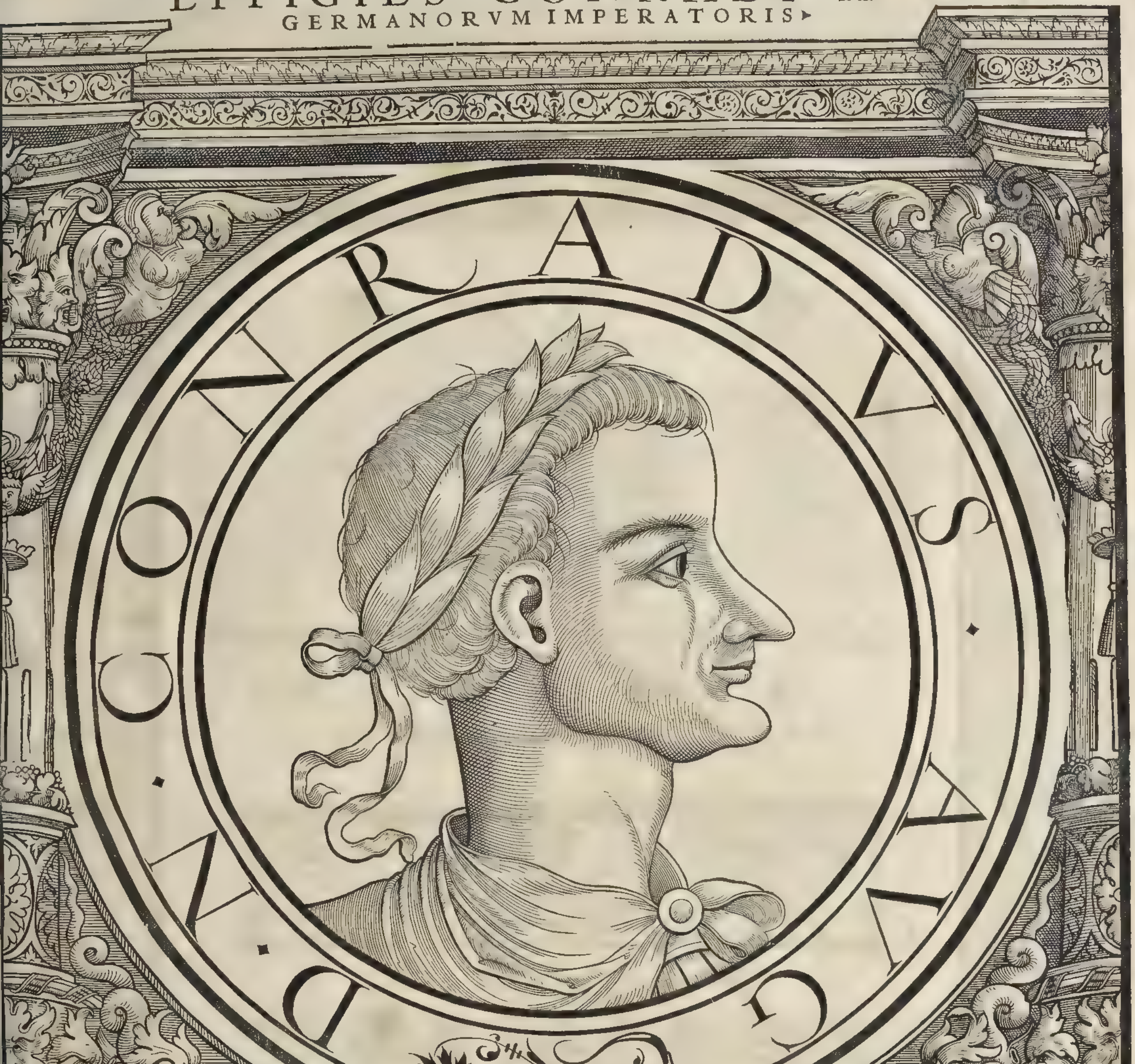
VITA LVDOVICI QVARTI IX. GERMANORVM IMPERATORIS.

LVDOVICVS IIII. ARNVLPHI IMPERATORIS EX SECVNDA CONiuge Deyta filius. Vir ſtrenuus & bellicoſus, omnibusq; amabilis. Iuuenis admodum, poſt patris obitum ab optimatibus Franciæ orientalis, in oppido Forchaim Imperator electus, regijsq; ornamentis inſignitus eſt. Huius tempeſtate Hungari iuuenem regem deſpicientes, Bauarorum fines inuaſerunt. Eccleſias igne uaſtarunt multosq; iugularunt. Quibus cùm Ludouicus reſiſtere uellet, ac coacto exercitu circa Auguſtam Vindelicorum prælium commiſiſſet, uictus ſuperatusq; eſt. Hungari uictoria potiti omnia cædibus, rapinis, incendijsq; uaſtarunt, Italiamq; & Longobardiam penetrarunt. Poſt quorum abitum, Ludouicus prouincias ſuas ſingulas adiuit, & reformauit, cóuentusq; generales principum egit, & diſſenſiones nobilium compoſuit. Cùm autem multa prælia geſsiſſet, quibus ſemper fere occubuit, ceu infortunatus, tandem mortuus eſt ſine hærede, anno Imperij XII. Ratisbonæ in Cœnobio Diui Emeriani, cum patre ſepultus.

BERENGARIVS filius Adelberti Porregiæ marchionis, & Giſellæ filiæ Berengarij, Imperator factus filium ſuum Adalbertum, regem Italiæ dixit cū quo XI. annis Imperiū Italiæ adminiſtrauit. Qui cum tyrannū potiùs quàm principem ageret, Otho eum cum filio Alberto uinctum in Germaniā duxit, Italia ab omni tyrannide liberata. Sed in conuentu Francorum, Saxonum, Bauarorum, Alemannnorum & Longobardorum à Cæſare ueniam meruit, reſtituta illi omni Longobardia. Cùm uerò tyrannidem iterum exerceret, ſuperbeq; ac auariſsimè imperaret, iterum captus cum coniuge & filiabus, in Bauariam ductus, tandem exul in Babenberga mortuus, honorificeq; ſepultus eſt.

CONSTANTINVS LEONIS FILIVS, ET NEPOS BASILII, PVER ſeptennis ſub tutela matris & nobiliū quorundam relictus, magnam paſſus eſt in Imperio confuſionem. Bulgari enim Thraciam uaſtantes, prædas abigentes, Adrianopolim obſederunt, tandemq; ceperunt: ſed ingenio atque opera reginæ matris Conſtantini, iterum in ſuam iuriſdictionem eſt redacta. Conſtantino ipſi paratæ inſidiæ, mater eius in monaſterium detruſa, & Romanus quidam obſcuri generis regali diademate ornatus eſt. Qui Conſtantinum modis omnibus deijcere conatus, fruſtratus tamen ſpe ſua, à filijs proprijs captus, & in exilium pulſus eſt, poſtquàm aliquot annos imperaſſet: ac deinde filij eius, qui reges creati erant, comprehenſi à Conſtantino, tonſi & clerici facti, in exilium miſsi ſunt. Sicq; Conſtantinus monarchiam ſolus eſt adeptus, qui multos annos à Romano fuerat oppreſſus, ſatisq; prudenter adminiſtrauit, Beneuento de Longobardis expugnato, & Tyrannis quibuſdam oppreſsis, Turcarumq; principibus aliquot Chriſtiana pietate imbutis. Cùm autem regnaſſet cum patre Leone & Alexandro patruo, & cum matre annos XIII. cum Romano Lacapeno annos XXVI. ſolus XV. in monte Olympo apud Theodorum Cizicum commoratus, mortuus eſt, filio Romano iuniore ſuperſtite.

EFFIGIES CONRADI X.
GERMANORVM IMPERATORIS.

CONRADVS PROCERVM CONSENSV LECTVS, OTHONIS
CONSILIOQVE DVCIS, REGIA SCEPTRA CAPIT.
OFFICIVM LAETO MORITVRVS REDDIT AMICI,
QVI PATRIS ACCEPIT MVNERE, TALE DECVS.

VITA CONRADI
X. GERMAN. IMPERAT.

CONRADVS FILIVS CONRADI COMITIS FRANconiæ,Haſsiæ Vuedrouiæ,Friſlariæ,uir ſtrenuus,& re bellica exercitatus,animo corporeq; ualidus,adeò ut plerisque timorem,multis inijceret obedientiam,poſt Caroli Magni ſublatam ſtirpem,Auguſtus deſignatus eſt.Quamuis uniuerſus Francorum & Saxonum populus,Germanorumq; procerum concurſus ad Othonem Saxoniæ Ducem fiebat. Sed cùm is inualidus eſſet, & ſenectutem cauſaretur, Conradum opibus, & robore animi,atque corporis præſtantem,quiq; ad ſuſtinendam hanc molem ampliſsimus eſſet,indicauit.Sicq;, autore Othone, Conradus Auguſtus deſignatus, & Rex inunctus eſt. Qui cum multa in Imperio feliciter geſsiſſet, & ſupremum adeſſe diem cerneret, conuocatis Germanis proceribus,autor fuit,ut Henricus Othonis Saxonum Ducis filius (cuius beneficio ipſe ad Imperium peruenerat)Auguſtus crearetur.Simul etiam regalia ornamenta,coronam,ſceptrum aureum in medium ferri,atque Henrico Duci Saxoniæ tradi iuſsit , ac paucis poſt diebus uitam cum morte commutauit , cùm regnaſſet annos VII.

PLACENTIA Ludouici Senioris Regis Germaniæ, Conradi Imperatoris uxor,ex quo nullam tulit ſobolem.

EFFIGIES HENRICI AVCVPIS XI. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS PRIMVS, QVI VVLGO DICITVR AVCEPS,
SAXONIAE CLARO STEMMATE PROGENITVS,
HVNGARIOS SAEVO DEBELLAT MARTE FEROCES:
PACATVM LINQVENS IMPERIVM, ET PATRIAM.

VITA HENRICI AVCV-
PIS XI. GERMANORVN IM-
PERATORIS.

HENRICVS OTHONIS DVCIS SAXONIAE AV
CEPS cognomento dictus,quòd uenationi & aucupio multùm ſtudebat,à Conra
do,eò quòd hunc ſolum Imperij adminiſtratione dignißimum exiſtimaret,electus,inſig
nijsq; Imperialibus donatus,& à primoribus & principibus Germaniæ cum omni Fran
corum exercitu,Friſtilarij congregatis,Rex deſignatus, & Auguſtus coram omni popu
lo magna omnium acclamatione appellatus eſt. Princeps ſanè prudentißimus, pijßi-
mus & modeſtißimus, qui Imperium ſumma cum prudentia & fortitudine adminiſtra-
uit.Primam expeditionem contra Arnoldum,ſe infeſtis armis Imperio opponentem,fe
cit. Nihil tamen hoſtiliter tentans,Arnoldum Ducem familiariter ad colloquium poſtulans, cum eo ſermo-
nes contulit, monuitq; seriò Imperij maieſtatem à Deo donari, quod ſi reliquorum principum ſuffragijs ele-
ctus princeps eſſet,tum ſe alteri ceſſurum.His dictis,animum Arnoldi quietum reddit, ut ſine cæde ultrò pa-
rêret. Poſteà cum exercitu contra Burchardum Alemaniæ Ducem rebellem profectus eſt, quem in deditio-
nem recepit.Hungaros præterea Saxoniam inuadentes, memorabili prælio apud Martisburgum in confinio
Saxonum fudit,ac fugauit. Vnde & ingentem ſui timorem ac æſtimationem apud nationes exteras ſibi con-
ciliauit, & toti Germaniæ ſummam tranquillitatem peperit. Sclauos, Dalmatas debellauit, prædamq; ingen-
tem abegit.Pergam Boëmorum urbem,unà cum duce ſuo Venceslao in deditionẽ accepit, legibusq; Imperij
ſubiecit. Lotharingiæ terram Germaniæ regno reſtituit, & à Burgundionum Rege lanceam illam,qua Chri-
ſtus perfoſſus,conſecutus eſt.Cæterùm aduerſa ualetudine correptus,Othonẽ filiũ ſuum, & quòd optimus &
religioſus eſſet,conuocato omni populo,regem deſignauit,omniq; Francorum Imperio præfecit.Rebus omni
bus ritè compoſitis, tactus paralyſi, mortem obijt, Anno ætatis ſuæ L X. *Imperij* X V I I. *Salutis*
D C C C C X X X V I I. V I Nonas Iulij.

MECHTILDIS Theodorici ex eadem gente Saxonum filia,nobilißima & raræ pudicitiæ matrona,
honeſtatis & uirtutum exemplar,Henrici uxor,ex qua ante Imperium Gerbirgam filiam, & Othonem
Magnum, Imperij ſucceſſorem genuit: poſt ſuſceptum uerò Imperium, Henricum, Brunonem, aliasq; filias,
Mechtildem & Adelheidem.

EFFIGIES OTHONIS PRIMI XII. GERMANORVM IMPERATORIS.

MAGNVS OTHO BELGAS, SCLAVOS, FORTESQVE BOEMOS
SVBIVGAT. A DOMINIS LIBERAT ITALIAM.
HVNGARICAM GENTEM, QVAE DEVASTAVERAT ORAS
GERMANAS, STRAVIT CVM POPVLO AC DVCIBVS.

VITA OTHONIS PRIMI XII. GERMANORVM IMPERATORIS.

OTHO MAGNVS HENRICI AVCVPIS FILIVS, primorum Germaniæ consensu, regni successor est electus, Aquisgrani ab Episcopo Moguntinensi coronam Imperialem accepit. In initio huius Imperij, tumultus plenos periculi exortos sedauit. Eberhardus enim palatinus, & Giselbertus Lotharingiæ princeps, quòd ex posteritate Caroli, & Francorum erant, contendebant successionis iure, Imperium à Saxonibus ad Francos deriuare, & Henricum fratrem Othonis maiorem natu, eo prætextu quòd ætatis nomine ipsi deberetur administratio Imperij, ad se pertrahebant. Grauissimum hoc fuit bellum, & plurimæ in eo pugnæ commissæ. In ultimo tamen conflictu apud Andernacum palatinus Eberhardus occubuit, & Dux Giselbertus inter fugiendum in Rheno submersus est. Henricum fratrem Marsburgi obsidione cinxit Otho, qui uidens conatus suos irritos esse, & debilitari sua præsidia, ad Othonem supplex uenit, delicti orans ueniam: à quo receptus, & non multò pòst Ducatu Bauarico donatus est: Filium quoque Lutolfum secundas nuptias patris cum filia Regis Burgundionum improbantem, & ob id bellum molientem, graui obsidione primùm Moguntiæ, deinde Ratisbonæ, pressit: sed statim patri reconciliatus, firmissimæ pacis leges constitutæ sunt. Hungaros apud Augustam urbem ad Lycum fluuium fudit, atque ita robur eorum debilitauit, quòd postea Germaniam ingredi non ausi sint. In quo conflictu Conradus sapiens occubuit, delatusque Vormatiam, ibi sepultus est, ac tres Reguli capti à Germanis suspensi sunt. Ab Italis contra tyrannidem Berengarij accersitus, in Italiam uenit: ubi Berengarius ultronea deditione impetrauit non modò eam gratiam, ut non pelleretur, sed ut magna Cisalpinæ Galliæ parte donaretur. Berengario uerò cum filio iterum res nouas moliente uocatus in Italiam Otho, uictos captosque alterum Bambergam, alterum Bizantium relegauit. Inde Romam profectus, à Ioanne XII. Pontifice coronatus est. Quem tertiò Italiam repetens, cùm grauissimorum criminum reus ageretur, sæpe tamen ut resipisceret anteà admonitũ, Synodo coacta, officio deiecit, Leone suffecto. Hunc cum Ioannis Pontificis necessarij, illo sub Othonis profectionem redeunte, urbe eiecissent, ulturus insignem iniuriam, ex Vmbria Otho aduolat, Romanisque Coss. cum Præfecto in Germaniam relegatis, Leonem restituit. Sarracenis quoque & Græcis, qui illis adhæserant, ex Apulia & Calabria fugatis, in Germaniam reuersus, filio prius Othone Imperij cõsorte electo, Magdeburgi Saxoniæ urbe defunctus est, ibique sepultus, Anno salutis DCCCCLXXXIII. regni XXXVII. Imperij XIII.

ROMANVS IVNIOR filius Constantini & Helenæ, filiæ Romani Lacopeni, uir omnium ignauissimus, luxu otioque perditus, Imperium post patrem administrandum suscepit: quod tamen alieno arbitrio rexit, ingenio alióquin non malo, sed interdum solerti, ubi animum adiecisset. Foris aduersus Sarracenos Cretam occupantes, ductu Nicephori, & aduersus Turcas Asiam uastantes eiusdem Nicephori & Leonis fratris Imperio felix, Domi in matrem & sorores impius: eas enim regia eiectas in Cœnobium relegauit. Quæ ob dolorem priuati regij uestitus, meretricium quæstum sunt amplexæ. Ipse ludis, crapulæ, Veneri intentus, cùm carnis illecebris corpus extenuasset, mortem obijt, anno Imperij XIII.

NICEPHORVS, cognomento PHOCAS, Phocæ Nicephori nepos, nobilissimus & æqui obseruantissimus, in Romano Imperio successit. In Sicilia contra Sarracenos res egregias gessit. Per Duces autem ibidem res infeliciter gestæ. In eosdem Asiam uastantes exercitum duxit, ac Ciliciam magnamque Asiæ partem lætis auspicijs recepit. Mox Antiochiam noctu ingressus pulsis Sarracenis, Imperio subiecit. Sed quàm bellica re fortunatus, tam domi infelix, dum prætextu bellorum, quæ continuò agebat, nouis tributis & exactionibus subditos & ecclesias expilat, Numismata corrumpit, & pondus consuetum imminuit. Ex quo in odium ciuium incurrens, facilè à Ioanne Zimisce intra cubile interfectus est, cum rerum potitus esset annos VI. menses totidem.

IOANNES ZIMISCES post occisum Nicephorum, Imperio est potitus. Insignis antea militari laude, omnes primò Nicephoro deditos è medio sustulit, & damnatos exilio à Nicephoro, reduxit. Basilium & Constantinum fratres Romani iunioris filios, Imperij consortes fecit. Contra Roxolanos, Sphensdolauo eorum rege ad deditionem coacto, uictor, Constantinopolim reuersus, triumphantisque specie urbi inuectus, honorificè à suis exceptus est. Sed paulò pòst insidijs cubicularij sui, qui lethale poculum non admodum potens aut subitum, sed quod lente uires corporis corrumperet, & per pocillatorem largitionibus corruptum, propinandum dederat, perijt, post Imperij annum VI. & menses VI.

EFFIGIES OTHONIS SECVNDI XIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

ALTER OTHO CALABROS LATE TVTATVR, ET OMNEM
FORTITER EXPVRGAT HOSTIBVS ITALIAM.
DVM NIMIS EXVLTAT FORTVNAM EXPERTVS VTRANQVE EST,
NAM QVI VICTOR ERAT, AEQVORE PRAEDA FVIT.

VITA OTHONIS SECVNDI XIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

OTHO II. OTHONIS MAGNI ET ADELHEIDIS reginæ Burgundiæ filius, uiuente patre Aquiſgrani Rex eſt declaratus, & Romæ inunctus: cuius etiam opera Sarracenos Græcosq; Calabria expulit. Mortuo patre Henricum Bauariæ Ducem nouis rebus ſtudentem, armis domuit. In Lotharingia motus excitatos, ingenti coacto exercitu, ſedauit, atque Carolo Lotharij regis Francorum fratri Lotharingiæ Ducatum tradidit, beneficiariumq; Cæſarum iureiurando reddidit. Quibus rebus offenſus Lotharius rex Franciæ, collecto exercitu inopinato Cæſarem Aquiſgrani propè oppreſsit, ut uix fuga elaberetur. Imperator cupiens eam abluere infamiam, Galliam ingreſſus Pariſios uſque depopulatus omnia, Gallos ad pacem poſcendam coëgit. Cæterùm dum reuertitur in Axonæ fluuij tranſitu graui incommodo à Francis affectus eſt, pleriſque militum, fluminis impetu, alijs ferro necatis. Pacata Germania profectus in Italiam, bellum contra Græcos, qui Sarraceno etiam milite inſtructi Calabriam & Apuliam uindicabant, parauit, eas prouincias iure affinitatis, ob uxoris ſuæ Theophaniæ Graiæ mulieris dotem, ad Imperium Romanum transferre cupiens. Ac his congreſſus, ad Baſantellum uictus eſt, ipſe ſcapha conſcenſa ad mare delatus, inter fugiendum à piratis captus eſt. Verùm cùm ob Graiæ linguæ cognitionem ignotus eſſet nautis, neque haberetur princeps Germanus, magna numerata pecunia facilè ab hoſtibus ſe redemit, Romamq; reuerſus, & reliquijs exercitus collectis, dum nimis incautè Græcos, & Sarracenos perſequitur, ſagitta uenenata uulneratus, Romamq; delatus, paucos poſt dies uita deceſsit, Anno Imperij XVII. relictis liberis Othone III. & Hugone Duce Saxoniæ, ac tribus filiabus.

THEOPHANIA Romani Imperatoris Conſtantinopolitani filia, callida & aſtuta, Othoni in matrimonium tradita eſt. Ex qua Othonem Cæſarem & ſucceſſorem, Hugonem & Alyſiam filiam genuit. Primatibus autem Imperatrix Theophania cœpta haberi exoſa, quod omnibus propter exercitus cladem conſternatis, ſola fœminea & Græca leuitate inſultabat.

ALIAM uxorem è familia Marchionum Auſtriæ, cuius nomen ignotum eſt, habuit Otho, quæ ei peperit Vtilhaidim uxorem Theoderici primi Comitis Hollandiæ, Sophiam Abbatiſſam in Gandershaim, Adelheidam Abbatiſſam in Quittelburg, & Iuditham uxorem Ducis Poloniæ.

EFFIGIES OTHONIS TERTII XIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

IMPERII NORMAM REGNANDI NE FERA RVMPAT
SEDITIO REGNVM, TERTIVS EGIT OTHO.
PRAESVLIBVS TRIBVS, INDE DVCES TREIS ADDIDIT, IIS (REX
ARBITER ANNEXVS SEPTIMVS OFFICIO EST.

VITA OTHONIS TERTII XIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

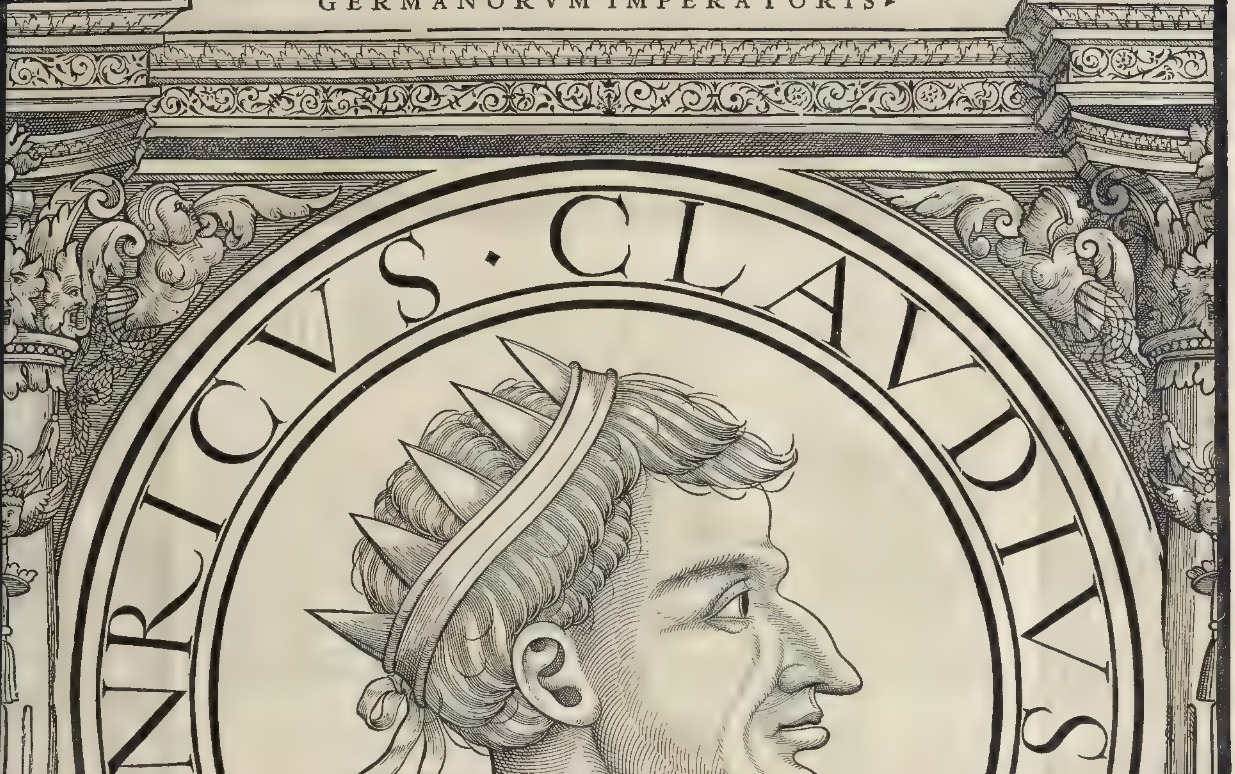
O*THO III. SAXONIAE DVX OTHONIS II. EX* Theophania Regina filius, à principibus Germaniæ communibus ſuffragijs contra Italos Imperium ad ſe trahere contendentes, Imperator creatus eſt. Ac à Gregorio ſummo Pontifice conſanguineo ſuo (Brunonis nomine appellato) quem ille Pontificem Rom. creauit, Diadema Imperiale accepit. Reuerſo autem Othone in Saxoniam Gregorius Pontifex à Romanis eiectus eſt. De quo Imperator certior factus, minarum ireq́ plenus, ingentibus copijs urbem petijt, eamq́ cepit. Ioannem Pſeudopontificem oculis, primùm, dehinc uita priuauit, Creſcentium autem conſulem huius tragœdiæ ex fuga retractum uili iumento auersè imponi, & per urbem duci paulatim detruncatis membris, ac mille confoſſum uulneribus, ante urbem ſuſpendi iuſsit: Gregorium uerò reſtituit. Qui ut Othoni & Germanis gratificaretur, nouam fecit unà cum Othone de eligendo à Germanis proceribus Imperatore ſanctionem, formulamq́ ac legem creandi Imperatoris, ut hæc electio perpetuo Germanis maneret, ut è ſuo corpore Cæſarem deſignarēt, atque ea ſeptem Germaniæ principibus, tribus ſacri ordinis, quatuor prophanis delegata eſt autoritas, quæ per quingentos annos & ampliùs durat. Conſtituta hac ordinatione Italia uarios tumultus aduerſus Othonem concitarunt, adeò ut tutus eſſe non poſſet, & dum reditum in Germaniam maturaret, miſſo per inſidias ueneno à Creſcentij uxore necatus eſt, atque Auguſtæ ſepultus, Anno Imperij XIX.

MARIA de Aragonia uxor Othonis, fœmina impudica, uirorum appetentiſsima, & ſterilis, iuuenem habitu muliebri, cum quo quotidie congrediebatur, ſecum duxit, eoq́ pro cubiculario uſa eſt. Quòd cum innotuiſſet Imperatori, multis adſtantibus principibus, iuuenis ueſtibus ſpoliatus pro fœmina maſculus repertus eſt, uiuuſq́ dehinc combuſtus. Amatore itaque illo extincto & combuſto, cùm ab Imperatore ueniam meruiſſet, in Italia circa Mutinam Comitem quendam formæ elegantiſsimæ, ſed uirum optimum, deperire cœpit. Cui ille multis ab Imperatrice pellectus blanditijs, cùm aſſentire nollet, falſis apud Cæſarem delationibus ab ea accuſatus eſt, & pœna capitis damnatus. Re autem patefacta, Imperator uxorem comburi iuſsit, uiduāq́ Comitis multis bonis & muneribus donauit.

B*ASILIVS ET CONSTANTINVS* fratres iunioris Romani Imperatoris filij, poſt Zimiſcem inſignibus regijs ornati ſunt. Fuit autem Baſilius auaritiæ ſtudioſiſsimus, utpote qui ingentem auri copiam undiq́ ex ærarijs corraſit, & quæſtum nouum ex omnibus ſibi fecit, omnesq́ arculas auro & lapillis pretioſis adimpleuit. Principatum ſuum à bello ciuili auſpicatus eſt. Nam Bardas Sclerus Imperium inuaſerat, illudq́ totum ferè ſibi ſubiugauerat: quem tamen acie uictum Baſilius ad Perſas fugere compulit. Nec multò pòſt Phocas, Berda cognomento, ab exilio reuocatus, indignatusq́ poſt rem præclarè aduerſus Sclerum Duce ſe geſtam, ab Imperatore contemni, defecit: ſed & hunc cæſum in acie ſuperauit. Bella præthereà cum principe Bulgarorum geſsit, & Thraciam, Macedoniam & Græciam flammis & ferro deuaſtauit, quem prælijs aliquot ſuperatum, ad deditionem compulit, totamq́ Bulgariam imperio ſubiecit, uſus ad compeſcendam eorum perfidiam, grauiore in uictos pœna, quindecim milibus captis, oculis effoſsis. Ampliatis itaque Imperij terminis undique, poſt LXXII. uitæ annum deceſsit, cùm regnaſſet LII. annos.

C*ONSTANTINVS* frater Baſilij particeps quidem dignitatis, ſed non potentiæ, defuncto fratri in Imperio ſucceſsit. Vir penitus ignauus, uoluptatibus deditus, gulę & Veneri obnoxius, ludis & theatris uſque ad inſaniam laxatus, & ad regendum Imperium ineptiſsimus, quod etiam obſcuriſsimis & barbaris hominibus adminiſtrādum tradidit. Eo principe Patzinatæ Iſtrum ſuperantes à Diogene Sirmii & Bulgariæ principe, uicti ſunt. Tertio autem Imperij anno ſeptuagenarius deceſsit, Romano Argyropolo in ſucceſſorem electo, & Zoë filia illi tradita.

EFFIGIES HENRICI CLAVDII XV.
GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS SANCTAM CASTA CVM CONIVGE VITAM
VIXIT, ET INNOCVO CORPORE PVRVS ERAT.
HVNGARICAM GENTEM, COLVIT QVAE MONSTRA DE-
AD VERVM CHRISTI RITE REDVXIT ITER. ORVM,

VITA HENRICI CLAVDII XV. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS DVX BAVARIAE, COMES BABEMbergensis, dictus CLAVDVS, ab electoribus formula Gregorij Imperator creatus est. Princeps illustris moribus, & uitæ sanctimonia præclarus, in bonis literis à teneris educatus, prudentia & insignibus uictorijs clarus. Multa & ingentia bella mirabili felicitate gessit. Principiò Bohemos & Vandalos bello fatigatos, tributarios subditos sibi fecit, Metas & Gandauum obsedit, Lotharingiam & Flandriã deuicit. In Italia aduersus Sarracenos pugnauit, eosq; Italia expulit. Victor tum Romæ à Benedicto VIII. coronatus est. Hungaros ad fidem Christianam pertraxit, & Stephano Hungarorum Regi sororem in matrimonium tradidit. Multos Episcopatus, qui Barbarorum incursione fuerant deuastati, auxit, & locupletauit, reditibusq; suis denuò ditauit. Babembergæ Episcopatum fundauit, & diuitijs dotáuit. Cumq; regnasset XXII. annos Córadoq; Franco legitimo suffragio electorũ in Cæsarẽ electo, in humanis esse desijt, ac Babembergæ sepultus est, superstite coniuge Chunegunde, cum qua cœlibem perpetuò uitam duxit, eamq; iam morti proximus parentibus, cognatis & affinibus conuocatis illibatam, castam & intactam reddidit, & commendauit.

CHVNEGVNDIS Sigifredi Palatini Rheni filia, uxor Henrici Imperatoris, cum qua in cœlibatu semper uixit, mortiq; proximus, eam cognatis suis intactam & castam uirginem reddidit.

ARDOVINVS Italici sanguinis, in Gallia Transpadanatus, Marchio Iure, ob egregias uirtutes, & res strenuè fortiterq; gestas, Mediolani ab Episcopis & nobilibus Imperator declaratus est. Contra quem Henricus II. cum magno exercitu Italiam ingressus, prælio uicit. Sed reparato exercitu Ardouinus secundò cum Henrico congressus, exercitu amisso uictus & cæsus est. In autores deinde huius defectionis Mediolani grauiter ab Imperatore animaduersum,

EFFIGIES CONRADI SALIQVI XVI. GERMANORVM IMPERATORIS.

CONRADVS SCLAVOS DEBELLAT PANNONIOSQVE,
EFFRENEMQVE SIBI SVBIVGAT ITALIAM.
PACEM CVM FRANCIS ET FOEDERA CANDIDA SANXIT,
BVRGVNDOSQVE DATOS, TRAXIT IN IMPERIVM.

VITA CONRADI SALIQVI XVI. GERMANORVM IMPERATORIS.

CONRADVS HERMANNI DVCIS FRANCORVM & Lotharingiæ Adelheidis filius, SALIQVVS cognominatus, post duorum annorum interregnum, eò quod electores principes inter se de eligendo rege dissidebant, legitimo suffragio Imperator creatus est, uirtute & militari disciplina, ad tantum fastigium euectus. Dissensiones undique in Imperij initio ortas summa prudentia sedauit. Italiam ingressus est, ut odia principum in se castigaret, qui partim libertatem asserere conabantur, partim declaratum Cæsarem armis ab ingressu repellere adnitebantur, in Mediolanum mouit, atque obsedit, & cùm supremum exitium urbi minaretur, deterritus oraculo, ab omni grauiore iniuria abstinuit: Romamq́ profectus, coronam Imperij à Pontifice Ioanne accepit. Inde Sclauos rebelles ad unionem & pacem redegit. Hungaros deficientes adeò est bello prosequutus, ut coegerit Stephanum regem, missis legatis pacem petere, cæterosq́ omnes Bohemos & Polonos tributarios priùs factos, ad parẽdum compulit. Contra Pannonas, qui rebellantem Italiam socialibus armis adiuuerant feliciter pugnauit, Rodolphum Burgundiæ regẽ suis conciliauit. Leopoldum etiam pacis & otij turbatorem, bello petitum compescuit. Cæterùm cùm in Germaniam rediret, circa Traiectum, Phrysię urbem, subita morte sublatus est, corpore Spiram delato, & in templo à se constructo honorificè sepulto, Imperij anno XIIII. relicto filio Henrico superstite & successore, ac uxore Gisela, quæ anno IIII. post eius obitum mortua, Spiræq́ sepulta est.

ROMANVS ARGYRVS à Constantino, ut omnium nobilissimus qui Imperij hæres esset, Cæsar electus est, tradita ei filia Zoe. Vir literis Græcis excellenter doctus est, legum publicarum non indoctus, multam habens rerum cognitionem, & in primis princeps bonus, cùm multa in melius mutarit, summa etiã liberalitate in omnes usus. Verùm cùm Sarracenica Asiæ expeditio parum ex sententia illi cessisset, repentè in deterius mutatus, carnifex pro Rege est factus, acerbus exactor, multa indigna Imperatore agens. Nec multò post Zoë uxoris fœminæ salacissimæ, & Michaelis Paphlagonis adulteri insidijs, intra balneas aquas immersus obijt, postquàm imperasset annos V. & menses senos, nulla relicta sobole.

MICHAEL PAPHLAGO, qui uiuente Romano, cũ Regina commercium habuit, post mortẽ Imperatoris à Regina Zoë illicò Imperator institutus est: ea tamen cõditione, ut penes Zoen tota administratio maneret. Verùm hæc obseruantia non diu durauit. Michael enim Imperator publicorum negotiorum gubernaculum acceptauit, & regni administrationem usurpauit, nec malum principem egit: utpote qui facilis & beneficus in suos, hostibus formidabilis, nisi eum morbus corripuisset in dies ualidius. Cum Aegyptio Rege tricennales inducias percussit, & Aedessam ab Arabibus obsidione liberauit. Ac cùm intercutis morbo grauissimè laboraret, Michaelem Calaphatem ex sorore nepotem, hæredem instituit, ipse in Monasterium ex palatio transmigrauit, ubi breui superuiuens Christianissimè mortuus est, cùm Imperio præfuisset annos VII.

MICHAEL CALAPHATES indignissimus, & ignobilissimus homo, cuius parentes apud Paphlagonas pice naues oblinirent, unde & cognomẽ adeptus, consilijs dolosus, lingua inconstans, inuidus, iracundus, & ad quamlibet auram mobilis. A priore Imperatore & Zoë in filium adoptatus, pedibus reginæ prouolutus, sanctè iurauit, titulotenus se imperaturum, potestatem totam penes eam mansuram. Sed Paulò pòst auarè & crudeliter rem susceptam administrauit. Ingratissimus enim in omnes, patruum tantæ maiestatis autorem, primùm eiecit, reliquos deinde consanguineos maritos, & puerorum parentes & iam adolescentes genitalibus membris priuauit. Zoën matrem fingens sibi ab ea paratas insidias, & uenenum positum palatio inauditam exegit, eamq́ detonsam indutamq́ Monastico habitu in insulam relegauit. Quod cùm indignissimè omnes ferrent, uniuersaq́ plebe in seditionem uersa, Zoën restituere coactus est. Ipse fugiens cum Constantino fratre, à turba captus & oculorum usu, familiari Græcis pœna, priuatus est, atque in exilio perijt, Mensibus IIII. dies V. rerum potitus.

EFFIGIES HENRICI TERTII XVII. GERMANORVM IMPERATORIS.

HVNGARIOS STERNIT SAEVOS, BOEMOSQVE REBELLES
SVBIVGAT HENRICVS TERTIVS ARMIPOTENS.
PONTIFICVM LVXVS, DISCRIMINA, SCISMATA, RIXAS
TOLLIT, ET A MONSTRIS LIBERA ROMA VIGET.

VITA HENRICI TERTII XVII. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS III. CONRADI IMPERATORIS EX Gesila nobilissima fœmina filius, uiuo patre consors Imperij adscitus, ac Romanorum Rex ab electoribus designatus est. Princeps humanus, natura facetus, hilaris & largus. In Bohemos rebelles, nec annuum censum persoluentes copias ductauit, gentem eam attriuit, Ducemq; Vratislaum cepit, ac annuum sibi pendere tributum coegit. Petrum Regem ab Hungaris eiectum, restituit Aba Rege interfecto, Hungariamq; uarijs agitatam motibus sedauit ac quietam reddidit. Lotharingiæ quoque Ducem, ut imperio parêret, subegit. Romætres Pontifices de papatu simul concertantes reiecit, Pontificiæ sedi Suidegero II. Bembergensi Antistite, qui posteà Clemens secundus appellatus, præfecto. Et ut caueret in posterum summorum pontificum securitati, Romanos iureiurando adegit, nullum sine eius permissu creandum Pontificem. Inde apud Capuam Sarracenos uicit, eaq; nouo præsidio firmata in Germaniam reuersus, Moguntiæ Synodum, Leone Papa præsente, celebrauit. Cunonem Bauariæ Ducem, Hungarorum conspiratione fretum, regniq; possessionem ad se transferre conantem, uicit, suoq; Ducatu priuauit, qui totam ætatem suam exul in Hungaria transegit. Cumq; XVIII. annis imperium tenuisset, Henrico filio annos V. nato Cæsare electo, & Aquisgrani coronatò, ægritudine correptus, decessit, Aetatis anno XXXIX. Salutis MLVI. III. nonas Octobris.

CHVNEGVNDIM Regis Anglorum Cynitonis filiam, in uxorem habuit Henricus, quam ob adulterij suspitionem, repudiauit, & in cœnobio Monialium adegit.

AGNES Gulielmi Pictauiæ Principis, & Aquitaniæ Ducis filia, secunda Henrici uxor, fœmina longè prudentissima. Hæc peperit tres filias, Iuditham, Mathildim & Itam, ac duos filios. Henricum Imperatorem, & Conradum Bauariæ Ducem. Post mariti obitum cum filio Henrico Imperium administrauit. Sed à gubernatione reiecta, Romam se contulit, ac religiosissimè usque ad obitum XX. annis uixit.

EFFIGIES HENRICI QVARTI XVIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

MARTE FEROX HENRICVS ERAT COGNOMINE QVAR=
HOSTES QVI TOTIES CONTVDIT ATQVE FVGAT. (TVS
PONTIFICI INVISVS, PROPRIO QVOQVE SANGVINE
SED NATI INFOELIX IMPIETATE PERIT. (CRETIS

VITA HENRICI QVARTI XVIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS IIII. HENRICI III. IMPERATORIS & Agnetis filius, puer penè patre uiuente Rex creatus. Post patris obitum sub tutela matris educatus, quæ prudenter Imperium filij quinquennio administrauit. Ea autem suasu quorundam indignè ferentium à muliere regem gubernari, ab Imperio amota, Henricus adolescentiæ libertate usus, Saxoniam incolere cepit, uenationi luxuiq; operam dare, principes alios contemnere, & licentiùs omnia agere. Vnde multis inuisus, omnium ferè in se odia traxit. Saxoniæ ob rebellionem grauissima intulit bella. A Gregorio autem Pontifice Anathemate notatus, omnesq; regnicolæ à iuramento regi præstito, & ab obedientia eius absoluti, Rodulphus Sueuorum Dux, contra Henricum rex creatus est. Quod magnum in Imperio peperit dissidium. Nam exercitus undique conscripti, pugnæ multæ undique commissæ sunt. Nouissimè uerò pugnatum apud Martis Burgum, in quo conflictu Rodulphus dextera amissa, perijt. Post eam uictoriam Henricus Italiam ingressus, urbeq; Roma per uim capta, Hiltebrandum papam cepit, eumq; ab officio deiecit, qui non multò pòst in exilio mortuus est, suffecto in eius locum Rauennate Episcopo Clemente, à quo coronatus est. Varijs deinde iactatus procellis, & à filio Imperio priuatus, Leodium profugit, ibiq; eodem anno è uiuis excessit, cùm regnasset annos L. Princeps facundus, liberalis, acer ingenio, bellicosus, & re bellica fortunatus. M. Marcello, & C. Iulio haud inferior, utpote qui sexagies & bis acie collata pugnauit.

RODVLPHVS Comes Rheinfeldt post obitum Othonis Ducis Sueuiæ, Dux factus Sueuorum, quòd Henrici sororem imperante Agnete uxorem duxerat, cùm Ducatus ille uacaret. Dehinc cùm aliquandiu sub Henrico, cui omnia debebat, militaret, à principibus cōtra Henricū Rex factus est, suffragante etiam Pontifice Romano, qui principes Henrico contrarios, à fidelitate & periurio absoluerat, illiq; coronam Imperialem miserat, cum tali inscriptione:

PETRA DEDIT PETRO, PETRVS DIADEMA RODOLPHO

Ac aduersus Henricum exercitum ducens, multis commissis pugnis, multis utrinque cadentibus, dextram amisit. ferturq; in lecto decumbens, circunstantibus Episcopis, truncum manus abscissæ intuitus, grauiter suspirando dixisse: RECTE MECVM ACTVM ESSE INGENVE FATEOR. HAEC ENIM EST DEXTRA, QVA DOMINO MEO HENRICO FIDEM CONFIRMAVI. IPSI VOS NVNC EXPENDITE, QVAM PIE CONSVLVERITIS MIHI, VT AB EO DEFICEREM, ET NVNC CONDIGNAM PERIVRII ACCIPIO MERCEDEM. ECCE IN QVOD ME SEQVENTEM VESTRA MONITA COLLOCASTIS SOLIVM: SATIVS FVISSET, FIDEM SEMEL DATAM, SERVARE INTEGRAM AC ILLAESAM. Atque haud multò pòst animam efflauit.

MICHAEL uir senex à Theodora Imperatrice, suis suadentibus, in Imperatorem electus est. Qua mortua ad Imperium leuatus, & Diademate insignitus, populo ac Senatui omnem liberalitatem exhibuit, plerisque amplissimos dignitatum gradus, & honorum, largitus. Nihil autem munificentiæ ueris militibus ostendens, nec uerbis benignis eos accipiens, sibi infestos omnes reddidit. Qui sibi alium Imperatorem Isacium Comuenum elegerunt. Ad quem opprimendum Theodorus missus à Michaele, commisso prælio fusus fugatusq; est. Conditionibus pacis autem inter Michaelem & Isacium constitutis, Michael Imperio deiectus est, postq; hoc non diu superstes uitam cum morte commutauit, cùm non amplius uno anno Imperasset. Vir genere & opibus clarus, cætera minus ad imperandum idoneus, ætate etiam prægrauante.

ISACIVS COMVENVS adiuuante Patriarcha factus est Imperator, quem deinde in magna ueneratione habuit, eiusq; nepotes ex fratre propter illum, & dignitatibus honestauit amplissimis, & magistratibus præfecit illustribus. Sed nec diuturna illa fuit amicitia. Infensus enim Patriarchæ tanquam hæreseos autorem, cum suis in exilium relegauit, ubi breui agens mortuus est. Cuius mortem Imperator audiens, pœnitentia ductus, illacrymans eiulauit, ac funus magno apparatu ab exilio reducens, in propriam mansionem reposuit, nepotesq; pristinis dignitatibus restituit. Bellum gessit cum Hungaris & Patzinatis: quibus tamen pacem petentibus, inducias dedit. Cum uerò biennio & mensibus III. Imperio præfuisset, inter uenandum lateris subito morbo oppressus, cùm de salute desperasset, cucullam monasticam indutus, regno se abdicauit, nec multò pòst obijt. Vir strenuus, & moribus arrogantibus, bello paceq; infractus. In negotijs celer & expeditus, in rebus bellicis præstantissimus, literis non perinde deditus, affectus tamen erga eas & studiosos. Tantę continentiæ, ut nec uxorem cognoscere uellet post prolem semel ex ea susceptam, cùm tamen pro seruanda sanitate, ut frequentiore uteretur coitu, à Medicis edoceretur.

EFFIGIES HENRICI QVINTI XVIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

QVI CRVDELIS ERAT PATRI, QVEM SVSTVLIT OMNI
IMPERIO, ET VITAM PRAECIPITARE FACIT,
HENRICVS QVINTVS FVNESTVM TRANSIGIT AEVVM,
ASSIDVIS BELLIS, PERPETVISQVE NOTIS.

VITA HENRICI QVINTI XVIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS V. HENRICI IIII. ET BERTHAE MARchionissæ filius, uir bellicosissimus & audax, breui totum Imperium sibi subiecit, ac iugum omnibus imposuit. Patrem suum optimum principem bello insectatus est. Ab uniuersis regni principibus in regem Moguntiæ electus est, atque Romam profectus, ut coronam Imperialem acciperet, maximis in Vrbe tumultibus motis, perijsset, nisi sua ipsius manu uitam defendisset. Sedato autem tumultu, multisque Romanis trucidatis, Pontificem cepit, & extra urbem abduxit. Et cùm de coronatione & iure electiuo in creandis Pontifice, & Episcopis, cum eo ageret Henricus, consensit ultrò Paschalis, ut hanc sibi prærogatiuam usurparent Cæsares, ne quis uel Pontifex, uel Episcopus citra eorum suffragationem designaretur. Inde Romam reuersus à Paschali diadema Imperiale, cum alijs multis priuilegijs accepit: quæ tamen Papa paulò pòst reuocauit, & Imperatorem excommunicauit. Ad quem rumorem Imperator iterum Romam reuersus, Pontificem fugauit, aliumque in eius locum suffecit. Vnde multæ dissensiones, schismata, incendia, homicidia, deportationes, & tumultus in Germania sunt excitati. Firmata autem pace cum principibus omnibus & Pontifice, in Traiecto inferiore morbo correptus, perijt, Spiræque in maiorum sepulchro illatus est, anno Imperij XV.

MECHTILDIS Henrici Anglorum Regis filia, uxor Henrici V. ex qua nullam suscepit prolem. Quæ uidua facta nupsit pòst Gaufredo Comiti Andegauensi, ex Qua Henricum Ducem Normanniæ, & Regem Angliæ genuit.

EFFIGIES LOTHARII XX. GERMANORVM IMPERATORIS.

RAPTVS AD IMPERIVM VIRTVTE LOTHARIVS, EGIT
HOSTES VT PAREANT VNDIQVE PRINCIPIBVS.
PONTIFICE EIECTO QVI SEDEM VIQVE DOLOQVE
OCCVPAT, ELECTVM RITE DAT ITALIAE.

VITA LOTHARII XX GERMANORVM IMPERATORIS.

LOTHARIVS SAXONIAE DVX, GEBHARDO Comite in Suepplemburg, & Heiduuige Burggrauia Norinbergensi natus, post Henrici imperatoris obitum, ab electoribus Cæsar creatus est. Vir industrius & prudens, religiosus, diuitijs & uictorijs potens, strenuus belli ductor, in armis & consilio prouidus, hostibus terribilis, iustitiæ tenax, & mirus amator. In initio Imperij motus contra se excitatos repressit. Nam Fridericus & Conradus Duces ex sorore Henrici Imperatoris nepotes, rebelles facti regi, ad se iure imperium pertinere contendebant. Sed tandem per Diuum Bernhardum pacis conditionibus constitutis, Lothario reconciliati sunt. Inde in Italiam profectus ad compescendos motus contra Innocentem, alio Pontifice electo, coortos Romæ, ubi Pontificem in Gallijs penè exulem reduxit, & sedi Barionæ restituit, & in Germaniam ad componendos tumultus mox profectus, breui in Pontificis gratiam Italiam repetijt, eumque pulso ex Italia Rogerio Pseudopontifice, qui Campaniam & Apuliam inuaserat, ita confirmauit, ut nihil inde Pontificis aduersarij mouere possent. Tantaque in Italia fecisse fertur, ut à Carolo Magno nullus ex Francorum Regibus ei conferri posit. Rediens uerò per Tridentinam Vallem, Veronæ morbo correptus, anno XIII. Imperij mortem obijt. Corpus in Saxoniam delatum, in Monasterio suo nomine dicto sepultum est,

VITA CONRADI TERTII XXI. IMPERATORIS.

CONRADVS III. filius Ducis Sueuiæ & Agnetis filiæ Henrici IIII. ab Henrico V. Princeps Francorum factus, mortuo Lothario legitimè Cæsar creatus est. Contra Henricum Bauariæ & Saxoniæ Ducem, qui regnum summis affectabat uiribus, quòd gener esset Lotharij, & regalia insignia secum haberet, bella gessit, & conuentu principum facto, Imperator proscripsit, & ducatibus suis priuauit. Ex consilio Diui Bernhardi cum multis principibus, & maximo exercitu Hierosolymam est profectus, contra Sarracenos Christi hostes. Sed Bosphorum Thracium immaturè à Græco Imperatore Manuele traijcere coactus, cùm deesset commeatus, & qui à Græcis comportabatur gypso, & calce infectus esset, per summum scelus plurimi milites interierunt. Quarto autem anno post expeditionem, primùm reuersus in Germaniam in Lorchensi oppido apud Gemum inglorius mortuus, ibique sepultus est anno XV. Imperij.

CALOIOANNES Alexij Imperatoris filius, patri in Imperio succesit. Quo adepto suos omnes honoribus & dignitatibus ornauit, in fratrem Isacium propensissimus, quem incredibili amore prosequutus est. Vir opulentus & uictoriosus, nec omnino contemnendus princeps. Varias expeditiones in Asiam habuit. Turcas Persasque aliquot prælijs uicit, urbesque illorum plurimas cepit. Gallis & Venetis, qui socia arma coniunxerant, nimiùm infestus. Legato Lothario gratulaturos de uictoria misit, confœderationem more maiorum petens. Cum Conrado Rege Romanorum post obitum Lotharij fœdus amicitiæ inijt. Tandem memorabili exitu, dum in uenatione arcum uehementiùs tendit, telo uenenato à seipso, quod in aprum dirigebatur, per manum sinistram traiecto, nullis remedijs opem ferentibus, uitam finiuit, post annos XXV. Imperij, & menses VIII.

MANVEL humili loco natus, Tryphon à pueris uocatus, consilio uxoris Alexij principis, cum qua consuetudinem habuerat, primoribus ciuitatis interfectis, Imperium assequutus est. Multa contra Venetos bella gessit. Legatum eorum contra ius gentium uiolauit, negotiatores, quos simulata pace euocauerat, comprehendit, ex quo Venetis armis pressus, promissa bonorum restitutione, pacem impetrauit. Ad Conradum fœdus amicitiæ petens legatos misit: quē tamen in expeditione Hierosolymitana uarijs insidijs fatigauit. Per Bosphorum enim bellatorum numerum traducendum Conrado autor fuit, commeatusque pollicitus sufficientes, gypsum contusum in farinæ speciem, triticeis immiscuit commeatibus, quo cibo breui magna consumpta est militum multitudo. Vnde Manuelis nomen Francis odiosissimum erat. Ac ob eam perfidiam à Rogerio Siciliæ Rege, bello petitus, uastata omni ora Græciæ, ac in Byzantium impetu facto, eius suburbijs flamma consumptis, tam atroci iniuria affectus, ut penè de eius Imperio actum esset. Post XXXVIII. autem principatus annos, Monasticam uitam secutus, morbo perijt, cùm uixisset annos LX. relicto Alexio filio paruulo. Vir in omni uitæ suæ cursu fuit malitiosus, rectæ fidei dogmata perturbare per insaniam adortus, non priùs destitit ab incœpto, quàm omnes sibi aduersantes uideret.

EFFIGIES FRIDERICI PRIMI XXII. GERMANORVM IMPERATORIS.

PACAT GERMANOS FRIDERICVS, PACIS ABVNDANS,
BELLIS FERVENTEM PACAT ET ITALIAM.
DVM CRVCE SIGNATVS CHRISTI QVO TERREAT HOSTES,
ARMENIAM PENETRAT, FLVMINE MERSVS OBIT.

VITA FRIDERICI PRIMI XXII. GERMANORVM IMPERATORIS.

FRIDERICVS, COGNOMENTO BARBAROSSA, Friderici Ducis Sueuorum fratris Conradi Regis & Iudithæ filius, princeps manu ingenioq; strenuus, armis exercitatus, memoria præstans, ualidus consilio, periculorum contemptor, affabilis & mansuetus, liberalitatis egregiæ, multarumq; rerum peritia nemini secundus, statura procera, facie eleganti, capillo & barba ruffa. Conrado Rege defuncto, ab uniuersis Germaniæ principibus Rex Francofordiæ electus est. In initio Imperij Bauariam & Austriam multo admirandoq; labore in concordiam redegit. Henrico Lotharij filio Bauariam restituit, Henricum cognatum suum Austriacum Comitem creauit, & utriusque Ducatus terminos discriminales posuit. Henrico autem in Italia à se deficienti, & nouas in Germania factiones concitāti, Ducatum abstulit, & Othoni Vuitelspach donauit. Italiam ingressus, ut discordias tolleret, Derthonam portas sibi claudere ausam, obsessam cepit, Romāq; ad Adrianū Pontificē profectus IIII. Imperij anno coronæ Imperialis signa Relicta accepit aūt urbe multas per Italiā passus insidias, in Germaniam redijt. Ducē Poloniæ ad tributum soluendū coëgit Ducemq; Bohemiæ regio Diademate insigniuit. In Italiam reuersus, Mediolanensem urbem sæpius rebellantem, sub iugum redactam, tandem funditus euertit, soloq; æquauit, autoribus rebellionis securi percussis, bonisq; eorum publicatis. Mox in Germaniam abiens, iterū Italiā maximis copijs inuasit. Anconem expugnauit, Alexādrum pontificem, qui cunctos Principes per Franciam, Angliam, & Hispaniam in se incitauerat, ex urbe fugere compulit. Postquam uerò iterum Germanos inuiserat, Italiam repetijt, cum Mediolanensibus ad pristinam perfidiā redeuntibus, prælio congressus, multos ex suis amisit, ipse fuga elapsus, Papiam uenit Cæterùm cùm Alexander III. Venetias profugisset, & Otho Imperatoris filius nauali prælio uictus, captus esset, pacis conditiones sancitæ sunt, Imperatorq; & Pontifex amicissimi facti sunt. Pacata tota Italia, expeditionem Hierosolymitanam suscepit. In Cilicia multas potentissimas urbes, Sarracenos, & Turcas prostrauit. At cùm in Armenia ob æstum mitigandum sudorisq; abluendi causa, amnem ingressus esset, in undis strenuissimus heros perijt, Imperij anno XXXVII. Salutis M C X C.

ADILA Marchionis de Vobburg in Bauaria filia, uxor prima Friderici Barbarossæ, cum qua iudicio Constantiensis ecclesiæ ob sanguinis propinquitatem, diuortium facere coactus est.

BEATRICEM de genere Burgundionum nobilissimam filiam Reginaldi Comitis Bizantini unicam, uxorem secundam cum amplissima dote accepit Fridericus. Ex qua quinque filios, Henricum, Fridericum, Othonem, Conradum, & Philippum, filias uerò duas, Sophiam & Beatricem genuit.

EFFIGIES HENRICI SEXTI XXIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

IMPERIO ADIECIT SICVLOS HENRICVS VTROSQVE
SEXTVS, SVEVORVM CANDIDA PROGENIES,
DVM MONACHAM SACRIS VXOREM DVCIT AB ARIS
PONTIFICIS IVSSV, QVAE CITO GIGNIT ANVS.

VITA HENRICI SEXTI XXIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS VI. FRIDERICI BARBAROSSAE Imperatoris & Beatricis filius, patre uiuente Romanorum Rex designatus, ac consensu Germanorum principum, Aquisgrani corona insignitus est. Facundus princeps & sapiens, mediocri statura, decora facie, corpore tenui, animo autem imperterrito, & hostibus formidando. Diademate Imperiali Romæ insignitus, acceptaq; in uxorem Constantia Guilielmi Siciliæ Regis filia, quæ in Monasterium Panormi inclusa erat, iussu Pontificis Apuliam ingressus, Tancreto Regi Siciliæ, Rogerij ex concubina filia, bellum intulit, Neapolimq; munitissimam urbem frustra obsedit, peste in exercitum grassante. Sed tamen paulò post paruo negotio Neapoli capta, totam Apuliam, Calabriam & Siciliam subegit. In Germania tumultus coortos facilè compressit, Leodiensi enim Episcopo ferro confosso, rebellio quieuit. Insignes copias Hierosolymam contra Sarracenos misit, ipse cum uxore & filio Siciliam ingressus, cùm uenationi indulgeret, ac in quodam nemore, ubi erant frigidissimi fontes, calorem lenire uolens, in terram noctu stratus, ex frigore cœpit ægrotare, Messanamq; translatus, paulò pòst obijt, superstite filio unico Friderico, quem Philippo fratri cum regni Siciliæ administratione ac insignibus Imperialibus commendauit, anno Imperij sui VIII.

CONSTANTIA Gulielmi secundi Regis Siciliæ, & Apuliæ filia. Hęc, ne filium regni destructorem, ut in fatis erat, progigneret, in Monasterium Diuæ Claræ Panormi detrusa est. Sed à Cælestino Pontifice soluta, Imperatori penè anus desponsata est, eiq; filium Fridericum in tentorijs palàm in pratis Panormi peperit, ac dehinc Mariam filiam.

EFFIGIES PHILIPPI XXIIII.
GERMANORVM IMPERATORIS.

NASCITVR IMPERII PRIMVM DVCE SCISMA PHILIPPO,
QVI REGEM SE ARMIS REDDIT ET INGENIO.
IRAM PONTIFICIS, MVLCET CONSORTE NEPOTIS,
DVM SECVIT VENAS, CONCIDIT ENSE MISER.

VITA PHILIPPI

XXIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

PHILIPPVS, SVEVIAE DVX, FRIDERICI BARbarossæ filius, Henrici regis frater, princeps mansuetus, mitis, facundus, & liberalis, insignia Imperialia habens, à quibusdam principibus Mulhausen in Regem Romanorum electus est. Pars autem electorum Othonem Ducem Saxoniæ elegit, idq; Innocentio III. approbante. Vnde maximæ discordiæ ortæ sunt, & ab illis ad arma uentum. Stabant pro Othone Anglus Rex, Philippo Gallorũ Rex fauebat. Philippus Alsatiam populatus, urbes & oppida euertit funditus. Argentoratum cepit, & Episcopum ad deditionem coêgit, ac ad Rhenum progressus, ubi æstuabant bella, cum Othone congressus, eum fudit & fugauit: omnesq; urbes Rheni partim armis, partim promissionibus subegit. Tandem ubi principes, assiduis attriti bellis, languerent, nullusq; rebellaret, Pontificem solum repugnantem per nuptias filiam suam nepti Pontificis ex fratre, in matrimonium collocans, recóciliauit, Othoni etiam filia sua Beatrice in uxorem tradita. Porrò sancita undique pace, cum Philippus Bambergæ ageret, & quodam die uenam incidisset, nihil mali suspicans, solus in conclaui paucos secum habés, ab Othone de Vuitelspach, qui tanquam amicus Cæsaris cubiculum ingressus, nemine id prohibente, interfectus est, ac Bambergæ sepultus. Sed posteà à Friderico II. humatum corpus, Spiram translatum est, anno Imperij sui IX. Nec multò pòst parricida Otho trucidatus perijt.

IRene Alexij Imperatoris Constantinopolitani soror, Philippi uxor, ex qua nullum filium, sed filias Kunegundam, Ethisam, & tertiam filio fratris Pontificis desponsatam, quartam Beatricem sustulit.

EFFIGIES OTHONIS QVARTI XXV. GERMANORVM IMPERATORIS.

EXPVLIT E REGNO FVNESTA SVPERBIA OTHONEM,
QVI PROCERES CLAROS SPREVERAT ATQVE PARES
PONTIFICIQVE DATAM SERVARE FIDEM FVRIBVNDVS
RESPVIT, EMERITAM PERTVLIT ERGO FVGAM.

VITA OTHONIS QVARTI XXV. GERMANORVM IMPERATORIS.

OTHO IIII. FILIVS HENRICI IVNIORIS SVperbi, Ducis Bauariæ, & Saxoniæ, Philippo mortuo facile imperium adeptus eſt: qui anteà quoque in odium Philippi Cæſar creatus fuerat. Hic magno ex Alemaniæ oppidis coacto exercitu, Romam ad ſuſcipiendam coronam Imperialem profectus eſt. Qua ſuſcepta Romæ iniurijs affectus, quædam oppida Pontificiæ ditionis occupauit, & undique terras latrocinijs infeſtauit. Proinde Anathemate à Pontifice notatus, etiam cum præſens adhuc in Italia eſſet, principibusq́ ſacramenti religione, qua illi obligati erant, abſolutis, Imperij titulis priuatus eſt, Friderico II. Siciliæ rege, adnitente etiam Pontifice, in huius locum creato. Quo nuncio accepto Otho, qui tum Thuringiæ Landegrauium tanquam rebellem fruſtra perſequebatur, Friderico occurrere ſtatuit. Verùm deſtitutus omni ſuorum præſidio, in Saxoniam profugere coactus eſt: atque reparato exercitu, & Angliæ Regis ope adiutus, in inferiorem Germaniam contra Gallorum Regem contendit, à quo uictus eſt. Ac poſteà mœrore confectus, ab excommunicatione prius abſolutus, diem clauſit ultimum, annis IIII. rerum potitus.

BALDVINVS FLANDRENSIS Comes, qui cum alijs principibus Alexium in Imperio reſtituerat, capta urbe poſt fugam Murziphli XV. uirorum ſuffragio Imperator electus eſt. Ijs tamen conditionibus hæc electio facta eſt, ut ſi Imperator Gallus crearetur, ne penes gentem unam utræque dignitates eſſent, Veneti Antiſtitem darent. Venetorum igitur conſenſu Thomas Maurocenus Patriarcha deſignatus eſt, qui ſtatim ad Rom. Pontificem profectus, quòd Conſtantinopolitana ecclesia Rom. Pontifici ſubijciebatur, eum dignitatis ſuę autorem fecit. Moxq́ reuerſus, celeberrimo cõuentu, Balduinũ Imperij corona inſigniuit, & inunxit. Imperator uerò uix anno circumacto, cùm cuncta præter Adrianopolim recepiſſet, mortuus eſt, fratre Henrico ſucceſſore relicto.

HENRICVS Flandrenſis Comes, Balduini Imperatoris frater, princeps Chriſtianæ religionis obſeruantiſsimus, omnium conſenſu ſucceſſor fratri in Imperio declaratus eſt. Hic Adrianopolis obſidionem continuauit. Sed Bulgaris magnis copijs illi in auxilium uenientibus, obſidionem ſoluit, & cũ Bulgaris pacẽ firmauit, accepta in uxorẽ ducis eorũ filia. Cumq́ domi foriſq́ prudenter ſe gereret, urbe bene munita, & firmo præſidio in ea collocato, in Theſſaliam profectus, Gulielmum Bonifacij filium Theſſaliæ regem conſtituit. Inde ad Imperij adminiſtrationem reuerſus, cunctis ordinatis & diſpoſitis, intempeſtiua morte deceſsit, Tholanta filia Petro Antiſiodorenſi nupta, hærede relicta poſt annum Imperij XI.

PETRVS Antiſiodorenſis Comes, Henrici Flandrenſis gener uxorio iure, cùm nulla maſcula adeſſet proles, Imperator Conſtantinopolitanus creatus eſt. Poſt electionem cum coniuge Romam profectus, à Pontifice Honorio extra urbem ad Laurentij templum inſignia Imperialia accepit. Inde uxore Conſtantinopolim præmiſſa, ipſe Dyrrachium, quod Theodorus Laſcaris, qui ſe Imperatorem gerebat, occupauerat, obſidione cinxit. Sed expugnatione fruſtra ſæpius tentata, utpote quæ copioſo milite, firmoq́ præſidio defenſabatur, ſoluta obſidione, acceptaq́ à Theodoro fidei publicæ ſecuritate, Macedoniæ urbes mediterraneas inuiſere conſtituit. Ad nemoroſa igitur Theſſaliæ loca delatus, cùm ad ſaltus aſcendiſſet, in paratas à Theodoro inſidias incidit, ac contra iuriſiurandi fidem abductus, & in teterrimum carcerem coniectus, tandem obtruncatus eſt. Imperium interim uxore eius adminiſtrãte, done Robertus filius ex Gallijs accerſeretur.

ROBERTVS Antiſiodorenſis Petri Imperatoris filius, ad paternæ captiuitatis nuntium, Conſtantinopolim uenit, ac confeſtim Imperator ſalutatus eſt. Veneti nominis obſeruantiſsimus fuit, adeo ut Ducem eorum Marinum Michaelem Prætorem Conſtantinopolitanum, Imperij conſortem appellaret. Inſignis formæ puellam quandam, priùs tamen uni purpuratorum, Ductori uidelicet Latinorum ordinũ, nuptã, ſibi uxorẽ deſpondit. Vnde in maximũ famæ & nominis periculum incidit. Prior enim ſponſus animi impotens, amicis domeſticisq́ commilitonibus coactis, in regiam irrupit, ingreſſusq́ puellæ cubiculum, eam naribus dehoneſtatam occidit, matremq́ noui connubij conciliatricem, ui domo abſtractam, in mare præcipitauit. Eam ulturus iniuriam Robertus, dum Roma reuertitur, in Achaia deceſsit, Balduino filio admodum puero ſuperſtite.

EFFIGIES FRIDERICI SECVNDI XXVI. GERMANORVM IMPERATORIS.

IRAS PONTIFICVM FRIDERICVS HIC ALTER APERTO
PECTORE DISCVSSIT, CALLIDVS INGENIO.
ITALIAE SOCIAS ARMIS SIBI VENDICAT VRBES,
LANGBARDORVM VRBES DIRIPVIT PENITVS.

VITA FRIDERICI SECVNDI XXVI. GERMANORVM IMPERATORIS.

F*RIDERICVS II. HENRICI VI. IMPERATORIS* & Constantiæ Reginæ Monialis filius, utriusque Siciliæ & Hierosolymæ Rex, Sueuiæ Dux, princeps strenuus, fortis, magnificus, liberalis, multarum linguarum peritus, ac simul eruditus, Latinam, Græcam, Sarracenicam, & Germanicam linguam exactè calluit. Ptolemęi Almagestum ex Sarracenico idiomate in Latinam linguam transferri curauit. Deiecto Othone, Cæsar est electus. Coronam Imperij cum Augusti nomine Romæ ab Honorio III. accepit, multa prædia cum donis plurimis Ecclesiæ conferens, ut Pontificis sibi fauorem conciliaret. Ignominiam autem à Beronensibus sibi in itinere illatam ulturus, urbem eorum igne iniecto uastauit, studiumq; illinc generale Patauium transtulit. Deinde in Sicilia, Calabria, Apulia rebelles subiugauit, & ditioni suæ adiecit, Sarracenos deuicit & expulit. Filium suum Henricum, principum consilio Rom. Regem creatum, Diademate insigniri curauit. A Pontifice Gregorio IX. iniquè, quod uotum Hierosolymitanæ peregrinationis non soluisset, Anathemate percussus est. Vt autem Pontificem deliniret, & uotum exolueret, expeditionem iam diu meditatam maturauit, traiectoq; mari, Cyprum, dehinc Accon peruenit, & negotium ita perfecit, quòd à Sultano non solùm Hierosolymam, sed multas alias urbes in uicinia sitas receperit, ac Hierosolymis coronatus, anno Salutis MCCXXIX. Hierosolymam & Ioppen urbes munitionibus aduersus uim hostium firmari curauit, pacisq; fœdera cum Sultano decennij spacio sanciuit, Pontifice interim Apuliam ingenti exercitu inuadente, & sub ditionem suam redigente. Necessitate igitur compulsus Imperator ingentibus copijs in Siciliam redijt, & hæreditarium regnum ex periculi metu eripuit, ac posteà adnitentibus principibus, Anathematis diris absolutus, cum Pontifice in gratiam redijt. Dehincin Germaniam abijt. Contra Hungaros bellum gessit. Vrbem Viennam cepit, utq; Imperialis ciuitas esset, literis confirmauit. Filium suum Conradum Viennæ Cæsarem elegit. Inde in Italiam reuersus, Mediolanenses aliasq; urbes, quæ defecerant irritante Pontifice, grauissima clade affecit. Ob id tertio à Papa excommunicatus est. Iterum tamen supplex absolutionem à Pontifice petijt, qua non impetrata, ut se tueretur, necessitas impulit, nec caruit factione Gibellinorum in Italia potentissima, quæ sibi adhærebat, altera Guelphorum partes Papæ sequente, Romamq; obsedit. Sed re infecta Rauennam cepit, Parmamq; obsidione cinxit. Quam funditus delere, & eo loco castrorum nouam Vrbem Victoriam condere statuit. Et res primò prosperè cessit: sed eruptione ciuium facta, ciuitas noua Victoria capta & direpta est. Creato Innocentio Pontifice, Lugduni concilium celebratum est, ad quod Fridericus non ueniens, Anathemate notatus, Imperiali dignitate priuatus est, Henrico Landegrauio Thuringiæ suffecto. Cùm autem in Apuliam redijsset, & ex accepto ueneno grauiter laboraret, ac medicorum diligentissima cura, & opera ex longa ægritudine conualuisset, Manfredi filij Nothi dolo necatus est, cùm XXXII. annos rebus præfuisset.

H*ENRICVS* filius Friderici II. Imperatoris ex Constantia uxore, patre uiuente puer penè decennis, consensu principum Rom. Rex electus est, & Aquisgrani coronatus est. Qui cùm parum adoleuisset, Austriæ Ducis filiam in matrimonium accepit. Sed cùm Pontificis diris pater Fridericus execraretur, à Pontifice corruptus, aduersus patrem cum Longobardis conspirauit, & exercitum in Bauaria cõtra Othonem, patre inuito, duxit. Ob id à patre in Apuliam uocatus, custodiæ datus, in uinculis maceratus, mortuus est miserabiliter VIII. annis regno potitus, quem pater dehinc flebiliter luxit, relictis duobus filijs gemellis, qui à Manfredo Friderici filio, ne Siciliæ regnum sibi auferrent, ueneno necati sunt.

C*ONRADVS* Friderici II. Imperatoris filius, ex Iola, Regina Hyerosolymitana, Dux Sueuiæ, patre uiuente in Romanum Regem designatus est. Princeps clementissimus, & morum elegantia & facilitate insignis. Ab Henrico Landgrauio Thuringiæ ad Francofordiam fugatus, in Bauariam concessit, ac Ratisbonæ in insidias delapsus: uix euasit. Audita uerò patris morte in Siciliam est profectus, ac Apulia tota recepta, Neapoliq; euersa, Capua quoque expugnata, & solo æquata, annis II. post patris obitum Imperio potitus est, à Manfredo fratre spurio, qui principatum Apuliæ ui inuaserat, ueneno extinctus est, atque honorificè Neapoli sepultus, anno Salutis MCCLIIII. superstite filio Conradino, qui cum matre paruulus in Bauaria degens, cùm adoleuisset, forma egregia, in Italiam accersitus est ab illis, qui contra Guelphos assiduum bellum gerebant, ac à plerisq; ciuitatibus benignè exceptus, Romam ingressus est, indeq; contra Carolum Gallorum Regis fratrem à Pontifice incitatum, quiq; Manfredum debellauerat, profectus, apud Beneuentum uictus, & deinde per insidias cum Friderico Austriæ Duce captus, ac sordidiùs, quàm decebat tractatus, contumelijsq; affectus, ac posteà Pontificis consilio cum Duce Austriæ securi percussus est.

EFFIGIES RODOLPHI XXVII. GERMANORVM IMPERATORIS.

AVSTRIACAM SOBOLEM FVNDAVIT RITE RODOLPHVS,
GERMINE FOELICI ET SEMINE PROLIFICO.
BISQVE NOVEM IMPERII REXIT FOELICITER ANNOS,
ET QVATER AC DECIES PRAELIA VICTOR OBIT.

VITA RODOLPHI XXVII. GERMANORVM IMPERATORIS.

RODOLPHVS COMES DE HABSBVRG, PRINceps non minus manu ſtrenuus, quàm ingenio ſagax, ac prudens, famaq; conſpicuus, unanimi conſenſu Electorum principum, Francofordiæ, in Romanum Regem electus, & per Burgrauium ex obſidione Baſilienſi Aquiſgranum ductus ſolitis ceremonijs coronatus eſt. Ante electionem multa præclara geſsit, ac ſub Imperatore Friderico II. tam ſtrenuè res ſibi commiſſas perfecit, ut ei tota nobilitas Cæſaris, cum ipſum adiret, aſſurgeret. Briſgaiam, Ergayam, Turgayam, magnamq; partem Sabaudiæ, minoriſq; Burgundiæ ſubiugauit. In Alſatia ſeditioſas urbes, quæ conſpirauerant in eum, ui cepit, & dignas de illis pœnas ſumpſit. Ottacarum Bohemiæ Regem contumacem prælio uicit, atque occidit. Totam Auſtriam ſub ſuam ditionem redegit, ac in ea Albertum filium ſuum Ducem creauit, à quo Auſtriaci principes originem trahunt. Bohemiam potenti manu ingreſſus, omnia igne & ferro deuaſtauit. Venceslao Ottacari filio Bohemiæ regnum reſtituit, eiq; filiam Gutam miræ pulchritudinis in matrimonium dedit, filioq; ſuo Rodolpho Sueuiæ Duci Agnetem Ottacari filiam deſpondit. Talibus nuptijs pace firmata, in Heluetios, qui Comiti Sabaudiæ ſubdebantur, mouit, quos nullo negotio ſubegit. Pſeudofredericum, qui ſe pro Friderico iuniore Sueuis oſtentauerat, multaſq; urbes ad ſe pellexerat, captum Noueſij combuſsit. Comitem Vuirtembergenſem Eberhardum inuaſit, Stutegardium obſedit, tandem cauſa per Epiſcopum Moguntinenſem tranſacta eſt. Italiam pro adipiſcenda corona Imperiali nunquam ingreſſus eſt. A Bononienſibus, Florentinis, Genuenſibus, Lucenſibuſq;, licet in grauem Romani Imperij iacturam, grandem congeſsit pecuniam. Auaritiæ itaque notatus ſtudio à pleriſque reprehenſus eſt, in cæteris laudatiſsimus. Senio confectus, uires corporis ſui imminui ſentiens, Principibus Imperij Francofordiæ conuocatis, filium ſuum Albertum regem deſignari uoluit. Illis autem recuſantibus, Argentinam conceſsit, inde Erfordiam, ubi lethaliter ægrotare cœpit. Feſtinabundus igitur Spiram tanquam ad ſepulchrum maturauit. Sed antequam urbem attingeret, in Germershaym diem ſuum obijt, Spiræq; honeſtiſsimè regio funere, Imperialibuſq; ceremonijs ſepultus, anno ætatis ſuæ LXXIII. Imperij XVIII. Salutis MCCXCI.

ANna Comitiſſa de Hohenberg in Sueuia Rodolphi uxor, ex qua ſeptem filios, Rodolphum, Hartmannum, Fridericum, Rodolphum II. Albertum, Hartmannum II. & Carolum, totidemq; filias Euphemiam, Gutam, Mechtildim, Agnetem, Catharinam, Annam & Clementiam progenuit.

AGNETEM iuuenculam filiam Ducis Burgundiæ, & neptem Regis Franciæ, in ſenectute in uxorem recepit Rodolphus, quę cùm nullam ex eo ſuſtuliſſet prolem, poſt mortẽ eius in Burgũdiam redijt.

EFFIGIES ADOLPHI XXVIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

ASTV COGNATI IN REGNVM SVRREPSIT ADOLPHVS
AVSTRIACIS NIXVS INSIDIAS DVCIBVS.
SED DVM BELLA PARAT, VITIIS DVM DEPRAVAT AEVVM
OCTO ANNIS REGNANS, CONCIDIT ENSE MISER.

VITA ADOLPHI
XXVIII. GERMANORVM
IMPERATORIS.

ADOLPHVS COMES DE NASSAV VNANIMI PRINcipum conſenſu,ſed miro aſtu Francofordiæ Cæſar electus,Aquiſgrani coronatus eſt. In Columbarienſes in odium Alberti Auſtriæ Ducis,qui filiam ſuam,filio Adolpho uxorem dare recuſauerat,exercitum duxit, Albertúmque Ducatu eijcere uoluit. Dehinc Alſatiæ urbes auxilio Colonienſis præſulis, ſibi rebelles compeſcuit. Et ut generis ſui nobilitatem illuſtriorem redderet, in Thuringiam & Miſniam profectus, eos magna clade affecit Marchionem Miſniæ in deditionem recepit, pacemq́ petere coëgit. Contra regem etiam Franciæ,propter regnum Arelatenſe,bellum molitus eſt. Cùm autem ob uarias & multas in Imperio perturbationes compeſcendas, potentiori quodam capite in Germania opus eſſet,& electores principes Adolphi ſordes,& ambitionem pertæſi, conuentu habito,eo reiecto, Albertum Auſtriæ Ducem Regem elegerunt. Adolphus uerò ui Imperium retinere uolens,auxilio fretus Othonis Bauariæ Ducis, Rodolphi Comitis Palatini & quorundam Imperialium ciuitatum,armatis copijs imprudenter Alberto occurrit,& prope Vormatiam,prælio commiſſo,infeſtis armis,ſex horis pugnatum eſt.In quo conflictu,captis multis nobilibus, multiſquè calore ſuffocatis,Adolphus ipſe ab Alberto cæſus eſt,annis VIII. rerum potitus.

IMAGINA nobiliſsimi uiri de Limpurg filia,Adolphi uxor,ex qua tres filios,Adolphum primogenitum, & duos alios filios,filiamqùe Mechtildim,quam copulauit Rodolpho Rheni Palatino, procreauit.

EFFIGIES ALBERTI XXIX.
GERMANORVM IMPERATORIS.

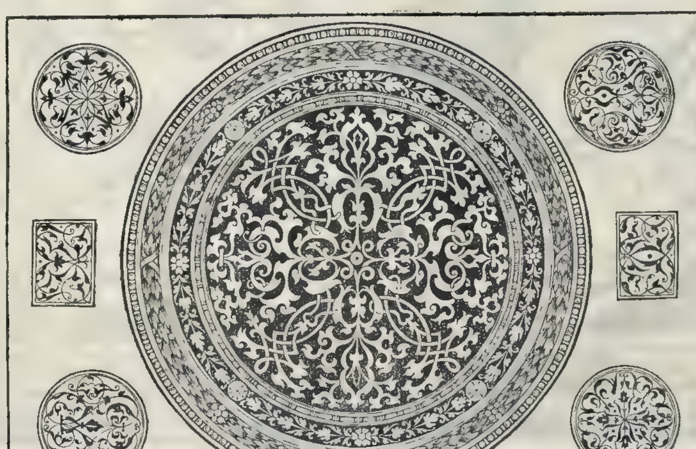
CONCIDIT ALBERTVS MISERANDA CAEDE NEPOTIS,
IMPERIVM QVI VIX PER DVO LVSTRA TENET.
BIS SENOS VICTOR CONFLICTVS HOSTIBVS AEDIT,
OCCIDIT A PROPRIO SANGVINE PROGENITIS

VITA ALBERTI

XXIX. GERMANORVM IMPERATORIS.

ALBERTVS RODOLPHI CAESARIS ET ANnæ Comitiſſæ in Hohenberg filius, poſt occiſum Adolphum, iterùm ab Imperij electoribus Francofordiæ Cæſar electus eſt, Bonifacij Pontificis aſſenſu, cùm id obſeruantiſſimè anteà negaſſet, & Aquiſgrani coronatus. Princeps prudentia, ſagacitate & clementia nulli ſecundus, in benemeritos munificus, patiens erga inimicos, non præceps in uindictam, iniurias obliuioni facilè tradens. Filio ſuo Rodolpho Auſtriæ Ducatum adminiſtrandum commiſit, eiq; Blancam Philippi Francorum regis ſororem, in uxorem dedit. Aduerſus Epiſcopum Salisburgenſem ratione fabricarum ſalis, bellum geſſit. Moguntiam hoſtilia fœdera contra ſe ineuntem ita domuit, ut Imperio parêret. In Bohemiam expeditionem ornans, contra Ducem Carinthiæ, qui ſe Regem Bohemiæ gerebat, miſeranda morte, à fratris filio Ioanne & comitibus quibuſdam Auſtriæ trucidatus eſt, cùm annis X. regnaſſet. Sed & parricidæ omnes dignis affecti ſunt ſupplicijs.

ELIZABETHA Meinhardi Comitis Tyrolis & Goritiæ filia Alberti Imperatoris uxor, fœmina illuſtriſsima, magni & acuti ingenij: quæ ſalis mineram & uſum faciendi inuenit in Hallis prope Gmunden in ſuperiori Auſtria, omnibúſque Monaſterijs cum ſale in Auſtria prouidit. Monaſterium in loco occiſionis regis mariti ſui extruxit, atque XXI. liberos peperit, quorum undecim iuſtam aſſecuti ſunt ætatem. Cæteri in pueritia mortui, ipſaq; mortua in ſua fundatione Künigsfeldt ſepulta eſt.

EFFIGIES HENRICI SEPTIMI XXX· GERMANORVM IMPERATORIS▸

ITALICAS PENETRANS HENRICVS SEPTIMVS ORAS,
GVELFIS INFESTVS TOLLERET VT LATIO,
CONCIDIT A MONACHO QVI MYSTICA LIBA MINI=
PRO VITA MORTEM,TOXICA SAEVA DEDIT▸(STRANS,

VITA HENRICI SEPTIMI XXX. GERMANORVM IMPERATORIS.

HENRICVS VII. COMES LVITZELBERGENsis Henrici Comitis,& Beatricis Comitiſſæ Hannoniæ filius, paternis opibus haud potens,ſed iuſtitia prudentiaq́;,tum rerum geſtarum gloria, ſingulariq́; integritate illuſtrior, armis ſtrenuus,& religione præcipuus.Alberto occiſo, Francofordiæ Rex Romanorum à principibus Germaniæ electus eſt,electum ſtatim confirmauit Pontifex. Ac primùm Comitem Vuirtenbergenſem omnibus fortunis,quòd rebellis erat Imperio, ſpoliauit,Ioanni filio ſuo Regis Bohemici filiam Elizabetham uxorem dedit.Adolphum & Albertum in loco occiſionis ſepultos, effodi, Spiramq́; deferri, & regia pompa ſepeliri curauit.Poſteà cum ingentibus copijs per Turrinos ſaltus,in Italiam deſcendit, ac tantam formidinem Italiæ incuſsit,quantam multo tempore anteà Imperator nullus alius.Mediolani Turrianam factionem detectis inſidijs oppreſsit. Vicecomiti ſumma rerum demandata,urbes quaſdam, Cremonam uidelicet,& Brixam,ſeſe dedere nolentes,ui cepit,reliquas ultrò parentes recepit. Romam profectus, coronam Imperij accepit,ac ab Vrſinis breui expulſus, adiuuante etiam Roberto Rege Hetruriam regredi ſtatuit, Aretijq́; agens Robertum hoſtem Imperij,ac læſæ maieſtatis reum denunciauit,ac tanquam rebellem Campano,ac Apulo regno priuauit. Cum Florentinos grauiſsima obſidione premeret,Monachus quidam prædicatorij ordinis,à Florentinis ſubornatus,Henricum ueneno,quod Euchariſtiæ illitum dederat ei,perdidit, Imperij anno v.

MARGARITA Ducis Brabantiæ filia, Henrici Imperatoris uxor,ex quo ſuſcepit Ioannem,Bohemiæ Regem,& tres filias. Nobiliſsima matrona,reiq́; diuinæ apprimè ſtudioſa. Sacerdotes liberalitate & munificentia fouit, egenos & mendicos datis alimentis ſuſtentauit, tamq́; humilem ſe ſubmiſit, ut cùm Mediolani eſſet, die, quo cœna noſtri Saluatoris celebratur, ipſa pauperibus pedes manu ſua lauit, ueſtimentaq́; liberaliter diſtribuit. Virum Romam ſecuta eſt. Sed Genuam ueniens,mortua in æde fratrum Minorum ſepulta eſt.

FRIDERICVS Dux Auſtriæ,cognomine PVLCHER, Alberti primi Ducis Auſtriæ Regis Romanorum,ac Elizabethæ filius,uir elegans, & ſtatura procerus, largus & liberalis, omnibusq́; pergratus,aliquorum principum ſuffragijs Rex Romanorum electus,ac Bohemię diademate inſignitus eſt, Ludouico Bauariæ Duce Conſobrino ſuo ab alijs electoribus Imperatore creato.Filiam Regis Aragoniæ Elizabetham in uxorem duxit,ac cum maxima celebritate Baſileæ nuptias celebrauit.Poſteà cum magnis copijs Sueuiam ingreſſus,Ludouicum ad arma prouocauit, ac pugna facta,dubio Marte utrinque magna ſtrages edita eſt . Poſt aliquot annos in Bauariam conueniens,eam totam igne & ferro deuaſtauit, ac tandem à Ludouico ſuis opem ferente,cum fratre Henrico prælio uictus,captus eſt.Cumq́; triennio in cuſtodijs maceratus eſſet,tandem præmiſsis quibuſdam conditionibus iureiurando & literis corroboratis,liberatus,ac in Auſtriam reductus, cum magna lætitia ab uniuerſo populo ſuſceptus eſt. Nec multò pòſt cùm ob perpeſſas aduerſitates paulatim tabeſceret, dyſenteria reſolutus,animá exhalauit, anno Salutis MCCCXXX.

ISABELLA Reinoldi Comitis Geldriæ filia,Friderico quidem deſponſata,ſed ob patris proditionem,eam traducere noluit.

ELIZABETHAM Iacobi Arogonum Regis filiam nobiliſsimam coniugem habuit Fridericus,quæ eum unicè amauit,tantumq́; in amore uiri flagrauit,ut nihil intermitteret,quod ad ſalutem uiri ſpectabat,peregrinationibus, ieiunijs, abſtinentijs adeò ſe caſtigauit, ut oculos penè uiſumq́; amitteret, flens diu noctuq́; ob captum maritum,donec liberaretur.Ex quo genuit Fridericum filium,& filias,Annam & Elizabetham.

EFFIGIES LVDOVICI XXXI.
GERMANORVM IMPERATORIS.

BELLA NOVEM GESSIT LVDOVIC. DVRA PER ANNOS
SANGVINE CVM IVNCTO COMPETITORE SVO.
PONTIFICES DIRIS HVNC DEVOVERE, SED ILLOS
AGNOSCIT DOMINOS NON FORE POSSE SVOS.

VITA LVDOVICI
XXXI. GERMANORVM IMPERATORIS.

L*VDOVICVS FILIVS LVDOVICI SENIORIS,* & Mechtildis filię Rodolphi de Habsburg Comitis, Rom. Regis, princeps humanissimus, omnibusq; amabilis, prouidus & sagax, in periculis animo infracto, à Primatibus Germaniæ electus, Fridericum Austriæ Ducem aduersarium habuit, quo cum per VIII. annos bellum uaria fortuna gessit. Friderico tandem capto, nomen & titulum Imperatorium inuito Pontifice solus occupauit. Italiam autem ingressus, ingentibus copijs primò Tridentum, deinde Mediolanum petijt, Italiæ ciuitatibus singulis Imperatorio nomine uicarios imponens. Inde Romam acceptis XXIIII. nobilioribus Mediolanensibus ciuibus, tanquam obsidib. contēdit, ab uniuerso populo honorificè susceptus, à Stephano Columnio in æde S. Petri cum cōiuge coronatus est, omni nobilitate adstante, & acclamante, Patricium & Augustum Romanum. Petrum Corbariensem uirum ad res gerendas aptissimum, & haud imprudentem Nicolaum V. posteà dictum summum Pontificem creauit, Ioanne dignitate papali deiecto, qui Imperatorem regno priuās, excommunicatione crudelissima, tanquam hæresiarcham percussit. Metuens autem Imperator proditionem ac uenenum, non arma, Italiam relinquere decreuit, Germaniamq; summa cum animi hilaritate repetijt. Francofordiæ comitia celebrauit, in quibus antiquas leges confirmauit. Cùm autem Papæ odium magis magisq; cresceret, indefessis conatibus suis tantum effecit, ut in Luceburgo conuentu alius Imperator designaretur. Sed Ludouicus in uenatione cum motu & labore corpus calefaceret, ursumq; ingentē cum impetu quodam uiriliter peteret, de equo præcipitatus, corpus graui collisione læsit. Destitutus igitur omnibus uiribus, & sensibus, mortuus est anno Christi MCCCXLVII. Imperij sui XXXIII. minùs VIII. diebus, in Monaco Imperiali pompa sepultus.

BEATRIX filia Ducis Poloniæ, prima Ludouici uxor, ex qua Ludouicum ac Stephanum filios genuit.

MARGARITA filia Vuilhelmi III. Comitis Holandiæ, & Selandiæ filia, Ludouici altera uxor. Hæc cū marito Romam profecta, in Imperatricem coronata est, filiumq; Romæ peperit Ludouicum cognomento Romanum. Deinde & Othonem Bauariæ Ducem, ante quos etiam Vuilhelmum Seniorem & Adelbertum Duces inferioris Bauariæ & dominos in Straubing peperit.

EFFIGIES CAROLI QVARTI XXXII.
GERMANORVM IMPERATORIS.

ANGLVM, MISNENSEM, THORINGVM BOEMVS IN ORBIS
IMPERIO, QVARTVS CAROLVS EXVPERAT.
PRINCIPIBVS NAM MVLTA DEDIT, POTIVSQVE COEMIT
INDE MAGIS PATRIAE, QVAM STVDET IMPERIO.

VITA CAROLI QVARTI XXXII. GERMANORVM IMPERATORIS.

CAROLVS IIII. BAVARIAE REX, IOANNIS Bohemiæ Regis ex altera uxore eius Elizabetha filius, Henrici VII. ex filio nepos, princeps religiosus, literis & linguarum cognitione instructus, Ludouico regnante à quibusdam principibus electus Bunnæ coronatus est, Clemente Pontifice eam electionem probante: Licet alij Principes, quòd neque in loco debito, nec aperte, sed latenter, nec tempore conuenienti electus esset, improbarent, & Guntherũ de Suuartzemburg strenuissimum militem in campis Francofordiæ crearent. Quò paulò pòst ueneno necato, conciliatis sibi passim principum animis, Carolus solus Imperio potitus est, Italiámque ingressus, Romæ Imperialem coronam turpissima pactione ab Innocentio accepit. Paucos autem ibi moratus dies, quasi uenaturus ex Vrbe elapsus, Mediolanum peruenit, ubi Vicecomitibus perpetuum imperij uicariatum aurea bulla confirmauit. Dehinc iussu Pontificis, perniciosam & superstitiosam flagellatorum sectam, quæ totam pene Alemaniam penetrauerat, armata manu eiecit. Eberardum Vuirtenbergensem Comitem ingenti exercitu oppressit. Bohemicarum rerum in primis studiosus fuit. Pragam Metropolim longe ampliorem reddidit, & propugnaculis muniuit: Pragensem Ecclesiam erexit, publicum Gymnasium instituit, multa collegia Canonicorum & Monasteria fundauit, Regnum paternum maximè dilatare conatus est. Ob id Marchionatum Brandenburgensem, Lusatiæ, item Ducatum Slesiæ, Bauariæ, cum multis alijs Dominijs partim emptione, partim bello, & alijs artibus pro regno Bohemico obtinuit. Filium suum Venceslaum Regem Rom. assensu principum designauit. Altero deinde anno ualetudine aduersa correptus, obijt, ac Pragis à filio honorificè sepultus, cùm annis XXXIII. Imperio præfuisset, Princeps quidem clarus, nisi maiorem regni sui Bohemici, quàm Imperij rationem & curam habuisset.

ELIZABETH Ducissa Stetinensis, prima Caroli uxor, quæ prolem habuisse fertur.

AGNES filia Rodolphi iunioris Rheni Palatini, filia Rodolphi senioris, secunda Caroli uxor, sterilis & infœcunda fuit.

BLANCA Comitissa Valesij in Francia, filia Caroli Comitis Valesij, & soror Philippi de Valesio, pòst Regis Franciæ Caroli uxor tertia.

ANNA, quæ ab alijs Ioanna appellatur, quarta fuit uxor Caroli, eiq; Venceslaum & Sigismundum filios peperit.

EFFIGIES VENCESLAI XXXIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

VENCESLAVS INERS EPICVRI DE GREGE PORCVS,
A PATRIO PENITVS SANGVINE DEGENERAT.
IMPERIVM TEMNIT, REGNVM FOEDAVIT AVITVM,
ATTONITVS TANDEM CEV FERA FOETA CADIT.

VITA VENCESLAI XXXIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

VENCESLAVS CAROLI IIII. FILIVS ANNOS natus X V. patre ſolicitante, in Regem Romanum Francofordiæ electus eſt,& Aquiſgrani præſente patre Carolo, coronatus. Patri & auo per quàm diſsimilis: tam corpore,quàm animo deformis,atque ineptus, deſidia corruptus, luxui tantum deditus, adminiſtrationem Imperij prorſus neglexit. Ob id à Baronibus regni captus, quatuor menſibus cuſtodię eſt traditus, donec per fratrem Ioannem Marchionem liberaretur,unde tamen non melior factus eſt. Nihil quod memoratu dignum eſſet,in Imperio geſsit. Illud certum eſt, niſi à fratre Sigiſmundo captus, & Viennæ in carcere ſeruatus eſſet,Imperióque Germanorum procerum conſenſu deturbatus,res Imperij diutius afflixiſſet. *Re*rum autem potitus eſt annis X X I I. & anno ætatis L V I I.ex ira in Apoplexiam incidens, ac paralyſi diebus X V I I I. laborans,ueluti porcus in uolutabro,animam exhalauit.

IOANNA Alberti ſenioris Ducis Bauariæ, & Holandię Comitis filia,prima Venceslai uxor, ex qua nihil generare potuit.

SOPHIA filia Ioannis Ducis Bauariæ ſoror,altera Venceslai uxor, mulier forma inſigni, ac corpore ualde eleganti, ſterilis tamen,& anno Salutis M C C C C X X V I I I. mortua in Poſonio Hungariæ oppido,in æde S. Martini ſepulta eſt.

IODOCVS filius Ioannis Henrici Marchionis Morauiæ fratris Caroli quarti, B A R B A T V S dictus,homo inutilis,& qui ueritatem non præſtabat. Hic,ut alij tradunt, ante Ruper tum, deiecto Venceslao in Regem Romanum creatus eſt. Alij uerò poſt mortem Ruperti, à principibus electoribus Francofordiæ regem deſignatum aſſerunt. Non autem coronatus eſt, quoniam prouectioris ætatis,annum enim L X X X I X. exceſſerat,uix V I. menſes in Imperio tranſegit. Brumiæ oppido Morauiæ mortuus, & in Monaſterio S. Thomæ, cum patre ſuo, qui id conſtruxerat,ſepultus.

IODOCVS Imperator uxorem habuit Reginam Hungariæ,ex qua nullam prolem genuit.

EFFIGIES RVPERTI XXXIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

ITALIAM RVPERTVS ADIT REX SAEPE VOCATVS,
POLLICITIS CREDENS, FALSVS VBIQVE REDIT.
CONFICIANT INQVIT PROPRIO SE VVLNERE INIQVI.
FOEDVS SI NVLLVM, NVLLA FIDESQVE VALET.

VITA RVPERTI
XXXIIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

RVPERTVS DVX BAVARIAE ET COMES PAlatinus Rheni, filius Ruperti Adolphi & Beatricis, uir armis exercitatissimus, ingenijq; acerrimi, ac insignis iustitiæ cultor. Post Fridericum Ducem Brunsuicensem Cæsarem quidem electum, sed à Moguntino Antistite impiè occisum, ac propter illius mortem diu multúmque in Germania tumultuatum, Imperator à Principibus declaratus est, Bonifacio IX. approbante, & Coloniæ ab Archiepiscopo Coloniensi Regio diademate insignitus. A Florentinis ad comprimendam Galeaciorum potentiam, in Italiam descendit: Præsidio autem Ducis Austriaci, & Episcopi Coloniensis destitutus, congressus cum Vicecomite succubuit, fugáque saluti consuluit. Vnde ad Tridentinos & Venetos delatus, quàm honorificentissimè acceptus est. Ac cùm Pontifici, Venetis & Florentinis enarrata clade sua, surdis fabulam caneret, re infecta in Germaniam per Alpes cum equitatu reuersus, res Imperij cum diligentia tractauit, de Italia nihil ampliùs solicitus, quam permisit suis se uulneribus conficere. Post pleraque autem in Imperio honorificè gesta, insperatò in Oppenhein diem suum obijt, ac Heydelbergæ sepultus anno Imperij X.

Vxorem habuit Rupertus, cuius nomen, genus & familia incognita est, ex qua genuit Rupertum cognomine Pipam Palatinum, qui cum Ioanne Duce Burgundiæ à Turca captus, post liberationem sine uxore & liberis Ambergæ moritur, aque ibi sepelitur.

ELIZABETHA filia Burgrauij Norinbergensis, uxor altera Ruperti, ex qua quinque filios sustulit, Fridericum, Ludouicum, Stephanum, Ioannem, & Othonem, ac tres filias.

EFFIGIES SIGISMVNDI XXXV. GERMANORVM IMPERATORIS.

SCEPTRA SIGISMVNDVS FOELICIA GESSIT IN ORBE
DVM TIMET ECCLESIAE, NE LABEFACTA RVAT.
RELIGIONE PIVS, VENVS HVIC CONTRARIA, BELLO
INFORTVNATVS, OMNIA NEMO POTEST.

VITA SIGISMVNDI XXXV. GERMANORVM IMPERATORIS.

SIGISMVNDVS CAROLI QVARTI IMPERATORis ex Ioanna filius, princeps ſapientia, eruditione, probitate,& multarum linguarum cognitione clariſsimus,ſtatura talis,qualis tantum principem decebat. Hic adhuc puer Mariam filiam Ludouici Regis Hungariæ uxorem duxit, ac Rex Hungariæ,deinde Romanorum factus eſt.Ingentia bella contra Hungaros geſsit,& ab illis captus eſt.Aduerſus Turcas maximum parauit exercitum , eúmque ad Adrianopolim uſque perduxit. Verùm perturbatis ordinibus à Gallis, primum locum in acie deberi ſibi contendentibus, ab Amurathe graui prælio uictus, caſtriſque exutus eſt, cæſis magna ex parte ducibus, & Burgundionum Rege capto. Triennio magnam Europæ partem publici concilij cogendi cauſa, quò Schiſma tolleretur, peragrauit.Concilio autem Conſtantiæ congregato,tres adulterinos Pontifices Ioannem XXIII. Gregorium,& Benedictum Pontificia dignitate depoſuit, & in Pontificatu Othonem de Columna,Martinum quintum poſteà dictum,ſuffecit, ac pernicioſo ſchiſmate inter Pontifices ſublato, concordiam & tranquillitatem Eccleſiæ reſtituit. In eo etiam concilio Friderico Burgrauio Norinbergenſi ob excellentes eius uirtutes,ius electiuum Imperij donauit. Deinde in Italiam profectus,Mediolanum uenit,acceptaq; de more Imperatorio,ferrea corona,Parmam,Senas, Romamq; profectus,à Pontifice, Cardinalibus, populoq; Rom. perbenignè ſuſceptus eſt, & Corona Cęſarea donatus. Italiam uerò relinquens, Baſileam ubi concilium erat, peruenit. Eugenium Pontificem concilium Baſilienſe à ſe prius confirmatum,reuocantem,Ferrariamq; traducere conantem, tanquam contumacem ſummo ſacerdotio deiecit. Relicto autem Concilio Bohemiam ingreſſus eſt,omniáque diſsidia componere inſtituit. Sed præuentus morbo,& ſenectute,diem clauſit ultimum,cùm attigiſſet annum LXX. anno Imperij XXVII.anno Chriſti MCCCCXXXVII. Corpus eius in Albam translatum Regalem Hungariæ ibidem ſepultum eſt.

MARIA Ludouici Regis Hungariæ & Poloniæ filia, uxor Sigiſmundi prima, ex qua nullam quidem prolem,ſed regnum conſecutus eſt.

BARBARA Hermanni Comitis Ciliæ filia,altera Sigiſmundi uxor,ex qua unicam filiam Elizabeth genuit. Fœmina illa fuit immenſæ libidinis,& procacitatis inuerecundæ,quæ ſæpius uiros peteret,quàm peteretur. Vitam omnem cenſuit inanem,quæ non coitu,luxu ac libidine contereretur. Nihil omiſit procaciſsima mulier, quo uoluptatem explere intelligebat. Animam cum corpore interituram iudicabat, paruifaciens religionem Chriſtianam. Cùm ergo in luxu dies pene ac noctes tranſegiſſet,peſte infecta, in Græcia mortua eſt,ac Pragam delata,regio funere in monumento regum ſepulta eſt.

EFFIGIES ALBERTI II. XXXVI.
GERMANORVM IMPERATORIS.

AFFVIT ALBERTI FORTVNA CELERRIMA QVINTO,
QVAE POSVIT CAPITI MOX DIADEMA TRIPLEX.
DEFVNCTO SOCERO, DVO REGNA PATERNA RECEPIT
CONIVGIS. IMPERIVM TERTIA SCEPTRA DEDIT.

VITA ALBERTI II. XXXVI. GERMANORVM IMPERATORIS.

ALBERTVS EIVS NOMINIS V. ET II. ROM. REX, Alberti IIII. & Ioannæ filius, annum agens XII. patrem amisit. Agens deinde sub tutoribus patruis inter se digladiantibus, grauia quæque perpessus est. Pubertatem uerò egressus, tutelam abiecit, Austriamq; pacauit. Elizabetham Sigismundi Imperatoris filiam in uxorem duxit, dotisq; nomine insigniores Morauiæ urbes accepit. Defuncto autem Sigismundo, persuasione soceri unanimi consensu à Proceribus Hungariæ & Bohemiæ Rex salutatus atque coronatus est. Polonos, qui regnum Bohemicum ad se transferre conabantur, è regno deturbauit, intraq; suos fines quiescere compulit. Vacante quoque propter Sigismundi interitum, Imperio Rom. omnium concordi uoto, nemine discrepante, Imperator designatus est. In Hungariam contra Turcam Amurathem, qui Hungariam per incursionem inuaserat, uocatus, maximis copijs profectus est. Sed cùm ad eius aduentum Amurathes oppugnata priùs Sinderouiæ Vrbe retrofugisset, ac Albertus copijs dissolutis Budam rediret, calore feruentis Augusti uexatus, peponibus sitim sedare uolens, in solutionem uentris incidit, dysenteriaq; fatigatus prope Strigonium, princeps religiosissimus & liberalissimus mortuus est, cùm annum I. menses X. imperasset.

ELIZABETHA Sigismundi Imperatoris ex Barbara filia, Alberti coniux, ex qua duas filias superstites Annam & Elizabetham minorem natu reliquit. grauida tamen uidua relicta, posthumum Ladislaum filium peperit.

EFFIGIES FRIDERICI TERTII XXXVII. GERMANORVM IMPERATORIS.

AVGVSTO PROPIOR FRIDERICVS TERTIVS, ORBEM
QVINQVAGINTA ANNIS REXERAT ATQVE TRIBVS.
SED TRIBVS HIC VITA AVGVSTVM SVPERAVERAT, AE=
LONGIOR HIC, ILLE EST DITIOR IMPERIO. (VO

VITA FRIDERICI TERTII
XXXVII. GERMANORVM IMPERATORIS.

F*RIDERICVS III. EIVS NOMINIS, ERNE*ſti & Cimburgæ Duciſſæ Maſſouiæ filius, poſt Alberti obitum ab Imperij electoribus concorditer Francofordiæ Rex Roman. declaratus eſt, dehinc Aquiſgrani coronatus. Ducta in uxorem Leonora Eduardi Regis Portugaliæ filia, in Italiam tranſcendit, Romamq; ingreſſus à Nicolao Pontifice nullo non honoris genere exceptus, & cum Leonora Imperatrice maxima cum ſolennitate, Regali diademate ornatus, Imperator Auguſtusq; acclamatus eſt Inde Venetias delatus: Summi honores ei à Senatu populoq; Veneto exhibiti ſunt, liberaliterq; & munificè cum toto exercitu acceptus, per Alpes in Auſtriam reuerſus eſt. Vbi omnia plena tumultuum atque ſeditionum inueniens, ingentesq; labores & ſeditiones partim ob tutelam Regis, partim ob paternæ hæreditatis cum fratre diuiſionem, perpeſſus, facilè eas compeſcuit. Defunctis aũt Alberto fratre & Ladislao, Archidux Auſtriæ ſolus factus, & Rex Hungariæ à multis deſignatus eſt ſicut & Matthias Humiades factione quorundam Rex electus eſt. Vnde bellum Pannonicum ortum, quod tamen breui compoſuit. Filium Maximilianum à Flandrenſibus captum, Flandria undique uaſtata, ex cuſtodia liberauit, eumq; conſortem Imperij fecit. Ex ætate & labore in ſtomachi morbum incidens, aluoq; reſoluta in Lyntzio obijt, anno Imperij III. Salutis MCCCCXCII.

LEONORA Eduardi Regis Portugaliæ & Ioannæ filia, uxor Friderici, ex qua tres ſuſtulit filios Chriſtophorum, Maximilianum Imperatorem, & Ioannem, filiasq; duas Helenam & Chungundim, quam aſtu, patre ignorante, Albertus Bauariæ dux ſibi uxorem copulauit.

M*ICHAEL PALAEOLOGVS* uir ingentis ſpiritus & copiarũ Dux ſub Theodoro Laſcari Græcorum Imperatore, cuius filios teſtamento tutelæ ſibi traditos trucidauit, Imperiumq; per ſummum nefas arripuit: Gulielmum Achaiæ & Bythiniæ principem regno deturbauit, captiuumq; Adrianopolim perduxit, atque in uincula coniecit. Qua elatus uictoria, Balduinum Conſtantinopolitanum Imperatorem aggreſſus, Vrbeq; Byzantio per proditionem potita Imperium ſibi uendicauit Byzantio capto cum Venetis diu acre bellum geſsit, à quibus Imperio facilè deturbari potuiſſet, niſi Genuenſes obſtitiſſent. Dehinc, initis inducijs, Lugdunum ad concilium, quod Gregorius indixerat, profectus eſt, facileq; ei cum Pontifice conuenit, ex quo tantam in ſe Græcanicæ gentis inuidiam contraxit, ut nec mortuo iuſta perſoluerint, & locum ſepulturæ negarint. Mortuus eſt autem cùm Imperaſſet annis XL. & amplius rebus præfuiſſet.

A*NDRONICVS PALAEOLOGVS* ſenior, Michaëlis ex tribus maribus natumaximus filius, poſt patris mortem Imperium adminiſtrandum ſuſcepit. Michaëlem ex matre Hungarica fratrem conſortem ſibi Imperij fecit. Quo mox defuncto, Conſtantinum iuniorem Deſpotem ad Imperij faſtigium euexit. Quod Michaëlis filius Andronicus iunior iniquo ferens animo, Genuenſium fretus auxilio in auum inſurrexit, omneq; ius ad ſe traxit. Eo autem per Venetos reſtituto, tandem prægrauantibus Bulgaricis auxilijs & Genuenſium, auus coactus Venetos deſtituit, partesq; Liguſticas à nepote coactus amplexus eſt, ac ſeptuagenario maior, tandem mortuus eſt, cùm XV. annos regnaſſet.

A*NDRONICVS* iunior filius Michaëlis Imperatoris. Hic auum ſuum Andronicum ſeniorem collectis coniuratoribus Imperio deturbauit, idq; auxilio Genuenſium, quibus in mercedem Tenedon inſulam pollicebatur. Sed Veneti fortiores Andronicum auum in patriam reducunt. Ob id indignatus iunior Andronicus Bulgaros accerſiuit, quorum auxilio auum coëgit cum Genuenſibus fœdus inire. Ac cùm VI. annis uarium & anceps bellum cum auo geſsiſſet: ſæpe tamen reconciliatis animis, amicorum interuentu, tandem Byzantium clàm ingreſſus, in auum nihil ultrà molitus, illum quoad uixit ſecũ imperare paſſus eſt. Eo mortuo cùm aduerſus Romani nominis hoſtes res egregias geſsiſſet. multis iam uictorijs clarus, febre, capitíſque dolore intra quadriduum confectus, mortuus eſt anno ætatis XLIX. relictis filijs Caloioanne & Manuele.

EFFIGIES MAXIMILIANI XXXVIII. GERMANORVM IMPERATORIS.

EXIMIVS BELLO PRINCEPS ET PACE, VERENDA
MAIESTATE ORIS MAXIMILIANVS ERAT.
MAIORES SVPERANS, PRISCOS AEQVAVERAT. ATQVE
REGNANDI NORMA HIC POSTERITATIS ERIT. (HINC

VITA MAXIMILIANI
XXXVIII. GERMANORVM
IMPERATORIS.

MAXIMILIANVS FRIDERICI III. ET LEONOræ Reginæ Portugalensis filius, optimæ indolis puer, sed in pueritia à præceptore suo indocto neglectus: studia bona fouit, literatos amauit, euexitq́, præmiaq́ digna elargitus est. Decimum octauum agens annũ, filiam Caroli Burgundi in uxorẽ duxit, atq; in Flandriam nuptias celebraturus abijt. Sexto uerò matrimonij anno, uxorem imprægnatam ex equo delapsam, & ex casu posteà grauissimè ægrotantem amisit. Anno deinde Salutis MCCCCLXXXVI. patre Friderico adhuc uiuente Rex Romanorum inunctus est. Ac biennio pòst Brugis à suis captus in aromatarij cuiusdam domo custodiæ per nouem menses traditus, decollatis plerisque in eius conspectu nobilioribus aulicis suis, non sine horrendo ac stupendo quodam timore per patrem Fridericum cum exercitu XXXII. militum uenientem liberatus est. Matthia Rege Pannonum defuncto, eius ditionem sibi uendicauit. Multa grauissima & uaria bella gessit, Italicum contra Carolum Francorum Regem, Helueticum non sine suorum iactura, Bauaricum contra Rupertum Palatinum Rheni, Hungaricum, & deinde Venetum, quod uario euentu tractauit, habuitq́ Regem Franciæ, & Pontificem Romanum in fœdere contra Venetos. Cæterum cùm se morti uicinum esse sentiret, sanxit, ut suarum prouinciarum rectores ac præsides cum omnibus officialibus in suo quisque statu, quoad alter nepotum in Germaniam commigraret, perseuerarent, ac postea profluuio uentris mortuus est, anno Salutis nostræ M.D. XVIII. Imperij anno XXXIII. Princeps magnus bello, pace tamen præclarior, linguarum peritia non omnino ignarus, ore probo, statura quadrata, quæ Imperatoriam præ se ferebat dignitatem.

MARIA Caroli bellicosissimi Burgundionum Ducis filia, Maximiliani uxor prima, forma elegantissima, cum qua unanimis summa cum uoluptate uixit, ex qua genuit Philippum primogenitum, Castilię, Legionis, & Granatæ Regem, & Margaretam filiam. Ipsa iterum imprægnata, cùm ex casu equi, immaturum ederet partum, mortua est.

ANNAM filiam Francisci Ducis Britãniæ alteram uxorem accepit Maximilianus, cũ qua per Vuolphgangum de Polhaym Austriæ Baronem, & deinceps Australium terrarum supremum Capitaneum, suum Oratorem condormiuit, sed non traduxit. Carolus enim VIII. Rex Franciæ uiolenter illam surripuit, remissa eius filia Margareta, quam prius sponsam aliquot annis habuit.

MARIA BLANCA Galeacis Ducis Mediolanensis filia, tertia Maximiliani uxor, cum qua annis XVI. tranquillissimè uixit, sed sine sobole, & in Stanis Monasterio sepulta est.

PHILIPPVS Archidux Austriæ, Maximiliani & Mariæ filius, Ioannam Ferdinandi Senioris Arugonum Regis filiam uxorem duxit, Regnaq́ Castiliæ, Legionis & Granatæ in dotem accepit. Ex qua suscepit filios Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Hispaniarum Principem, Austriæ Ducem: filias uerò quatuor, Leonoram, Isabellam, Mariam, & Catharinam posthumam. Vigesimum octauum autem ætatis annum cúm attigisset, mortuus est, parenti Maximiliano grauem post se luctum relinquens.

IOANNA Aragonis Regis filia, Philippi uxor, ex qua Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Austriæ Archiducem, cum quatuor filiabus Leonora, Isabella, Maria & Catharina, progenuit.

EFFIGIES CAROLI V. XXXIX. GERMANORVM IMPERATORIS.

CAROLVS HESPERIIS REGNAT
FERNANDVS EOIS
QVAM BENE DIVISVM EST FRA
TRIBVS IMPERIVM.

VITA CAROLI V.
XXXIX. GERMANORVM IMPERATORIS.

CAROLVS, EIVS NOMINIS V. HISPANIAE ET Siciliæ Rex, Archidux Austriæ, & Dux Burgundiæ, Philippi filius, Maximiliani nepos: ad Imperij fasces anno MCCCCCXIX. electus est, annoq; sequenti Aquisgrani magna solennitate coronatus, ac deinde anno MCCCCCXXI. cùm Comitia Vormatiæ celebraret, à Leone Pontifice misso legato, in Imperio confirmatus. Bononiæ autem anno MDXXX. uigesimoquarto die Februarij, maximo cum apparatu & splendore fuit inauguratus à Clemente VII. Pontifice. Anno Sequenti Coloniæ Agrippinæ Ferdinandum fratrem Cæsarem (seu ut uocant Romanorum Regem) designauit, & eundem Aquis XI. Ianuarij regno inaugurauit, suffragantibus electoribus, uno Saxone excepto, qui creationem hanc esse uitiosam, explicatis causis, neque sibi probari, per filium qui electioni aderat diserte protestabatur. Vxorem duxit anno MDXXVI. Isabellam Lusitaniæ regis Emanuelis filiam, sororem Ioannis qui patri successerat, ex qua nati sunt illi liberi Philipppus Hispaniarum Rex, & filia quæ Maximiliano Austriaco Bohemorum regi nupta est. Bella gessit multa & grauia aduersus Franciscum Gallorum Regem, Insubriam recuperauit. Franciscum Regem anno MDXXV. ad Ticinum ingenti prælio per legatos suos uicit & cepit. Ab eisdem ducibus anno MDXXVII. Roma expugnata: & Clemens VII. Pontifex Maximus captus est. Aduersus Turcas Mahumetanos terra mariq; sæpe pugnauit. Expeditione in Africam suscepta Tunetem urbem & arcem Goletam cepit, Regem eius Loci Muleassem, Mahometanæ religionis, quem Turcicus legatus Barbarossa finibus eiecerat, restituit, sibiq; uectigalem fecit, arce communita ualido præsidio. Altera expeditione ad Argieram maritimam Africæ urbem, tempestate amisis quàm pluribus nauibus, & tormentis, & reliquo omni apparatu, & millibus aliquot militum desideratis, infecta re discedere coactus est. In Germania Geldriæ ducem uicit, & parte Imperij mulctauit. Cum protestantibus graue bellum gessit in quo Saxoniæ dux prælio tumultuario uictus & captus est. & Hasiæ Landgrauius cum Hallam fide à principibus Saxone & Brandeburgico accepta uenisset, præter opinionem detentus captusq; est. Nouum deinde gessit bellum aduersus Henricum Gallorum regem & eius socios, Mauritiũ, Saxonem & alios quosdam Germaniæ principes, cuius belli initia tum iacta cum sint, nis adhuc incertus est, quandoquidem bellum filio per manus traditum sic geritur, ut exigua pacis spes sit.

INDEX IMPERATORVM ORDINE ALPHABETICO. QVI ASTERISCIS SIGNATI SVNT EORVM VITAE NVLLIS IMAGINIBVS ADDITIS HOC LIBRO comprehenduntur.

FINIS.

ERRATA QVAEDAM EMENDANDA

Pag. 27. Gordianus Senior, scriptum est pro Gordiano Iuniore. Pag. 31. Valeriano additum est elogium Licinij Galieni. Valentiniani tres, item Gratianus, Honorius & Seuerus qui omnes in Occidente imperarunt, falso inscribuntur Constantinopolitani Imperatores. Post Heraclium ordo est mutatus, nam Constans seu Constantinus III. post Constantinum iuniorem & Heraclonam ponendus est. Si qua reliqua sunt leuioris momenti, ea facile equus lector emendabit.